

அ க நூ ல்

திருவாளர்

சு. சிவபாதசுந்தரம்பிள்ளை B. A.

எஸ். எஸ். சண்முகநாதன் அன் சன்ஸ்

யாழ்ப்பாணம்.

1946]

[விலை ரூபா. 3-00

K. K. Noolaham
7.58

உ

அ க நூ ல்

திருவாளர் க. சீவபாதசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் B. A.

இயற்றியது

புத்தகம் இரண்டாம் பதிப்பு

எஸ். எஸ். சண்முகநாதன் அன் சன்ஸ்
சண்முகநாதன் புத்தகசாலை
வண்ணார்பண்ணை, யாழ்ப்பாணம்.

இந்நூல்
எனது மாமியாரும்
எனக்குத் தமிழ்க்கல்வி யூட்டியவருமாகிய
தவச்செல்வியார்
வ. பார்வதியம்மையாருடைய
திருவடிகளுக்குச் சரத்தப்பட்டது.

முகவுரை.

உலகம் சிரமேற்கொள்ளும் நூல்களுள் இங்நாளில் வளர்ச்சியாலும் பயனாலும் ஒப்புயர்வின்றி விளங்குவது அகநூலாகும். ஆதலால், இந்நூலைக் கற்றற்குப் பெருந்தொகையினர் ஆர்வங்கொள்வர். ஆயினும் மேலைத்தேசத் தார் கண்ட அகநூற்கொள்கைகளைக் கூறும் விரிந்தநூல்கள் தமிழில் இன்மையாலும், அகநூற்பொருள் தமிழிலே சைவசாத்திரங்களிலே தத்துவப் பிரகரணத்திலே சுருக்கமாய்ச் சமயநூலுணர்ச்சியில்லாதார் அறிதற்கரிதாய்க் கூறப்பட்டிருத்தலாலும் அப்பொருளை விரிவாயும் எளிதாயும் விளக்கும் ஒரு தமிழ்நூல் வேண்டப்படுகிறது. இதற்காக மேனாட்டுக் கொள்கைகளுட் சிறந்தவற்றை ஆதாரமாகக்கொண்டு இச்சிறு சுவடியை எழுதத்துணிந்தேன்.

இந்நூற்பொருள் முதலதிகாரத்திற் ருேகுத்தும் மற்றையவற்றில் வகுத்துங் கூறப்படுகின்றது. மனிதனுடைய மூவகையாற்றல்களாகிய அறிவு, தொழில், சைவசைகளுள், இச்சை இரண்டாம் மூன்றாம் நான்காமதிகாரங்களிலும், தொழில் அடுத்த ஐந்ததிகாரங்களிலும், அறிவு பின்வரும் ஐந்ததிகாரங்களிலும், இவற்றின் தொகுதியாகிய தன்மை பதினைந்தாமதிகாரத்திலும் விளக்கப்படுகின்றன.

இந்நூல் மனிதநீனியல்பைக் கூறுதலால் யாவர்க்கும் உரியதாயினும் சிறுவர்களைப் பயிற்றுவோராகிய பெற்றோர்க்கும் ஆசிரியர்க்கும் சிறப்பாக உரியது. ஆசிரியர்க்கு வேண்டிய கல்வியற்றும் முறைகள் அகநூல் விதிகளினின்று பிறக்குமாறு ஆங்காங்கு காட்டப்படுகின்றது.

இந்நூலியற்றும்போது பெருந்துணை புரிந்தோர் கோழும்பு அரசினர் ஆசிரியர் கல்லூரி அதிபரும் எனது நண்பருமாகிய ஸ்ரீமான் H. S. பெரேரா (M. A. Lond) அவர்களும், சுழிபுரம் விக்ரோநியாக்கல்லூரி அதிபரும் எனது சிறியதந்தையார் புதல்வருமாகிய சிரஞ்சீவி கு. சிவப்பிரகாசமும் (M. Sc. Ph. D. Lond), திருநெல்வேலி சைவாசிரியர் கலாசாலை உப அதிபரும். எனது மாணாக்கருமாகிய சிரஞ்சீவி டொ. கைலாசபதியும் (B. Sc. Lond). இவர்கள் செய்த நன்றி என்றும் பாராட்டத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணம், கந்தவனம்.

புவனகாஜப்பயிர் ௧௨௨.

க. சிவபாதசுந்தரம்

இரண்டாம் பதிப்பு முகவுரை

இந்தூலின் இரண்டாம் பதிப்பிலே, மேற்படி நூலாசிரியர் அவர்கள் செய்த திருத்தங்கள் பல விரவியுள்ளன. மேலும் இவ் விரண்டாம் பதிப்பின் பதிப்புரிமை முழுவதும் யாழ்ப்பாணம் எஸ். எஸ். சண்முகநாதன் அன் சன்சிற்ரு உரியனவாதலால், இந் தூலின் எப்பாகத்தையாயினும் அதுவதித்தும் மொழிபெயர்த்தும் எவரேனும் வெளிகிடவொண்ணாதென அறிக.

யாழ்ப்பாணம்

25-11-46

அதிபர்

அதிகார முறை

அத.

பக்கம்

க. பிரவேசம்

க

அகநூலின் அகலம் - பயன் - ஆதாரவிதி - ஆக்கமுறை

உ. தேவைகள்

கங.

தேவைகளின் வகை - தேவைகளின் கலப்பு - தேவைகளின் விரிவு - தேவைகளின் ஒடுக்கம் (பற்றுக்கள்) - பற்றுக்களின் அகல ஒடுக்கங்கள்

ங. ஊக்கங்கள்

உக

தேவையும் ஊக்கமும் - கலவியூக்கம் - காப்பூக்கம் - பின்பற்றுக்கம்

ச. பற்றுக்கள்

சுரு

பற்றுக்களின் ஆக்கம் - பொருட்பற்று - கல்விப்பற்று - கலப்புப்பற்று - தற்பற்று - அறப்பற்று - பற்றுக்களின் முரண்

ரு. தொழிலின் வகை

கூ0

பிரதித்தொழில் - ஊக்கத்தொழில் - கலப்புத்தொழில் - தொடர்பூக்கத் தொழில் - எண்ணத் தொழில் - பழக்கத் தொழில்

கூ. தொழிலின் படிமுறை

எஉ

அறிதல் - நிரூப்பல் - துணிதல் - முயலல் - முயலலின் ஒருமை - முயலலின் அளவு - ஊக்க ஒற்றுமையால்வரும் அகமுயற்சி - ஊக்கமுரணால் வரும் அகமுயற்சி - அகமுயற்சியின் ஏற்றம்

எ. தொழிற்றுணிப்பு

அகூ

ஊக்க முரண் - ஆராய்வுத் துணிப்பு - ஊக்க அடக்கம் - பழக்க அடக்கம் - பொய்யடக்கம் - தூய்மை செய்தல் - அமைதல்

அதி.

பக்கம்.

அ. மறைதொழில்

க௦௩.

மறைதொழிலின் இலக்கணம் - கனவு - பகற்கனவு -
எண்ண தெழுதுதல் - அஞ்சனம் பார்த்தல் - வசியம் -
முழுவசியம்

க௦. தாக்கம்

கக௪

வேதனை - வேதனை விதிகள் - இன்ப வாதம் - மிச்சிர
வேதனை - மெய்ப்பாட்டின் நோக்கம் - மெய்ப்பாட்டின்
இலக்கணம் - மெய்ப்பாட்டின் வகை - கோபமும்
அச்சமும் - அன்பு - கலப்பு மெய்ப்பாடு - மெய்ப்பாட்
டின் பயன்

க௦. காண்டல்

க௨௯

அறிதலின் வகை - அகக்காட்சி - பொறிக்காட்சி - பண்
புக்காட்சி - தற்காட்சி - மானதக்காட்சி - மனக்கோள் -
காட்சிப்போலி

கக. தொடர்பறிதல்

க௪௦

தொடர்பு - தொடர்புவகை - தொடர்புப்பன்மை

க௨. தொடர்புப்பொருளறிதல்

க௪௮

தொடர்புப் பொருள் - பிறபொருட் தொடர்பு - அளவு
மாற்றம் - பிரமாணப் பிரயோகம் - கல்விப்பிரயோகம் -
ஆக்கப்பிரயோகம்

க௩. கற்பனை

க௫௬

கற்பனையின் வகைகள் - கனுவகை - கணிப்புவகை - நுட்
பவகை

க௪. அறிவு நிகழ்ச்சி

க௬௪

மனவாற்றலின் அளவு - ஊசல் - அவதான்ம் - நிலைத்
தல் - நினைப்பு - இளைப்பு - நினைப்பின் ஆட்சி - மறப்பு

க௫. தன்மை

க௮௩

தன்மையின் கூறுகள் - மனப்பான்மை - மனக் கோ
லம் - மெய்க்கூறு - மனத்தின்மை - அறிவு

சிவமயம்

அ க நூ ல்

முதல் அதிகாரம்

பிழைச்சம்

அகநூலின் அகலம்—பயன்—ஆகார விதி—ஆக்க முறை

அகநூலின் அகலம்

அகநூலாவது மனிதனுடைய வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கூறும் நூல். இவ் வாழ்க்கைக்கு முக்கிய சாதனம் மனமாதலால், இந்நூல் அகநூல் எனப்பட்டது. அகம் என்பது மனம்.

மனிதனுடைய வாழ்க்கையாவது அவன் தன்னுடைய தேவைகளைப் பெறுதற்கு வேண்டிய தொழில்களைச் செய்தலும் அங்மனஞ் செய்து பெற்றவைகளை அனுபவித்தலுமாம்.

மனிதனுக்குத் தேவையானவற்றுட் சாமானியமானவை ஊண், உறக்கம், உறைவிடம், தற்கூப்பு, கல்வி முதலியன. அவன் நாடும் பொருள்கள் கல்வி, செல்வம், ஆறம், புகழ், கடவுள்வழிபாடு முதலியவற்றுட் சிலவேனும் பல்வேனுமாம். இவற்றுள் முக்கியமானவற்றை அவன் தேடாமலிருத்தல் அரிது; அவற்றைத் தேடத்தக்கனவாய் அவனுடைய மனமும் உடலும் அமைந்துள்ளன.

தேவைப் பொருள்களைத் தேடிமாறு தூண்டுவின ஊக்கங்
கள்*. இவை மனத்தில் இயல்பாயுள்ளவை. பசி யூக்கத்தினால்
அவன் உணவைத் தேடுகிறான். வலியாவனொருவன் பகைத்து
வரும்போது, அச்ச ஊக்கத்தினால் ஏவப்பட்டுப் பகைவனுக்குப்
பணிந்தாயினும் தப்பியோடியாயினும் பகைவன் செய்யத்தக்க
பொல்லாங்கினின்றும் நீங்குகிறான்; பகைவன் மெலியவனானால்,
போருக்கத்தின் ஏவுதலாற் போர்செய்து பகைவனை அடக்கு
கிறான். ஊக்கங்கள் வேறும் பலவுள்.

கல்வி செல்வம் முதலிய நாட்டப் பொருள்களைத் தேடி
வித்தற்கு ஊக்கங்கள் தடித்துப் பற்றுகளாகின்றன. எப்படி
யெனில், ஒரு புதியபொருளைக் காணும்போது அது யாதென்
றும், முன் காணாத ஒருவரைக்கண்டால் அவர் யாவரென்றும்,
ஒரு சத்தம் சடுதியாகக் கேட்டால் அது எதனால் உண்டான
தென்றும் வினாவுச் செய்வது ஆராய்வுக்கம். இவ்வுக்கம் கல்வி
யில் அதிகமாகச் சென்று தடித்துக் கல்விப் பற்றுகின்றது.

தேவைகளைப் பெறுதற்குத் தொழில்செய்தல் வேண்டும்.
தொழில் மனத்தினாலும் உடலினாலும் செய்யப்படுவது. ஒரு
தொழிலைத் தொடங்குமுன், அது தக்கதோ தகாததோ என்
பதையும், அது தக்கதாயின் அது செய்தற்கு வேண்டிய கரு
விகள் எவை என்பதையும் ஆராய்தற்குத் துணியாவது
மனவாற்றலாகிய விவேகம்*. அது தக்க தென்றறிந்தபின்,
“அதை நான் செய்வேன்” என்று துணிபு செய்யும் மன
வியல்பு அகங்காரம்*. அந்தத் தொழில் தொடங்கியபின்,
அதை நிறைவேற்றற்காக மனத்தில் நிகழும் இயக்கம் முயற்சி
என்றும் அகமுயற்சி என்றும் பேர்பெறும்.

ஒரு தேவைப் பொருளைப் பவவகையான தொழில்
களாற் பெறலாம். உணவுப்பொருள் வேண்டுமாயின், பயிர்
செய்து அதை நேரே பெறலாம். இல்லையேல், வேறுதொழி
லைச் செய்து பொருளைச் சம்பாதித்து அப்பொருளைக் கொடுத்த

*இவை முறையே இச்சா ஞானக் கிரியாசத்திகளின் தவிரம் என்பவையின்.

அதைப் பெறலாம். இல்லையேல் பொருளையேனும் உணவையேனுங் களவினாற் பெறலாம். களவு முதலிய தகாத வழிகளினாலே பொருளைப்பெறுதற்கு விருப்பமுண்டாகும்போது, அவ்விருப்பத்தை அடக்குதற்கு நாம் முயலுதலும் உண்டு.

தேவைகளைப் பெறுதற்காக நாம் தொழில் செய்யும் போது, பிறனொருவன் அத்தொழிலுக்கு இடையூறுசெய்தாற் கோபமும், துணைசெய்தால் நேசமும், பெருந்தடைகள் பிறவழியால் வந்தால் அச்சமும் உண்டாகும். இந்த நிகழ்ச்சிகள் மெய்ப்பாடுகள் எனப்படும்.

தொடங்கிய தொழில் முற்றுப்பெற்றால் இன்பமும், முற்றுப்பெறாவிட்டால் - துன்பமும் உண்டாகும். இன்பதுன்பங்கள் வேதனைகள் எனப்படும். மெய்ப்பாடுகளும் வேதனைகளும் தாக்கங்களாம்.

மேலே கூறிய ஊக்கம் தாக்கம் முதலிய மனநிலைகளும், விவேகம் முதலிய ஆற்றல்களும், பனிதனிடத்தே வெவ்வேறளவினவாய் உள்ளன. சிலருக்குச் சிலதொழில்களில் விசேஷ விருப்புண்டு. ஒருவனுக்கு உண்ணுதலிலும், வேறொருவனுக்குக் கல்வியிலும், மற்றொருவனுக்குப் போரிலும் அதிகமான விருப்பமிருக்கும்; இந்த விசேஷ விருப்புக்குக் காரணம் ஊக்கங்களது வன்மையின் மிகுதியாம்.

ஒரே தன்மையான தொழிலை இருவர் தொடங்கினால், ஒருவன் தன் தொழிலை மனவமைதியோடு ஆறுதலாய்ச் செய்வான்; மற்றவன் பரபரத்து மனக்கலக்கத்தோடு செய்வான். இந்தவேறுபாடு அகமுயற்சியின் வேற்றுமையால் வருவது. சிலர் எந்தக் கருமத்தை எவ்வித இடர்வந்தாலும் கைவிடார். வேறு சிலர் இலகுவிற் கைவிடுவர். இவ்வேற்றுமை அகங்கார வன்மைமென்மையானவது.

சிலர் தொழில் செய்யும்போது விரைவில் இளைப்பர்; வேறு சிலர் விரைவில் இளையார். சிலர் மெல்லெனச் செய்வர்; வேறு சிலர் விரைவில் முடிப்பர். சிலர் கோபம் முதலியவை

களால் அதிகமாய்த் தாக்கப்படுவர்; வேறு சிலர் தாக்கப்பட்டார். இவை பெரும்பாலும் உடற்கூறுகளின் வேற்றுமையால் உண்டாவன.

இப்படியாக மனநிலையாலும் உடல் நிலையாலும் மனிதருக் கிடையேயுள்ள பேதங்கள் குணத்தின் பேதங்களாம். மனிதர் குணத்தினாலன்றி விவேகம் ஞாபகசத்தியாதிய ஆற்றல்களாலும் பேதப்படுவர். குணமும் மனவாற்றல்களும் சேர்ந்து தன்மையாகும்.

மனித வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பொருள்களும், அப்பொருள்களிலே இச்சையை ஆக்கும் ஊக்கங்களும், அப்பொருள்களைப் பெறுதற்கு வேண்டிய தொழில்களின் வகையும், தொழிலைச் செய்தற்கு வேண்டிய விவேகம் செயற்றாணிப்பு அகமுயற்சியாகிய இவையும், தொழில் செய்யும் போதுண்டாகுந் தாக்கங்களும், அறிவைப் பெறும் வகைகளும், மனிதனின் தன்மையும் இந்நூல் கூறும் பொருள்களாம்.

பயன்

நூல்களின் பயன் கற்பொருளுக்கு அறிவைக்கொடுத்து அவர்களுடைய ஆற்றலை வற்றாதல். அகநூலானது வாழ்க்கைத்துறைக்கு வேண்டிய அறிவைக்கொடுத்து நல்வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய ஆற்றலை ஏற்றுதற்குத் துணையாகத்தக்கது. மனிதன் தனிமையாக வாழாமற் பிறரோடு கலந்து வாழ வேண்டியிருத்தலால், தனக்கும் பிறருக்கும் நன்மை உண்டாத வாழ்வுதலை நல்வாழ்க்கை யெனப்படும். அந்நன்மை ஒருவன் நல்லவனாக வாழவேண்டுமாயின், அவன் தன்னுடைய தன்மையையும் பிறருடைய தன்மையையும் அறிதல் அவசியம். இவற்றைப் பிழையின்றி அறிதற்கு அகநூலறிவு வேண்டப்படுகின்றது.

முன்னுட்களில் ஊர்வழக்கமும் குடும்ப பாரம்பரியமும் வாழ்க்கைக்குப் பிரமாணமாகியிருந்தன. இக்காலத்திலே பல ஊர்வர்கள் பல வேறுபட்ட கொள்கைகளோடு ஒவ்வோர்

இத்திலும் கலத்தலினாலே, வாழ்க்கங்களும் பாரம்பரியமும் நிலைகுலைந்து போயின; கொள்கைகளும் ஆசாரங்களும் நாளுக்கு நாள் மாறுதலைடைகின்றன. பெற்றோரது கட்டளைக்குப் பிள்ளைகளும், ஆசிரியரது கட்டளைக்கு மாணாக்கரும் முதலாளியுடைய கட்டளைக்குத் தொழிலாளியும் தடையின்றி அமைதல் முன்னாட்களில் வாழ்க்கமாயிருந்தது. இவர்கள் இந்நாட்களிலே தத்தம் கருத்துக்கிசைந்த கட்டளைகளுக்கே பெரும்பாலும் அமைகின்றனர். ஆகலால், இவர்களுடைய கருத்து எப்படியிருக்கு மென்பதைத் தலைவர்கள் அறிந்து கொண்டால்மாதிரி இருபகுதியாரும் ஒற்றுமையாய் வாழலாம். அநேக பெற்றோரும் ஆசிரியரும், அகநூலுணர்ச்சியின் மையால், உத்தமராய் வரத்தக்க சில பிள்ளைகளுடைய வாழ்க்கையைக் கெடுத்துவிட்டனர். அவர்களுடைய நீதியினங்களைச் சகிக்கமாட்டாமற் சிலர் தற்கொலை செய்தனர். வெறுப்பான பார்வைக் கள்கும் நொய்தான மனமுள்ள பிள்ளைகளை அவர்கள் அடித்துக் குத்திக் கெடுத்தனர்; சுமக்கமாட்டாத சுமையைச் சுமத்திச் சிலரைக் கள்வராக்கினர்; அச்சுறுத்தி ஏங்க வைத்துச் சிலரைப் பித்தராக்கினர்.

முன்னாட்களிலே கூட்டு வாழ்க்கையிலே ஒருவர் செய்த சிறு பிழையை மற்றவர் பாராட்டாமல் விடுதல் வாழ்க்கமாயிருந்தது. இக்காலத்திலே ஒன்றுக்கு இரண்டு கொடுத்தலே வாழ்க்கமாய்விட்டது. அகநூலுணர்ந்தோர், பிறர் தீமைசெய்தற்குக் காரணம் அவரது ஆற்றமை யென்பதை அறிந்து பணை பாராட்டாமல் விடுதற்கிடமுண்டு.

அன்றியும், சிலர் மனிதருடைய தன்மையிலுள்ள வேறுபாடுகளைச் சிந்தியுமல், மற்றவர்களுக் தங்களைப் போன்றவர்கள் என்று கருதி, கடுங்கோபியைப் பொறுமையுள்ளவன் என்றெண்ணிக் கோபம் மூட்டியும், மந்தனை விவேகியென்று நினைத்து அவன் விளங்கமாட்டாததைச் சொல்லியும், அயோக்யனை யோக்கியனென்று நம்பி ஏய்க்கப்படும் இடர்ப்படுகின்றனர்.

சீவனத்தொழிலை நிச்சயித்தற்கும் அகநூல் பெருந்தூணாய். அகநூன்முறையினாலே மனிதருடைய ஆற்றல்களை ஒருவாறு அளவிடலாம். அளந்தாரின்பு, அந்தந்த ஆற்றலுக்குத் தக்கதொழிலைத் துணிந்துகொள்ளலாம். அப்படித் துணிந்துகொண்டால், ஒவ்வொருவனும் தன்தன் தொழிலைச் சோர்வின்றிச் செய்வான்; தொழிலினால் பெரும்பலனையும் பெறுவான். அநேகர் தமது ஆற்றலுக்குத் தகாத தொழிலை மேற்கொண்டு துன்பப்படுகின்றனர். முதலாளிமார் தொழிலாளரைத் தேவைப்படும்போலு, அபேட்சகர்களை அகநூல் முறையாகப் பரீட்சித்துத் தகுதியுடையோரைத் தெரிந்து கொள்வாராயின், அவர்களுடைய தொழில் தக்கவாறு நடைபெற்று விருத்தியடைந்து பெரும்பலனைக் கொடுக்கும். ஒழுக்க முறைகளும் சமய அநுபந்தானங்களும் மனிதருடைய ஆற்றல்களுக்குத் தக்கவைகளாய் அமையவேண்டியிருத்தலால், அவற்றைக்கூறும் நீதிநூல்களுக்குள் சமயநூற்பகுதிகளுக்கும் அகநூல் ஆதாரநூலாகின்றது.

இவைகள் யாவற்றிலும் மேலானதாய் அகநூலின் முக்கிய பயனுள்ளது மனிதன் தன்னை அறிதலாம். சந்திர சூரியர்களின் தன்மையையும், காற்று மழைகளின் காரணங்களையும், முக்கோண விருத்தங்களின் இயல்பையும், அனல் ஒளிமின்களின் தர்மங்களையும், சடப்பொருள்களின் தோற்றத்தையும், புல் பூண்டு விலங்கு பறவை முதலியவற்றின் சுபாவங்களையும் அறிதலிலும் பார்க்கத் தன்னுடைய தன்மைகளை அறிதல் மனிதனுக்கு மிகமுக்கியமானது. எமது எண்ணங்கள், இச்சைகள், மெய்ப்பாடுகள், வேதனைகள் எப்படி உண்டாகின்றன என்பதை அறிதல் எமக்குப் பெரும்பயனைத் தருதலுமன்றி, மிகத் திருப்திகரமாயும் இருக்கும். நாம் எண்ணத் தகாதவற்றை எண்ணுதற்கும், விரும்பத்தகாதவற்றை விரும்புதற்கும், செய்யத்தகாதவற்றைச் செய்தற்கும் காரணமென்ன என்பதை நாம் அறிதல் அவசியம். ஆதலால், அகநூலைக் கல்லாமை குறைகளுக்குள்ளே பெரும் குறையாகும்.

ஆதாரவிதி

நூல்கள் தாம் எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்தின் அங்கங்
களை விளக்கித் தொடர்புறுத்தி இயற்றவரை பொது விதிக்குள்
அமைத்தல் அவற்றின் இயல்பு. உதாரணமாக, இரசா
யன்தால் பொருள்களைத் தனிப்பொருள் கூட்டுப்பொருளென
வகுத்து, அவைகளையும் அவைகளுக்குள்ள தொடர்புகளையும்
விளக்கி, அவைகளை அநேக பொதுவிதிகளுக்குள் அபைத்
திருக்கின்றது. இந்தப் பொதுவிதிகளை ஆக்குதற்குக் காரண
டல் கருதல் ஆகிய இருபிரமாணங்களும் போதியனவல்ல.
இந்த இருபிரமாணங்களையும் பிரயோகித்தற்கு ஆதாரவிதி
கள் வேண்டப்படும். உதாரணமாக, பௌதிக நூலின் ஆதார
விதி, "பொருளையேனும் ஆற்றலையேனும் ஆக்கல் அல்லது
அழித்தல் சாலாது" என்பது. வானசாத்திரத்தின் ஆதார
விதி அகிலக்கவர்ச்சி விதி. இப்படியே அகநாலுக்கும் ஆதார
விதி வேண்டப்படும்.

அகநூலின் ஆதாரவிதியைப்பற்றி அபிப்பிராயபேத
முண்டு. ஏனெனில், மனத்தின் தன்மை எளிதில் வரையறைப்
படுவதன்று. சடப்பொருள்களை ஆராய்வதிலே பெரும் இடர்ப்
பாடுகள் வரா. அவற்றின் தன்மைகள் அளக்கப்படத் தக்கவை.
ஒரு படி தண்ணீரை ஆவியாக்குதற்கு எவ்வளவு சூடு வேண்டு
மென்பதைச் சுற்றேனும் பிழையின்றிக் கணித்தல்கூடுப்.
ஒரு நட்சத்திரம் குறித்த நேரத்தில் எங்கே இருக்குமென்பது
கணிக்கப்படத்தக்கது. உயிருள்ள பொருள்களின் தன்மை
சடப்பொருள்களின் தன்மைபோலும் பார்க்க நுண்ணியது.
ஒரு சாரைப்பாம்பு இக்கேரத்தில் - இன்ன இடத்தில் நிற்கு
மென்று சொல்லல் இயலாது. ஏனென்றால், சிவபொருள்களின்
தன்மை வரையறுத்தற்கரியது. மனிதனுடைய ஆற்றல்களும்
தொழில்களும் பிற பிராணிகளின் ஆற்றல் தொழில்களிலும்
பார்க்க மிகப்பின்னலானவை. இதனாலே, அகநூலின் ஆதார
விதிகளைத் துணிகல் அரியகாயது.

ஒரு சாரார் மனிதனுடைய அறிவும் விவேகமும் சட-
சம்பந்தமானவை யென்றும், பௌதிக நூலின் ஆதார விதி-
களை அகநூலுக்குமுரியன வென்றுங் கூறுவர். இவர்களது
கொள்கை பின்வருமாறு :-

ஒரு கல் ஒரு கவருக்குமேல் இருக்கும்போது, அதை
ஒருவர் தள்ளிவிட்டால், அது கீழே விழும். ஒரு மனிதன்
கவருக்கு மேலே நிற்கும்போது, அவனைத் தள்ளிவிட்டால்,
கல்விழுவதுபோலவே அவனும் விழுவான்.

ஒருவன் ஒரு முழங்காலை மற்ற முழங்காலுக்கு மேலே
வைத்துக்கொண்டு முழங்காற் கிலுக்குக் கீழேயுள்ள தரை
நாரைத் தட்டுவானாயின், அவனுடைய கால் அசையும். அது
அசைதல் அவனுடைய விருப்பத்தாலாவதன்று. அது யந்தி-
ரம்போல் அசைவது.

இதிலும் பார்க்கச் சற்றே தொழிற்பாடு கூடிய செயல்-
கள் சர்க்கரையை நானிலிரும்போது வாழ்ந்துதலும் இதுபோல்
வனவுமாம். இவைகளும் சடப்பொருள் முறையாக நடப்பவை
யென்று இவர்கள் வாதிக்கிறார்கள். எப்படி யெனில்,
சர்க்கரை நாவிலேபட, நானிலிருந்து செல்லும் புலகாடிகள்
வழியாய் மூளைதாக்கப்பட, மூளையிலிருந்து செல்லும் அசை
நாடிகள் மூலமாய் வாழிலுள்ள ஊற்ற் கருவி தொழிற்பட, நீர்
ஊறுகின்றது; இது பௌதிகநூல் முறையாகவும் இராசாயன்
நூன்முறையாகவும் நடைபெறுவது. சர்க்கரை நாளிற்படுதல்
ஒரு தீபன்ம் என்றும், வாழ்ந்துதல் அதன் பிரதியாகவரும் இயக்-
கமென்றும், உடற்றொழில்கள் யாவும் தீபனப்பிரதிகள் என்-
றுஞ் சொல்லுவார்.

எண்ணுதல் நினைத்தல் முதலிய முயற்சிகளும் பௌதிக
முறைப்படியே நிகழ்வனவென்றும், அறிவேனப்படுவதெல்-
லாம் மிட்டலால்தரும் ஒருபழக்க மென்றும் இவர்கூறுவர்.
பெருக்கல் வாய்பாட்டைக் கற்கும் இருமானவர்களை “ஆரென்-
பது எத்தனை” என்று கேட்டால், ஒருவன் “ஐப்பத்து நாலு”

என்கிறான்; மற்றவன் “ஐம்பத்தாறு” என்கிறான். முதற் பையனுடைய மறுமொழி சரியானதிற்குக் காரணம் அவன் “ஆறென்பது ஐம்பத்து நாலு” என்று சொல்லும் பழக்கத் தைப் பழகினனாம் என்றும், மற்றவன் பிழையாகச் சொன்ன துக்குக் காரணம் நன்கு பழகாமை என்றும், ஆராய்வறி வெல்லாம் சொற்பழக்கமல்லாமல் வேறென்றல்ல என்றும் இவர் கூறுவர். எல்லாவிதமான செயலும் அறிவும் தீபனப் பிரதியாகவேனும் பயிற்சியின் பயனாகவேனும் நிகழ்வன என்னும் இக்கொள்கை சடவாதம் எனப்படும். இக்கொள்கை பெருக்கல் வாய்பாடு கற்றலைப்போன்ற தனியாற்றலை விளக்கு மேயன்றி நுண்ணிய ஆராய்தல்களை விளக்கமாட்டாது.

வேறொருசாரார் மனநிகழ்ச்சி தீபனப்பிரதி யன்றென் றும், மூளை தொழில் செய்யும்போது உண்டாகும் ஒரு நிகழ்ச்சி யென்றுங் கூறுவர். மரத்தின் நிழல் அதன் அம்சமாகாமல் அதனுண்டாகும் ஒரு தோற்றமாவது போல, மனநிகழ்ச் சிகள் மூளைத்தொழிலின் அம்சமாகாமல் அதனுண்டாகும் ஒரு தோற்றம் என்பது இவர்களுடைய கொள்கை. இது நிழல் வாதம் எனப்படும். இக்கொள்கைக்கு ஒருவிதமான ஆதாரமு மில்லை.

வேறொருசாரார் மனசுக்கும் மூளைக்கும் ஒருவிதமான தொடர்பு மில்லையென்றும், தொடர்பில்லையேனும் அவைகள் ஒரு நேரத்தில் ஒரே தொழிலில் ஈடுபடுவன என்றும், ஒரே நேரத்தைக் காட்டும் இரு வேறு வகையான கடிகாரங்களை நிகர்ப்பன என்றுங் கூறுவர். இது அகவுடற் சேய்மைவாதம் எனப்படும்.

மனம் ஒரு பொருளைக் கண் வழியாக அறிகின்றது. அப் படி அறிதற்குக் கண்ணுக்கும் மனத்துக்குத் தொடர்பிருத்தல் வேண்டும். ஆதலால், மனத்துக்கும் உடலுக்குத் தொடர்பில்லை யென்னும் இக்கொள்கை பொருந்தாது.

மனம் வேறு உடல் வேறு என்பதும், அவைகள் அன்னி யோன்னிய தொடர்புடையன என்பதுமே அதிகம் பொருத்த மான கொள்கை. இது அகவுடற்றொடர்புவாதம் எனப்படும்.

சடவாதிகள் சொல்வதுபோல நாங்கள் சடப்பொருள்களா யின், எங்கள் தொழில்கள் என்ன நோக்கமாகச் செய்யப்படு கின்றனவென்று வினாவுதற்கு இடம்வராது. நதி ஒரு சடப்பொ ருள். அது என்ன நோக்கமாகப் பாய்கிறதென்பதை நாம் விசாரிப்பதில்லை. நாங்கள் சடப்பொருளல்ல என்பதும், நாங்கள் சித்துப் பொருளென்பதும் மேலே காட்டப்பட்டன. அப்படி யாயின், எமது செயல்களுக்கு நோக்கங்கள் இருத்தல் வேண் டும். “செயல்கள் யாவும் நோக்கமுடையன” என்பதே எமது அகநூலின் ஆதாரவிதி.

இந்த நோக்கம் யாதெனில், இன்பத்தைப் பெறுதலே நோக்கமென்று இன்பவாதிகள் கூறுவர். ஒருவன் உண்ணி னும், உடுப்பினும், கல்வி செல்வத்தைத் தேடினும், ஒவ்வொன் றினும், வருகிற இன்பமே அவனுடைய நோக்கமென்று இவர் கள் கூறுகின்றனர். இவற்றால் இன்பம் வருதல் உண்மையே யாயினும், எமது நோக்கம் அதைப் பெறுதல் அன்றென்பது சற்றே சிந்தித்துப் பார்க்கில் நன்கு புலப்படும். நாம் உண்பது பசி தீர்த்தற்கும், உடுப்பது மானத்தைக் காத்தற்கும், கற்றல் அறிவைப் பெறுதற்கும், பொருதல் பகை நீக்கத்துக்குமாம்; இன்பத்திற்காக அல்ல.*

ஆக்கமுறை

இந்நூலுக்கு வேண்டிய உண்மைகளை அறியும்முறை இயற்கைக்காண்டல் செயற்கைக்காண்டல் என இருவகைப் படும். இயற்கைக்காண்டலாவது இயற்கைப்பொருள்களைக் கண்டு ஆராய்தல். ஒரு பூனை தன்னுடைய இரையை எப்படி அகப்படுத்துகின்றதென்பதை அவதானித்தல் இயற்கைக்

* இதன் விரிவை எட்டாம் அதிகாரத்திற் காண்க.

காண்டல். செயற்கைக் காண்டலாவது ஒரு பொருளை நாம் வேண்டியபடி கட்டுப்பாட்டுள் அமைத்து அதன் தொழிலை அவதானித்தல். ஒரு பூனையை ஒரு கூட்டுக்குட் புகுத்தி, ஒரு கொளுக்கியாற் கூட்டைப் பூட்டிவிட்டு, அதற்குப் பெரும்பசி வந்தபின்பு கூட்டுக்கு வெளியே அதற்கு விருப்பமான உணவை வைத்தால், அந்தப்பூனை கூட்டுக்கு வெளியே வருதற்குச் செய்யும் முயற்சிகளை அவதானித்தல் செயற்கைக்காண்டலாகும்.

காண்டல் மேலும் இருவகைப்படும். அவை அகக்காண்டலும் புறக்காண்டலுமாகும். அகக்காண்டலாவது ஒருவன் தன் மனத்தொழிலை மட்டிடுதல். ஒருவன் ஒரு சரித்திரத்தை வாசிக்கும்போது, எந்தப் பகுதியிலே தனக்கு வெறுப்பு வருகின்றது எந்தப்பகுதியிலே மகிழ்ச்சி வருகின்றது, எந்தப்பகுதியிலே துக்கம் வருகின்றது என்று அவதானித்தல் அதுவாகும். புறத்தொழிலை மட்டிடுதல் புறக்காண்டலாகும். டிரைனோவன் ஒரு பாட்டை எவ்வளவு நேரத்தில் மனனம் பண்ணுகிறான், அல்லது தூறு வினாக்களுள் எத்தனை வினாக்களுக்கு விடை அளித்திருக்கிறான் என்பதை அவதானித்தல் புறக்காண்டலாகும்.

செயற்கைக் காண்டலிலே அநுமானப் பிரிவுகள் அதிகமாய் வரும். ஒருவனைப் பரிட்சிக்கும்போது கூச்சம் அல்லது தடுமாற்றம் உண்டானால், அவனுடைய படைகளையும் உடல்நிலையும் வேறுபடும். அவனுடைய இடம்பான ஆற்றலை அறிதல் சாலாது. அப்படியே, இளைத்த நேரத்தில் அல்லது மனக்கலையுள்ள நேரத்தில் ஒருவனைப் பரிட்சித்தால் பரிட்சைப் பிரியப்படும். பரிட்சிக்கும்போது இடம்படியாக வரும் பிரியசலுகிடம் வைத்துக் கணித்தல் அவசியம்.

இயற்கைக் காண்டலில் நீடிய ஆராய்வாகிய இதிகாச முறை ஒருவகையாகும். ஒருவனுக்குப் பைத்தியம் வந்த விட்டால் அதன் காரணத்தை அறிதற்கு, அவனுடைய பழைய சரித்திரத்தை ஆராய்தலும், பின்பு அவனுக்குப் பல்வகையான சிகிச்சைகளைச் செய்யும்போது அவற்றால் வரும் நயநட்டங்களை ஆராய்தலும் இதிகாச முறையாகும்.

ஒரு பரோபகாரியினுடைய முற் சரித்திரத்தையும் பிற்காலச் சரித்திரத்தையும் ஆராய்ந்து அந்தத் தன்மை அவனில் எவ்வாறு வளர்ந்து வந்தது என்பதையும் அவற்றுக்குக் காரணம் எவையென்பதையும் அறியும் முறையும் இதுவாம்.

இம் முறைகளுள், செயற்கைக் காண்டலே பெரும்பலனைத் தாத்தக்கது. இதுவே பௌதிக ரசாயன சாத்திரர்களை இவ்வுந்த நினைக்கு உயர்த்தியது. அகநூலை வளர்த்து அதை ஓர் அகலமான சாத்திரமாக்கி வருவதும் இதுவே. நூல்களுள்ளே பெரும் பயனுடையதும் மிகப் பழமையானதும் அகநூலாயினும், இது நெடுங்காலமாய் விருத்தியடையாது வந்ததற்குக் காரணம் இம்முறை இந்நூலில் அதுசரிக்கப் படாமல் வந்தமையே. இப்போது இம்முறை கையாளப்பட்டு வருதலால், இந்நூல் இன்னுள் சில ஆண்டுகளில் நூல்களுக்கெல்லாம் தனிமைபெற்று விளங்குமென்பதற்கையாயில்லை.

வினாக்கள்

- க. மனிதனுடைய தேவைகளுள் சமாளியமானவை எவை?
- உ. அகநூல் கூறும் பொருள்கள் எவை?
- ங. தன்மையின் கூறுகள் எவை?
- ச. அகநூல் எத்தனைகளிற் பயன்படும்?
- டு. அகநூலின் ஆதாரவிதி யாது?
- சு. அகநூலின் இக்கால வளர்ச்சிக்குக் காரணம் யாது?

இரண்டாம் அதிகாரம்

தேவைகள்

தேவைகளின் வகை—தேவைகளின் கலப்பு—தேவைகளின் விரிவு—
தேவைகளின் ஒடுக்கம் (பற்றுக்கள்)—பற்றுக்களின் அகல ஒடுக்கங்கள்.

தேவைகளின் வகை

தேவைகள் உயிர்களுக்கு இயல்பாயமைந்தவை. எந்தப் பொருள் தேவையற்றதாயுள்ளதோ அது உயிரில் லாதது. தேவைகளுள் முக்கியமானது உணவு. இது உடல் நிலைத்தற்காக வேண்டப்படுவது. நிலையிற் பொருள்களாகிய புல் பூண்டு முதலியவை தங்களுடைய உணவை வேரினாலும் இலையினாலும் கொள்ளுகின்றன. இயங்கியற் பொருள்கள் தங்கள் உணவைத் தேடிப் பெறுகின்றன. உணவைத் தேடு மாறு தூண்டுவது பசி. பசி தோன்றுதற்குக் காரணம் உணவுக் குறைவினால் இரத்தத்திலுண்டாகும் ஒரு வேற்றுமையும், இரைப்பையின் அசைவுமாம். உணவுத்தேவை* மற்றையவைகளிலும் வலியதாதலால் “பசிவந்திடப் பத்தும் பறந்திடும்” என்னும் பழமொழியும், “சாணும் வளர்க்க அடியேன் படுங் துயர் சற்றல்லவே” என்னும் ஆன்றோர் வாக்கும் பிறந்தன.

உயிர் நிலைத்தற்கு உணவு மாத்திரம் போதியதன்று. பிற உயிர்களாலே தீமை வராமற் காப்பதும் அவசியம். இந்தத் தேவை புகழீக்கூட எனப்படும். பகைகளாவன தீமை செய்யும் பிறமனிதரும் விலங்கு முதலியனவுமாம். தீமை

* இங்கே தேவை யென்றது தேவைப்படுதலை. தேவைப்படுதலாவது ஒரு சேவையைப் பெறுதற்கு இச்சித்தல். உணவுத் தேவையாவது உணவைப் பெறுதற்குண்டாகும் இச்சை. இவ்வதிகாரத்திலே தேவை என்பது பெரும்பாலும் இச்சையையே குறிக்கின்றது; சிறுபான்மையாகத் தேவைப்பொருளைக் குறிக்கின்றது.

யாவது எத்தேவைக்காயினுந் தடையாய் வருந்தொழில்; உதாரணமாக, ஒருவனுடைய உடம்பை வருத்துதலும், அவனுடைய உணவை அபகரித்தலும், அவனுடைய மனை மக்களுக்குத் தீங்கு செய்தலும், அவனுடைய வீட்டுக்கு நெருப்பு வைத்தலுந் தீமைகளாம். ஆகவே பிற தேவைகளுக்குத் தடையாய் வருவனவற்றை நீக்குதல் பகைநீக்கம். பிறதேவைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பொருளை வேண்டி நிற்க, பகை நீக்கமாகிய தேவை அப்படியான ஒருவகைப் பொருளை வேண்டி நில்லாமற் பிற தேவைகளுக்குத் துணையாய் நிற்கின்றது. அதலால், இதைப் பொதுத்தேவை யென்பாரு முளர்.

பகையை நீக்குதற்குரிய வழிகள் எதிர்த்தலும் ஒதுங்குதலுமாம். ஒரு சிறு குழந்தைக்குத் துன்பஞ் செய்தால், அது அழுது கைகால்களை அடிக்கும். வயது சற்றே ஏறினிட்டால், துன்பஞ் செய்பவர்களை அது கைகால்களால் அடிக்கும், பற்களாற் கடிக்கும், நகங்களாற் கிள்ளும். அக் குழந்தையின்கையினுள்ள ஒரு விளையாட்டுப் பொருளைப்பறித்து மனக்குத் துன்பஞ் செய்தாலும் அப்படியே செய்யும். சற்றே வயதேறிய பின்பு, சிறுவர்கள் அற்ப காரியங்களுக்குச் சண்டையிடுவார்கள். வளர்ந்தவர்கள் பகை காரணமாக அடிபட்டு, சில சமயங்களில், ஒருவரை யொருவர் கொன்றும் விடுகிறார்கள்.

எதிர்த்தற்குப் போதிய வலியில்லாதவர்கள் தம் பகைவரை ஏககிறார்கள், தூற்றுகிறார்கள், அல்லது இவைபோன்ற பிற ஆற்றாச் செயல்களைச் செய்கிறார்கள். எதிர்த்தப் பகைநீக்கும் முறைமையைச் சிலர் மிக நல்ல வழியிலே உபயோகிக்கிறார்கள். ஒருவன் தான் செய்யுந் தொழில் விரைவிலே கைகூடாவிட்டால், அதை ஒரு பகையாகப் பாலித்துப் பெருமுயற்சி செய்து அத்தொழிலை நிறைவேற்றுகிறான். ஒரு மாணுக்கன் கணக்குச் செய்யும்போது, அதைச் செய்யும் வழி தோன்றாவிட்டால், அந்தக் கணக்கை ஒரு பகையாகப்

பாவித்து அதைச் செய்தலை ஒரு போராகக் கருதித் தன்னு
லியன்ற முயற்சி செய்து அதை நிறைவேற்றுவதென்று.
அருந்தொழில்களைப் போராகக் கருதிப் பெருமுயற்சி செய்து
அவற்றை நிறைவேற்றுவோர் போரில் வென்றவர்கள்
அடையும் பெருமகிழ்ச்சியைப் பெறுகின்றனர்.

எதிர்த்துப் பகைநீக்குத் தன்மை சிறு குழந்தைகளிலும்
இருந்தலால், இது பிறவியில் அமைந்துள்ளதென்று கொள்ளு
தற்குத் தடையில்லை. ஒதுங்குதலாற் பகைநீக்கும் உபாய
மும் பிராணிகளில் இயல்பாயுள்ளது. இடி முழக்கத்தைக்
கேட்டுத் திடுக்கிடுதல் எங்களிடத்தில் அச்சம் இயல்பாயமைத்
திருத்தலைக் காட்டும். அஞ்சுதல் இயல்பாயுள்ள தாயினும்,
அச்சத்துக்குக் காரணமான பொருள்கள் காலத்துக்குக்
காலம் மாறிமாறி வரும். சிறு குழந்தைகள் பாம்பு,* புலி,
கரடி முதலியவற்றிற்கு அஞ்சமாட்டார்கள். அவைகளாலே
திமைவருதலை அறிந்தபின்பே அஞ்சுகின்றனர். இந்த அறி
வைக் குழந்தைகள் அனுபவத்தினாலும், தாய்தந்தையருடைய
பயக்குறிப்பினாலும், கேள்வியினாலும் பெறுகின்றனர். வயது
முதிர, அறிவு வளர, பழைய அச்சங்களுட் சில தீரும்;
புதிய அச்சங்கள் சேரும். அச்சம் வேதனையை அதிகப்
படுத்துவதும் உண்டு. சத்திர வைத்தியஞ் செய்யும்போது,
நோயாளி பராக்காயிருந்தால், வேதனை குறைவாயிருக்கும்.

பகைநீக்கத்துக்குரிய தொழில்களாகிய போருக்கும் பயற்
தொடுதற்கும் சரீரபலம் ஏற்றமாக வேண்டும். இந்த மேல
திகமான பலம் சலாசயத்தின் மேலேயுள்ள ஓர் ஊற்றுப்
பையிலுள்ள சத்து இரத்தத்துடன் சேர்தலினால் பெறப்படு
கின்றது.

* ஒரு குழந்தைக்கேன வைத்த பால் ஒரு நாட்பாம்பு சூடித்துக்கொண்
டிருக்க, அந்தக்குழந்தை அப்பாம்பைத் தட்டிக்கொண்டிருந்ததைக் குழந்தையின்
பெற்றோர் வேலைத்தலத்திலிருந்து திரும்பி வந்தபோது கண்டார்களென்று ஒரு
பத்திரிகை கூறியது.

பகைநீக்கத்தின் வேறொரு வகை உவர்த்தலெனப்படும். அல்தாவது தீமையுள்ள சடப்பொருள்களை அருவருத்து அவற்றினின்றும் நீங்குதல். அழுகின பொருள்களையும், கள் முதலிய வற்றையும், அவற்றின் மணக்குறிப்பினால் உவர்க்கின்றோம். இரைச்சலொலி சரீராரோக்கியத்துக்குத் தீமைபயத்தலால், அதுவும் உவர்க்கப்படுகின்றது. இருட்டிலே அபாயத்துக்கிடம் வருதலால், இருளை உவர்க்கின்றோம். அறிவேறிய பின்பு, இந்த உவர்ப்பு தீய பழக்க ஒழுக்கங்களிலும் தீயோரது சகவாசத்திலுஞ் சென்று அவற்றிலே அருவருப்பை ஆக்குகின்றது.

ஓய்வின்றித் தொழில் செய்தால் உடல் பழுதடையும். ஆதலால் இடையிடையே ஓய்வது அவசியம். புறத்தொழில் செய்யாது ஓய்ந்திருக்கும்போதும், மூளையும் மனமும் தொழில் செய்கின்றன. இவைகளும் ஓயும் நிலை உறக்கமெனப்படும். ஆதலால், முழு ஓய்வாகிய உறக்கமும் ஒரு தேவை. இதுவும் இயல்பாக அமைந்திருக்கிறது. ஒரு சுகதேகிக்கு எப்போது உறக்கம் வேண்டியதோ அப்போது அது தானாகவே வரும். ஆயினும் மனக்கலக்கமும், தொழிற்பற்றும், சில வகையான பொறித்தாக்கங்களும், சிற்சில கோய்களும் உறக்கத்தை வராமல் தடுக்கும்; உறக்க வேண்டிய நேரத்திலே கோபம் அச்சம் முதலிய சுவைகளினாலே மனம் அமைதி கெட்டிருக்கும்போது, அகமுயற்சியின் முனைப்பினாலே தொழில் நடைபெறும்; உறக்கம் வராது; தளர்ச்சி மறைந்து நிற்கும். ஆயினும், இறுதியிலே பெருந்தளர்ச்சி யுண்டாகி உறக்கத்தை வருவிக்கும். இரைச்சலொலி * கொதுகுக்கடி முதலியவற்றால் வரும் பொறித்தாக்கங்களும் நித்திரையைக் கெடுக்கும். உறக்கத்துக்குச் சகாயமானவை தளர்ச்சியும், நீட்டி நிமிர்ந்து படுத்திருத்தலும், பசுமையான படுக்கையும், இனிமையான ஓசையும், பேருண்டியும் பிறவுமாம். பேருண்டி அதிகமான இரத்தத்தை இரைப்பைக்கிழுத்து மூளைக்குப் போகும் இரத்தத்தைக் குறைத்து நித்திரைக்குக் காரணமாகின்றது. இத

* இக்காலத்திற் கொசு என வழங்கும்.

னிலே “உணன் கருமரிமந்தான்” என்னும் பழமொழி யுண்டாயது.

உறக்கம் தொழிலைத் தடுத்து உடலிலும் மனத்திலு முள்ள தளர்ச்சியை நீக்குவதோடு மாத்திரம் அமையாது வேறுபல சகாயங்களையுஞ் செய்கின்றது. உறக்கத்திலே தொழிலில்லாமையினாலே தேய்வுப் பொருள் குறையும். தேய் வுப் பொருள் இரத்தத்தோடு சேர்ந்து அதை அசுத்தப் படுத்துவதாதலால், அது குறையும்போது இரத்த சுத்தி ள்றும்.

பிராணிகளிலே காணப்படும் வேறொரு பிரதானமான தேவை கலித் தேவையாம். இயங்கியற் பொருள்களுள், சிவ னிரிவில் முதிர்ந்த பிறவிகளாகிய மனிதர் விலங்கு பறவை முதலியவற்றிலே இத்தேவை இரத்தத்திலிருந்து ஆக்கப்படும் ஒரு சத்தினால் உண்டாகின்றது. பசியானது காலத்துக்குக் காலம் தோன்றுவது போல, இதுவுங் காலத்துக்குக் காலம் தோன்றும். ஆகிலும், இது பசியைப்போல, பிறந்தவுடனே தோன்றாமல், சரீரம் வளர்ந்தபின்பே தோன்றும். உணவு பகைநீக்கம் உறக்கமாகிய தேவைகள் உயிரை நிலைப்பித்தற்குச் சாதனமாதல்போல, கலவித்தேவை சந்ததிவிருத்திக் கேதுவாகி அந்தந்தப் பிராணிகளின் இனத்தை நிலைகிறுத்துகின்றது.*

பகைநீக்கத்தைப் போலவே பிற தேவைகளுக்குத் துணை யான வேறொரு தேவை ஆராய்வு. உணவுப் பொருளாயினும், பகைப்பொருளாயினும், கலவிப்பொருளாயினும், வேறெப் பொருளாயினும் காட்சிக்குத் தெளிவாய்ப் புலப்படாவிட்டால், அது இன்னதென்று நிச்சயித்தல் பெரும்பாலும் அவசியமாகும்.

* பிராணிகளையும் இனங்களையும் நிலைப்படுத்த வுண்டிய சாதனங்கள் பிராணிகளில் இயல்பாய் அமைந்தவை யாதலால், இவைகள் நிலைத்தற்கு ஒரு கோக்கியிருத்தல் வேண்டும். இங்கோக்கம் சமயதூல்களிற் கூறப்படுகின்றது.

சில சமயங்களிலே பிராணிகள் ஆராய்வின்றி ஐயப் பாட்டோடு தொழில் செய்தலுண்டு. ஒரு மான் காட்டிலே மேய்ந்துகொண்டிருக்கும்போது, வழக்கமில்லாத சரசரப்புக் கேட்டால், அது யாதென்று ஆராயாமல் ஓடித் தப்ப முயலும். ஒரு பாம்பைக் கண்டவுடனே அது விஷப்பாம்போ அன்றோ என்று ஆராயாமற் கொல்லுகிறவர்களும் உண்டு. வேட்டைக்குப் போகிறவர்கள் சூத்தியிருக்கும் மனிதரைப் பன்றியென்று நினைத்துக் கொன்றிருக்கிறார்கள்.

இங்ஙனம் ஐயப்பாட்டோடு தொழில் நடைபெறுவிட்டால், புதிதாகத் தோன்றும் பொருளை ஆராய்தல் தேவையாகும். ஆராயும்போது, காட்சிக்கு வேண்டிய துணைகளேனும் சரீரித்தலேனும் பிறபொறிகளின் துணையேனும் வேண்டப்படும். இருட்டிலே பாம்புபோலக் கிடக்கும் பொருளை நிச்சயித்தற்கு விளக்கும், தூரத்திலே கேட்கும் அழகுரலின் காரணத்தை அறிதற்குச் சமீபித்தலும், பசு நெய்யிலே எண்ணெய் கலந்திருத்தலே யறிதற்கு மணத்தலும் சுவைத்தலும் வேண்டும். ஆராய்வு மனிதனுக்கு விசேஷமாய் அத்தியாவசியமானது. இது விரிந்து நிரைப்பட்டுக் கல்வியாகின்றது.

அநேக வகையான பிராணிகள் தங்கள் குட்டிகளை அல்லது குஞ்சுகளைக் காக்கின்றன. குளவி முதலியவைகள் கூட்டுக்குள் முட்டையிட்டு முட்டைக்குக் கீழே குஞ்சுக்கு வேண்டிய உணவை வைத்துவிட்டுப் போய்விடுகின்றன. குஞ்சைப் பாதுகாக்குந் தேவை அவைகளிடத்திலே. வேறு அநேக வகையான பிராணிகள் தங்கள் குட்டிகளைச் சில காலத்துக்காழினுங் காக்கவேண்டியனவாய் இருக்கின்றன. இந்தத் தேவை மிகவுகாப்பு எனப்படும். மீனினத்திலே குஞ்சுகளைக் காப்பது ஆண்மீன். பட்சிகளுக்குள்ளே பெரும்பாலும் ஆணும் பெண்ணும் குஞ்சுகளைக் காக்கின்றன. பால் கொடுக்கும் இனங்களிலே மகவைக் காப்பது தாய். ஈன்றுவுடனே தாயுடைய இரத்தத்திலே ஒரு

சத்து* உண்டாகி, பாலைத்தோற்றுவிப்பதுமன்றி, பின்னையிலே பற்றுவைத்தற்குக் காரணமுமாகின்றது. மனித சாதியாரிலே குழந்தையுடைய இனிமையான தோற்றமும் சிரிப்பும் பிற செயல்களும் விசேஷ பற்றுக்குக் காரணமாகின்றன. இப்படியாக வந்தபற்று, இரத்தத்திலேயுள்ள வாற்சல்லியச் சத்து அற்றுப் போனபின்பு, குழந்தையிலுள்ள அன்பை நிலைபெறச் செய்யும். ஒரு குழந்தையிலுள்ள பற்று அடுத்த குழந்தை பிறந்தவுடனே சற்றே குறையும்.

மான் மரை முதலிய விலங்குகளை வேறு சில விலங்குகள் இரையாக்குகின்றன. இவைகள் தனிமையாய் வாழ்ந்தால், அந்தப் பவகவிலங்குகளுக்குத் தப்புதல் அரிதாய் விடும். ஆதலால், இவை கூட்டங்கூட்டமாய் வாழ்தல் அவசிய மாயது. இந்தத் தேவை கூட்டத்தேவை எனப்படும். ஒரு கூட்டத்தைச் சேர்ந்த மாடுகள் ஒருமித்தே யுலாவும். ஒரு மாட்டை அதன் கூட்டத்திலிருந்து பிரித்துவிட்டால், அது தன் கூட்டத்தோடு சேர ஆசைப்படும்.

இந்தத் தேவை மனிதவாழ்க்கைக்கு அடிப்படையாயுள்ளது. பெரும்பாலானவர்கள் நெடுநேரம் தனியேயிருக்க விரும்பார்கள். தனியே யிருக்கிறவர்கள் வேறொரு நோக்கமுமின்றிப் பிறர்பாற் சென்று அவர்களோடு கூடுகிறார்கள். சில திருவிழாக்களுக்குச் சனங்கள் பெருந்தொகையாய்ப் போதல் கூட்டத் தேவையை விரும்பியேயாம். மனிதர்கள் கூடிக் கிராமங்களும் நகரங்களும் உண்டாதற்கு* இது ஒரு முக்கிய காரணம். கூட்டத்தேவை மனிதனிடத்தில் இல்லாமலிருந்தால், அவனுடைய வாழ்க்கை புலி கரடி முதலிய வற்றின் வாழ்க்கையின் அளவினதாய் விடும்.

வில்குறைந்த பிராணிகள் துன்பப்படும்போது, துணையை வேண்டி நிற்கும். துணையைப் பெறுதற்காக அவைகள்

* இது 'வாற்சல்லியச் சத்து' எனப்படும்.

அழுதல் வழக்கம். குழந்தைகளுக்கு எவ்வகைத் தேவையிருந்தாலும் அவர்கள் அழுகின்றனர். வளர்த்தவர்கள் வேதனைப் படும்போது ஒரு பயனுமின்றிக் குரலிடுதற்குக் காரணம். இத்தேவை இயல்பாயமைந்திருத்தலாம். இத்தேவை துணை தேடல் எனப்படும்.

சில பிராணிகள் உணவுதேடல் முதலிய அநேக தொழில்களைத் தத்தம் தாய்களிடமிருந்தே பழகுகின்றன. கோழிக்குஞ்சுகள் தாய்க்கோழியைப் பார்த்துக் குட்டையைக் கிளறப் பழகுகின்றன. தாய்க்கோழி அஞ்சுகிறதைப் பார்த்துக் குஞ்சு அஞ்சுகின்றது. குஞ்சுகள் அல்லது குட்டிகள் தாயோடு வாழும்போது, அவைகளைப் பின்பற்றி நடக்கும். பின்பற்றல் பிறதேவைகளுக்குத் துணையாதலால் அதைப் பொதுத் தேவையெனலும் பொருந்தும். சிற்ப் பிராணிகளுள், பின்பற்றலிற் சிறந்தது குரங்கு. மனிதனுடைய ஆரம்பக் கல்வியிற் பெரும்பகுதி பின்பற்றலால் வருவது. அவனுடைய பழக்க வழக்க ஒழுக்கங்கள் பெரும்பாலும் பின்பற்றலால் வருதலால், ஒளவையார் “நல்லாரைக் காண்பதுவுநன்றே” என்றும், “தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீதே” என்றும் கூறினர். அரசசேவையிலே சில பகுதியிலுள்ளவர்கள் நேர்மையுடையவராயிருத்தற்கு முக்கிய காரணம் அவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களுடைய நேர்மையான ஒழுக்கமாம். வேறு சில பகுதிகள் வெளிவெளியாக நேர்மை கெட்டிருத்தற்குக் காரணம் அவர்களுடைய பாரம்பரியமே.

வாழ்க்கைச்சுகம் வேண்டுமாயின், ஒவ்வொரு பிராணியும் தன் கருமத்திலே கண்ணாயிருந்து அதிலே தன்னுடைய உரிமையை நாட்டி முதன்மையைச் சாதிக்கவேண்டும்; இங்ஙனம் முதன்மையைச் சாதித்தல் யூதன்மைத் தேவையெனப்படும். இந்தத் தேவை நாய்களில் அதிகமாய்க் காணப்படுகின்றது. இரண்டு நாய்கள் ஓர் உணவுப் பொருளைக் கைப்பற்றப் போனால், வலியது மெலியதைத் துரத்திவிட்டுத் தானே

அதைத் தின்னும். வலியற்றவைகள் நெடுங்காலம் உணவு பெறமாட்டாதவையெனாய் இறுதியில் இறந்துபோம். மனிதர்கள் தங்கள் உரிமைகளை கீழ்த்தலங்களிலுஞ் சாதிப்பார்கள். இராச்சியங்கள் மிருகங்களைப்போலவே தாங்கள் உரித் தானெனவற்றைத் தங்கள் படைத்தினர் பெறுகின்றனர். முதன்மைத் தேவை குழந்தைகள் லுமுள்ளது. அவைகள் எப்போதும் மற்றையவர்களுடைய துணையை வேண்டியிருத்தலாற் பணிந்து நடக்கவேண்டியவர்களாயினும், தாங்கள் நினைத்ததை மற்றவர்களைக்கொண்டு செய்க்க முயலுகின்றனர். அந்தச் சிறுவயதிலே இந்த முதன்மைத் தேவை இருத்தலினாலே, இதுவும் விரிபுத்தும் இயல்பாய்மைந்திருப்பதென்பது பெறப்படும். இந்தத் தேவையின் முனைப்பினாலேயே உலகத்திலே பெருநன்மைகளும் தீமைகளும் பிறக்கின்றன. கன்னியிலோ வினியாட்டிலோ, அதிகாரத்திலோ, கீர்த்தியிலோ, எதிலாயினும் பெருமை பெறுதற்குச் செய்யும் முயற்சியெல்லாம் இம் முதன்மைத் தேவையால் உண்டாகின்றது. முன்னாட்களிலே அரசுகளுக்கிடையில் நடந்த போர்கள் பெரும்பாலும் முதன்மைத் தேவையால் உண்டானவை.

அருஞ் செயல்களைச் செய்யமாட்டாதவர்கள் தங்கள் முதன்மைத் தேவையைத் திருப்திப் படுத்தற்காகப் புலகு வார்கள்; தோற்றவர்கள் வெட்கப்படுவார்கள், மனம் எரிவார்கள், பொருமை கொள்ளுவார்கள், அல்லது பழிவாங்குவார்கள்.

முதன்மைக் கெதிரானதாகிய பணிதலும் யாவருக்குந் தேவையானது. ஒழுக்கத்தினுற் சிறந்தவருக்கு மற்றவர்கள் பணிதல் இயல்பு. செல்வத்தால் மேம்பட்டவர்களுக்குச் சிலர் தாமாக்கவே விரும்பிப் பணிகின்றனர். ஒரு கூட்டத்தலைவருக்கு அக் கூட்டத்தவர் யாவரும் பணிவர். உத்தியோகத்தார் தமது மேலோருக்குப் பணிகின்றனர். தாட்டில் வாழும் மிருகங்களுக்குள்ளே கூட்டமாய் வாழும் எருமை

பசு முதலியவைகள் தங்கள் கூட்டத்திலே பலத்தாற் கூடிய ஒரு மிருகத்துக்குப் பணிகின்றன. பணிபுந் தன்மை இயல்பாய் அமைந்திராவிட்டால் உலகத்திலே உயிர்கள் வாழ்தல் அரிதாய்விடும். வலிகுறைந்த பிராணி வலிகூடிய ஒன்றுக்குப் பணியாவிட்டாற் சீவமோசமும் நேரும். வலிகூடிய நாய் ஒன்றை வலியற்ற வேறொரு நாய் பிடிவாதமாய் எதிர்த்து நின்றால், அது இதைக் கொன்றுவிடும். கிராயுதனான ஒரு மனிதன் சிங்கத்தை எதிர்த்தானாயின், அதனை கொல்லப்படுவான். அரசாட்சியாரால் ஆக்கப்பட்ட கட்டளைச் சட்டத்துக்குப் பணியாமல் கிற்பவன் சிறைச்சாலையில் இடப்படுவான். தாய்தந்தையருக்குப் பணியாத பிள்ளைகளுடைய வாழ்வும், ஆசிரியனுக்குப் பணியாத மாணாக்கனுடைய கல்வியும் கெட்டுப்போம். குடிகளுடைய கருத்துக்குப் பணியாத அரசன் உயிர்விட வேண்டியும் வருகின்றது. ஆதலால், பணிவு எவருக்கும் இன்றியமையாத தேவை. சமயத்துக்குத் தக்கபடியும் இடத்துக்குத் தக்கபடியும் பிராணிகள் தங்களுடைய செயல்களை மாற்றிக்கொள்ளுதலும், பிழையான வழியிலே போனவர் பிழையென்று கண்டு பின் அதைத் தவிர்த்தலும், சமயாசாரங்களை அதுட்டித்தலும் பணிதலின் வகைகளாம்.

சிலரிடத்தே முதன்மைத் தேவையும் வேறு சிலரிடத்தே பணிவுத் தேவையும் பலமாய் நிற்குந். சிலர் எவ்வளவு தகுதியற்றவராதினும் தலைமையான இடங்களைப் பெற ஆசைப்படுகின்றனர். வேறு சிலர் எவ்வளவு தகுதி வாய்ந்தவர்களாதினும் தலைமையான இடங்களை உவர்க்கின்றனர். இன்னுஞ் சிலர் தங்கள் தங்கள் தகுதிப்படி முதன்மையை விரும்புகிற அளவு பணியையும் விரும்புகின்றனர்.

விலங்குகள் எந்த இடத்திலும் வாழ்ந்து கொள்ளும். பறவை பாம்பு முதலிய பிராணிகள் தங்கள் முட்டைகளை பிடுகற்கும் குஞ்சுகள் அல்லது குட்டிகள் வசித்தற்கும்

இருப்பிடங்களை ஆக்குகின்றன. ஏறும்பு முதலியவைகள் புற்றை யுண்டாக்குகின்றன. மனிதன் தன்பொருட்டு வீட்டையும், தன்னுடைய ஆநிமடிகளுக்காகக் கொட்டிடங்களையும், பின்னைகளுடைய கல்லிக்காகப் பள்ளிக்கூடங்களையும், நோயாளிகளுக்காக வைத்தியசாலையையும், வழிபாட்டுக்காகக் கோயிலையும், எண்ணிறந்த பிறதேவைகளுக்காக வேறு கட்டிடங்களை யுங் கட்டுகிறான். இந்தத் தேவை கூட்டல் எனப்படும்.

சில பிராணிகள் தங்களுடைய உணவை எல்லாக்காலங்களிலும் பெற்றுக் கொள்ளமாட்டா. தேனீ தேனைப் பூவுள்ள காலத்திலேதான் பெறும். ஆதலால், அது பூவில்லாத காலத்திற்கு வேண்டிய உணவையும் பூவுள்ள காலத்திலே சேகரித்து வைக்கும். அகழான் தனக்கு வேண்டிய தானியங்களை விளைவு காலத்திலே சேகரிக்கும். இப்படிச் சேகரித்து வைத்தற்குத் தேவைப்படுதல் இட்டுத் தீர்த்தல் எனப்படும். சிலர் போதிய செல்வமுடையவர்களாயிருந்தும் மேலும் பொருள் சம்பாதிக்க முயலுதல் இந்தத் தேவை இயல்பாக அமைந்து ஏவுதலினாலேயாம். இந்தத் தேவை தடிக்கப்பெற்றவர்கள் எவ்வளவு பொருளிருந்தாலும் உணவைச் சுருக்கியும் பொருளை சுட்டுகின்றார்கள்.

சில பட்சிகள் தங்களுடைய உணவைத் தேடுதற்குப் பிற இடங்களுக்குப் போகவேண்டி வரும். சில விலங்குகளும் இப்படியே இடம் மாறுகின்றன. இடம் மாறுந்தேவை இடப் பெயர்ச்சி எனப்படும். “திரைசடலோடியுந் திரளியந்தேடு” என்ற திருவாழ்க்கின்படி, மனிதரும் இடம்பெயர வேண்டியவராகின்றனர். பொருட் சம்பாத்தியத்துக்காக ஏற்பட்ட இடப் பெயர்ச்சித் தேவை மனிதனிடத்து இயல்பாயிருத்தலால், அவன் பொருள் தேவையிலலாதபோதும் பிற இடங்களுக்குப் போகத் தேவைப்படுகிறான். சிலர் பெரும் பொருள் செலவு செய்தும் பல வசதாநிதிகளுக்குட்பட்டும் பிற இடங்களுக்குப் போகிறார்கள். அவர்களை “ஏன் போகிறீர்கள்” என்று

யாநாவது கேட்டால், “ஊர் பார்க்கப் போகின்றோம்” அல்லது “தீர்த்தமாடப் போகின்றோம்” என்று சொல்லுவார்கள். உண்மையான காரணம் அவர்களுக்கே தெரியாது.

தேவைகளின் கலப்பு

மேலே சொல்லிய தேவைகள் ஒன்றோடொன்று கலந்து முண்டு. இவற்றுள் பின்பற்றல் எப்போதும் பிற தேவைகளோடு கலந்தே வரும். ஏனெனில் அது தன்னளவில் ஒரு தேவையன்று; அது பிற தேவைகளைப் பெறுதற்கு வழியாதலினாலே தேவையாகின்றது. ஆதலால், இது பிற தேவைகளோடு கலவாமல் வராது. கைத்தொழில் செய்து பொருளீட்டுகிறவனை ஒருவன் பின்பற்றுவானாகில், அப் பின்பற்றல் சுட்டுதற்றேவைக்குத் துணையாகின்றது. பகையரசன் ணரைப்பிடிக்க வரும்போது, போருக்குப் போகிறவர்களைப் பின்பற்றுவோனுக்கு, பின்பற்றல் பகைநீக்கத்துக்குத் துணையாகின்றது. ஆசிரியனுடைய சொல்லையுஞ் செயலையும் பின்பற்றும் மாணுக்கனுக்கு பின்பற்றல் அறிவுத்தேவைக்குத் துணையாகிக் கல்வியிலே செல்கின்றது. அந்தக் கலப்பினால் வந்த கல்வியானது உணவுத் தேவையோடு கலந்து சிவனத்துக்கு வேண்டிய கல்வியை நாடச் செய்கின்றது.

பின்பற்றல் பணிதலோடு சேர்ந்து புது நாகரிகங்களுக்குக் காரணமாகின்றது. ஒரு பெண் கொண்டை முடித்த விதத்தை அவளுக்குப் பணிவான வேறொரு பெண்பார்த்துத் தன்னுடைய கொண்டையையும் அப்படியே முடிக்கிறாள். இது “கண்டபாவனைமிலே கொண்டை முடித்தல்” எனப்படும். எங்களை ஆளும் ஸ்ரோப்பரியரை நாம் பின்பற்ற வேண்டி வந்தமைக்குக் காரணம் எங்கள் பணிவு. மாணுக்கர் ஆசிரியரது பழக்கங்களைப் பின்பற்றலும் இதனாலேயாம்.

முதன்மைத் தேவையும் பிறதேவைகளோடு கலக்கின்றது. காட்டில் வாழும் மாட்டுக் கூட்டத்தலே வலி

மிகுந்த ஒன்று அந்தக் கூட்டத்துக்குத் தலைமாடாகின்றது. ஊரிலுள்ள ஒருவன் கல்வி செல்வம் சரீரவன்மை முதலிய வற்றுள் ஒன்றிலேனும் பலவாலேனுஞ் சிறந்தவனாய் முதன்மைத் தேவை அதிகமுடையவனாகில், அவன் அந்த இடத்திற்கு ஒரு முதல்வனாகின்றான். ஒரு விளையாட்டுக் கூட்டத்தாருள் அதிக சாதாரியமுள்ளவன் அந்தக் கூட்டத்துக்கு முதல்வனாகின்றான். இம் மூன்றிலும் முதன்மைத் தேவை கூடற்றேவையோடு கலந்து தலைமைத்தேவையாகின்றது.

முதன்மை போராடலோடு சேர்ந்து ஒருவன் தன் அதிகாரங்களை நிலைநிறுத்தற்காக அவனைப் போராடப் பண்ணுகின்றது. இந்த இரண்டினோடுங் கூட்டத்தேவையும் ஒருவனிடத்தே சேர்ந்தால், அது அவனைத் தன்னுடைய கூட்டத்தவர்களுக்காகப் போர் செய்விக்கும்.

முதன்மை சில தேவைகளோடு தனித்தனிசேர்ந்து அவ்வத் தேவைக்குரிய பொருள்களைப்பற்றி எதிரிடையை யுண்டாக்கும். இது உணவுத் தேவையோடு சேர்ந்து உணவுப் பொருளிலே எதிரிடையை உண்டாக்குகின்றது. இரண்டு நாய்கள் இரையைக் கண்டால், அதையிட்டு எதிரிடையுண்டாகிக் கடிபடுகின்றன. இந்த வகையான எதிரிடை மனிதர்களிடையே யுண்டாகிக் கொள்ளையடிக்க ஏவுகின்றது. முதன்மைத் தேவை கலவித் தேவையோடு சேர்ந்து கலவிப்பிராணியிலும், கல்வித் தேவையோடு சேர்ந்து கல்வியிலும், ஈட்டுதற் தேவையோடு சேர்ந்து ஈட்டலிலும் எதிரிடையை யுண்டாக்குகின்றது.

இந்த எதிரிடை மனிதர்களையும், குழுஉக்களையும், ஊர்களையும், தேசங்களையும் போர்புரியச் செய்து கலக்கிக் கெடுக்கின்றது. பெரிய தேசங்களுக்கிடையில் உண்டாகும் போர்களும், இரு சாதியார்களுக்கிடையிலுள்ள பகையும், சனங்கள்

திருவிழாக்களிலும் விவாகங்களிலும் பொருளைச் சிதைத்தலும் எதிரிடையானவனவாம்.

தேவைகளின் விரிவு

சில தேவைகள் தங்கள் தங்கள் எல்லைகளைக் கடந்து விரிகின்றன. பெண்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைக் காப்பதே இயல்பாயினும், சிலர் பிறருடைய குழந்தைகள் தவிக்கும் போது தங்களுடைய பாலைக் கொடுத்து அப் பிள்ளைகளையும் காக்கின்றனர். பெரும்பாலார் பிறருடைய குழந்தைகளிலே மனமுருகி அவர்களுக்குத் துணை செய்கிறார்கள்; பூனைகள் பிற பூனைகளின் குட்டிகள் போனாலும், அவைகளைத் தங்கள் குட்டிகள் போல வளர்த்து வருகின்றன. இளம் பெண்களுக்குக் குழந்தைகளிலே இயல்பாகப் பற்றுண்டு. இவைகளெல்லாம் மகவுக்காப்பின் விரிவுகளாம்.

இம் மகவுக்காப்பின் விரிவு இவ்வளவோடு நில்லாமல், குழந்தைகளைப் போலவே துணையை வேண்டி நிற்கும் முதியோரிலும் நோயாளிகளிலும் வறியவர்களிலும் குருடர் முதலியோரிலும் விரிந்து பரவுகின்றது. இது இவ்வாறு விரிந்து இரக்கமென்னும் பெயரைப் பெறும். ஆகவே, செயல்கள் யாவற்றுள்ளும் மேலானதாய்த் தெய்வத்தன்மை யுடையதாய் விளங்கும் இரக்கம் மகவுக்காப்பின் விரிவாம்.

ஒரு கூட்டத்தின் அங்கத்தவர் அந்தக் கூட்டத் தலைவருக்குப் பணிதலே இயல்பு. கூட்டத் தலைவரல்லாத பெரியோர்களுக்குப் பணிதல் பணிதலின் விரிவாம். கல்விமான் அல்லது ஒழுக்கமுள்ளவன் எங்கள் குழுஉவிற்குச் சேராதவனாயினர், அவனுடைய மேம்பாட்டை யுணர்ந்து, நாம் அவனுக்குப் பணிகின்றோம். இந்தப் பணிவும் கடவுளுண்டென்னுங் கொள்கையுடையோன் கடவுளை வணங்குதலும் பணிதலின் விரிவுகளாம்.

உணவு சரீர சுகத்துக்கும் பலத்துக்குமே தேவையானது. உணவுத்தேவை இவ்வளவோடு நில்லாது சுகத்துக்கும் பலத்துக்குங் கேடு வரத்தக்கதாய் உண்ணுதற்கும் ஏவுதலுண்டு. சிலர் ஒரே நேரத்தில் எல்லாகடந்துண்பர்; ஒரு நாளில் நாலுந்துமுறையுண்பர். இவை உணவுத் தேவையின் விரிவாம். கலவித் தேவை விரிந்து தூர்த்தத் தன்மையாகின்றது. எதிர்த்தல் பகைநீக்கத்தோடு நில்லாமல் வலி குறைந்தவர்களை நலிவிக்கின்றது.

தேவைகளின் ஒடுக்கம்

சில தேவைகள் ஒவ்வோரினத்துப் பொருள்கள் யாவற்றினுஞ் செல்லுவதோடு சிற்சில பொருள்களிலே மிக உறைப்பாகச் செல்லும். கூடற்றேவை அயலினுள்ளவர்கள் யாவரினும் பொதுப்படச் செல்லுவதோடு, நண்பர்களில் மிகுதியாகச் செல்லும். இவ்வாறு தேவைகள் தனிப்பொருள்களில் உறைத்து நிற்கும்போது, அவைகள் பற்று எண்ப்படும். அவைகள் தனிப் பொருள்களிற் குறுகி நின்றற்குத் தக்க அளவு ஆழமாயும் பலமாயுமிருக்கும். ஆதலால், மனிதனுடைய இச்சைகள் பெரும்பாலும் அவன் பற்றுக்களின் வழிப்பட்டே நிகழும். அவனுடைய பற்றுக்கள் எவையோ அவற்றுக்குத் தக்கதாகவே அவனுடைய வாழ்க்கையு மிருக்கும்.

கலவித் தேவை பலரிலுஞ் செல்லாமற் குறுகி மனையாள் ஒருத்தியோடு நிற்பது வழக்கம். அப்படி நிற்கும்போது, ஆடவர்கள் பிறபெண்களையும், பெண்கள் பிற ஆடவர்களையும், இச்சியாது விடுகின்றனர். பட்சிகளுள்ளும் சிலவற்றிலே கலவித் தேவை குறுகி ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பட்சியோடு கூடி இறக்கும்வரையும் பிரியாமல் வாழுகின்றன.

உணவுத் தேவை சுருங்குதலாற் சிலருக்குத் தாவர உணவிலே பற்றுண்டாகின்றது; தாவர உணவுகளுக்குள்ளும் சிலவற்றிலே விசேஷ பற்று உண்டாகின்றது; தோசை

கொழுக்கட்டை பிட்டு முதலியவற்றுள் ஒன்றிலும், முருங்கைக்காய் பாகற்காய் பயிற்றங்காய் முதலிய கறிகளுள் ஒன்றிலும், பாற்சோறு சர்க்கரைச்சோறு புளிச்சோறு தயிர்ச்சோறு முதலியவற்றுள் ஒன்றிலும் விசேஷ பற்று உண்டாகின்றது.*

பற்றுக்களின் அகல ஒடுக்கங்கள்

ஒருவன் பற்று வைக்கும் பொருள்கள் காலத்துக்குக் காலம் கூடியுங் குறைந்தும் வரும். பாணிப்பனுட்டை முன்னொரு காலமுந் தின்னாதவன் அதைத் தின்னும்போது அது அவனுக்குச் சுவைக்குமானால், பின் அதைத் தேவைப் படுவான். கூத்துக்குப் போகாதவன் ஒரு முறை போனால் பின்னும் போக விரும்புவான். அல்லது அருவருப்பான். கட்டுடியன் குடிவகைகள் ஒன்றுமில்லாத ஊரிலே அநேக ஆண்டுகள் வாழ்வானாயின் கள்ளிலுள்ள பற்றைக் கைவிடுவான்.

இவ்வாற்றின்றிப் பற்றுக்கள் பிறருடைய ஏவுதலினால் ஆக்கப்படுதலும் அழிக்கப்படுதலும் உண்டு. தாய், தந்தை, குரு, நண்பர் முதலியோருடைய கருத்திற் கிசைதற்காக ஒருவன் சில பற்றுக்களை விடவும், சிலவற்றைப் புதியனவாக ஆக்கவும் நேரும். அவர்களுடைய கருத்துக்கிசைய விருப்பமில்லாதவிடத்து, முதல் மூவருந் தண்டிப்பரென்றஞ்சியேனும், தண்டித்த பின்னேனும், அவர்களுக்காக விருப்பு வெறுப்புக்களை மாற்றாதலும் உண்டு. ஊரவர்கள் பழிப்பார்கள் என்றஞ்சியும் சிலர் பற்றுக்களை மாற்றுகிறார்கள். பிறருடைய மதிப்பை விரும்பியே அநேகர் நீதியினங்களிலிருந்து விலகுகிறார்கள். ஊர்மதிப்பு தராசுபோல் இருந்தால் விதி விலக்குகளுக்கமைதல் இலகுவாகும்.

* பற்றுக்கள் நல்லாம் அதிகாரத்தில் விளக்கப்படுகின்றன.

வினாக்கள்

- க. தேவைகளின் வகைகள் எவை?
- உ. பிறதேவைகளுக்குத் துணையாகுந் தேவைகள் எவை?
- ங. இரக்கம் எத்தேவையின் விரிவால் வருவது?
- ச. பற்றுக்களாவன யாவை?
- ந. கல்விப்பற்றுக்கு மூலமான தேவை யாது?
- க. கல்விப் பற்றுக்குத் துணையான தேவைகள் யாவை?
- எ. மாணாக்கர்களது முதன்மைத் தேவையை எவ்வாறு கல்வழிப் படுத்தலாம்?
- ஆ. கூட்டத்தேவைக்கும் விளையாட்டுக்குமுள்ள தொடர்பு யாது?
- சு. மாணாக்கர்களுக்கிடையில் வரும் எதிரிடையாலுண்டாகும் நன்மை தீமைகள் எவை?
- க0. சட்டத்தற்றேவை உறைத்தவினால் உண்டாகும் நயநட்டங்கள் எவை?

மூன்றாம் அதிகாரம்

ஊக்கங்கள்

தேவையும் ஊக்கமும் — கலவியுக்கம் - காப்பூக்கம் - பின்பற்றாக்கம்

தேவையும் ஊக்கமும்

பிராணிகள் தத்தந் தேவைகளைப் பெறுதற்கு முயலுகின்றன; ஆயினும், அவைகள் ஒவ்வொரு தேவைப் பொருளும் இன்ன இன்ன பயனைத் தருமென்று ஆராய்ந்தறிந்து தேடுவனவாகத் தோன்றவில்லை. சில அவற்றின் பயனை அறியவே மாட்டா.

ஒரு குளவி கூடுகட்டும்போது, அந்தக்கூட்டின் பயன் அதற்கு விளங்குமென்றெண்ண இடமில்லை. அந்தக்கூடு அதுக்குத் தேவையானதன்று; அதிலே அந்தக் குளவி வசிக்கமாட்டாது; தான் கட்டுவது கூடு என்பதை அது அறியாம

லிருக்கவுங் கூடும். அது முட்டையிடுங் காலத்துக்குச் சற்று முன்னர் அதைக் கட்டத் தொடங்குகின்றது. பிற குளவிகள் கூடுகட்டுகிறதைப் பின்பற்றி அது கட்டுகின்றதெனில் அவைகள் கட்டுவதைக் கண்டவுடனே அது கட்டவேண்டும். அப்படியின்றி, ஒரு பருவம் வரும்போது மாத்திரம், அது கட்டுகின்றது.

கோழி பருந்தைக் கண்டு அஞ்சும்போது, அதன் குஞ்சுகள் பருந்தைக் காணாமலும், தாய்க்கோழி செய்வதைப் பின்பற்றிப் பதுங்குகின்றன. ஆதலால், இப்படிப் பதுங்குதலின் பயனை அவைகள் அறியமாட்டா.

ஒரு கூட்டத்தைச் சேர்ந்த பசு அக்கூட்டத்திலிருந்து பிரிந்து விட்டால், ஒரு விதமான அபாயமும் தோன்றாமலிருக்கும் போதும் அது தன்னுடைய கூட்டத்தைச் சேர முயலுகின்றது.

மனிதருக்குள், உபவாசவிரதம் அறுட்டிப்போருக்கு உணவும், மகப்பேறு வேண்டாதார்க்குக் கலவியும், தீயோர் அயலில் வசிப்போர்க்கு அவர்களைப் பின்பற்றலும், அபாயமில்லாதார்க்குக் கூட்டமும் வெளிக்குத் தேவையல்லாதவையாயினும், விரதகாரருட் சிலர் உணவையும், மகப்பேற்றை வேண்டாதார் கலவியையும் தேவைப்படுகின்றனர்; தீயோரது அயலில் இருப்பவர்கள் தங்களுக்குத் தெரியாமலே அவர்களுடைய சில பழக்கங்களைப் பின்பற்றுகிறார்கள். இங்ஙனமாக, மனிதர் தமக்கு வேண்டாதவற்றையும் கீழ்ப் பிராணிகள் பயன் தெரியாதவற்றையுந் தேவைப்படுதற்குக் காரணம் பிராணிகளின் மனசில் இயல்பாயமைந்த ஒரு தன்மையாதல் வேண்டும். இத்தன்மையே எவ்வகைத் தேவையையும் பெறுமாறு பிராணிகளை ஏவுவது.

இத் தன்மைக்கு இச்சாமூலம் என்றும் ஊக்கமென்றும் பெயர். இச்சாமூலம் என்பதன் பொருள் ஆசைகளின் கார

ணம் என்பதாம். இது தேவைப் பொருள்களிலே ஆசையை ஆக்கும் இயல்பை உடையது. தேவைகளிற் சிலவற்றை எமது கட்டுப் பாடுகளாற் கைவிடவேண்டி யிருக்கும்போதும், அவற்றோடு தொடர்புடைய ஊக்கங்கள் அவற்றிலே ஆசையை உண்டாக்கி நிற்கின்றன.

ஆசை தொழிலுக்குக் காரணமாதலால், ஆசைகளை ஆக்குவதாகிய ஊக்கமே தொழிலுக்கு மூல காரணம். தொழிலுக்கேயன்றித் தொழில் செய்தற்குத் துணையாகவரும் மெய்ப்பாட்டுக்கும் ஊக்கமே காரணமாதலால், உயிர்வாழ்க்கை முழுவதையும் இயக்குவது ஊக்கமெனல் பொருந்தும்.

ஊக்கம் ஒன்றோ பலவோவெனில், சிலர் ஒன்றென்பர்; வேறு சிலர் பலவென்பர். உயிர்களுக்கு மூலத்தேவை ஒன்று தானுள்ளதென்றும், அத்தேவையைப் பெறுதற்கு பிராணிகளை ஏவும் ஊக்கம் ஒன்றே உள்ளதென்றும், ஏனைய தேவைகள் அந்தத் தேவைக்குத் துணையானவைகளென்றும் அவைகள் துணையாதலால் அவைகளைப் பெறுதற்கு வேண்டிய முயற்சியைச் செய்யுமாறு அவ்வுக்கமே ஏவுமென்றும் சிலர் கூறுவர். அவ்வுக்கம் யாதெனில், சிலர் கலவியூக்க மென்றும் வேறு சிலர் முதன்மையூக்கமென்றும் பலவாறுகக் கூறுவர்.

ஓர் ஊக்கம் மூல ஊக்கமாயின், அது யாவரிடத்தும் பேராற்றலுடையதாயிருத்தல் வேண்டும். ஆயினும், சிலரிடத்தே கலவியூக்கமும் வேறு சிலரிடத்தே முதன்மை யூக்கமும் மிக மெலிவாயிருத்தலால், இவை மூலவூக்கமாகா. ஏனைய ஊக்கங்களும் சிற்சிலரில் மிக வலிகுன்றியவைகளாய்க் காணப்படுகின்றன. ஆதலால் மூல ஊக்கம் ஒன்றே உண்டென்பது பொருந்தாது. ஊக்கங்கள் பல என்ற கொள்கையே பொருத்தமானது. முதலில் விருப்பு வெறுப்பு என இரண்டு ஊக்கம்

கள் மாத்திரம் இருந்தனவென்றும், இவைகள் காலகதியில் விரிந்தன என்றும் ஆன்றோர் சிலர் கூறுவர்.

இவ்வூக்கங்களுட் சில உடல் நிகழ்ச்சிகளாலே தொழிற்படுவன. உடல் நிகழ்ச்சிகளாவன: பசி, தாகம், உறக்கம், காதல் முதலியவைகளாம். இவை சரீரத்திலுண்டாகும் சிற்சில வேறுபாடுகளாலே தோன்றுவன. இவ்வகையான ஊக்கங்கள் விடாபூக்கங்களெனப்படும். ஏனைய ஊக்கங்கள் புறப்பொருள்களின் காட்சியினாலே தொழிற்படுவன. வலி குறைந்தவன் எதிர்த்து வருதலைக் காணும்போது போருக்கம் தொழிற்படுகின்றது; பிறனொருவன் ஒரு புதுத்தொழிலைச் செய்யக் காணும்போது, பின்பற்றாக்கம் தொழிற்படுகின்றது. இவ்வகையான ஊக்கங்கள் பிரதி ஊக்கங்களெனப்படும். தேவைகளும் அவற்றை ஆக்கும் ஊக்கங்களும் பின்வருமாறு:—

தேவை

ஊக்கம்

உணவு

உணவூக்கம்

உறக்கம்

ஓய்வூக்கம்

பகைநீக்கம்

{ போருக்கம்
ஒதுங்குக்கம்
அருவருப்பூக்கம்

கலவி

காதலூக்கம்

முதன்மை

முதன்மைபூக்கம்

ஆராய்வு

ஆராய்வூக்கம்

மகவுக்காப்பு

காப்பூக்கம்

கூடல்

கூட்டுக்கம்

பணிதல்

பணிவூக்கம்

துணைதேடல்

அரற்றூக்கம்

கட்டல்

கட்டுக்கம்

சுட்டுதல்

சுட்டுக்கம்

இடப்பெயர்ச்சி

இடமாற்றவூக்கம்

பின்பற்றல்

பின்பற்றூக்கம்

இவ்வூக்கங்களுள் முக்கியமானவற்றை ஆராய்வாம்.

மனிதனுடைய வாழ்நாளிற் பெரும்பகுதி இவ்வாழ்க்கை யிற் கழிகின்றது. இவ்வாழ்க்கைக்குக் காரணமான ஊக்கங் கள் காதலாக்கமுங் காப்பூக்கமுமாம். காதலாக்கத்தால் மண மும் மகப்பேறும் நிகழும். காப்பூக்கம் குடும்பப் பற்றுக்குக் காரணமாய்ப் பிற்சீவியம் முழுவதிலும் தலைபூக்கமாய் விளங் கும்.

இவற்றுள், காதலாக்கம் பன்னிரண்டு வயதுவரையில் அரும்பி மறைவாக நின்று தொழில் செய்யும். இவ் வய துக்கு முன் சிறுவர்களும் சிறுமிகளும் ஒருவரோடொருவர் ஒரு பேதமமின்றி ஊடாட்வார்கள். இந்த வயது வர, அவர் கள் தங்களை யறியாமல் ஒருவரோடொருவர் மரியாதையாய் நடக்கத் தொடங்குகிறார்கள். பதினென்கு வயதுக்கு முன்பின் னை இவ்வுண்கம் வெளிப்படையாகத் தோன்றும். சூடான தேசங்களிலே இந்த வயதுக்கு முன்னும், குளிரான தேசங் களிலே இதற்குப் பின்னும் இது தோன்றுதலுமுண்டு. சரீர முயற்சி அதிகஞ் செய்தாலும் இது தோன்றும் வயது பின் னிடும். ஒரே தேசத்தில் ஒரேயளவு சரீர முயற்சி செய்பவ ருள்ளும், அவரவர் சரீர இயற்கைக்கும் மனப்பான்மைக்கும் தக்கதாய் இது தோன்றுங்காலம் முற்படுதலும் பிற்படுதலு முண்டு.

இவ்வயதிலே சரீர பலமும் வளர்ச்சியும் அதிகப்படும். ஆடவர்கள் எப்போதுஞ் சுறுசுறுப்பாயிருப்பார்கள். பெண் கள் ஒவ்வொரு மாதத்திலும் பாதிக்காலம் சுறுசுறுப்பாயும், பாதிக்காலம் ஓய்வாயும் இருப்பார்கள். இந்தக் காலத்திலே வரும் மேலதிகமான சரீர பலத்துக்குத் தக்க தொழில் இவர் களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். நன்முயற்சி போதிய அள வில்லாவிட்டால் இந்த ஆற்றல் தீய வழியிலே செல்லும். இதையறிந்த பெற்றோரும் ஆசிரியர்களும் இவர்களுக்கு வேண் டிய அளவு வேலையைச் சரீர முயற்சியிலும் படிப்பிலும் கொடுக்கிறார்கள். வீட்டிலே போதிய சரீரமுயற்சியில்லாதவர்

கள் பள்ளிக்கூடத்திலே வேண்டிய அளவு விளையாடுவார்கள். இவர்கள் படிக்கும் பாடங்கள் தொகையாலும் அளவாலும் கூடியவைகள். சரீரபலம் அதிகப்படுதலினாலே, இவர்களுக்கு வீரச்செயல்களிலே விருப்பும் மதிப்பும் உண்டாகின்றன. சரீர முயற்சியிலே பற்றில்லாத இளைஞர்கள் அரசியல் வாதங்களில் ஈடுபட்டு, அவை வாயிலாகத் தங்கள் வீரத்தைக் காட்டுகிறார்கள். அவற்றிலும் மனம் செல்லாதவர்கள் சமய ஆராய் விலும் கடவுள் வழிபாட்டிலும் பற்று வைக்கிறார்கள். இந்த வயதிலே ஒரு சமயத்தை விட்டு வேறொரு சமயத்தைத் தழுவ மனம் ஏவுதலுமுண்டு. சிலருடைய மனம் தங்களை அழகாக்குவதிலே சென்று சிறந்த ஆடையாபரணங்களைத் தேடுவிக் கும்; அல்லது சிருங்கார ரசமுள்ள புத்தகங்களை வாசிக்க ஏவும். அறிவிற் குறைந்தவர்கள் காதல் வழியிலே மனத்தை விட்டு உலைவார்கள். வேறு சிலர் காதலாக்க வலிக்குறைவின லேனும் பிற ஊக்கங்களின் வலியினாலேனும் இந்த வய திலே ஒருவிதமான மாறுதலுமடையாமல் முன்போலவே அமைதியாய் வாழ்வார்கள்.

காதலாக்கம் விவாக வழியிலே செல்ல வேண்டுமென்பது திருத்தமான தேசங்களிலுள்ள ஒரு கட்டுப்பாடு. சில நாடு களிலே இது கட்டளைச் சட்டமாய் இருக்கிறது. அந்த நாடு களிலே ஒருவன் தன்மனைவியல்லாதவளோடு கலத்தலும், ஒருத்தி தன்கணவனல்லாதவனோடு கலத்தலும் தண்டனைக்கிடமான குற் றங்களாகின்றன. விவாகமென்னும் இந்தக் கட்டுப்பாடும் பிற தடைகளால் மேலும் கட்டுப்படுகின்றது. ஒருவனுடைய மனதுக்கிசைந்த பெண்ணேனும் சுற்றத்தவருடைய சம்மத மேனும் குடும்பத்தை நடத்துதற்கு வேண்டிய பொருளே னும் இல்லாவிடத்து விவாகம் தடைபடுகின்றது. இப்படித் தடைபடும்போது, காதலாக்கம் குறைந்தவர்கள் இந்தச் சமையிலலாமையே நல்லதென்று மகிழ்ந்து விவாகமின்றி வாழ்வர்; வேறுசிலர் மகிழ்ச்சியேனுந் துக்கமேனுமின்றி யிருப்பர்; இன்னும் சிலர் துக்கம் வந்தாலும் அதைத் தாங்

கிக் கொள்ளுவர்; ஒழிந்த சிலர் கவலையைத் தாங்கமாட்டா மல் மனம் புண்படுவர், அல்லது கட்டுப்பாட்டைக் கடந்து நடப்பர். விவேகிகள் காதலாக்கம் முனைக்குங்கால், அதன் வலியைக் கெடுத்தற்குக் கடினமான சரீர முயற்சிசெய்வர். அல்லது இனிய பொழுதுபோக்குகளால் அதன் முனைப்பைத் தீர்ப்பர். விவாகமாய்விட்டால், இவ்வுக்கம் பலவாறாக மெலி வடையும். சூதும்ப வாழ்க்கையிலே கணவனுக்கும் மனைவிக் கும் மெய்யன்புண்டாகுமானால், இவ்வுக்கம் தணியும். குழந் தைகள் பிறந்தால், அவர்களைக் காத்தலில் அவ்வுக்கவாற்றல் செல்லும். சீவியத்துக்கு வேண்டிய பொருளிட்டவதிலும் அதன் ஆற்றல் சென்று பயன்படும்.

காப்பூக்கம்

காப்பூக்கம் பெண்களிடத்திற் சிறு வயதிலே தொழிற்படத் தொடங்குகின்றது. அப்போது, அவர்கள் பாவைப் பிள்ளை களைத் தங்கள் பிள்ளைகள் போலப் பாவிக்கிறார்கள்! சற்றே வய தேற, பிறருடைய பிள்ளைகளைத் தூக்கி வைத்துப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வயதேறிய கன்னியர்கள் குழந்தை களிலேயன்றிப் பசுக்கன்று முதலியவற்றிலும் அன்புபாராட்டு கிறார்கள்.

விவாகஞ் செய்தவர்கள் பிள்ளைப்பெற்றால், அவர்க ளுடைய இரத்தத்திலே ஒரு சத்து வந்து அவர்களுக்குப் பிள் னையிலே விசேஷபற்றை யுண்டாக்குகின்றது; இதைவிட, காப்பூக்கத்திலும் பற்றுண்டாகின்றது. பிதாவிலும் காப் பூக்கம் தொழிற்படும். இருவரும் கூடிக் குழந்தையை வளர்த்து வருவார்கள். குழந்தைகளுக்கு நோய் இடையிடையே வருதல் இயல்பாதலால், அத்தலை பெற்றோருக்குத் துன்பமும் அதற் குப் பரிகாரஞ் செய்தலிற் பெருஞ்சிரமமும் உண்டாகும். சில காலங்களிலே ஊனுறக்கமின்றி அவர்கள் வருந்தவும் நேரும். இவ்வகையான துன்பங்களை அவர்கள் தாங்கத்தக்கதாக இருத்தல் காப்பூக்கத்தின் வன்மையினாலும்.

குழந்தைகள் தங்களுடைய தேவைகளை வெளியிடமாட்டாமல் வருந்துபவராதலால், அவ் வருத்தத்தைத் தீர்த்தற்கு அவர்கள் அன்பையும் ஆதரவையும் அதிகமாக வேண்டுவர். தாபினுடைய அருட்பார்வை அவர்களுடைய துன்பத்தை எளிதிலே தீர்க்கும். அவர்கள் மிக வருந்தி அழும்போது, தாய்மாருடைய முகத்தைக் கண்டவுடனே அழுகை திருகின்றது. மற்றைய சுற்றத்தவர்கள் ஆபிரம்பேர் இருந்து கொண்டு ஒரு குழந்தையை எவ்வளவு அன்பாக வளர்த்து வந்தாலும், தாய்முகக்காணுதலாற் குழந்தைக்கு வரும்பூரிப்பு அவர்களால் வராது. குழந்தைகளுக்கு வேண்டிய அன்பும் ஆறுதலும் கிடையாவிட்டால் அவர்களுடைய மனம் கன்றி விடும். அதனாலே அவர்கள் பிற்காலத்திலே கல்மன முள்ளவர்களாகித் துட்டர்களாவார்கள். வேலைக்காரரால் வளர்க்கப்படுங் குழந்தைகளுடைய கதி இதுவாம்.

பெற்றோர் பிள்ளைகளை வளர்க்கும்போது, அநேக அரிய நற்பழக்கங்களைப் பழகி நற்குணமுடையோ ராகின்றனர். பொறுமையும், சிரமத்தில் விருப்பும், துன்பத்தைச் சகிக்கும் வன்மையும், மற்றவர்களுக்காகத் தம்மை ஒதுக்குஞ் சீலமும் பிள்ளைகளை வளர்த்தலாறுண்டாகும். இவர்கள் மற்றவர்களோடு கூடி வாழும்போது, அவர்களோடு இனிமையாய் நடந்துகொள்ளுதற்கு இப் பயிற்சிகள் பெருந்துணையாகின்றன. இவ் வரிய தன்மைகள் இவ்வாழ்க்கையாற் பெறப்படுதல் “இல்லறமல்லது நல்லறமன்று” என்பதை வற்புறுத்துகின்றது. பிள்ளைப் பெருதார் பாவிகள் என்ற கருத்தும் இதனுண்டாயது போலும்.

பெற்றோர் பிள்ளைகளைத் தங்களோடு வைத்துக் காப்பாற்றி வருங் கால எல்லை அவரவர் நிலைக்குத் தக்கதாய் வேறுபடும். கல்வி செல்வங்களாற் கூடியவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நெடுங்காலம் கல்வி கற்பித்துப் பாதுகாத்து வருகிறார்கள். இதனாலே, அக்குழந்தைகள் நயப்படுவதோடு

தேசமும் கல்வியேற்றத்தினாலே திருந்தும். அவ்வளவு இயல்பில்லாதவர்கள் மட்டாகக் கல்வி கற்பித்து, அதன்மேற்பிள்ளைகளைப் பொருள் சம்பாதிக்க விடுகிறார்கள். முட்டுப் பட்டவர்கள் சிறுவயதிலே குழந்தைகளைக் கூலிவேலைக்கு விடுகிறார்கள். பிள்ளைகள் பொருள் சம்பாதிக்கத் தொடங்கிய பின்பும் பெற்றோர் அவர்களிலே பற்றுடையராகவே யிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் பிணக்குண்டாகிற காலத்திலே மகவுக்கம் மறைந்து நின்று தொழில் செய்யும்.

கூட்டுக்கம்

இந்த இரண்டு ஊக்கங்களின் பின் ஆராயத்தக்கது கூட்டுக்கம். மனிதன் மற்றெல்லாப் பிராணிகளைப் பார்க்கிலும் அதிகமாய்க் கூட்டவாழ்க்கையை வேண்டி நிற்கிறான். அவனுடைய கூட்டம் காலத்துக்குக் காலம் விசாலித்துக் கொண்டு வருகின்றது. ஒரு குழந்தை முதலிலே தன் தாய் தந்தையரோடும் ஏனைய சுற்றத்தாரோடும் வாழ்கின்றது. அதன் பின்னர் அவர்களோடும், ஆசிரியர் உடன்மாணக்கர் முதலாயினரோடும் கூடி வாழ்கின்றது. அந்தக் குழந்தை வளர்ந்து குமாரப் பருவமடைந்து சிவனத்துக்காகத் தொழில் செய்யும் போது, அத்தொழிலிலே தொடர்புடையவர்களோடு கூடுகிறான். அவன் விவாகஞ் செய்தபின் மனைவியோடும் அவனுடைய சுற்றத்தவரோடும் பிறரோடும் ஊடாடுகிறான். ஆகவே சிசுப்பருவம் தொடங்கி முதுமைப் பருவம் வரையும் மனித வாழ்க்கை கூட்ட வாழ்க்கையாகவே இருக்கின்றது. இதனாலே தனியே யிருத்தல் ஒரு துன்பமாகித் தனிவாழ்க்கையாகிய சிறைவாசம் தண்டனையாயது.

கீழ்ப் பிராணிகளுட் சிற்சில இனங்கள் ஒவ்வொரு காணத்தினாலே கூட்டவாழ்க்கையைத் தேடுகின்றன. இரையாகும் விலங்குகளாகிய பசு, மான், மரை முதலியவைகள் தங்களைப் பிடித்து உண்ண வரும் மிருகங்களிலிருந்து தங்களைக் காத்துக் கொள்ளுதற்காகக் கூட்டமாக வாழும்.

வேட்டையாடும் மிருகங்களாகிய நாய் முதலியவை தங்களுக்கு இரையாக வேண்டிய மிருகங்களை வளைத்துப் பிடித்தற்காகக் கூடுகின்றன.

தேனீ ஏறும்பு முதலியவை தங்களுடைய வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய வேலைகளைத் தங்களுக்குள்ளே பங்கிட்டுச் செய்தற்காக ஒருமித்து வாழுகின்றன.

குரங்குகள் சந்தோஷங் கொண்டாடும் பொருட்டுக் கூட்டங் கூட்டமாகச் சேருகின்றன.

மனிதர் இந் நால்வகை நோக்கங்களையுங் கொண்டு கூட்ட வாழ்க்கையை விரும்புகின்றனர். காட்டு மிருகங்களாலும் அவைகளைப்போன்ற மனிதராலும் இடர்ப்படாமெக்காக அவர்கள் கிராமங்களிலும் நகரங்களிலுங் கூடி வாழ்கின்றனர். “அயலோதாயோ” என்ற பழமொழிப்படி, அயலுள்ளவர்கள் தாய் பிள்ளைகள் போல ஒருவருக்கொருவர் துணையாயிருக்கிறார்கள். தொழிலாளிகள் முதலாளிமாருடைய அக்கிரமத்தைத் தடுத்தற்காகச் சங்கங்களாகக் கூடி ஒத்து வேலை செய்கின்றனர்.

வேட்டைநாய்கள் தம்மிலும் வலிகுறைந்த மிருகங்களைக் கொன்று உண்ணுதற்குக் கூடுவதுபோல, பிறர் பொருளை அபகரிப்போர் கொள்ளைக் கூட்டங்களாகச் சேருகின்றனர். வல்லரசுகள் சிற்றரசுகளைப் பிடித்து ஆளுகின்றன.

தொழிற்சாலைகளிலுள்ளவர்கள் தேனீக்களைப்போல அங்குள்ள தொழிலைப் பிரித்து நிறைவேற்றுகின்றனர். நாடுகளிலுள்ளவர்கள் வகுப்பு வகுப்பாகப் பிரிந்து ஒவ்வொரு தொழிலைச் செய்து ஒருவருக்கொருவர் துணையாகின்றனர்.

சந்தோஷங் கொண்டாடுதற்காக, விவாகம் புத்திரப் பேறு கிருகப்பிரவேசம் முதலிய மங்கல காலங்களிலே, பெருந் தொகையானவர்கள் கூடி இன்புறுகின்றனர். சிலர்

சித்திய கொண்டாட்டத்துக்காகச் சங்கங்களை நிறுவிப் பந்த டுத்தல் தர்க்கஞ் செய்தல் கீத நடனம் பயிலல் முதலிய வழிகளிலே பொழுதுபோக்கிக் களிக்கின்றனர்.

இந்நால்வகைக் கூட்டங்களுள் முதலாவதில் ஒதுங்குக்கமும் இரண்டாவதில் முதன்மையுக்கமும் கூட்டுக்கத்தோடு சேருகின்றன.

பின்பற்றாக்கம்

கூட்ட வாழ்க்கையிலே அதிகமாகத் தொழிற்படும் ஊக்கம் பின்பற்றாக்கமாம். சார்ந்ததன் வண்ணமாதல் மனிதனுடைய இயல்பு. ஆதலால் பின்பற்றல் கூட்டத்திலே அதிகமாய் நிகழும். கூட்டத்துள்ளும் சற்றே நீடித்த சகவாசம் அழுத்தமான பின்பற்றலுக்குக் காரணமாகும்.

இவ்வுக்கம் பொதுத்தன்மையாயுள்ளது. உணவுக்கம் உணவைத் தேடிதற்கும், ஒதுங்குக்கம் தப்புதற்கும், கட்டுக்கம் கட்டுதற்கும் ஏவுவனவாம். பின்பற்றாக்கம், உணவு தேடலாயினும் தப்பியோடலாயினும் கட்டலாயினும் மற்றெவ்வகைத் தொழிலாயினும் முன்னறியாததாயின், அதைப் பிறர் செய்யும்போது பார்த்துச் செய்யுமாறு ஏவும்;

பின்பற்றலின் சிறப்பியல்பு ஆராய்வின்மை. ஆராய்விலே காரிய காரணத் தொடர்பை யறிந்து செய்யுந்தொழில் பின்பற்றலன்று. ஒருவர் வேறொருவரைக் காணும்போது கைகூப்ப, அதைக்கண்ட பிறனொருவன் அதன் நோக்கத்தை யறியாமல் தானுங் கைகூப்புவானாயின், அது பின்பற்றலாகும். அதன் நோக்கத்தையறிந்து செய்வானாயின், அது ஆராய்வுத் தொழிலாகும், பின்பற்றல் ஆராய்வுத் தொழிலன்றாயினும், முன் ஆராய்ந்தறிந்தவற்றோடு முரணுவதை ஒருவன் இலகுனிலே பின்பற்றமாட்டான்.

வாக்கினாலுங் காயத்தினாலும் பின்பற்றுந் தன்மை மனிதனில் அதிகமாக உள்ளது; அதிகம் பயனையுங் கொடுப்

பது. இவ்வகைப் பின்பற்றல் பார்த்தொழுகல் எனப்படும். சிறு குழந்தைகள் பேசப் பழகுதலும் முதிர்ந்தோர் பிற சாதியாரோடு வாழ்ந்து அவர்களுடைய பாஷையைப் பேசப் பழகுதலும் பின்பற்றலேயாம். குழந்தைகளுடைய ஆராயும் வன்மை அற்பமாதலால், அவர்களுடைய செயல்களையாவும் பின்பற்றலின் துணைகொண்டே கற்கப்படல் வேண்டும். வளர்ந்தவர்களுள் அறிவிற்புறைந்தவர்கள் தத்தத் தொழில் களைப் பழகுதலும், ஊர்வழக்கங்கள் நிலைத்தலும், உடை நடை பாஷைகள் பரம்புதலும் பின்பற்றலால் நிகழ்கின்றன. “நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே” என்பதும் “தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீதே” என்பதும் எங்களிடத்துள்ள பார்த் தொழுகுந் தன்மையின் பலத்தைக் காட்டுகின்றன. கள்ளுண்பவன் கள் தீயதென்று கண்டு அதை விடுதற்குத் தானாகப் பெருமுயற்சி செய்வானாயினும், அதை அவன் கை விடுதல் கஷ்டமாகும்; கள்ளுண்ணாதவர்களாகிய பெரியோருடன் கூடுவானாயின், அவர்கள் கள்ளை அருவருத்தலைக் கண்டு அவர்களிலே கொண்ட மதிப்பினுற் பின்பற்றி அருவருக்கத் தொடங்குவான்; பின்பு, அவர்கள் போல மது பானமின்றி வாழ்வான்.

ஆரம்பக் கல்விக்கு அடிப்படையாயுள்ளதும் பார்த் தொழுகுதலாம். கல்வியின்பொருட்டுப் பார்த்தொழுகும் போது, சிரமமும் மிகுந்த அவதானமும் வேண்டும். சிறுவர்கள் எழுத்துக்களைக் கற்கும்போது, லகர முகர ளகரங்களின் பேதத்தை நன்றுணரல் அவசியம். ஆசிரியர் இவைகளை உச்சரித்துக் காட்டுவதோடு உச்சரிங்குங்கால் நாக்கு நிற்கும் நிலையையும் விளக்கவேண்டும். அப்பொழுது பார்த்தொழுகுதல் ஆராய்வோடு சேர்ந்து பலமடைபும், எழுத்துக்களை எழுதும்போதும் படங்களை வரையும்போதும் பார்த்தொழுகலோடு விளக்கம் சேர்ந்தாற் பயிற்சி விரைவிற்கைவரும்.

ஆடல் பாடல் முதலியவற்றையும் கைத்தொழில்களையும் கற்றற்கு மிகுந்த சிரமமும் அவதானமும் வேண்டும். அத்

துணை அவதானம் வருதற்கு அவற்றிலே போதிய பற்று இருத்தல் வேண்டும். அவற்றிலே பற்றில்லையாயின் அவற்றினால் வரும் பயனிலாதினும் அவற்றைப் பசிற்றும் ஆசிரியரிலாதினும் பற்றிருத்தல் வேண்டும்.

பின்பற்றல் காயத்தொழில்களோடு நில்லாது மெய்ப்பாடு இச்சை அறிவு ஆகியவற்றிலுஞ் செல்லும். ஒரு கலியாண வீட்டுக்குப் போகிறவன் அங்குள்ளவர்களுடைய களிப்பைக் காண்பான். அவர்களுடைய களிப்பைக் கண்ணுற, களிப்பான சொற்கள் காதிலேற, அந்தக் காட்சியுங் கேள்வியும் அவற்றுக்குக் காரணமான களிப்பை அவனில் உண்டாக்கிவிடும். இது * தீபனப் பிரதியாக வருவது. ஒருவன் இழவு வீட்டுக்குப் போய்ப் பிணம் கிடக்குமிடத்திலே நின்றானாயின், அதைச் சூழ்ந்திருக்குஞ் சுற்றத்தவருடைய துக்கக் குறிகளையுஞ் செயல்களையுங் காணும் போதும், அவர்களுடைய சொற்களைக் கேட்கும்போதும் அவனுடைய மனத்தளர்ந்து அவனுக்குத் துக்கமுண்டாகும். விவாகக் கொண்டாட்டங்களையும் மரண வியாகுலங்களையும் கூறும் புத்தகங்களை வாசிக்கும்போதும், அவற்றை நடிக்கும் நாடகங்களைப் பார்க்கும்போதும், இம்மெய்ப்பாடுகள் உண்டாகும். களிப்பும் துக்கமுமேயன்றி ஏனைய சுவைகளும் கூட்டத்திலே தோன்றுகின்றன. பயந்தவனேடு கூடுகிறவனுக்குப் பயமும், தைரியசாலியோடு கூடுகிறவனுக்குத் தைரியமும், இரக்கமுள்ளவனேடு கூடுகிறவனுக்கு இரக்கமும், வன்கண்ணனேடு கூடுகிறவனுக்கு வன்கண்மையும் உண்டாகின்றன. இவ்வகையான பின்பற்றல் சகவேதனை அல்லது சகரசம் எனப்படும்.

பின்பற்றலின் மிக அகலமான பாகம் பிறர் சொல்லுவதை ஏற்றுக் கொள்ளுதல். இது நம்பிக்கையெனப்படும்.

* தீபனப் பிரதியின் இலக்கணத்தை ஐந்தாம் அதிகாரத்திற் காண்க.

நம்பிக்கையின் எல்லை முன்னறிவுக்கு மாறுபடாமை. குழந்தைகளுக்கு முன்னறிவு சிறிதாதலால், அவர்கள் பெரும் பொய்களையும் எளிதிலே நம்புவார்கள். ஒரு மாதாளம் முத்தை விழுங்கி விட்டால், அது வயிற்றிலே முளைத்து மரமாகும் என்பதை நம்புவார்கள். ஆயினும் பால் கசக்கும் என்பதையும் நெருப்புக் குளிரும் என்பதையும் நம்பார்கள். அறிவிற்குறைந்த முதியோர் பேய் அடித்தலினாலே அம்மை நோய் உண்டாகும் என்பதையும் முகில்கள் கடலிலே தண்ணீர் குடித்து மழையைப் பெய்யும் என்பதையும் நம்புவார்கள்; மாதாளம் வித்து வயிற்றில் முளைக்குமென்பதை நம்பார்கள். இவர்களிலுள் சற்றே அறிவு கூடியவர்கள் இவற்றை நம்பாமல், கார்த்தவராயருக்கு ஆடு நேர்த்தால் வியாதி தீரும் என்றும், சாராயம் முதலிய குடிவகைகள் சரீரபலத்தை ஏற்றும் என்றும் நம்புவர். இப்படியே ஒவ்வொருவரும் தத்தம் அறிவுக்கு விரோதமல்லாதவற்றை மாத்திரம் நம்புவர். “பொய் சொன்னாலும் பொருந்தச் சொல்லு” என்னும் பழமொழியிலே பொருந்தச் சொல்லாதலாவது கேட்போருடைய முன்னறிவுக்குப் பொருந்துதலாம். “சொல்லுவார் சொன்னாலுங் கேட்பாருக்கு மதியென்ன” என்ற பழமொழியும் இதையே குறிக்கின்றது.

பொருத்தமான பொய்களும் எல்லையில்லாமற் சொல்லப் படுகின்றன. இவற்றை ஆராய்வினாற் கண்டு நம்பாது விடுதல் அவசியம். உலக அனுபவம் குறைந்தவர்களும் சொல்லுவோருடைய குணங்கூறிகளை அறியமாட்டாதவர்களும் நண்ணறிவில்லாதவர்களும் பொய்களை எளிதில் நம்புவார்கள்; ஏனையோர் எளிதில் நம்பார். அன்பும், மதிப்பும், விருப்பும் ஆராய்வின்றி நம்புதற்குத் காரணமானவை. நண்பர் ஆசிரியர் முதலியோரது சொல்லும், ஒருவருடைய விருப்பத்துக்குச் சார்பான சொல்லும் இலகுவாய் மனத்தில் ஏறும்.

அச்சப்புத்தகங்களிலும் எமது சமயநூல்களிலுள்ளவற்றுட் சில எம்மறிவோடு முரணினும், சமயத்திற் கொண்ட மதிப்பி

னும் பற்றினும் நாம் அவற்றை நம்புகிறோம். இரு பகுதியார் போர் செய்யும்போது, எமக்குப் பற்றுள்ள பக்கத்தின் வெற்றிப் புதினங்களைத் தடையின்றி நம்புகிறோம். அப்பக்கத்தின் தோல்விப் புதினங்களை நம்புகின்றிலோம். ஒரு பொருளிலே எமக்கு மிக்க விருப்பமுளதாயின், அது கிடைக்கமாட்டாததாயினும், அது கிடைக்கத் தக்கதென்று நம்புதலோடு நில்லாது அதைப் பெறுதற்கும் நாம் முயலுகின்றோம். புதினப்பத்திரிகைகளிலும் பெரும்பாலார்க்கு மதிப்புண்டு. அடிக்கடி காணும் விளம்பரங்களும் பலரால் பலமுறை சொல்லப்படுவனவும், எவ்வளவு தவறாயிருப்பினும் எளிதில் நம்பப்படுகின்றன.

இவைகளையன்றி யாவரும் மெய்யறிவென்று கொள்ளுவதன் பெரும்பாகமும் நம்பிக்கைக்குட்பட்டதாயே இருக்கிறது. நமது சமயக் கொள்கைகளும் அதுட்டானங்களும் அறநெறிகளும் தேசாசாரங்களும் பெரும்பாலும் தர்ப்பிக்கைக்கு உட்பட்டவைகளேயாம். நாங்கள் கற்கும் பூமிசாத்திரம் சரித்திரம் வானசாத்திரம் முதலிய நூல்களிலுள்ளவைகள், நாம் நேரே அறியமாட்டாதவைகளாதலால், நம்பவேண்டியவைகளாயிருக்கின்றன*. இரசாயன சாத்திரம் பௌதிகசாத்திரம் முதலியவற்றிலுள்ளவைகள் பெரும்பாலும் அநுபவசாட்சிக்குட்பட்டவைகளாயினும், அவைகள், ஒவ்வொன்றையும் பரீட்சித்தறிதற்குக் காலம் இடங்கொடாது. பேரறிஞர்களுள், ஒருவர் செய்த பரீட்சைகளின் முடிவை மற்றவர்கள் நம்பி அதை ஆண்டு வருகிறார்கள்.

* விளக்கத் தக்கவற்றையும் சில ஆசிரியர்கள் நம்பிக்கையின் பரம்படுத்தி மாணக்காது அறிவுத் தெளிவைக் கெடுக்கின்றனர். பங்கயம் என்பதன்பொருள் தாமரை என்று நம்பச் செய்கின்றனர். அதைப் பிரித்துப் பொருளைக் காட்டுகின்றனர். காரணகாரியத் தொடர்பை விளக்கி நம்பிக்கையாயிருந்ததைத் தெளிவுக்க முயலுதல் ஆசிரியர் கடனாகும்.

இவற்றை நம்பாமல், ஒவ்வொருவரும் தாம் தாம் அதுபவத் தாம் கண்டதையும் அதிலிருந்து கருதியதையும் மாத்திரம் மெய்யென்று கொள்ளுவதானால் அறிவு வளர்ச்சி சூன்யம். ஆதலால், நம்பிக்கை எமது நல்வாழ்வுக்கு இன்றியமையாதது. ஆயினும் எம்மாலியன்ற அளவு ஆராய்வு செய்து அவற்றைத் தெளிதலே எமது கடன். இல்லையாயின் “கேள் விச் செவியன் ஊரைக் கெடுத்தான்” என்னும் பழமொழிக்கு இலக்காதலும் நேரும்.

நம்பிக்கையினாலே பெரும் நன்மைகளும் பெரும் தீமைகளும் வருதலுண்டு. ஓர் ஆசிரியர் சற்றே திருந்தி வருகிற மாணக்கனைப்பார்த்து, “நீ இப்போது கிரமமாய்ப் படிக்கிறாய். இப்படிப் படித்து வருவாயானால் நீ மிகவும் நயந்து விடுவாய்” என்று இடைக்கிடை சொல்லி வருவாராயின், மாணக்கன் அதைநம்பி உற்சாகப்பட்டுக் கல்வியிலே பற்று வைத்து வல்லவனாவான். வைத்தியன் நோயாளியைப்பார்த்து “இது ஓர் அற்ப நோய், விரைவில் மாறிவிடும்” என்று சொன்னால், அந்தச் சொல்லிலே கொண்ட நம்பிக்கையினாலே மனம் திடப்பட்டு உடம்பிலே கிளர்ச்சி யுண்டாக வியாதி விரைவிலே தீர்ந்துபோம்.

இப்படியின்றி ஆசிரியர் மாணக்கனைப் பார்த்து “உனக்குப் படிப்பு வராது, வீண் பாடுபடாதே” என்று சொன்னால் அவன் அதை நம்பிப் படிப்பைக் கைவிடுவான். வைத்தியன் நோயாளியைப் பார்த்து “இது கொடியநோய், இது மாறமாட்டாது” என்று சொன்னால், நோயாளியுடைய மனம் தளர்ந்து உடற் கருவிகள் சோரும்; இதனால் வியாதி ஏறும்.

வினாக்கள்

- க. தேவைகளுக்கு மூலமானவை எவை?
- உ. சரீரச் சத்துக்களாற் கூடும் ஊக்கங்கள் எவை?
- ங. எந்தக்காலத்திலே பிள்ளைகளுக்கு வேலை அதிகமாய் இடுதல் வேண்டும்?
- ச. கூட்டுக்கம் எக்காரணங்களால் விசேஷமாகத் தொழிற்படும்?
- டு. பின்பற்றலின் சிறப்பியல்பு யாது? அதன் வகைகள் எவை?
- சு. நம்பிக்கையின் இலக்கணம் யாது?
- ஏ. பின்பற்றலற் கல்விக்கு வரும் நயபட்டங்கள் எவை.

நான்காம் அதிகாரம்

பற்றுக்கள்

பற்றுக்களின் ஆக்கம் — பொருட் பற்று — கல்விப்பற்று — சலப்புப் பற்று — தற்பற்று — அறப்பற்று — பற்றுக்களின் ழரண்.

பற்றுக்களின் ஆக்கம்

ஒரு தேவை ஓரினத்துப் பொருள்கள் யாவற்றிலுஞ் சென்று அவற்றுட் சிலவற்றிலே உறைத்துநின்று பற்றுக்களாகுமென்று இரண்டாம் அதிகாரத்திற் கூறப் பட்டது. தேவைகள் எவ்வாறு தனிப்பொருள்களில் உறைத்து நிற்கின்றன என்பதும், அவைகள் அவ்வாறு நிலைக்கும் போது உடனிகழ்வன எவை யென்பதும் இவ்வதிகாரத்தில் ஆராயப்படும்.

பற்றுக்கள் உண்டாகும்வகையைச் சில உதாரணங்களால் விளக்குவாம்.

பற்றுக்களுள் நட்பும் பகையும்* யாவரும் நன்கறிந்தவை. இவைகள் பள்ளிக்கூட மாணாக்கருக்குள் உண்டாகும் வழியை ஆராய்வாம். பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போகும் ஒரு பையன் முதலிலே தன் வகுப்புப் பிள்ளைகளோடு கூடுகிறான். அவர்களுள்ளும் எவன் ஒத்த குணமுடையவனாய் இருக்கிறானோ அவனோடு இவன் அதிகமாகக் கூடுகிறான்.

* மனம் எத்தப் பொருளைப் பற்றுகின்றதோ அது பற்றுப் பொருளாகும். மனம் ஈண்பனிலே செல்வதுடன் நில்லாது பகைவனிலுஞ் செல்லுமாதலால் விருப்பு வெறுப்பு ஆகிய இரண்டும் பற்றுக்களாம். கடவுளைப் பற்றற்றான என்னுமிடத்துப் பற்று என்னுஞ் சொல் இவ்விரண்டினையுங் குறித்தலைக்காண்க.

ஒத்த குணமுடைமையால், அவனுடைய பேச்சுங் கருத்துங் செயலும் இவனுக்கு இனிமையாயிருக்கும். இதனாலே ஒருவனை ஒருவன் காணுதற்குத் தாகங் கொள்ளுவான். பின்பு அவர்கள் சந்திக்கும்போது தாகம் நீங்கிப் பெரு மகிழ்ச்சியடைந்து இன்புறுவார்கள்.

இப்படிச் சில காலஞ்செல்ல, இவர்களிடத்தே நட்பு என்னும் பற்று உண்டாகும். கூட்டத் தேவை உறைப்பாய் நிலைத்தலால், நட்பு உண்டாகின்றது. எவர்களிலும் செல்லும் இயல்புடையதாகிய கூட்டத்தேவை ஒருவனிலே நிலைத்தலாலே இது பற்று எனப்படுகின்றது. இவர்கள் பிரிந்திருக்கும் போது தோன்றும் தனிமை மெய்ப்பாடு * இப்பற்றுக்குத் துணைக்காரணமாகும்.

இந்தப் பற்றினாலே ஒருவனுடைய நயநட்டங்களை மற்றவன் தனக்கு வந்தவைகளாகப் பாவித்து வருவான். அவனுக்கு இடர் வரும்போது, இவன் அவனைக் காக்க முயலுவான். அவனோடு யாராவது சண்டைக்குப் போனால், இவன் அவனுக்குத் துணையாகச் சண்டைக்குப் போவான். அவன் வெறுப்பவர்களை இவனும் வெறுப்பான். அவன் நேசித்தவர்களை இவனும் நேசிப்பான்.

இனி, அந்த வகுப்பிலுள்ள வேறொருவனுடைய பேச்சும் நடையும் இவனுக்கு அருவருப்பாயிருக்கும். அவனுடைய செயல்கள் இவனுக்கு ஒவ்வாமையினாலே அவைகளைக் காணக் காண இவனுக்கு அவனிலே வெறுப்புண்டாகும். இந்த வெறுப்பு முற்றிவர, ஒருவரை யொருவர் வையவும் நேரும். இதனாலே கோபச்சுவை அடிக்கடி நிகழும். இப்படி நடந்துவர, அவர்களுக்கிடையிலே பகையுண்டாகும். ஆகவே, இவன் அருவருக்கவேண்டிய எப்பொருளிலுஞ் செல்வதாகிய

* தனிமை மெய்ப்பாடாவது ஒருவன் தனிமையாயிருக்கும்போது யாரோடாவது கூடவேண்டுமென்ற விருப்பத்தோடு உண்டாகுஞ் சுவை.

அருவருப்பு அவனிலே விசேஷமாக நிலைத்துப் பகையா கின்றது.

இவ்வுதாரணங்களிலிருந்து, பல பொருள்களில் செல்லும் ஊக்கம் ஒரு பொருளில் விசேஷமாகத் தொழிற்பட்டு நிலைத்த லாலே, பற்று உண்டாகிறதென்பது பெறப்படுகின்றது. ஊக்கம் பல பொருள்களில் செல்லுதலாலும், பற்று ஒரு பொருளில் மாத்திரம் செல்லுதலாலும், ஒரு பொருளில் செல் லும் பற்று அப் பொருளில் செல்லும் ஊக்கத்திலும் வலிமை யாற் கூடியதாமிருக்கும. பற்றின் வலிமைக்கு வேறொரு காரணம் அது உண்டாகும்போது உடனிகழ்வதாகிய மெய்ப்பாடு. நண்பனைச் சந்திக்கத் தேவைப்படும்போதெல் லாம், தனிமை மெய்ப்பாடு கிகழும். அவனைச் சந்திக்கும் போது அத்தாகம் நீங்கிக் கூட்டமெய்ப்பாடு உண்டாகும். பகைவனைச் சந்திக்கும்போது கோப மெய்ப்பாடு உண்டாகும். மெய்ப்பாடுகள் மனத்தைப் பலமாய்த் தாக்குதலினாலே, அவை சேர்ந்து வருவனவாகிய பற்றுக்கள் மனத்தினால் வலி கூர்ந்து நிற்கும். அன்றியும், ஒரு பற்றினோடு பல ஊக்கங் கள் சேர்ந்து தொழிற்படும். நண்பனிலே கொண்ட பற்று காப்பூக்கத்தைச் செலுத்தி அவனை இடர்களிலிருந்து காக்கு மாறு ஏவும்; போருக்கத்தை ஏனி அவனோடு போர் செய் பவரோடு போர் செய்விக்கும்; அருவருப்பூக்கத்தை ஏனி அவன் அருவருப்பவற்றை அருவருக்கச் செய்யும்.

பற்றுக்களோடு அவ்வப்பற்றுக்களுக்குரிய மெய்ப்பாடே யன்றிப் பிறமெய்ப்பாடுகளும் விரவும். பற்றுள்ளவர்கள் பிறை செய்கில், சில சமயங்களிலே கோபமும், வேறு சமயங் களினால் துக்கமும், அவர்களுக்கு நயம்வரில் மகிழ்ச்சியும் இடர் வரில் இரக்கமும், அது தீரும் வரையும் துக்கமும் கிகழும்.

ஆகவே, பற்றுனது ஓர் ஊக்கத்தின் தொழிலினால் இடையிட்டுத்தோன்றி, உடனிகழும் மெய்ப்பாட்டினால் வன்

மையேறி, பிற ஊக்கங்களின் துணையைப் பெற்று, பிற மெய்ப்பாடுகளும் நிகழ்தற் கிடமாகின்றது.

மெய்ப்பாடு சேராத வரும் பற்று அற்ப வலியுடையதாய், பிற ஊக்கங்களைத் துணைகொள்ள மாட்டாததாய், நிலையற்ற தாய் இருக்கும். கடவுளை வழிபடும்போது பத்தி மெய்ப்பாடு தோன்றாதாயின், அவ்வழிபாட்டிலிருந்து வரும் கடவுட்பற்று வலியற்றதாயிருக்கும். வியப்பு முதலிய மென்மையான மெய்ப்பாடுகளினால் வரும் பற்றுக்களின் வலியும் அற்பமானது. ஒருவரைக் கல்விமான் அல்லது நல்லொழுக்க முடையவரென்று கண்டு அவரிலே கொள்ளும் மதிப்பினால் மாத்திரம் ஒருவன் பற்று வைத்தால், அந்தப்பற்று வலி குறைந்ததாயிருக்கும். அவருக்கு யாதாயினும் இடர் வரும்போது அவன் அதைத் தீர்க்க முயலுவானாயின், அம் முயற்சிக்குச் சிறு தடைகள் வந்தால், அத் தடைகளை நீக்க முயலுதற்கு மனம் செல்லாமலும் விடும். அவர் இவனுக்கு ஏதாயினும் உபகாரஞ் செய்தலினாலே உண்டான பற்றாயின், அது நன்றி மெய்ப்பாட்டோடு கூடியதாதலால் வலியதாயிருக்கும். இவனுக்கு உபகாரஞ் செய்யாவிட்டாலும், இவனுடைய தேசத்தவர்களுக்கு அல்லது சாதியாருக்குப் பேருபகாரஞ் செய்து வந்த ஒருவரிலுள்ள பற்று, சிலரில் இன்னும் வலிகூடியதாயிருக்கும்.

மெய்ப்பாட்டு வன்மையைப் பெற்ற பற்று நெடுநாளிக்கு நிலைக்கும். மெய்ப்பாடுகளுக்கும் பற்றுக்களுக்குமுள்ள ஒரு வேற்றுமை பற்றுக்கள் நிலைத்தலும், மெய்ப்பாடுகள் நேரத்துக்கு நேரம் தோன்றி மறைதலுமாம்.

மட்டான வலியுடைய பற்று நெடுநாளாகத் தொழிற் படாதிருப்பின், அது வலிகுறைந்து காலகதியில் மறைந்து விடும். புலாலுண்போரும் கட்டுடிப்போரும் அவற்றையுண்ணாதாரோடு நெடுங்காலம் வசித்தலினாலே, அவற்றிலுள்ள பற்றைக் கைவிட்டு அவற்றை மறந்து விடுகிறார்கள். பற்று வலிதாயின், அது தொழிற்படாத காலமெல்லாம் வலியேறியேறிச் சந்தர்ப்

பம் வாய்க்குங்கால் மிதமிஞ்சித் தொழில் செய்யும். உற்ற சிநேகிதர்கள் ஒருவரையொருவர் நெடுநாட் காணாமலிருந்து காணும்போது, அவர்களுடைய அன்பும் இன்பும் பொங்கி வழிகின்றன.

குழுவ்ப் பற்று

ஒரு மனிதனிலே பற்றுண்டாவதுபோல், ஒரு குழுவிலும் பற்றுண்டாகும். ஒரு குழுவினருடைய கொள்கைகள் அல்லது முயற்சிகள் ஒருவனுக்குப் பிரீதியானவைகளாயின், அக் குழுவினிலே அவனுக்குப் பற்றுண்டாகும். ஓர் ஊரிலே அரசியற் கட்சிகள் இரண்டிருந்தால், ஒருவர்தன் கருத்துக்கிசைந்த கட்சியிலே பற்றுவைத்து அக் கட்சிக்குத் துணைசெய்வான். தொழிலாளிகள் தொழிலாளர் சங்கத்திலும், முதலாளிகள் முதலாளிமார் சங்கத்திலும் பற்று வைப்பர். இரக்கமுள்ளவன் தேசசேவைச் சங்கத்திலும், கல்விப் பற்றுள்ளவன் பள்ளிக்கூடங்களிலும் 'கல்விச் சங்கங்களிலும் பற்று வைப்பான்.

பொருட்பற்று

பற்று மனிதனிலேயன்றிப் பொருள்களிலும் உண்டாகும். ஒருவர் நெடுங்காலமாகப் பாராயணஞ் செய்து வந்த தோத்திரப் புத்தகம் ஒன்று சில ஒற்றைகள் தவறியும் வேறு சில மிடிந்து பழுதுபட்டுமிருந்தால், அதைக் கைவிட்டுப் புதுப் புத்தகம் வாங்க அவருக்குமனம்வராது. ஏனெனில் அந்தப் புத்தகத்தை எடுக்கும்போதெல்லாம் கடவுளிலே கொண்ட பத்திச் சுவை தோன்றிவர, அதனாலே அந்தப் புத்தகத்திலே அவருக்குப் பற்றுண்டானமையினாலும். ஓர் அரசிய நண்பன் அதைக் கேட்டாலும் அவர் அதைக் கைவிடார். இப்படியே நாங்கள் நெடுங்காலம் உபயோகித்து வந்த பொருள்களிலும் குடியிருந்த வீடு முதலியவற்றிலும் பற்றுண்டாகின்றது.

ஒருவர்மீது வைத்த பற்று அவரைச் சேர்த்தவர்களிலும் அவருடைய பொருள்களிலும் பிறகாரணமின்றிச் செல்லும். ஒரு நண்பனிலுள்ள பற்று அவனுடைய தாய் தந்தையரிடத்துஞ் செல்லும். அவனுடைய பகைவர்களுக்கு இவனும் பகைவனாவான். ஒரு பகைவனிலுள்ள வெறுப்பு அவனுடைய சுற்ற மித்திரர்களிலுஞ் செல்லும். பிதாவிலுள்ள பற்றானது அவர் உபயோகித்த எழுத்தாணி, கண்ணாடி, மதியடி முதலிய பொருள்களில் சென்று அவைகளைப் பெருமை பாராட்டிச் சாவதானமாக வைத்தற்கு ஏதுவாகும். தொடர்பினால் வரும் இவ்வகைப் பற்றுக்கள் வலி குறைந்தவை. இப்படியான பற்றுக்களில் சில எங்களை பழியாமலே எங்களிடத்திருக்கும். பற்றுப் பொருள்களுக்கு இடர் வரும் போது அந்தப் பற்று வெளியாகத் தோன்றும். எனது நண்பனுடைய நண்பனே நான் ஒருகாலமும் உரையாடாமலிருந்தாலும், அவனை யாராவது இகழ்ந்தால் எனக்குக் கோபமுண்டாகும். இதனால் அவனில் வைத்த பற்றை நான் அறியலாகும்.

கல்விப்பற்று

கல்விப்பற்று ஆராய்வுக்கத்தின் தொழிற்பாட்டினால் உண்டாவது. புதிதாகக் காணும் ஒன்றை ஆராயும் ஆசை இவ்வூக்கத்தால் வருவது. கல்வியாற் பெறப்படும் அறிவு புதியதாதலால், கல்விப்பற்றை உண்டாக்குதற்கு ஆராய்வுக்கம் ஒன்றே போதியது. ஆசிரியர் மாணாக்கரது ஆராய்வுக்கத்தை எழுப்பிவிடுவரானால், மாணாக்கர் கல்வி கற்க ஆசைப்படுவர். அவர்களிடத்தே அந்த ஆசை உண்டானதும், அவர்களுடைய ஆற்றலுக்குத் தக்க வேலையை அவர்களுக்குக் கொடுத்துக் கற்றற்கு வேண்டிய துணையையும் ஆசிரியர் செய்வாராயின், மாணாக்கருக்குக் கல்வியிலே பற்று உண்டாகும். கல்விப்பற்றுள்ளவர்கள் ஒரு விதமான பலாத் காரமுயின்றிக் கற்பார்கள். படிப்பு அவர்களுக்கு ஓர் இனிய பொழுதுபோக்காகும்.

ஒரு மாணுக்கன் கற்குங் கலைகளின் வகையும் அளவும் அவனுடைய ஆற்றலுக்கு உட்பட்டனவாதல் வேண்டும். அவை ஆற்றலைக் கடந்தவைகளாயின், அவன் அவற்றைச் சுமக்கமாட்டாதவனுய்க் கள்ளப்படவுங் கூடும். ஒவ்வொருவருடைய ஆற்றலுஞ் சிற்சில கலைகளுக்கு வாய்ப்பானதாயிருக்கும். அக்கலைகள் அவர்களுக்கு மிகவும் இரசிக்கும். அதனாலே வேறு சில கலைகளிலே பற்றுக்குறையும். இயல்பாகப் பற்றுச் செல்லாத கலைகள் ஒரு தொழிலைப் பெறுதற்குத் துணையாகுமாயின், அந்தத் தொழிலிலேயுள்ள பற்றினால் அந்தக் கலைகளிலே பற்றுண்டாகும். அந்தக் கலைகளினாலே கீர்த்திவரத்தக்கதாயின், கீர்த்தியிலுள்ள பற்றினால் அவற்றிலே பற்றுண்டாகும். அல்லது, அந்தக் கலைகளைப் படிப்பிக்கும் ஆசிரியரிலே பற்றுண்டாயின், அதனாலே அவற்றிலே பற்றுண்டாகும். இவ்வாறு சில கலைகளிலே வரும் பற்று ஆராய்வுக்கத்திலிருந்து தோன்றாமற், பிற ஆக்கங்களிலிருந்து தோன்றும். இந்த ஊக்கங்களை ஆராய்ந்தறிந்து இவைகளை மாணுக்கரில் எழுப்பிப் * படிப்பிலே பற்றை வருணித்தல் ஆசிரியரது கடனாகும்.

கல்வியானது அறிதல், செய்தல், நயத்தல் என மூவகைப் படும். காண்டல் கருதல் உரை ஆகிய இவற்றால் அறிவைப் பெறுதல் அறிதலாம். ஆடல்பாடல்களையும் வரைதல் சித்திரித்தல் முதலிய கைத்தொழில்களையும் பயிலுதல் செய்தற் கல்வியாம். சங்கீதம் சித்திரம் இலக்கியம் ஆகிய இவற்றின் இரசங்களைக் காணுதல் நயத்தலாம். இம் மூவகையிலும் செல்லும் பற்றே நிறைவான கல்விப் பற்றாகும்.

* இரசிக்காத கலைகளைக் கற்க மனத்தைச் செலுத்துதற்கு அகங்கார ஆட்சி அதிகமாக வேண்டப்படும். பிற்கால சீவியத் தொழிலிலும் இரசிக்காத வேலைகள் வருதலுண்டு. இவற்றைச் செய்தற்கும் அகங்கார வன்மை வேண்டும். இவ்வாட்சியைத் தடையின்றிப் பெறுதற்கு, இதைக் கல்வி பயிலுங் காலத்திலேயே பயன்படுத்தி வருதல் நன்று.

கலப்புப்பற்று

சில பற்றுக்கள் பல ஜூக்கங்களின் கலப்பினால் உண்டாகும். ஒருவர் ஒரு கல்விமானைக் கண்டு அவனுடைய கல்வியின் பெருமையை யறிந்தானாயின், அவனுடைய முன்னிலையிலே போகும்போதெல்லாம் மதிப்பாக நடக்கின்றான். மதிப்பென்னும் பற்று பணியூக்கத்தால் வருவது. அந்தக் கல்விமானுடைய ஆற்றல் மிகக் கூடியதாய் மிருந்தால் வியப்புண்டாகின்றது. வியப்பு பணியூக்கமும் ஆராய்வுக்கமும் சேருவதால் உண்டாவது. அவன் இவனுக்குப் பலவிதமான உபகாரஞ் செய்து வந்தவனானால், அவனிலேயுள்ள பற்று நேசமதிப்பாகின்றது. நட்பிலும் அன்பேயன்றி மதிப்பும் நன்றியும் இரக்கமும் கலந்திருக்கின்றன. கலப்பானுண்டாகும் பிறப்பற்றுக்களை உய்த்துணர்ந்து கொள்க.

தற்பற்று

பற்றுக்களுள்ளே வன்மையாற் கூடியது ஒருவன் தன்மீது கொண்டபற்று. அது தற்பற்றெனப்படும். தற்பற்றானது தற்பெருமையென்றும் தன்மதிப்பென்றும் இரு கூறாகும். இவற்றுள், தற்பெருமையாவது ஒருவன் பிறரைப் பொருட்படுத்தாமல் தன்னைப் பெரும் பொருளாகக் கொள்ளுதல். இதுவே மனிதர் செய்யும் பெரும் பொல்லாங்கு. ஒவ்வுக்கு வித்தாயுள்ளது. இது மதியை மயக்கி, விதியை விலக்கென்றும் விலக்கை விதியென்றும் மாற்றிக் காட்டும். தற்பெருமையுள்ளவன் தன்னிடமும் மேலானவர்களைத் தாழ்த்தவர்களென்று எண்ணுவதுமல்லாமல், தனக்கொரு கியாயமும் பிறர்க்கொரு கியாயமும் வைத்துக் கொள்ளுவான். தற்பெருமை அகந்தையாயேனும் மமதையாயேனுந் தோன்றும். அகந்தையுள்ளவன் பிறரை மதியான், பிறர் தன்னை மதிக்கவேண்டுமென்று விரும்புவான்; பிறருக்கு உதவி செய்யான், பிறர் தனக்குத் துணை செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புவான்;

தன்னுடைய காரியத்தைப் பெறுதற்காகப் பொய், புரளி, களவு பலாற்காரம் ஆகியவற்றையுந் துணையாகக் கொள்ளுவான். மமதையுள்ளவன் தன் மனைவி மக்கள் முதலியோருடைய நயங்களை நீதி கேடாகப் பேணுவான்.

தன்மதிப்பாவது ஒருவன் தன்னை நல்லவனாக மதித்தல்; நல்லவனாக மதித்தலினாலே, நல்லவன் செய்ய வேண்டிய செய்கையினையே அவன் செய்ய விரும்புவான். நல்லவனுக்குரிய குணங்களைப் பூணுவான்; எந்த ஆபத்து வந்தாலும் அறநெறி தவறாமல், அதனால் வருந் துன்பத்தை இன்பமாகக் கொள்ளுவான்; “பிழைத்தவை பொறுக்கை யெல்லாம் பெரியவர் கடமை” என்றெண்ணி மற்றையவர்கள் செய்யுங்குற்றங்களைச் சகித்துக் கொள்ளுவான். பிறர் தனக்குத் தீங்கு செய்தால், அவர்களுக்கு நன்மை செய்வதே தன் நிலைக்குத் தகுந்த செயலென்றெண்ணி, அவர்களுக்கு நன்மை செய்வான். துளசித்தாமருடைய மகனை அவருடைய அடிமையின் மகன் அடித்ததைக்கண்ட அவருடைய மனைவி அவருக்கு முறைபிட்டபோது, அவனை அடித்துப் பழிவாங்குதல் தமது உயர்ந்த நிலைக்குத் தகாதென்று அவர் சொல்லி மனைவியைச் சார்தப் படுத்தித் தன் மகனைக் கொண்டு அடிமையின் மகனுக்கு ஒரு மோதகங் கொடுப்பித் தார்.

சிறு பிள்ளைகளிலே நற்குணம் உதிப்பதற்கு அவர்களைத் தம்மதிப்புடையராக்குதல் ஒரு தக்க வழி. “தம்பி, நீ ஒரு நல்ல பிள்ளை; நீ பிழையான வழிக்குப் போகமாட்டாய்” என்று முத்தோர்கள் ஒரு சிறுபிள்ளைக்குச் சொன்னால், அந்தப் பிள்ளைக்கு அது பெருமகிழ்ச்சியை உண்டாக்கி நல்லொழுக்கத்திலே பற்றை விளைவிக்கும். ஒரு பிள்ளையைப் பார்த்து “நீ கெட்ட பிள்ளை” என்றால், அந்தப் பிள்ளை தன்மதிப்புக் கெட்டுத் தீமைசெய்யக் கூசாதலை நழியும். சிறு தவறு செய்கிறவர்களை நீதிஸ்தலங்கள் குற்ற

வாஸிகளாகக் கண்டு சிறைச்சாலைக்கு அனுப்புதல் அவர்கள் பெருங் துஷ்டராதற்கு வழியாகும். அவர்களுடைய பிழையின் மூலகாரணத்தை அறிந்து, அதை அவர்களுக்குக் காட்டி, அவர்கள் அதில் அகப்படாதிருத்தற்கு வேண்டிய உபாயத்தைச் சொல்லி, அவர்களிடத்துத் “தன்மதிப்பை” யுண்டாக்கி, அவர்களைத் தீய வழியிலிருந்து காக்க முயலுதலே முதன்முறை குற்றமான செயல்களில் அகப்பட்டோருக்குச் செய்ய வேண்டிய பரிகாரம்.

தற்பற்று விரிந்து தன்னுடைய சாதி, மொழி, தேசம், சமயம் ஆகிய இவற்றிற் செல்லும். இவை முறையே சாதிப்பற்று, மொழிப்பற்று, தேசப்பற்று, சமயப்பற்று எனப்படும். இவற்றிலுள்ள பற்றும் பெருமை மதிப்பு என இரு கூறுக வரும். தற்பெருமையுடையவர்கள் தங்கள் காரியங்களைப் பெறுதற்காக நெறி தவறுவது போல, தங்கள் சாதி சமயம் முதலியவற்றிலே பெருமை கொள்ளுகிறவர்களும் அவற்றுக்காக நெறிதவறுதலுண்டு. அவற்றிலே மதிப்புடையவர்கள் அவற்றை நயப்படுத்தற்காக அறநெறி தவறாமற் பெருமூயற்கி செய்வார்கள்.

அறப்பற்று

இதுவரையும் பற்றுப் பொருள்களாகக் கூறப்பட்டவை பொறிகளாலறியப்படும் பொருள்கள். இவைகள் மனிதரில் ஒரு சாராருடைய பற்றுப் பொருள்கள். இவர்களுடைய பற்றுக்களின் எல்லை பொறிப்பொருள்களாதலால், இவர்களைப் பொறிப்படியினுள்ளவர்கள் அல்லது டுபளதிகப்படியினர் எனலாம். பொறிகளுக்கெட்டாத பொருள்கள் வாய்மை, பொறை, தயை, ஈகை, நடுநிலைமை முதலிய அறங்களாம். இவை புத்தியினாலறியப்படுவன. இவற்றிலே பற்றுடையவர்களும் உண்டு. இப்படியானவர்களைப் புந்திப் படியினர் அல்லது அறப்படியினர் எனலாம். இவர்கள் பொருட்பற்

றுடையராயிருந்து அப் பற்றுலுண்டாகுந் தொழில்களைச் செய்யும் போது, அறத் தொழில்களிலே விருப்பும் ஏனைய வற்றில் வேறுப்பும் உண்டாகி வர அறத்தொழிலிலுள்ள விருப்பு பற்றுகத் தடிக்கப் பெற்றவர்கள். இவர்களுட் சிலர் ஒவ்வோர் அறத்திலே மாத்திரம் பற்றுடையராயிருப்பர். சிலர் ஈகையிலும், சிலர் வாய்மையிலும், சிலர் பொறுமையிலும் பற்றுடையராயிருப்பர். வேறு சிலர் பல அறங்களிலே பற்றுடையராயிருப்பர். ஒருவன் எந்த அறத்திலே பற்றுடையவனோ, அந்த அறத்திலிருந்து அவன் விலகும்போது, யாராவது அதைக் காட்டி விளக்கினால், அவன் அறநெறியினின்றும் விலகான். பௌதிகப் படியிலுள்ளவர்கள் சில சமயங்களிலே ஏதாயினும் ஒரு பொருளைப் பெறுதற்குத் தீய வழியை அஞ்சரிக்கும்போது, அது அறவழியன்றென்று கண்டாலும் அப் பொருளிலேயுள்ள பற்றின் மிகுதியால் அதினின்றும் விலகார்கள். * ஆயினும் அப்பொருள் அற்பமானதாயின் இவர்களுட் சிலர் தீய வழியினின்றும் விலகுவர். பொருட்பற்றுடையோரும் பெரும்பாலும் அறநெறிப் பட்டே யொழுகுவர்; பொருட்பற்று அறத்தோடு முரணும் போது அறநெறியினின்றும் விலகுவர். இப்படியே, அறப் பற்றுடையோரும் தமக்கு வேண்டிய பொருள்களைச் சம்பாதிக்கையில் அறப்பற்று பொருட்பற்றோடு முரணுமாயின், அவ்வகைச் சம்பாத்தியத்தைக் கைவிடுவர். இவ் விரு பாலாருக்குமுள்ள வேற்றுமை இவைகளாம்.

* ஆதலால் இவர்களுக்குப் பத்தி சொல்லி இவர்களைத் திருத்தலாமென்றெண்ணுதல் டேதைமை. தொழில் பற்றின் ஏழிச்செல்லுமன்றி அரத்தின் வழிச் செல்லாதென்பதை உணராமல், பெற்றோரும், ஆசிரியர்களும், பிரசாரர்களும் முறையே தம் மக்களுக்கும் மாணுக்கருக்கும் கேட்போருக்கும் போதனை செய்து அப்போதனை பயன்படாமைகைக் கண்டு தம்முடைய வீண் போதனைக் காகத் தம்மை வைதற்குப் பதிலாக அவர்களை வைவர்.

இவ் விருபாலாரிலும் பல திறத்தவர்களுள். பொருட் பற்றுடையோர்களிற் சிலர் அற்ப பொருளைப் பெறுதற்காகப் பெருங் கொடுமைகளைச் செய்வர். வேறு சிலர் பெரும் பொருளைப் பெறுதற்காகப் பெருங் கொடுமைகளைச் செய்வர். வேறு சிலர் பெரும்பொருளைப் பெறுதற்காக அற்ப நீதியினஞ் செய்வர். அறப்பற்றுடையோரிற் சிலர் அற்பமான அறத்தைப் பேணுதற்காக எதையும் தியாகஞ் செய்வர். வேறு சிலர் அவ்வளவு தியாகஞ் செய்யமாட்டாமல் அறத்தினின்றும் வழுவுவர்.

அறப்பற்றுக்கு வேண்டிய மனப்பான்மை இயல்பாக அமைந்திருந்தால் ஒருகால் உண்டான அறப்பற்று என்னும் நிலைத்திருக்கும். ஒருவன் பிற்காலத்திலே தயையிலே பற்றுவைப்பவனுயின், அவன் சிறுவயதிலே பிறருடைய தயையைக் கண்டு மகிழ்வான். அவன் குழந்தையாகிருக்கும் போது, ஒரு பசுக்கன்று கயிற்றிலே கால்களை மாட்டிக் கொண்டு நடக்க மாட்டாமல் இடர்ப்பட, அந்தச் சிக்கையாராவது எடுத்து விடுவதைக் கண்டால் அவன் மகிழ்வான். இரக்கமில்லாத செய்கையைக் காணும் போது கோபமும் இரக்கமான செய்கையைக் காணும்போது மகிழ்ச்சியும் அவனிடத்துண்டாகும். அன்றியும் வன்கண்ணரில் உவர்ப்பும் இரக்கமுள்ளவர்களில் அன்பும் அவனிடத்தே உதிக்கும்.

இப்படியாக, கோபம் உவர்ப்பு ஆகிய மெய்ப்பாடுகள் வன்கண்மையிலும், மகிழ்ச்சி அன்பு ஆகிய மெய்ப்பாடுகள் இரக்கத்திலும் செல்லுதலினால், வன்கண்மையில் வெறுப்பும் இரக்கத்திற் பற்றும் உண்டாகும். அதன் பின்னர், இரக்கத்தின் நன்மையைக் கல்வியினாலும் கேள்வியினாலும் அவன் அறிந்து அதிலே விசேஷ பற்று வைப்பான். இந்தப் பற்றை வளர்க்கத்தக்க பெற்றோர் அல்லது ஆசிரியர் அவனுக்கு வாய்த்தால், அவர்கள் அவனுக்கு இந்தத் துறை

பிலே பலவாறுகத் துணை செய்வார்கள். இரக்கப்பற்றுடையோ
ராகிய சிபி முதலியோர் உயிர்களிலே கொண்ட தையிலிலே
செய்த அருஞ்செயல்களை எடுத்துக் காட்டுவார்கள், அல்லது
அவர்களுடைய சரித்திரங்களை வாசிப்பிப்பார்கள். இவன் பிற
ருக்கிரங்கி உபகாரஞ் செய்யும்போது, அவர்கள் அதை
மெச்சி அவனை உற்சாகப்படுத்துவார்கள். அவர்கள் பிற
உயிர்களிலே கொள்ளுந் கருணையை அவன் பார்த்துப் பின்
பற்றுவான். அறப்பற்றுக்கு வேண்டிய மனப்பான்மை
இயல்பாய் அமைந்திராவிடில், ஒருகால் அது தோன்றினாலும்
இடைவிலே அற்றுப் போகக் கூடும்.

ஒருவனுக்குச் சிறுவயதிலே இரக்கமான செய்கைகளிலே
மகிழ்ச்சியும், கொடிய செய்கைகளிலே உவர்ப்புந் தோன்றா
விட்டாலும், அவனைச் சார்ந்திருக்கிறவர்கள் தையிலே பற்
றுடையவர்களாயின், அந்தப் பற்று இவனுடைய மனத்திலே
உண்டாதல் கூடும். அவர்களிலே இவன் எவ்வளவு அன்பா
யும் மதிப்பாயும் இருக்கிறானோ அவ்வளவு அதிகமாக அந்
தப் பற்று இவனிலே வளரும். கொடுஞ் செயல்களைக் காணும்
போதும் கொடியவர்களைக் காணும்போதும் அவர்களிலுண்
டாகும் அருவருப்பைக்கண்டு, இவனுக்குக் கொடுஞ் செயல்
களிலே வெறுப்புண்டாகும். பிற பாஷை பேசுகிறவர்களோடு
கூடி வாழுகிறவன் அந்தப் பாஷையைச் சிரமமின்றிக் கற்
றுக் கொள்வது போல, சகவாசச்சார்பின் பலத்தினற் சிறு
வர்கள் அறங்களிலே பற்றை வளர்த்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.
வீதம் வித்தியாசாலையும் உத்தியோக ஸ்தானமும் ஒரு பற்
றுக்குத் துணை செய்யுமாயின், அந்தப் பற்று வலிபெற்று
வளரும். ஆயினும், பயிற்சியால் வந்த பற்று மெய்ப்பாட்டி
னால் வந்த பற்றிலும் மென்மையானது; பெரும் இடர்கள்
வரும்போது கெட்டழிந்துபோம்.

பொருட்பற்றுடையோருக்குப் பொருளும் அறப்பற்
றுடையோருக்கு அறமும் இனியவைகளாம். ஆயினும்,

பொரு ளினிமையினும் அறனினிமை அநேக மடங்கு கூடியது.

பற்றுக்களின் முரண்

ஊக்கங்கள் முரணுவது போலப் பற்றுக்களும் சில சமயங்களில் முரணும். அங்ஙனம் முரணும்போது, வலிகூடிய பற்று வலி குறைந்ததை அடக்கிவிடும். ஒருவனுக்கு நல்லொழுக்கத்திலுள்ள பற்று நண்பனிலுள்ள பற்றிலும் வலியதாயின், நண்பனுடைய தீய ஒழுக்கத்தைக் கண்டு அவன் நண்பனைக் கைவிடுவான். தந்தையர் சிலர் நல்லுணவுகளைத் தாங்களே உண்டு குழந்தைகளுக்கு நயமற்றவைகளைக் கொடுத்தற்குக் காரணம் அவர்களுடைய உணவுப்பற்று மகவுப் பற்றிலும் வலிதாசிருத்தலாம்.

பற்றுக்கள் இப்படியாக வன்மையிற் கூடியுங் குறைந்து மிருத்தலால், அவற்றுள் ஒன்று மற்றவைகள் யாவற்றிலும் வலிதாசிருத்தல் கூடும். இந்த ஒரு பற்று ஏனைய பற்றுக்களை அடக்கியாளத் தக்கதாசிருக்கும். ஆதலால் இது இறைமைப்பற்றெனப்படும். மற்றைய ஒவ்வொரு பற்றும் அநேக ஊக்கங்களைத் துணைகொள்ளும் வன்மையையுடைமையால் அவையொவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு சிற்றரசாக, அவற்றையெல்லாம் ஆளும்பற்று பேரரசாகிச் சகல ஊக்கங்களையும் ஆளத்தக்கதாகும். தொழில்கள் யாவும் ஊக்கங்களின் ஏவுதலால் உண்டாதலால், ஒருவனுடைய செயல்கள் யாவும் அவனுடைய இறைமைப்பற்றின் வழிப்பட்டே நிகழும். ஆதலால், ஒழுக்கத்தை ஆளுவது இறைமைப்பற்றாகும். ஒருவனுடைய இறைமைப்பற்றுச் செல்வப்பற்றாயின், அவன் செல்வத்தைப் பெறுதற்குத் தடையாசிருக்கும் ஊக்கங்களையும் பற்றுக்களையும் அடக்கி, தன்னுணவைக் குறைத்தும் தன் மனைவி மக்களை வருத்தியும் பிறர் பொருளை அபகரித்தும் இழிவான தொழில்களைச் செய்தும் பொருளை ஈட்டுவான்.

இறைமைப்பற்றுடையோர் ஆற்றல் மிகுந்தவர்களாயின், அவர்கள் பெரும நன்மைகளையேனும் தீமைகளையேனும் செய்து புகழையேனும் வசையையேனும் ஆக்கிக் கொள்வர். கன்னனுக்குக் கொடையும், பரதனுக்குச் சகோதரப்பற்றும், அரிச்சந்திரனுக்கு வாய்மையும், சிபிக்குச் சீவகாருண்யமும், அருந்ததிக்குக் கற்பும், தக்கனுக்கு அகந்தையும், நெப்போலியனுக்குப் பேராசையும் இறைமைப் பற்றுக்களாயிருந்து பெருஞ் செய்கைகளைச் செய்வித்து அவர்களுடைய பேரை நிலை வைத்தன.

ஒருவனுக்கு இறைமைப்பற்றில்லையாயின், ஒவ்வொரு சமயத்திலும் எந்தப்பற்று முனைத்து நிற்கின்றதோ, அல்லது எந்தப்பற்று தன்மையோடு முரணுவனவற்றிலும் வலிதாயிருக்கின்றதோ, அந்தப்பற்றின் வழிப்பட்டதாய் அவனுடைய ஒழுக்கம் நிகழும்.

வினாக்கள்

- க. பற்றுக்கள் எவ்வாறுண்டாகின்றன?
- உ. பற்றுக்களுக்குஞ் சுவைகளுக்குமுள்ள பேதம் யாது?
- ஈ. கல்வியின் வகைகள் எவை?
- ச. கணிதம், சரித்திரம், பூமிசாத்திரம் ஆகிய நூல்கள் சுற்றற்கு எவ் வுக்கங்களும் பற்றுக்களும் துணையாகலாம்?
- ஞ. தற்பெருமைக்குத் தன்மதிப்புக்குமுள்ள ஒற்றுமை யாது?
- சு. அறப்பற்றுடையவனுக்கும் பொருட்பற்றுடையவனுக்குமுள்ள பேதங் கள் எவை? அறப்பற்றுக்கு முக்கியமான மூல ஊக்கம் யாது? பெற் றோர்க்கண்மையும் அறத்துக்கு மூலஊக்கம் யாது? அதற்குத் துணை யானவை யாவை?
- எ. அறப்பற்றுக்குப் பின்பற்றுக்கம் துணையாதல் எவ்வாறு?

ஐந்தாம் அதிகாரம்

தொழிலின் வகை

பிரதித்தொழில் — ஊர்க்குத் தொழில் — கலங்குத் தொழில் — தொடர்
பூக்கத்தொழில் — உண்ணத்தொழில் — பரக்கத்தொழில்.

பிரதித் தொழில்

தேவைகளைப் பெறுதற்குத் தொழில் செய்தல் வேண்
டும். தொழில்களுள் ஒருவகைப் பட்டவை
தாமாக நடைபெறுவன. இருளுள்ள இடத்திலிருந்து ஒளி
யுள்ள இடத்துக்குச் சடுதியாய்ப் போகும்போது கண்மணி
சுருங்குகின்றது. * கண்மணி சுருங்குதல் ஒருவர் விருப்பத்
துக் குட்பட்ட தொழிலன்று. அது தானாகவே சுருங்குகின்
றது. கையிலே கருங்குந் பட்ட உடனே நாம் கையை இழுத்
தலும் தவிரையினுடைய நிலையைச் சேதித்த பின்பு அதி
னுடைய காலிலே தீறினால் அது காலே இழுத்தலும் தாமா
கவே நடைபெறுந் தொழில்கள். இவைகள் பிரதித்தொழில்க
ளெனப்படும்.

உடலிலே புலனுடி அசைநாடியென இருவகை நாடிகள்
பொருத்துக்களாலே தொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கண்ணிலே
கரும் ஒளி பற்போது, புலனுடிகள் அதனாலே தாக்கப்படும்.
அந்தத்தாக்கம் புலனுடிகள் வழியாகச் சென்று நாடிப்
பொருத்தையடைந்து அசைநாடிகளைத் தாக்க, அந்தத் தாக்கத்தின்
பிரதியாக அவைகள் தசைநாடிகளைத் தாக்கிக் கண்

* பயத்தினுற் கண்மணி அகலிக்கும். அப்போது ஒளி அதைச் சுருக்
காது. அடுப்பிலிருக்கும் பாத்திரத்தை இறக்கும்போது கையிலே சடுமாயினும்
கையை விடாமலிருக்கலாம்

மணியைச் சிறுப்பிக்கின்றன. இதுவும் இதுபோன்ற செயல்களும் புலனாடிகளின் தாக்கத்துக்குப் பிரதியாக அசைநாடிகள் செய்யுந் தொழில்களாதலாற் பிரதித்தொழில் என்னும் பெயரைப் பெற்றன.

பிரதித்தொழில்கள் செய்வோனது விருப்பத்தை வேண்டாதனவாய், எப்போதும் ஒரே தன்மையினவாய், அவ்வவற்றுக்குக் காரணமான பொறித்தாக்கங்கள் உண்டாகும் போது உடம்பின் ஒவ்வோர் பகுதியில் உண்டாகி, காரணங்கள் மறைந்தவுடனே நின்றுவிடுவன.

ஊக்கத் தொழில்

பிராணிகளுடைய மற்றைய தொழில்களெல்லாம் ஊக்கங்களின் பாற்பட்டுச் சந்தர்ப்பத்துக்கேற்பச் சற்றே தன்மையில் வேறுபட்டு நெடுந்தொழில்களாயுள்ளவை. பசித்த நாயொன்று முயலைக்கண்டால் அதைப் பிடித்துத் தின்னு வதை நோக்கமாகக் கொண்டு தொடர்ந்து போகும். அது ஓடி மறைந்துவிட்டால் அவ்வளவோடு நில்லாது அதை அங்குமிங்குத் தேடிப் பார்க்குந்; அதைப் பிடிக்கும் வரையும், அல்லது அதைப் பிடித்தல் இயலாதென்று காணும் வரையும், அதைத் தேடும் முயற்சியைக் கைவிடாது. நோக்கங்கள் ஊக்கங்களால் வருவனவாதலால், நோக்கங்களை யுடைய தொழில்கள் ஊக்கத்தொழில்களெனப்படும். ஆராய்வு ஊக்கத் தொழில்களுட் சிலவற்றிற் சேராமலும், மற்றையவற்றிற் சேர்ந்தும் வரும். ஆராய்வு சேராத ஊக்கத் தொழில்கள் தனியூக்கத் தொழில்களெனப்படும்; அவை வருக்கமாக ஊக்கத்தொழில்கள் எனப்படலாம்.

தனிக்குளவி கூடுகட்டில் ஓர் ஊக்கத் தொழில். அது பிரதித் தொழில்போல அந்தந்த நேரம் நிகழாததாய், நெடுநாட்பட்டதாய், கூடுகட்டிம் விருப்பத்தினால் நிகழ்வதாய் தொழில். அதைச் செய்து முடித்தற்கிடையிற் பிற தொழில்

கள் பலவற்றை அக்குளவி செய்கின்றது. அது ஒரு பரு வத்தை அடையும்போது அதற்கியல்பாயமைந்த கட்டுக்கத் தின் தூண்டுதலாற் கூடுகட்டத் தொடங்குகின்றது. கூடு கட்டுந் தொழிலை அது தாய்க்குழவியிடங் கற்றதன்று; அது தாய்க்குளவியை அறியாது. தாய்க்குளவி கூட்டுக்குள் இரையை வைத்து அதுக்குமேலே முட்டையை யிட்டுக் கூட்டை அடைத்துவிட்டுப் போய்விடும். இவ்வகைக் குளவிகள் கூடி வாழும் வழக்கமில்லாமையால், அக்குளவி பிற குளவிகள் கட்டுவதைப் பார்த்தறியவும் இடமில்லை. கூடுகட்டும் வன்மை அதற்கு இயல்பாயமைந்துள்ளது. பால் குடிக்கும் வன்மை யும் பேசும் வன்மையும் நடக்கும் வன்மையும் குழந்தைக ளுக்கு அமைந்திருத்தல்போல இவ்வன்மை எவ்வா றமைந்ததெனில், பிராணிகளுக்குப் பொறிக்கருவிகளுந் தொழிற்கருவிகளும் உண்டு. பொறிக்கருவிகளாவன கண், காது, மூக்கு, நா, தொக்கு * என்பன. இவை முறையே ஒளி, ஓசை, நாற்றம், இரசம், ஊறு ஆகிய இவற்றை யறி விக்கும். தொழிற்கருவிகளாவன வாய், கால், கை முதலி யன. பொறிக்கருவியினுலே மனம் ஒரு பொருளை யறியும் போது, அந்தப் பொருள் ஓர் ஊக்கத்தோடு தொடர்புடைய தாயின், அவ்ஊக்கம் அதற்குரிய தொழிலைச் செய்தற்கு இச்சையை யுண்டாக்கும். இச்சை முற்றுப்பெறத் தக்கதா யின், தொழிற்கருவிகள் தொழிலை ஆரம்பிக்கும்.

உதாரணமாக ஒரு குழந்தைக்குப் பசி உண்டாகும் போது, அதனுடைய வாயிலே தாயுடைய முலை முதன் முறை பட, அந்தப் பரிசுத்தினுலே உண்ணுக்கம் தொழிற் பதம். இதனாலே வாயிலுள்ள தசைநார் முதலியன இயங் கிப் பால் குடித்தற்குக் காரணமாகின்றன.

* பரிசுத்தை யுணர்த்தும் கருவி.

ஓர் ஊக்கத் தொழிலைச் செய்தற்குப் பலவகைத் தொழிற் கருவிகள் வேண்டப்படின், முறுக்கிவிட்ட கடிகாரத்தின் தூக்குக்குண்டு அசைய அக் கடிகாரத்திலுள்ள கருவிக ளெல்லாக் தத்தந் தொழிலைச் செய்வதுபோல, முதற்கருவி தொழில் செய்ய எஞ்சியவை அதைத் தொடர்ந்து முயன்று தொழிலை நிறைவேற்றும். ஊக்கத் தொழில் மனிதருக்கும் உண்டு. குழந்தை பால் குடித்தலும், வளர்க்தவர்கள் அச்சத்தினுலே திடுக்கிடுதலும், வேதனைப்படும்போது குரலிடு தலும், தற்பெருமைக்குப் பங்கஞ்செய்தவனை எண்ணாமல் அடித்தலும், தனித்திருக்கமாட்டாமற் கூட்டத்தை நாடுதலும், இவைபோல்வன பிறவும் மனிதரிலுள்ள தனிமூக்கத் தொழில்களாம்.

அகநூல் வல்லோருட் சிலர் பொறிக்கருவிக்கும் தொழிற் கருவிக்கும் நேரே தொடர்புண்டென்றும், எத் தொழில் செய்தற்கும் ஊக்கமென்பதொன்று வேண்டியதில்லை வியன் றாக் கூறுவர். அப்படியாயின், குளவி மண்ணைக் காணு தற்கும் கூடுகட்டுந் தொழிற்கருவிக்கும் நேரே தொடர்பிருந் தல் வேண்டும். நேரே தொடர்பிருக்குமாயின், மண்ணைக் காணும்போதெல்லாம் குளவி கூடு கட்டவேண்டும். ஆண் குளவியைக் காணுதற்குந் கலவிக் கருவிக்கும் நேரே தொடர் புண்டாயின், ஆண் குளவியைக் காணும்போதெல்லாம் அது கலவி செய்ய விரும்பவேண்டும். இப்படி நடத்தலைக் காணு மையால், பொறிக்கருவிகளுக்கும் இவ்வகையான தொழிலைச் செய்யுங் கருவிகளுக்கும் நேரே தொடர்பில்லை யென்பதும், தொழிற்கருவிகளை ஏவுதற்கு ஊக்கம் வேண்டுமென்பதும் பெறப்படும்.

ஆயினும், ஊக்கத்தொழில் ஒவ்வொன்றும் எப்போதும் ஒரேவிதமாகச் செய்யப்படுவதன்று. அணில்தன் கூட்டைச் செய்தற்கு, தென்னந்தும்புள்ள இடத்தில் அதை எடுக்கும்; வாழைநாருள்ள இடத்தில் அதை எடுக்கும்; பன்னாடையுள்ள

இடத்தில் அதிலுள்ள தும்பை எடுக்கும். கூடுகட்டும் இடங் களையும் அது வசதிக்குத்தக்கபடி மாற்றிக் கொள்ளும். ஆதலால் ஊக்கம் தொழிற்கருவியை இயக்கும்போது பொதுத் தன்மையாகவே இயக்குவதென்பது பெறப்படுகின்றது.

கலப்புத்தொழில்

சில சந்தர்ப்பங்களிலே தனியூக்கத்தொழில் அதுகலப் படாது; சற்றே விகாரப்படிற் சித்திக்கும். அங்ஙனம் விகா ரப்படற்குப் பிற இயக்கங்களின் துணை வேண்டப்படும். இந் தத் துணையோடு செய்யப்படும் ஊக்கத்தொழில் கலப்புத் தொழில் எனப்படும். சந்தர்ப்பத்துக் கேற்க ஊக்கத் தொழிலை விகாரப்படுத்தும் வன்மை அறிவில் மிகக் குறைந்த பிராணிகளுக்கும் உண்டு.*

பிராணிகளுள் அறிவால் மிகக் குறைந்ததுக்குப் பிரத மதனு் என்றும் தொன்மெய் † என்றும் பெயர். இந்தப் பிராணியொன்றை ஒருவர் ஒருமுறை கத்தியினால் இரு கூறுக்கினர். வேறொரு தொன்மெய் இந்தத் துண்டுகளுள் ஒன்றைக் கண்டு, தன்னுடைய உடம்பிலிருந்து நூல்களை விட்டு அவற்றால் அந்தத் துண்டைப் பிடித்துத் தன்னுடைய உடம்புக்குட் செலுத்திற்று. உள்ளே செலுத்தப்பட்ட துண்டு வெளியே வர முயன்றது. அப்போது அதை விழுங் கிய தொன்மெய் பின்னும் அதைத் தன்னுடைய உடம் புக்குட் செலுத்தியது. இரண்டாம் முறையும் இது நடந்த பின் அந்தத் துண்டு வெளியே வந்து விட்டது. திரும்பவும் அந்தப் பெரிய தொன்மெய் அதை விழுங்கிற்று. அப் போது அந்தத் துண்டு முன்போன வழியாற் புறப்படாமல்

* சில அறிஞர் இந்த வன்மையை விவேகமென்றும் பிராணிகள் யாவற் றுக்கும் விவேகமுண்டென்றஞ் சாதிப்பர்.

† இது ஆங்கிலத்திலே “ப்ரெற்றெப்ளஸ்” எனப்படும்.

பெரிய தொன்மெய்யின் உடம்பிலே வேறொரு பக்கத்தைத் துளைத்துக்கொண்டு வெளியே வந்தது. முதல் ஒருவிதமாகவும் பின் வேறொருவிதமாகவும் இது தப்ப முயன்றதிலிருந்து பிராணிகளுள் மிகத் தாழ்ந்தவற்றுக்கும் சமயத்துக்குத் தக்கதாகத் தொழில் செய்யும் ஆற்றலுண்டென்று கொள்ளப்படுகின்றது.*

ஒருமுறை ஒரு குளவி கூடு கட்டிக்கொண்டிருந்தது. அதைக் கண்ட ஒருவர், அந்தக் குளவி கூட்டுக்காக மண்ணை டுக்கும் பொருட்டு எங்கே போயிருந்தபோது, அந்தக் கூட்டிலே ஒரு துவாரத்தைச் செய்தார். குளவி மண்ணைக் கொண்டு வந்து வழக்கம்போல வேலைமுடிந்த இடத்திலே வைத்தற்குப் பதிலாக, அந்தத் துவாரத்திலே கொண்டபோய் வைத்தது. அதை யடைத்த பின்பு, அது முன்போலக் கூட்டைக் கட்டிக் கொண்டு வந்தது. அந்தக் கூட்டுவேலை முடியுமுன், அவர் அக்கூட்டின் வேரோரிடத்திலே ஒரு துவாரத்தைச் செய்தார். குளவி வந்து இந்தத் துவாரத்தைக் கண்டது. ஆயினும், இதையடையாமல் அது வேலைசெய்த இடத்திலே மண்ணை வைத்தது. இரண்டாம் முறையும் மண்ணை அங்கே கொண்டு போனது. மூன்றாம்முறை கூட்டுக்குள்ளே போய் உட்பக்கமாக நின்று அந்தத் துவாரத்தை யடைத்தது. குளவியுடைய தொழில் தனியூக்கத் தொழிலாயிருந்தால், அது துவாரத்தை யடைக்கமாட்டாது. அது முன்செய்த வேலையை இடையிலே விட்டுத் துவாரத்தை யடைத்தது ஆராய்வுத் தொழிலாம். இதனாலே குளவி முதலிய கீழ்ப்பிராணிகள் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவழக்கத்தை மாற்றித் தொழில் செய்பவை என்பது பெறப்படுகின்றது.

* இது விவேகத்தின் துளைக்கொண்டு செய்யப்பட்டதென்றெண்ணப் பூரண சாட்சியில்லை.

குளவியானது கூட்டுக்குத் திரும்பி வரும்வழியை அறிதலிலே அது நினைப்புவன்மையையுடைய தென்பதும் விளங்குகின்றது.

பட்சிகளுடைய வாழ்க்கை குளவி மூதலிய பூச்சிகளுடைய வாழ்க்கையிலும் நுண்மையானது. குளவிகள் செய்யமாட்டாத அநேக தொழில்களைப் பட்சிகள் செய்கின்றன. அவைகள் செய்யும் விசேஷ தொழில்களாவன, தமது குஞ்சைச் காப்பாற்றுதல், கூட்டைக் காப்பாற்றுதல், ஒன்றையொன்று கூப்பிடுதல், அன்பு பாராட்டுதல், அஞ்சுதல், மகிழ்தல், கவலைப்படுதல் முதலியவைகளாம். இப்படியாக வாழ்க்கை விரிதற்குக் காரணம் அவைகள் குடும்பங்களாய் வாழ்தலாம். குடும்ப வாழ்க்கையிலே குஞ்சுகள் தாய்மாரிடமிருந்து அநேக தொழில்களையும் பழக்கங்களையுங் கற்றுக் கொள்ளுகின்றன. ஆதலால் இவைகளுடைய தொழிற் கருவிகள் பக்குவமடையுங்காலம் நீடிக்கின்றது. இவற்றின் தொழில்களுக்கு ஆராய்வறிவு அதிகமாக வேண்டப்படுகின்றது. பட்சிகளிலும் பார்க்க ஆராயும் வன்மையிற் கூடியவைகள் எலிமுதலிய பிராணிகள் இவை அநேக புதுச் செயல்களை ஆராய்வினாற் செய்கின்றன.

ஒருவர் ஒரு எலியை ஒரு கூட்டுக்குள்ளே விட்டு அந்தக் கூட்டை ஒரு சுவரிலே தூக்கினார். அந்த எலிக்கு அதிக பசி வந்தபோது, தசையுள்ள எலும்புத்துண்டொன்றை நூலிலே கட்டி அக்கூட்டின் முற்பக்கத்திலே நூல் முட்டத்தக்கதாகத் தொங்கவிட்டார். எலும்புத்துண்டு கூட்டின் அடியிலிருந்து இரண்டு முழுத்துக்குக் கீழே தொங்கினது. அந்த எலி உணவூக்கத்தால் ஏவப்பட்டிக் கூட்டின் ஓரத்துக்கு வந்து எலும்புத்துண்டை எட்டிப் பார்த்தது. அதைத் தூக்கியெடுக்கும் வழி அதற்குத் தெரியவில்லை. அந்தக் கூட்டுக்காரர் நூலைப் பிடித்து மேலேயிழுத்து, அந்த எலும்பை எலிக்குமுன்னே வைத்து விட்டு, உடனே அதை எடுத்து முன்போலத் தொங்கவிட்டார். அதற்குப்பின், அவ்வெலி தன் முன்னங்கால்க

ளால் நூலை இழுத்து எலும்புத்துண்டைத் தூக்கியெடுத்தது. முன் அரியாத ஒன்றைக் காட்டிக்கொடுக்க அதன்படி செய்வும் வல்லமை எலிக்கு உண்டென்பது இதனாலே பெறப்படும்.

பின்பும் அந்தக் கூட்டுக்காரர் அந்த எலும்புத் துண்டைக் கூட்டிலிருந்து எடுத்து முன்போலத் தொங்க விட்டார். அப்போது எலி கூட்டின் ஓரத்துக்கு வந்து, நூலைப் பல்வினாற் கடித்துக்கொண்டு உள்ளே போதலினாலே எலும்பை மேலுக்கு வரப்பண்ணினது. இது எலிவகத்தினால் அது புதிதாகக்கண்டவழி. எலிகள் இப்படியாகப் பலவிதமான தொழில்களை ஆராய்வினாற் செய்ததைப் பலர் கேறிற் கண்டிருக்கிறார்கள்.

ஊக்கத் தொழில்களின் தன்மை பின்வருமாறு:—

(க) ஒரு பிராணி ஓர் ஊக்கத்தொழிலைச் செய்யுமுன் அதன் இறுதி நோக்கத்தை உணராமலிருக்கலாம்.

(உ) ஊக்கத்தொழில் பயிற்சியினாலே நிறைவை அடைகின்றது.

(ஈ) ஊக்கத்தொழில் அநுகூலப்படாதாயின் அது ஆராய்வினாலே திருத்தப்படுகின்றது.

(ஐ) ஓர் இனத்துப் பிராணி ஓர் ஊக்கத்தொழிலைப் பொதுவகையால் ஒரே விதமாகவே செய்யும். உதாரணமாக ஓரினத்துப் பட்சிகள் ஒரே விதமான கூட்டையே கட்டும்.

ஊக்கத்தொழிலின் தன்மையை உணராதவர்கள் கீழ்ப் பிராணிகளுக்கு இயற்கையறிவென்று ஒன்று உண்டென்றும், அவ்வினைக் கொண்டே அவைகள் தொழிலைச் செய்கின்றனவென்றும் மயங்குவர். இயற்கையறிவைக்கொண்டே பட்சிகள் கூட்டையும், தேனீ வதையையும், கறையான் புறறையும் ஆக்குகின்றன என்பது இவர்கள் கருத்து. அவை

களுக்கு இயற்கையறிவு இல்லை யென்பதும், இத்தொழில்கள் யந்திரம் போன்ற கருவிகளினூற் செய்யப்படுவன வென்பதும், இக்கருவிகளை இயக்குவது ஊக்கமென்பதும், ஊக்க முயற்சிக்கு உடல்நிலையும் மனநிலையும் காரணமென்பதும், தொழில் நிறைவேறுதற்கு ஆராய்வும் இடையிடையே வேண்டப்படுமென்பதும் மேலே காட்டப்பட்டன.

தொடர்பூக்கத் தொழில்

பசியுள்ளநாய் சுவையான உணவைக் காணும்போது, உணவுக்கத்தின் ஏவுதலால் அதன் வாய் வழக்கத்திலும் அதிகமாய் ஊறும். சில வீடுகளில் உணவுநேரத்திலே மணியடித்த லுண்டு. அப்படியான ஒரு வீட்டிலே மணிச்சத்தங் கேட்டவுடனே அங்குள்ள நாய்க்கு வாயூறும். இது எப்படியெனில், உணவுப்பொருளைக்காணும்போது உணவுக்கம் முயற்சி செய்யும், அதனால் வாயூறும்; மணிச்சத்தங் கேட்டவுடனே உணவுப் பொருளைக் காணாதல் வழக்கமாய் வந்துவிட்டபடியால், மணிச்சத்தங்கேட்க உணவுக்கம் முயற்சி செய்யும்; அதனால் வாயூறும். ஆகவேமணிச்சத்தத்துக்கும் உணவுக்கத்துக்கும் ஒருதொடர்பு புதிதாய் உண்டாகின்றது. மணிச்சத்தம் உணவுப் பொருளோடு தொடர்புற்றிருந்ததால் இத்தொடர்பு வந்தமையால், மணிச்சத்தங் கேட்க வாயூறுதல் தொடர்பூக்கத் தொழில் எனப்படும்.

யானை, குதிரை, மாடு, நாய் முதலியவற்றுக்குத் தொழில் பழக்குதற்குத் துணையாயிருப்பது இத் தொடர்பூக்கமாம். இவற்றைப் பழக்குகிறவர்களுடைய விருப்பத்துக்கு மாறாக இவை ஒன்றைச் செய்யும்போது, அவர்கள் இவைகளைத் துன்பப்படுத்தி அச்சுறுத்துவார்கள். அப்போது அச்ச ஊக்கத்தினாலே அப் பிழைத்தொழில் தடைபடும். இப்படியாகப் பிழைத்தொழிலுக்கும் அச்சவூக்கத்துக்கும் ஒரு புதுத்தொடர்பு உண்டாகின்றது. இத்தொடர்பினாலே, அவர்கள் செய்யுந்

துன்பம் பிழைத்தொழிலை விடுத்தற்கும் முறையான தொழிலைச் செய்தற்கும் காரணமாகின்றது.

எண்ணத் தொழில்

மனிதருடைய தொழில்கள் பெரும்பாலும் காரணகாரியத் தொடர்பு பற்றிச் செய்யப்படுவன. இவை எண்ணத் தொழில்கள் எனப்படும். உழவும், பசுளையும், லிதைப்பும், தண்ணீரும், நெல்விளைவுக்கு வேண்டப்படுதலும், நெல் விளைந்தபின் நெல்லைக் கதிரி விருந்து பிரிக்கும் உபாயமும், நெல்லை அரிசியாக்கிச் சமையல் செய்யும் வழியும் ஆராய்வினால் அறியப்பட்டன. இவைகள் தனியூக்கத் தொழில்கள் ஆகா. ஆயினும், இவற்றை ஊக்கங்களும் ஊக்கங்களிற்றேன்றிய பற்றுக்களுமே ஏவுவனவாம். எண்ணித் துணியும் இயல்பு சிலரிலே அதிகமாயும் வேறுசிலரிலே அற்பமாயு முள்ளது.

பழக்கத்தொழில்

ஒருகால் ஒருதொழில் எண்ணிச் செய்யப்பட்டதாயின், அதை மேலும் மேலும் செய்யும்போது அதற்கு வேண்டிய ஆராய்வு வரவரக் குறைந்துகொண்டு வரும். ஒரு குழந்தை ஒரு எழுத்தை எழுதப் பழகும்போது, அதுக்கு அதிக அவதானமும் முயற்சியும் வேண்டும்; பழகியபின்பு எழுதுதல் மிக இலகுவாகும். இளைஞர்கள் நீந்தப் பழகும்போது மிகச் சிரமப்படுகிறார்கள்; பழகிய பின்பு அதை விளையாட்டாகக் கருதுகிறார்கள். ஒரு தொழிலைப் பலமுறை செய்துவந்தால், அத்தொழிலுக்கு வேண்டிய கருவிகளெல்லாம் பயிற்சியினாலே நெருக்கமான தொடர்புடையவைகளாய் விடும். அதனாலே தொழில் செய்தற்கு வேண்டிய முதற்கருவியானது முயற்சியைத்தொடங்க மற்றையவைகளெல்லாம் முறைப்படி தத்தத்தொழில்களைச் செய்துகொண்டுவரும். அவைகளை இடையிலே தடுத்தல் பிரயாசமாகவும் நேரும். இப்படியாக ஒருதொழில் தொடுத்த

பயிற்சியினால் இலகுவாய்ச் செய்யத்தக்கதாய் வந்தால், அது பழக்கம் எனப்படும். பழக்கச் செயல் ஊக்கச்செயல் போல மனமுயற்சி வெளிப்படையாகத் தோன்றாமல் நடைபெறும்.

ஒரு பழக்கத்தைப் பழகும்போது பிழையில்லாமற் பழக வேண்டும். பிழையாகப் பழகிக்கொண்டால், பின்பு அந்தப் பிழையை நீக்குதல் பிரயாசமாயிருக்கும். சிலர் முகரத்தை லகரமாய் உச்சரித்துப் பழகி, அதை மாற்றிக்கொள்ள மாட்டாமல் இடர்ப்படுகிறார்கள். ஆயினும் ஒரு பழக்கத்தைத் தொடங்கும் பொழுது அதிலே குறைவுகள் நேரும். அந்தக் குறைவுகளைப் பயிற்சியினாலே படிப்படியாகத் திருத்திக் கொள்ளலாம். பழக்கம் விரைவாகக் கைவரவேண்டுமாயின், முதலாவது அந்தப் பயிற்சியிலே மிகுந்த பற்றும் அவதானமும் இருத்தல் வேண்டும்; இரண்டாவது, அதை அடிக்கடி செய்தல் வேண்டும்; இதனாலே மறதிக்கு இடம்வராது; மூன்றாவது, மனமேனும் உடலேனும் இளைத்த நேரத்திலே அதைச் செய்தல் தக்கதன்று, இளைத்த நேரப் பயிற்சி போதிய பயனைத் தராது; நான்காவது, அந்தப் பயிற்சிக்குத் தடையானவைகளைக் கண்டு அவற்றை உடனே நீக்கிவிடல்வேண்டும்.

ஒரு பழக்கம் ஓரளவுக்குக் கைவந்துவிட்டால், அதை மேலும் பயிலுதலினால் வருந் திருத்தம் அற்பமாகும். ஆதலாற் பயிற்சியை அவ்வளவோடுவிட்டு அதைத் தொழிலில் உபயோகப் படுத்தித் திருத்துதலே முறையாகும். உதாரணமாக எழுத்துக்களை எழுதப் பழகும் மாணக்கன் ஓரளவு திறமை வாய்ந்தபின், பாடத்தைப் புர்த்தெழுதுதல் சொல்ல எழுதுதல் ஆகிய இவற்றைச் செய்தால், எழுத்துத் திருத்துதலோடு இத் தொழில்களுங் கைவரும்; அன்றியும், மீட்டலாலுண்டாகும் உவர்ப்புக்கும் இடம் வராது. இவற்றிலே பயின்ற பின்பு இப் பயிற்சியை வியாசமெழுதுதலில் உபயோகித்தல் முறையாகும். வியாசப் பயிற்சியைப் பத்திரிகைகளுக் கெழுதுதலிலேனும் உபந்

நியாசங்கள் எழுதுதலிலேனும் நூலெழுதுதலிலேனும் உபயோகித்தல் தக்கதாகும்.

பிரதித்தொழில் ஊக்கத்தொழில் எண்ணத்தொழில் ஆகிய மூவகைத் தொழில்களையுஞ் செய்தற்குக் கருவிகள் வேண்டும். பிரதித் தொழில்களைச் செய்யுங் கருவிகளின் விசிவை உடல்நூலிற் காண்க. ஊக்கத் தொழிலுக்கும் எண்ணத் தொழிலுக்கும் உடற்கருவிகளோடு மனமுயற்சியும் வேண்டும். உடற்கருவிகளாவன கண் காது முதலிய அறிதற் கருவிகளும், வாய் கை கால் முதலிய செயற் கருவிகளுமாம். மனம் அறிதல் முயலல் சலித்தல் என்னும் மூவகைத் தொழில்களைச் செய்யும்.

வினாக்கள்

௧. பிரதித்தொழிலாவது யாது?
௨. ஊக்கத்தொழிலின் தன்மைகள் எவை?
௩. ஊக்கத்தொழில் எவ்வாறு நடைபெறுகின்றது?
௪. தொடர்புக்கத்தொழிலாவது யாது? விலங்குகளைப் பழக்குவதில் அது பயன்படுதல் எவ்வாறு?
௫. ஒரு தொழிலைப் பழகும்போது விலக்கவேண்டியது யாது? பரிந்து பிற்பகுதியில் எவ்வழியில் நிகழவேண்டும்?

ஆறும் அதிகாரம்

தொழிலின் பாடிமுறை

அறிதல் — விரும்பல் — துணிதல் — முயல் — முயலின் ஒருமை — முயலின் அளவு — ஊக்க ஒற்றுமையால் வரும் அகமுயற்சி — ஊக்க முறையை வரும் அகமுயற்சி — அகமுயற்சியின் சிற்பம்.

அறிதல்

தொழில் * செய்தற்கு முதலில் வேண்டப்படுவது அதற்கு உபயோகப்படும் பொருள்களையும் அதைச் செய்யும் முறையையும் அறிதல்.

சூயவன் குடத்தைச் செய்யுமுன் அதற்கு வேண்டிய கருவிகளையும் அவற்றைக்கொண்டு குடத்தைச் செய்யும் முறையையும் அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.

ஆசிரியர் ஒரு பாடத்தைப் படிப்பிக்க வேண்டியவரின் அப்பாடத்தின் பொருளையும் அதைப் படிப்பிக்கும் முறையையும் அறியவேண்டும்.

இரும்பு ஒரு தனிப்பொருளென்று அனுமானித்தற்கு, உலோகங்கள் யாவும் தனிப் பொருள்கள் என்பதையும் இரும்பு ஒரு உலோகமென்பதையும் அறிவதுமன்றி அவற்றிலிருந்து அநுமானத்தைப் பெறும் முறையையும் அறிதல் வேண்டும்.

அறிவை நேரே பெறும் வழிகள் மூன்று. அவற்றுள், பொருள்களின் தன்மையைக் காட்சியால் அறிதல் ஒன்று. ஒரு பூவைக் காணும்போது அதனுடைய நிறம் மணம் மென்மை

* இங்கே தொழில் என்றது பிரதித்தொழில் அல்லாதவற்றை.

முதலியவற்றினியல்பை யறிதல் காட்சியறிவு. இவைகளே யன்றி மனசிலே நிகழ்க் கோபம் முதலிய தாக்கங்களையும், அறிதல், விரும்பல், முதலிய செயல்களையும் அறிதலுங் காட்சி யறிவாம்.

இரண்டு பொருள்களின் தொடர்பை யறிதல் அறிவை நேரே பெறும் இரண்டாவது வழி. கொப்பு பூவிற்கு ஆதாரம் என்றறிதல் இவ்வழியாம். நன்மைக்குத் தீமை எதிரான தென்றறிதலும் முப்பது பத்தின் மும்மடங்கு என்றறிதலும் இது. இவற்றிலே தொடர்பாயுள்ளவை முறையே ஆதாரம், எதிர், மும்மடங்கு என்பனவாம்.

ஒரு பொருளோடு தொடர்புடைய பொருளை அறிதல் அறிதலின் மூன்றாவது வழி. யானையை யடக்குங் கருவி தோட்டி என்றறிதல் இது. யானை என்பது ஒரு பொருள்; அதை அடக்குங் கருவி என்பது தொடர்பு; இந்தத் தொடர்பை யுடைய பொருள் தோட்டியாகும். பாம்புக்குப் பனை தீரி, வெண்மைக்கு எதிர் கருமை என்றறிதலும் இது.

எவ்வகைக் காட்சியுங் கருதலும் இம் மூவகைகளுள் அடங் கும். நாம் அறிவைப் பெறுதற்கு இவைகளேயன்றி தூல்களும் கேள்வியும் வழிகளாம். இவற்றின் பொருள் இம் மூவகை வழியாற் பிறரால் அறியப்பட்டவை.

அறியும் ஆற்றல் விவேகம் எனப்படும். இது சூழ்ந்தைப் பருவத்திலிருந்து வளர்ந்து வந்து பதினைந்தாம் * வயது வரை யில் நிறைவாகும். அந்நேரம் இதற்கு வளர்ச்சியில்லை. இது முற்றியபோதுள்ள அளவே ஒவ்வொருவருடைய விவேகத் துக்கும் அளவாம். விவேகம் கல்வியினால் ஏறமாட்டாது. கல்

* பன்னிரண்டாம் வயதில் முற்றிப் பதினைந்தாம் வயதில் தொழிற்படல் நிறைவெய்தும் என்ப.

லாதவனுடைய விவேகம் பெரிய கல்விமானுடைய விவேகத்திலுங் கூடியதாகிருக்கலாம்.

விரும்பல்

ஒரு தொழிலைச் செய்யும் முறையை யறிந்தபின், அதைச் செய்ய விரும்புதல் அடுத்த படியாம். விருப்பத்தை ஆக்குவது ஊக்கம் அல்லது பற்று. தொழிலைச் செய்தற்கு ஓர் ஊக்கமேனும் பற்றேனும் முனைத்தெழுா விட்டால் விருப்பம் நிகழாது. கள்ளுண்ணாதவன் கள்ளைக் காண்பானாயின், அவனுக்கு அதிலே பற்றில்லாமையால், அதைப் பொருட்படுத்தான், கள்ளுண்பவன் காண்பானாயின் பொருட்படுத்துவான். ஆயினும் அவன் அதற்குச் சற்று முன்னரே வயிரூரக் குடித்தவனாயின் அதிலுள்ள பற்று முனையாதாதலால், அதை அந்நேரம் விரும்பான். வயிரூரக் குடியாதவனாயின், அதிலே கொண்ட பற்றின் முனைப்பினாலே அதைக் குடிக்க விரும்புவான்.

நிராயுதன் காட்டிலே ஒரு பன்றியைக் கண்டால் அச்ச ஆக்கத்தினாலே மரத்திலேற விரும்புவான். ஆயுதமுடைய பல சாலி போருக்கத்தினாலே அதைக் கொல்ல விரும்புவான். வேட்டைக்குப் போனவன் பன்றியிறைச்சிப் பற்றினாலே அதைச் சுட்டுக்கொல்ல விரும்புவான். ஆகவே, ஒரு தொழிலைச் செய்தற்கு விரும்புகில், அத்தொழில் ஓர் ஊக்கத்தோடேனும் பற்றோடேனும் தொடர்புற்றிருத்தல் வேண்டும்.

துணிதல்

ஒரு தொழிலைச் செய்ய விரும்பிய பின்பு, அது இயலுமோ இயலாதோ என்ற ஆராய்வு பெரும்பாலுமுண்டாகும். கள்ளுண்ண விரும்பியவனுக்கு அதை விலைக்கு வாங்கப் பொருள் வேண்டும். பொருளில்லையாயின், அதை வாங்குதல் இயலாது. பொருளிருந்தாலும், அவனுடன் செல்லும் அரிய நண்பனுக்கு அது வெறுப்பாயின் அவன் முன்னிலையில் அதைப் பருகலாகா

தென்றெண்ணி வாங்கமாட்டான்; பாரமான வழக்கொன்றை நடத்தப் போகிறவனாயின், கள்ளினால் மதிமயங்கிப் பேசத் தகாதவற்றைப் பேசித் தோல்வி யடைதற்குக் காரணமாகுமென்றஞ்சிக் கள்ளுண்ணலை விடுதல் கூடும். ஆராய்வு செய்யும்போது இப்படியான தடைகள் நேர்ந்தால், “நான் கள்ளுண்ணேன்” என்று அவன் துணிபு செய்வான். தடைகளில்லையாயின் “நான் கள்ளுண்ணேன்” என்று துணிபு செய்வான். துணிபு செய்தவுடனே தொழில் ஆரம்பமாகும். விருமடிய தொழிலைச் செய்தற்கு ஆராய்வு வேண்டப் படாதபோது, அதை ஆரம்பித்தற்கு வேண்டிய துணிபு தடையின்றிவரும். அந்தத் துணிபு “நான் இதைச் செய்வேன்” என்று வெளிப்படையாகாமல் மறைவாய் நிகழும். தொழிலைச் செய்தற்குத் தடை ஆராய்வினால் மாத்திரம் வருவதன்று; அத்தொழிலைச் செய்யவேண்டிய நேரத்திலே வேறொரு தொழில் செய்ய வேண்டி வருதலாலும் தடை நேரிடுதல் கூடும்.

ஒரு மாணுக்கன் பள்ளிக் கூடத்துக்குப் போக வேண்டிய நேரத்தில் ஒரு விவாகக் கொண்டாட்டத்துக்குப்போக வேண்டியிருந்தால், இரண்டில் ஒன்று தடைபடும். பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போதலே தக்கதென்றறிந்தாலாயினும், கல்விப்பற்றினும் பார்க்கக் கூட்டுக்கம் வலியதாயின், அவன் பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போதலை விட்டுக் கலியாணவிட்டுக்குப் போகவேண்டுமென்று துணிபு செய்வான். ஒரேநேரத்திலே பலதொழில்கள் செய்யவேண்டி வந்தால், அத்தொழில்களை ஏவும் ஊக்கக்கள்ளுள்ளும் பற்றுக்கள்ளுள்ளும் எது அந்நேரம் வலியதாயிருக்கிறதோ அதன் தொழிலைச் செய்தற்கே துணிபுண்டாகும்.

இங்கே துணிபு* எனப்படுவது “இது தக்கது” “இது தகாத்து” என்று ஆராய்வின்ற கண்ட முடிபன்று; “இது செய்

* துணிபு செய்யும் வன்மையை வடநூலார் அகங்காரம் என்பர். ‘அகம்’ என்பது ‘நான்.’

வேன் ” “இது செய்யேன் ” என்னும் தொழிற்றுணிபாம். தக்கதென்று கண்டதைச் செய்யத் துணியாமையும், தகாததென்று கண்டதைச் செய்யத்துணிதலும் யாவரிடத்தும் உண்டு.

துணிதலின் சொல்வடிவத்திலிருந்து “நான் ” என்று ஒரு பொருள் உண்டென்பது ஸூயாவின்றிப் பெறப்படும். “நான் இதைச் செய்வேன் ” என்ற உடனே கருவிகள் தொழிலைத் தொடங்குகின்றன. ஆகலால் “நான் ” என்ற அந்தப் பொருளே எல்லாக் கருவிகளையும் ஆளுவதென்றெண்ண இடமுண்டு. ஆகிலும், நினைத்தல் முயலல் முதலிய தொழில்களைச் செய்யும் போதும், “நான் நினைக்கின்றேன் ” “நான் முயலுகின்றேன் ” என்று சொல்லலாமாதலால் இத் தொழில்களைச் செய்யும்போதும் “நான் ” என்ற பொருள் உண்டென்று தொனிக்குமெனின், அவைகள் தொழில் நிகழ்ச்சியைக் கூறுவனவென்றித் தொழில் செய்தற்குக் காரணமாகாமையாலும் துணிதலிலே “நான் ” என்பது தோன்றுதல் இன்றியமையாமையாலும், அத் தொழில்கள் நடைபெறும்போது உடலியக்கங்காணப்படுதலாலும், அகங்கரிக்கும்போது உடலில் ஒருவிதமான இயக்கமும் இல்லாமைக்கு அதுபவசாட்சியுண்மையால் அது உடம்பின் வேறான ஒருபொருளின் தொழில் என்பது பெறப்படுதலாலும், துணிதலே “நான் ” என்ற பொருளின் உண்மைக்குப் பூரணமான சாட்சியென்க.

அதங்காரவன்மை மனிதரிலே பலதிறப்படும். அகங்கார வன்மையுடையோர் நிலைதளம்பார். அகங்கார வன்மை விவேகத்தோடு சேர்ந்தவிடத்து, அடக்கம் ஆழ்ந்த சிந்தனை நல்லொழுக்கம் ஈகரபக்தி ஆகிய இவைகள் காணப்படுகின்றன.

முயலல்

தொழிலைச் செய்யத் துணிந்த உடனே தொழிற் கருவிகள் தொழிலைத் தொடங்கும். அதன்பிற்பு அத்தொழில் நிறைவேறும்வரையும் செயலை நடைபெறுவித்தற்காக மனம்

முயன்றுகொண்டிருக்கும். இந்த மனமுயற்சி முயலல் எனப் படும். முயலும் வன்மையும் மனிதரில் அளவின்றி பலதிறப் படும். சிலர் எடுத்த முயற்சியை எளிதிலே கைவிடார்; ஆயினும் தேவைக்குத் தக்கதாகவும் பற்றுக்குத் தக்கதாகவும் அவர்களுடைய முயலும்வன்மை கூடியும் குறைந்தும் வரும். வேறு சிலருடைய முயலும் வன்மை இயல்பிலே அற்பமாயிருக்கும் இவர்கள் உவப்பான தொழிலைச் செய்ய நேர்ந்தாலும், அதிலே அதிகம் முயலார்கள். முயலும் வன்மை யேறியவர்களும், நோய் இளைப்பு முதலியவை உண்டாகும்போது, தொழிலைத் தளரவிடுவார்கள்.

தொழில் தடைபின்றி நடைபெறும்போது, முயலல் வன்மையேறி யிருந்தாலும், அது காட்சிக்குப் புலப்படாது. அந்தத் தொழிலுக்குத் தடைவருங் காலத்திலே மாத்திரம் அதன் வன்மை வெளியாகத் தோன்றும். ஒருவர் ஒரு அவசியமான கடிதத்தை மிக அவதானமாய் எழுதிக்கொண்டிருக்கும்போது, எழுதும் அலகு ஒடிந்துபோக வேறோரலகு கிடையாம்பலிருந்தால், அந்த நேரத்திலே அவருக்கு வரும் மனவருத்தம் அவருடைய மனமுயற்சி எவ்வளவாயிருந்ததென்பதைக் காட்டும்.

தொழிலைச் செய்தற்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் கிடையாவாயின், முயலல் ஆசைவடிவமாய் நிற்கும். ஒருவர் விவாகஞ் செய்யவேண்டுமென்று துணிந்தும் விவாகஞ் செய்யத்தக்க பெண்ணில்லாவிட்டால், அதைச் செய்தற்குத் தோன்றிய அகமுயற்சி ஆசையாய் நிகழும்.

முயலலின் ஒருமை

ஒரு தொழிலைச் செய்ய எழுந்த அகமுயற்சி அந்தத் தொழிலைப் பற்றிய முடிபு வரும் வரையும் இடையறாது அகண்டமாயிருக்கும். ஒருவன் ஒரு கடிதம் எழுதத் துணிந்து அதைத் தொடங்கியபின் அது தடையின்றி முடிந்தால் அதற்குவேண்டிய அகமுயற்சி இடையறாது நின்றல் வெளிப்படாது. ஒருவன்

ஒரு நூலைச் செய்யத் தொடங்கி ஐந்து வருஷத்தில் முடித்தா
யின், அதன் தொடக்கத்துக்கும் முடிவுக்குமிடையிலே பிற
தொழில்கள் இடைக்கணக்கானவை செய்து நிறைவேற்றப்
படுகின்றன. ஆயினும் அந்நூலை நிறைவேற்றாதற்குத்தோன்
றிய அகமுயற்சி இடையிலே ஒருகாலும் அற்றுப்போகவில்லை.
பிறதொழில்கள் முடிவுபெற இந்தத்தொழிலிலே மனஞ்செல்லு
தலும், ஓய்ந்திருக்கும்போது இந்த நூலைப்பற்றிய எண்ணம்
தானாக வருதலும் பிறதொழில்கள் செய்யும்போது இந்த
நூலைப்பற்றிய எண்ணம் சில நேரங்களிலே வந்து தாக்குதலும்
நூல் செய்தற்கு வேண்டிய அகமுயற்சி இடையறாது நின்றலை
உணர்த்துகின்றன.

ஒரு தொழிலை நிறைவேற்றாதற்கு எழுந்த அகமுயற்சி
பிறதொழில் நடைபெறுங் காலத்திலே ஓய்ந்திருப்பது வழக்கமா
யினும், சில காலங்களிலே அதுவும் தொழில் செய்துகொண்
டிருத்தலுண்டு. நாம் ஒருவருடைய பெயரை மறந்துபோய்
நினைக்கும்போது நினைப்பில் வராமலிருந்தால், அதைக் கை
விட்டு வேறு தொழிலைச் செய்துகொண்டிருப்போம். அதைச்
செய்யும்போது, அந்தப் பெயர் சூதியாக ஞாபகத்தில் வருத
லுண்டு. இது வரும்வழி அந்தப் பெயரை நினைத்தற்காக உண்
டான மனமுயற்சி மறைந்துகின்று தொழில் செய்வித்து அந்
தப் பெயரை ஞாபகப் படுத்திய தென்று கருதவேண்டியிருக்
கிறது.

அன்றியும் சில காலங்களிலே நாம் ஒரு தொழிலைச் செய்
யத் தொடங்கி மறதியினாலே அதைக் கைவிட்டால், அந்தத்
தொழிலை நடத்தும் மனமுயற்சி மனத்தைச் சஞ்சலப்படுத்திக்
கொண்டிருக்கும். நான் ஒரு புத்தகத்தை எடுத்தற்காக
அறைக்குட் போனபோது, ஒரு குழந்தை நிலத்திலே விழுந்து
ஊறுபட்டதைக் கண்டு அதற்குச் சிகிச்சைசெய்ததினால் புத்தக
மெடுக்கப் போனதை மறந்து திரும்பி வந்தேனாயின், அப்
போது என்னுடைய மனத்திலே இன்னதென்றறியமாட்டாத

ஒரு சலனம் உண்டாகும். இந்தச் சலனத்துக்குக் காரணம் புத்தகமெடுத்துத் தொழிலைச் செய்விக்க எழுந்த அகமுயற்சியாம். நான் அந்தச் சலனத்தைக் கண்டு, “செய்யவேண்டிய ஏதோ ஒன்றைச் செய்யாது விட்டேன்; இதுவே எனது மனச்சலனத்துக்குக் காரணம்,” என்றெண்ணி அந்தத் தொழில் யாதென்பதை ஆராய்வேன். அப்போது அந்தப் புத்தகத்தின் எண்ணம் வருமாயின், மனச் சலனம் அவ்வளவோடு தீர்த்துபோம். இந்த மனமுயற்சி நனவிலையன்றிக் கனவிலும் வந்து தோன்றும். ஆகாரமின்றிப் பசியோடு தனி வழி போகிறவர்கள் நித்திரை செய்யும்போது, உணவுப்பொருள்கள் சிடைப்பதாகக் கனக்காண்பார்கள். இது உணவைப் பெறுதற்குண்டான அகமுயற்சியின் தொழில். அகமுயற்சி மிக்கவன்மையோடு இருக்கும்போது, தொழில் சற்றேனும் கைகூடாதாயின், அது மனத்தை நிறைத்துநின்று பிறதொழிலெல்லாவற்றையும் கெடுத்துப் பைத்தியநிலையை வருவித்தலு முண்டு.

முயலின் அளவு

அகமுயற்சியின் வன்மை அம்முயற்சிக்கேதுவாயிருந்த ஊக்கத்தின் வன்மைக்குத் தக்கதாய் இருக்கும். ஒவ்வொருக்கமும் ஒவ்வொரு பற்றும வன்மையினளவில் சமயத்துக்குத் தக்கதாய் வேறுபடும். உணவூக்கம் கரும்பசியுள்ளபோது முழுவலியோடு நிற்கும்; பசி தீர்த்தவுடனே சோர்ந்துபோம்; அற்ப பசியுள்ளபோது அற்ப வலியுள்ளதாயிருக்கும். விளையாடி, இளைத்திருக்கும்போது, விளையாட்டுப்பற்று வலியற்றுப்போம் எதிருக்கு விளையாடுகையில் விளையாட்டைப் பார்ப்பவர்கள் பெருந்தொகையினராய் உற்சாகப்படுத்துவாராயின் விளையாட்டுப் பற்று முழுவலியோடு நிற்கும். ஆயினுஞ் சில ஊக்கங்களின் முழுவலி ஏனையவற்றின் முழுவலியிலுங் கூடியதாய் இருக்கும். ஊக்கங்களுள் மிகப்புராதனமானவைகளும் எல்லாப் பிராணிகளிடத்தும் உள்ளவைகளுமாகிய உணவூக்கம் காத

வாக்கம் போருக்கம் முதலியவை பொதுவாக மற்றவைகளிலும் முழுவலியாற் கூடியவை.

அகமுயற்சியை இரண்டுனிதமாய் மதிப்பிடலாம். இவற்றுள் ஒருவிதம் முகக்குறிப்பாலும் உடல்கிலையாலும் செயலினாலும் மட்டிதல். அகமுயற்சி வலியேறியிருக்கும்போது, உடலில் ஓர் அதிர்ச்சி தோன்றும்; தசைநார்கள் உரக்கும்; இரத்தாசயமும் சுவாசாசயமும் தொழிலில் வேற்றுமையடையும். அகமுயற்சி மெலிதாயின், உடம்பில் அமைதி தோன்றும்; தசைநார்கள் சோரும்.

பகைணக்கத்தின் அகமுயற்சியை அதன் செயலினால் ஒருவாறு அளவிடலாம். அது வலிகுறைந்திருக்கும்போது, வெறுப்பான பார்வை மாத்திரம் தோன்றும்; வலி ஏற ஏற கோபமான பார்வையைப் பிறப்பித்து, ஏசுவித்து, வசைசொல்லுவித்து, கையை ஒங்குவித்து, அடிப்பித்து, கத்தியால் வெட்டிவித்து, கொலைசெய்வித்து அப்பாலும் போதல் கூடும்.

அகமுயற்சியின் வன்மையை யறியும் இரண்டாம் வழி பின் வருமாறு. ஒரு தொழிலைச் செய்யும்போது அதிலும் பார்க்க அவசியமான ஒரு தொழிலைச் செய்ய வேண்டி வந்தால், அப்போது அகமுயற்சி நிற்கும் நிலையிலிருந்து அதன் வன்மையை அறிந்து கொள்ளலாம். புதுத் தொழில் செய்தற்கிடங்கொடுத்து அமைதியாயிருக்குமாயின், அதன் வன்மை மட்டானதென்பது பெறப்படும்; இடங்கொடுத்தபின்பு அத் தொழில் செய்யும்போது தன்னுடைய தொழிலின் எண்ணத்தை வருவித்துக்கொண்டிருக்குமாயின் அது வன்மையால் ஏற்றமுடையதென்று கொள்ளப்படும்; புதுத் தொழிலைச் செய்ய இடங்கொடாமலிருக்குமாயின் அது மிக வலியதென்பது விளங்கும்.

ஒருவன் சூதாடிக்கொண்டிருக்கும்போது அவனுடைய தாயாருக்குச் சநிதியில் அபாயமானநோய் வந்து விட்டதெனக்

கேள்விப்பட்டும் அவன் சூதாட்டத்தை விடவில்லை. தாயினுடைய உயிர் சூதாட்டத்திலும் கோடி மடங்கு பிரதானமானது ஆயினும் சூதாட்டத்தின் அகமுயற்சி நாளைக் காணப்போகாமல் அவனைத் தடுத்தது. ஆகலால் இந்த அகமுயற்சி மிக்க வலியுடையதென்பது வெளிப்படை. ஆக்கிரீடிஸ் என்னும் பேர்பெற்ற கணிதனித்துவான் கணக்குச் செய்து கொண்டிருந்தபோது, அவர் வசித்த நகரம் சத்துருக்களுடைய சேனையினாலே தாக்கப்பட்டது. அப்போதும் அவர் தம்முடைய கணக்கைக் கைவிடவில்லை. அகமுயற்சி இத்தொழிலில் முழு வன்மையோடு நின்றது. இப்படியான சந்தர்ப்பங்களிலே முழு மனமும் உடலும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும். அந்தத் தொழிலோடு தொடர்பில்லாத எந்தத் தொழிலுக்கும் அகமுயற்சி இடங்கொடாது. அப்போது மூளையிலுள்ள தொழிற் சத்தியெல்லாம் அந்தத் தொழில்வழியே செல்ல, பிற தொழில்களின் வழிகளெல்லாம் அடைபட்டிருக்கும்.

இப்படியாக முழுமனமும் ஒரேதொழிலிற் செல்லும் போது அது தொழிலோடு தொடர்புள்ள பெருந்தொகையான விஷயங்களை ஒரேதரத்திலே துட்பமாய் ஆராயவும் அவற்றின் தொடர்புகளை அறியவும் தக்கதாயிருக்கும். ஒரு சேனாபதி போர்க்களத்தில் நிற்கும்போது, தன்னுடைய சேனையின் ஒவ்வோர் அங்கமும் என்ன செய்கிறதென்பதும் பின்பு என்ன செய்யவேண்டுமென்பதும், எதிர்ப்பக்கத்துச் சேனையின் ஒவ்வோர் அங்கமும் என்ன செய்கின்றதென்பதும், அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதும், ஓய்வாயிருக்கும் தன்னுடைய சேனையின் ஒவ்வோர் அங்கத்துக்கும் என்ன கட்டளை விடவேண்டுமென்பதும், இவைபோன்றபிறவும் அவன் ஒரே நேரத்திற் சிந்திப்பவைகளாம். அவனுக்கு அந்த நேரத்திலே பசி களை வேதனை அபாயம் முதலியவற்றுள் ஒன்றுந் தோன்றா. தேசத்துக்குத் தலைவனாய் இருப்பவன் சேனாபதியிலும் ஆற்றலாற் பன்மடங்கு கூடியவனாய், பலவகைப்பட்ட

விஷயங்களை ஒரேநேரத்தில் அவதானிக்கத் தக்கவனாய் இருத்தல் அவசியம். இதனாலே இந்திரனுக்கு * ஆபிரங்கண்ணன் என்ற பெயர் உண்டானதென்பர். இவ்வளவு விரிவான அவதானம் நன்கு பரிற்றப்பட்டதாய்ப் பல்வகைத் திறமையுடையதாய் ஒருவழிப்பட்டதாயுள்ள மனமுடையவர்க்கே வாய்க்கும்.

ஊக்க ஒற்றுமையால் வரும் அகமுயற்சி

தாழ்ந்த பிராணிகளிலே ஒரு நேரத்திலே ஒரு ஊக்கம் மாத்திரம் தொழிற்படும். அந்நிஷ ஏற ஏற பிராணிகளிலே அநேக ஊக்கங்கள் ஒரே நேரத்தில் முயற்சிசெய்யும். தாய்க் கோழி குப்பையைக் கிளறும்போது, அதனிடத்தே உணவுக்கமும் காப்பூக்கமும் முயற்சி செய்கின்றன. அதலால், அது தானுந் தின்று குஞ்சுகளுக்குங் கொடுக்கும். மனிதனுடைய வாழ்க்கை மிகவும் சின்னப்பட்டிருத்தலால், அவனுடைய மனத்திலே அநேக ஊக்கங்கள் ஒரேநேரத்தில் முயற்சி செய்தலுண்டு. இவைகளுட் சில ஒன்றுக்கொன்று துணையாகவும், வேறு சில அவற்றுக்கு மாறாகவும் முயலுது லுண்டு. பல ஊக்கங்கள் ஒரே நோக்கத்தை யுடையனவாய் முயலும்போது, அகமுயற்சி மிகவலிமை யுடையதாய்த் தளராமல் நிற்கும்.

வைத்தியன் நோயாளிக்கு வைத்தியஞ் செய்யும்போது, அநேக ஊக்கங்களும் பற்றுக்களும் ஒற்றுமைப்பட்டு அத் தொழிலுக்கு வேண்டிய அகமுயற்சியைப் பலப்படுத்தி நிற்கும். அந்தத் தொழிலினால் அவனுக்குப் பொருளும் புகழும் வரும். பொருளினால் மனைவி மக்களை வாழவைக்கலாம். அந்த நோயை மாற்றுதலிலே கொண்ட சிரத்தையினாலே ஒரு புது வைத்தியமுறையைக் காண நேர்ந்தால், மருத்து

* இந்திரன்-அரசன்.

தூல் வளர்ச்சியடையும். இவற்றுள், பொருள் வரவுக்காக உணவுக்கம் முதலிய பல ஊக்கங்கள் தொழிற்படும். புகழுக்காக முதன்மையுக்கமும், நோயைத் தீர்க்கும்பொருட்டும் மனைவி மக்களுடைய நல்வாழ்வின்பொருட்டும் சாப்பூக்கமும், புதுவைத்தியமுறையைக் காணுதற்கு ஆராய்வுக்கமும் அவனைக் கொண்டு பெருமுயற்சி செய்விக்கும். இத்தனை ஊக்கங்கள் நோயை மாற்றுதலாகிய ஒரு நோக்கமுடையவையாகியிருந்தலால், அவைகள் ஒருங்கு சேரும்போது வைத்தியன் மிகுந்த அவதானமாயும் சாதாரியமாயுந் தளர்ச்சியின்றியுந் தொழில் செய்வான். இப்படியாக ஒருவன் தன்னுடைய தொழிலைச் செய்தற்குப் பல ஊக்கங்களைத் தொழிற்படுத்துவானாயின் அவனுடைய வாழ்க்கை இனியதாயிருக்கும்.

ஊக்க முரணால் வரும் அகமுயற்சி

சில சந்தர்ப்பங்களிலே ஒன்றுக்கொன்று மாறான இரண்டு ஊக்கங்கள் ஒரே நேரத்தில் முயலுதலுண்டு. அப்போது, இரண்டு ஊக்கங்களும் ஒத்த வலிமையுடையவைகளாயின், ஒரு கால் ஓர் ஊக்கத்தின் தொழிலும் மறுகால் மற்ற ஊக்கத்தின் தொழிலும் நடைபெறும்; அல்லது அவ்வுக்கங்களின் தொழில் ஒன்றும் நடவாது. சில சந்தர்ப்பங்களிலே ஒத்த வலியுடைய ஊக்கங்கள் முரணும்போது எத்தொழில் செய்யவேண்டிய தென்று துணிதற்கு மனிதர் சீட்டுப்போட்டுப் பார்த்தலுண்டு.

ஒரு ஊக்கம் மற்றதிலும் பார்க்க வலியதாயின், அது னுடைய தொழில் நடைபெற, மற்றது அடங்கியிருக்கும். சில தோணிக்காரர் தோணி ஆழ்ந்தபின் கரை சேர்ந்து, அந்த இடத்தில் உணவில்லாமையால், தங்களிலொருவனைக் கொண்டு தின்றார்கள். அவர்களில் உணவுக்கம் நட்புப்பற்றினும் வலிதாயது. சில தூர்த்தப்பெண்கள் சோரமாகப் பிள்ளைப் பெற்றவுடனே தங்களுடைய மானத்தைக் காத்தற்காக அச்சிசுவைக் கொண்டு விடுகிறார்கள். இவர்களிலே முதன்மை

பூக்கம் காப்பூக்கத்திலும் வலிதாயது. சில தர்மவான்கள் தங்க ளுடைய உணவைத் தாங்கள் உண்ணாமல் வறியவர்களுக்குக் கொடுத்துப் பசுவிடக்கொடுக்கிறார்கள். இவர்களில் உணவூக்கத்திலும் காப்பூக்கம் வலிதாகிறது. ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் தங்கள் தேசத்தைக் காத்நகராகப் போருக்குப் போய் உயிரை விடுகிறார்கள். இவர்களுடைய தேசப்பற்று தற்பற்றிலும் வலிகூடியதாகின்றது.

இப்படியாக ஒரு ஊக்கம் மற்றோருக்கத்திலும் வலிதாகி அதை அடக்கிக் தொழில் செய்கில், அத்தொழில் நல்ல தொழிலாயின் அதனலை இன்பமும், தீயதாயின் பெருங் துக் கமும் உண்டாகும். வறியவனுக்குத் தன்னுணவைக் கொடுத் துப் பசி நிடந்தவனுக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாகும். துணைவனைக் கொன்ற தோணிக்காரரும் குழந்தையைக் கொன்ற தூர்த்தை யும் தங்கள் பாதகச் செயலை நினைத்து நெந்நாள் வருந்து வார்கள். சில ஊக்கங்களை அடக்கி வைக்க முயலும்போது, அவைகள் உள்ளபடி அடங்காமல் முழுவவியோடும் மறைந்து நின்று மனத்தை வாட்டி நோய்களுக்கும் பைத்தியத்துக்குங் காரணமாகின்றன. ஊக்கமுரணில் அகமுயற்சி பெரும்பாலும் அற்பமாயும், மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமானவற்றில் மட்டான தாயும் நிகழும்.

அகமுயற்சியை ஏற்றும் வழி

ஒருவனுக்கு ஒரு நிலையான தொழில் இல்லையாயின், அவனுடைய தொழிலுக்கு அகமுயற்சி அதிகம் வராது. தொழிலில்லாத் துன்பத்தாலும், தொழில் தேர்வதிலும், தொழில் மாறுவதிலும், அகமுயற்சி குறைந்துபோம். நிலையான தொழில் இருக்குமாயின், அகமுயற்சி தளராது; தொழில் முடிந்து ஓய்வாயிருக்கும்போதும் அதன் செயலினால் அத் தொழிலைப் பற்றிய எண்ணம் வந்துகொண்டிருக்கும். அத் தொழில் பெரும் இலாபத்தைத் தருவதாயின் அதற்குத் தக்க தாக அகமுயற்சி ஏறும். பெரும் இலாபத்தைத் தருவதாயினும்

அத்தொழிலை நிறைவேற்றுதல் இயலாததாகத் தோன்றும் போது, அகமுயற்சி தளர்ந்துவிடும். மாணுக்கர்கள் படிக்கக் கள்ளப்படுதற்குப் பிரதானமான காரணம் அவர்கள் சுமக்கமாட்டாதசுமையை ஆசிரியர் போதிய அளவு துணைபுரியாமற் சுமத்தி விடுதலே.

தொழிலின் பயன் நெற்காலத்தின்மீன் வருவதாயின், அகமுயற்சி வலிகூராது. அதன் வலியை ஏற்றுதற்காக அந்தத் தொழிலைப் பலகூறுகளாகப் பிரித்து ஒவ்வொன்றும் முடிதலை ஓர் இடைப்பயனாகக் கருதல் வேண்டும். அப்படியாயின், ஒவ்வொன்றும் முடிவுபெற மனசிற்கு ஆறுதலும் கிளர்ச்சியும் உண்டாகி, அடுத்த கூற்றை நிறைவேற்றுதற்கு வேண்டிய அகமுயற்சியை ஏற்றிவிடும். இவ்வுண்மையை அறுசரித்தே இக்காலக் கல்விமுறையில் ஆண்டுக்காண்டு ஒருவகுப்பிலிருந்து அடுத்த வகுப்புக்கேறும் ஒழுங்கு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ஓர் ஆண்டுக்கிடையிலும் மாணுக்கன் தன்னுடைய தொழில் செம்மையாக நடந்து வருகின்றதோ என்று காணுதற்காகப் பரீட்சைகள் பலமுறை நடத்தப்படுகின்றன. அந்தப் பரீட்சைகளினாலே தொழிற்குறைவு தோன்றினால் மாணுக்கன் அகமுயற்சியை ஏற்ற இடமுண்டு.

ஆசிரியர்கள், தொழிற்சாலையதிபர்கள், சேனாபதிகள், உத்தியோகத் தலைவர்கள் முதலியோர் முறையே தங்களுக்குக் கீழே இருக்கும் மாணுக்கர்கள், தொழிற்காரர், போர்வீரர், கீழுத்தியோகத்தார் முதலியோரைக் கொண்டு தாங்கள் வேண்டிய வேலையைச் செய்வித்தற்கு அவர்களுடைய அகமுயற்சியை ஏற்றவேண்டி வரும். மேலே கூறிய முறைகளையன்றி அவர்கள் தங்களைக் கீழோரென்று கருதாமல் உடன்தொழிலாளராகக் கருதற்கு வேண்டியவற்றைச் செய்தலும் ஒருநல்ல முறையாகும். இவ்வாறு கருதப் பண்ணுதற்கு ஓர் அளவு சுவாதினம் அவர்களுக்குக் கொடுத்தலும், அவர்களை இதமாக

நடத்துதலும், அவர்களுக்குப் போதிய நயம் காட்டுதலும் அவசியமானவைகளாம்.

வினாக்கள்

- க. அறிவை சேரே பெறும் வழிகள் எவை?
- உ. “நான்” என்பதன் உண்மை மனத் தொழில்களுள் எதிலே தெளிவாகின்றது?
- ங. முயலலின் ஒருமையை விளக்கற்கு ஓர் உதாரணம் சொல்லுக.
- ச. மாணக்கனின் அகமுயற்சியை ஏற்றும் வழிகள் எவை?
- டு. தொழிலின் பயன் கெடுக்கரலத்தின்பின் வருவதாயின், அகமுயற்சியை ஏற்றும் வழி யாது?

ஏழாம் அதிகாரம்

தொழிற்றுணிபு

ஊக்கமுரண் — ஆராய்வுத்துணிபு — ஊக்க அடக்கம் — பழக்க அடக்கம் — பொய்யடக்கம் — நூபுமை செய்தல் — அமைதல்.

ஊக்கமுரண்

ஒரு காகத்துக்கு அப்பத்துண்டை நீட்டினால், அது ஒருகால் கிட்டப்போகும், மறுகால் பின்வாங்கும் உணவு வேட்கையால் முன்செல்லும்; அச்சத்தினால் பின்னே போகும். இறுதியில் அச்சம் குறைந்தால், அப்பத் துண்டைக் கொத்தப் போகும்; அச்சம் கூடினால் கிட்டப்போகாது; ஒரே நேரத்தில் உணவுக்கமும் அச்சவுக்கமும் ஒன்றுக்கொன்று முரணி நின்றலாற் காகம் இரு விருப்புடையதாகின்றது. இறுதியிலே, ஒன்று வலிகுறைந்தடங்க, மற்றது தொழிலாற்றும். இவ்வாறு ஊக்கங்கள் ஒன்றோடொன்று முரணாதல் ஊக்க

முரண் எனப்படும். பறவை முதலிய கீழ்ப்பிராணிகளிலே ஊக்கமுரண் அரிதாய் வரும்; வந்தால் எளிதிலே தீரும்.

மனிதனிடத்துண்டாகும் ஊக்கமுரண்கள் சில * நேரங்களிலே மிகப்பின்னலாயிருக்கும். அவனுக்கு அறம் மறம் என்ற வேற்றுமையுண்டு; அவன் ஊர்க்கட்டுப்பாட்டுக்கும் வேந்தனுடைய ஆணைக்கும் சமய விதிவிலக்குகளுக்கும் அமைய வேண்டியவனுயிருக்கிறான். தாய்தக்கையர் மனைவிமக்கள் முதலியோரைக் காப்பாற்றுங் கடனும் அவனுக்குண்டு. இவைகள் யாவற்றுக்கும் ஒப்ப நடந்து கொள்ள எப்போதும் வாய்க்காது. மேலும், மனிதனுடைய தேவைகள் ஊக்கங்களாலேயன்றிப் பற்றுக்களாலும் தோன்றுதலால், ஒரே நேரத்திலே பல தேவைகளைத் தீர்க்கவேண்டியும் வரும். ஆதலால், அவனுக்குத் தொழில்முரண்கள் அடிக்கடி வந்துகொண்டிருக்கும். ஒரு தொழிலைச் செய்தற்குச் சார்பாகவும் மாறாகவும் ஊக்கங்கள் மின்று முரணும்; அல்லது ஒரே நேரத்திற் பல தொழிலைச் செய்வித்தற்கேவும் பல ஊக்கங்கள் ஒன்றோடொன்று முரணும்.

கைக்கூலிப் பயிற்சியில்லாத ஒரு கிராமத் தலைவனுக்கு ஒரு வன் கைக்கூலியைக் கொடுக்க முயன்றால், அப்பத்துண்டை நீட்டியபோது காகம் எப்படி நடந்துகொண்டதோ அப்படியே அவன் நடந்து கொள்ளுவான். பொருட்பற்று கைக்கூலியை வாங்கும்படியேவும்; அறப்பற்று அதைத் தடுக்கும். ஒரு கால் அதை வாங்குவதால் வரும் நயம் துலக்கமாகும்; அப்போது அதை வாங்குதற்கு விருப்பம் வரும். பின்னொருகால் அதை வாங்குதலால் வருந் தீமைகள் அவனுடைய மனதுக்குத் தோன்றி வாங்குதலில் உவர்ப்பை யுண்டாக்கும். இப்படியாக எண்ணம் மாறிக்கொண்டிருத்தலால், அவன் ஒரு முடிபுஞ் செய்யமாட்டாதவனுய்க் கைக்கூலி நீட்டினவனை அடுத்த நாள் வருமாறு கட்டளை செய்வான். அவன் வருகிறதற்கிடை

யிலே பொருட்பற்று வலியேறி அறப்பற்றை அடக்கி முரணைத் தீர்க்கும். அதன்பின்பு கைக்கூலிகள் வந்தால், கிராமத் தலைவன் அவற்றைத் தடையின்றி ஏற்பான். அவன் நெடுங்காலமாகக் கைக்கூலி வாங்கி வருதலினாலே, கைக்கூலிப்பற்று என்று ஒரு புதுப்பற்று அவனிலுண்டாகிக் கைக்கூலியில் விடாயையும் உண்டாக்கும்.

ஒரோ நேரத்தில் இரண்டு தொழில்கள் செய்யவேண்டி நேரும்போது, ஒவ்வொருக்கம் ஒவ்வொரு தொழிலைச் செய்வித்தற்கு ஏவும். இந்தத் தொழில்கள் இரண்டும் நல்லவையாயேனும், இரண்டும் தீயவையாயேனும், அல்லது ஒன்று நல்லதாய் மற்றது தீயதாயேனும் இருக்கும். தனித்தொழிலிற் போல இவற்றினும் எந்த ஊக்கம் இறுதியிலே வலியேறி நிற்கிறதோ அந்த ஊக்கத்தின் தொழிலே செய்யப்படும்.

இப்படியாக முரணும் ஊக்கங்களுட் சில மற்றவைகளிலும் பார்க்க அதிகமாய் முடிபுகின்றன. அச்சுறுக்கம் பெரும்பாலும் தீயதொழில்களைத் தடுத்தற்கெழுக்கின்றது. பிறர் காணாதக்கதாசுத் திருடுதற்கு அஞ்சுதலும், அதிகாரியுடைய முன்னிலையிலே பிறருக்குத் துன்பஞ்செய்ய அஞ்சுதலும், பிறர் காணாதக்கதாசுக் கள்ளுண்ணச் சிலர் அஞ்சுதலும் வழக்கமாயிருக்கின்றன. ஒரு வீடு நெருப்புக்கிரையாகும்போது, வீட்டுக் காரனிலே திருத்தியினமுள்ள அயலவனொருவன் அவனுக்குத் துணைசெய்ய விரும்பாவிட்டாலும், மற்றவர்களுக்கு அஞ்சி ஏதாயினும் துணை செய்வான். இப்படியாக, ஊருக்கும் அரசுக்கும் அயலுக்கும் அஞ்சி அநேகர் நல்ல தொழிலைச் செய்கிறார்கள். ஊர் தராசுபோலக் கோடாமல் நின்று ஒவ்வொருவருடைய செயலையும் நிறுத்து வெளியார்கச் சொல்லுமாயின், அறத்தொழில்கள் ஊரிலே அதிகமாய் நிலவும். ஊர் முதலிய வற்றுக்கஞ்சுதல் குறையக் குறைய, தீவினையினின்று விலகுதலும் குறையும். சில ஊக்கங்கள் அச்சத்தினாலே தடைபட்டு மறைந்திருந்து சிலசமயங்களிலே பெருந்திமைகளைச் செய்கின்றன.

அச்சவூக்கம் தீய தொழில்களையேயன்றி நல்ல தொழில் களையுந் தநிக்கும். சிறுவர்கள் பெரிய பேசுதற்கும் வளர்ந்தவர்கள் கைக்கூலி கொடுத்தற்கும் ஒரு காரணம் அச்சமாகும்.

மிக அதிகமாக முரணும் வேறோருக்கம் முதன்மையுக்கம். ஒருவன் ஓராசியில் விஷயத்திலே ஈடுபட்டபின்பு, அதனாலே பிறருக்குத் தீமை விளைபுமென்று கண்டானாயின், அதைக் கைவிடுதலே முறைமையாகும். ஆயினும், அதைக் கைவிடுதலினாலே தான் பிழை செய்ததை மறவர்களுக்குக் காட்டுவதாய் முடியுமென்றெண்ணி, அதைக் கைவிட விரும்பாமையும் உண்டு. இதிலே கூட்டுக்கத்திலிருந்து வந்த தேசப்பற்றோடு முதன்மையுக்கம் முரணுகின்றது. பிறருடைய பொருளை அபகரித்தல் முதன்மையுக்கத்தின் சயத்தினாலும், பிறரை இகழ்தலும் பிறரிலே பொருமை கொள்ளுதலும் அவ் வுக்கத்தின் அபசயத்தினாலும் நேர்வன.

ஆராய்வத்துணிபு

சில முரண்பாடுகள் ஆராய்வினாலே தீரும். ஒரு தொழிலுக்குச் சார்பாகவும் மாறுகவும் ஊக்கங்கள் முரணும்போது, அந்தத் தொழில் தக்கதோ தகாததோ என்று ஆராய்வது உண்டு. இரண்டு பக்கத்து நியாயங்களையும் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும் போது, ஒருகால் அது தக்கதாகத் தோன்றும்; பின்பு புது நியாயங்கள் வெளிவர அந்தத் தொழில் தகாததாகத் தோன்றும். இப்படியாக ஆராய்வு நீடிக்கும்.

ஆயினும், வலிய ஊக்கங்கள் எதிர்ப்பக்கத்து நியாயங்களை மறைத்து நடுவு நிலைமையைக் கெடுத்து நிற்கும். “காமத்துக்குக் * கண்ணில்லை” என்பது பழமொழி. சில சந்தர்ப்பங்களிலே தொழிலை விரைவாய் நிச்சயிக்கவேண்டி.

* காமம் என்பது ஆசை. ஆசையுடையோர்க்கு நீதி தோன்றாதென்பது கருத்து.

வரும். அந்த நேரத்திலே எந்தப் பக்கத்து நியாயங்கள் வலியுடையனவாகத் தோன்றுகின்றனவோ அந்தப் பக்கத்துத் தொழில் நடைபெறும். ஒருநாள் நல்லதென்று ஆராய்வினாற் கண்டு செய்யப்பட்ட தொழில், அந்த நாள் பிழையாகவுந் தோன்றும். பின்னொரு முறை அந்தத் தொழிலைச் செய்ய நேரும்போது பிந்திய கருத்தின்படி அதை விலக்குதலுமுண்டு. பின்பு அவனுடைய சுற்றறித்திரர் அதற்குச் சார்பாய் இருத்தலைக் காணும்போது, மனம் மாறி அந்தத் தொழிலிலே நடுபடுதலுமுண்டு. பொய்ச்சாட்சி சொன்னவன் அது பிழையென்று கண்டு பொய்ச்சாட்சி சொல்லுவதில்லையென்று துணிந்தாலும்கூட, அவனுடைய நண்பன் வந்து கேட்கும் போது மறுக்க இயலாமையாற் பின்னரும் பொய்ச்சாட்சி சொல்லுதலுண்டு. கைக்கூலி வாங்கியபின் அதைப் பிழையென்று நினைத்தவன், ஒருவன் பணத்தை நீட்டும்போது, அந்தப் பணத்தினால் மருண்டு அதை ஏற்கவுங்கூடும். இக்கருத்துப் பற்றியே “புன்றெழிற் காவ பொறியுறிற் செய்பமன் புன்றெழிலே” * என்று ஒரு புலவர் பாடினார்.

ஆயினும், அகங்கார வன்மையுடையவர்கள் ஒரு தொழிலைக் கைவிடத் தீர்மானித்தார்களாயின், அத்தொழிலைச் செய்தற்கு எவ்வளவு வாய்ப்பான சந்தர்ப்பங்கள் நேர்ந்தாலும், அதைச் செய்வதினால் அப்போதைக்கு எவ்வளவு பலன் வரத்தக்கதாயிருந்தாலும், அவர்கள் அதைச் செய்யார்கள். இதுவே தக்கது.

ஆராய்வினால் ஒரு தொழிலின் நன்மையை முற்றாக அறிதல் எப்போதுஞ் சாலாது. நன்மையென்றெண்ணிச் செய்

* இதன்பொருள்:— ஒரு தீய தொழிலைச் செய்தற்குத் துணையானவைகளைக் காணுதல் அத்தீயதொழிலைச் செய்தற்குப் பெரும்பாலும் காரணமாகும். கள்வனல்லாதவனும் ஒரு பொருளைத் திருடுதற்கு நல்ல சந்தர்ப்பம் வாய்க்கும்போது அதைத் திருடுதலுண்டு.

யப் படுவது தீமையாகவும் முடிகின்றது. ஒருவன் தன்னுடைய மகன் நல்லவனுயிருக்கவேண்டுமென்று விரும்பி அவனுக்குக் கடினமான கட்டுப்பாடுகளை விதித்துவந்தால், பையனுக்கு அக்கட்டுப்பாடுகள் உவர்ப்பாக, அந்த உவர்ப்பினாலே தந்தையிலுள்ள பற்றுக்கெட, அவனுடைய சொல்லைக் கடந்து, இறுதியில் விடுகாலியாதலுமுண்டு.

ஊக்க அடக்கம்

சிலர் ஆராய்வினாற் பிழையென்று கண்டவற்றையும் அவற்றுக்குக் காரணமான ஊக்கவன்மை மிகுதியாற் கைவிட்ட மாட்டாமல் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு மீட்சியென்ன? மீட்சிக்கு வழிகள் பலவுள. ஆயினும் அவ்வழிகளை அதுசரித்தல் பிரயாசம். ஒருவன் பொல்லாங்கு செய்தால், அதற்குப் பதிலாக அவனுக்குப் பொல்லாங்கு செய்யுமாறு பகை ஊக்கமும் முதன்மை ஊக்கமுஞ் சேர்ந்து ஏவிக்கொண்டு நிற்கும். இவைகள் வலியேற முன்னமே இவைகளை யடக்குதல் எளிது. அவனுக்குத் தீமைசெய்தாற் பின்னும் அவன் தனக்குப் பொல்லாங்கு செய்வானென்ற எண்ணமும், பழிவாங்குதல் அறமன்றென்ற எண்ணமும், அவன் அறியாமையாலும் கொடுஞ்சினத்தினாலும் செய்ததைப் பொருட்படுத்த லாகா தென்ற எண்ணமும் “கூர்த்துநாய் கௌவிக் கொளக்கண்டும் தம் வாயாற் பேர்த்துநாய் கௌவினரீங்கில்லை” என்னும் ஆன்றோர் வாக்கின் துணையும் பழிவாங்கும் ஆசையை அடக்கத் தக்கவை. பழிவாங்காமையை, அஃதாவது பொறுமையை, ஒரு விரதமாக அருட்டிக்க வேண்டுமென்ற தீர்மானமுமுண்டாகு மாயின், இத்தீயசெயலை விட்டுவ்லகுதல் இலகுவாகும். பொறுமையை விரதமாக்குதற்கு அதிலே பற்றுவைத்து அப்பற்றை வளர்த்தல் வேண்டும்.

பயிரை வளர்ப்பவன் உழுதல், பசுளையிடுதல், விதைத்தல், வேலியிடுதல், நீர்ப்பாய்ச்சுதல், களைகட்டுதல், முதலிய அநேக முயற்சிகளைச் செய்து அதனை வளர்ப்பதுபோல, பொறுமையை வளர்ப்பவன் அதற்காகப் பலவகைப்பட்ட முயற்சிகளைச்

செய்யவேண்டும். பொறுமை ஒரு நல்ல குணமென்பதை ஐயந்திரிபற உணர்தலும், பொறுமை யுடையராய் வாழ்ந்த தருமராசன் முதலியோரது சரித்திரங்களை வாசித்தலும் கேட்டலும், அவர்களைப் பலமுறை நினைத்தலும், அவர்களுடைய படங்களைக் கண்முன்னே வைத்துக்கொள்ளுதலும், அவர்களுடைய புகழைப் பேசுதலும், கூடுமானால் அப்படியானவர்களோடு சகவாசஞ் செய்தலும், பொறுமையைக் கெடுக்கத் தக்க இடங்களுக்குப் போகாமையும், அதை மனத்திலே அழுத்தி அதிலே எப்போதும் விழிப்பாயிருக்கப் படியுதலும், பொறுமையென்ற எண்ணம் வந்தவுடனே அகங்காரம் வலிகொள்ளுமியல்பும் இதற்கு முக்கிய சாதனங்களாம்.

தியதொழிற்கேவும் ஓர் ஊக்கம் முனைக்கும்போது அது ஒரு தகாத செயல் என்ற எண்ணமிருக்குமாயின், அதை வெல்லத் தக்க வேறோர் ஊக்கத்தை யெழுப்பி அதற்குரிய தொழிலைச் செய்தல் தக்க உபாயமாகும். ஒருவன் ஒரு தீய தொழிலைச் செய்ய ஏவப்படும்போது, அவன் பந்து விளையாட்டில் அல்லது நண்பரோடு குளத்திலே நீந்தி விளையாடுதலில் மிக்க ஆர்வமுடையவனுயின், அந்த விளையாட்டுக்குப் போகத் துணிதல் ஒரு பரிகாரம். அதனால் வரும் இன்பம் அந்தத் தீய தொழிலால் வருமின்பத்துக்கு இணை; அவ் விளையாட்டினால் வரும் இளைப்பு அந்தத் தொழிலைச் செய்யப் போதற்குத்தடை; நண்பரோடு கலத்தலால் வரும் சாந்தம் தீயதொழிலுக்கத்துக்கு மருந்து.

தியதொழிலைத் தடுத்தற்கு வேறொருவழி “நாம் இதைப் பின்பு செய்வோம்” என்று காலதாமசஞ் செய்தல். வலிய ஊக்கங்களும் காலதாமதத்திற்கு இடங்கொடுக்கும். காலதாமதத்தினாலே மனவமைதியுண்டாகும். அப்போது அத்தொழில் தகாததென்பது நன்கு புலப்பட, அதனை அருவருத்துக் கைவிடுதல் கூடும்.

பழக்க அடக்கம்

ஒருவர் ஒரு தீயதொழிலைச் செய்யப்பழகிவிட்டால், அந்தப் பழக்கத்தை மாற்றுதல் தனித் தொழில்களைக் கைவிடுதல்

ஹும் பிரயாசமானது. ஓர் உத்தியோகத்தன் கைக்கூலிவாங்கப் பழகிவிட்டானாயின், அவனுடைய கையிலே கைக்கூலி வாங்கு தற்கு ஒரு தினவுண்டாகும். அந்தத் தினவை நீக்குதற்கு முதற்பரிகாரம் கைக்கூலிக்கிடமில்லாத ஓர் உத்தியோகத்தைத் தேததல். அந்த உத்தியோகத்தில் அவன் இருந்துகொண்டு முட்டுப்பட்டவர்களுக்குத் தன்னுடைய பொருளை அன்போடு கொடுத்துப் பொருட்பற்றைக் கெடுத்துக் கொடைப்பற்றை ஏற்றவேண்டும். அவன் பிறருக்கு நன்மை செய்ய, நன்மை பெற்றவர்கள் காட்டும் நன்றியறிவினால் உண்டாகும் மகிழ்ச்சி பரோபகாரத்திலே பற்றை வளர்க்கும். அதனாலே பர அபகாரம் கெடும். பொறுமையை வளர்த்தற்காக மேலே காட்டிய வழிகளைப் பரோபகாரப் பற்றை வளர்த்தற்குத் தக்கவாறு பொருத்தி அவைகளை அதுசரித்தல் வேண்டும். பின்பு கைக்கூலியாக வாங்கிய பொருளை அவரவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கும் விருப்பமும் வரும்.

ஒருவர் ஒரு பழக்கத்தைத் தீயதென்று கைவிட்ட பின்பு அது இரண்டு வழியாய் துழையப் பார்க்கும். அது ஒரு நற்செயலைத் துணையாகக் கொள்ளும்; அல்லது ஒரு நல்ல வேடத்தைப் பூண்டு கொள்ளும். அது ஒரு நற்செயலோடு சேருமாயின், அதன் நன்மையினாலே இதிலே கவர்ச்சி யுண்டாகும். கைக்கூலி வாங்கலாகாதென்று கண்டு அந்தப் பழக்கத்தைக் கைவிட்டவரொருவர், ஒரு கோயிலிலே திருப்பணி நடந்துகொண்டிருக்கும்போது, கைக்கூலியை வாங்கி அந்தத் திருப்பணிக்காகச் செலவிடலாமென்று எண்ணிப் பழையபடி கைக்கூலிவாங்க விரும்பலாம். இது பிழையான விருப்பம். நன்மையோடு சேருதலினாலே தீமை நன்மையாகாது. நன்மைக்காகத் தீமை செய்யலாமென்ற கொள்கை அறநெறிக்கு மாறானது. அன்றியும் நன்னைக்கத்திற்காகக் கைக்கூலி வாங்கத் தொடங்கியவன், அதிலே கொண்ட உவர்ப்பு காலகதியில் நீங்க, தன்னுடைய சம்பாத்தியத்துக்காகவும் வாங்கத் தொடங்கி விடுவான்.

எனுமிச்சம்பழம் பெரியோருக்குக் கொடுக்கும் பொருள் என்று சொல்லி ஒருவன் ஓர் உத்தியோகத்தருக்கு நாலிந்து எனுமிச்சம்பழத்தைக் கொடுக்க, அவர் அவைகளை வாங்குவாரானால், எனுமிச்சம்பழம் வாழைக்குலையாகி, அது பசுமாடாகி, அது பொற்கடிகாரமாகி, அது இரத்தினபரணமாகி முழுகைக்கூலியாய் விடும். எனுமிச்சம்பழம் பெரியோர் ஏற்க வேண்டிய பொருள் என்னும் வேடத்தோடு வந்து, கைக்கூலியாய் துழைகின்றது. ஒரு தீய பழக்கத்தைக் கைவிட்டால் அதன் எல்லையில் மிதித்தலும் ஆகாது.

மனத்திண்மை குறைந்தவர்கள் வலிய ஆசைகளை அடக்கத் தொடங்கினால், அதனால் வரும் மனச்சலனத்தைத் தாங்க மாட்டாமல், உள்ள வலியுங்கெட்டுத் தீய ஆசைகளுக்கு அடிமையாகி, சற்றேனும் யோசனையின்றி அவற்றின் வழிப் பட்டொழுதுவார்கள். பழிவாங்குகிறவன் தனக்கு வருவதாய் பொல்லாங்கைச் சிறிதும் நினையாமற் பழிவாங்குவான். காதலுக்கிடங்கொடுத்தவன் அதே சிந்தனையாகத் திரிவான்.

சரீராரோக்கியமும் சரீராப்பியாசமும் தீயலுக்கங்களை யடக்குதற்குத் துணையானவை. மனத்திண்மை குறைந்தவர்களுக்கு இவை அத்தியாவசியம்.

பொய்யடக்கம்

சிலர் ஊக்கத்தினால் வரும் ஆசையை அடக்காமல் அதனால் வரத்தக்க தொழிலைச் செய்யாதொழிகின்றனர். செய்யாமைக்குக் காரணம் மானம், அச்சம், ஆற்றலின்மை, முதலியவற்றுள் ஒன்றேனும் பலவேனுமாம். இவற்றுள் எக்காரணத்தால் அத்தொழில் விடப்பட்டதாயினும், அதை எவும் ஊக்கம் தன்னுடைய குணத்தை எப்போதும் காட்டிக்கொண்டே யிருக்கும்.

அது வெளிப்படையாக நின்று ஆசையை யெழுப்பிக் கொண்டிருக்கும்; அல்லாவிடில் மறைந்துநின்று தன்தொழிலைச் செய்யும்.

அது வெளிப்படுவதாயின், அது தலையெடுக்கும்போதெல்லாம் அதை வேறோருக்கத்தின் துணையினை அடக்கிக்கொண்டிருக்க வேண்டி வரும். இதனாலே ஆற்றல் சேதமாகும். மனத்தில ஓர் ஆற்றல் நிதியுண்டு. அந்த நிதியிலிருந்தே எந்த ஊக்கமும் தொழில் செய்தற்கு வேண்டிய ஆற்றலைப் பெற வேண்டும். இரண்டு ஊக்கங்கள் ஒன்றுக்கொன்று மாறாகத் தொழில் செய்யும்போது, அவைகள் இரண்டும் இப்போது நிதியிலிருந்தே ஆற்றலைப் பெறுகின்றன. இதனாலே மனிதனுடைய ஆற்றல் சிதைந்து பாழாகின்றது.

இனி, அந்த ஊக்கம் மறைந்திருந்து தன் தொழிலைச் செய்யுமாயின் அதனால் வருந் தீமை நேரே முரணும் ஊக்கத்தின் கொடுமையிலும் கூடியது. அது மறைந்திருந்துகொண்டு அவனுடைய ஆற்றலில் வேண்டிய அளவை யெடுத்து அவனுக்குத் தெரியாமல் அவனைக் கொண்டு தன்னுடைய காரியங்களைப் பார்ப்பித்து அவனைப் பேயனுக்குகின்றது. ஊக்கங்கள் மறைந்து நின்று தொழிற்படல் பின்னால் எனப்படும்.

ஓர் இளைஞனுக்கு வியாபாரத் தொழிலிலே மிகுந்த ஆசையிருந்தது. ஆயினும், அவன் அது தன்னுடைய நிலைக்குப் போதாதென்று நினைத்து அந்த ஆசைக்கு இடங்கொடாமல் உயர்தரக் கல்வி கற்கப் போனான். இந்த ஆசை உள்ளபடி அடங்காமல் மறைந்திருந்துகொண்டு கல்வியைக் கெடுத்து, அவன் கற்கும்போது இளைப்பையும் தலையிடியையும் வருவித்து. கற்றலில் அனுப்பை யுண்டாக்கியது.

கல்வி ஆசையை ஒருவன் அடக்கும்போது அது அடங்காமல் மறைந்து நிற்குமாயின், அது அவனுக்குப் பெண்களுடைய கூட்டத்திலே நாட்டத்தை யுண்டாக்கும். அவன் பெண்களுக்குச் சேவை செய்ய விரும்புவான்; அல்லது அவர்கள் சேர்ந்திருக்கும் கூட்டங்களில் ஊடாட விரும்புவான். இந்த விருப்பங்கள் கல்வியாசையாலுண்டாதலை அவன் சற்றேனும் உணரான்.

ஆசைகள் புறத்தடைகளால் அடக்கப்பட்டிருந்தால், அவைகள் மாறுபாடாய்த் தொழிற்படும். விவாகஞ் செய்ய விரும்பியவனுக்குப் பெண் வாய்க்காவிட்டால், இல்லற வாழ்க்கை கொடியதென்றும் பெண்கள் டிசாசுகள் என்றும் சொல்லித் திரிவான். அரசியற்சபையின் அங்கத்தவனானால் தன்

இறுதிப் பேரூக நெடுங்காலம் எண்ணிக்கொண்டு அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்துகொண்டு வந்தவன் அதற்குச் சமயம் வந்தபோது அதிலே கடுந்தோல்வி யடைந்தானாயின், அரசியற்சபை கள்வருடைய சபையென்றும் அதனாலே ஊர் கெடுகின்றதென்றும் பிதற்றுவான். அதனாலே எப்படிச் கெடுகின்றதென்று அவனைக்கேட்டால், அதை நியாயவாயிலாக ஒருவாறு விளக்குவான். அந்த நியாயம் அவன் பின்பு தேடிக்கண்ட நியாயமேயன்றி உண்மையான நியாயமன்று. உண்மையான நியாயம் மறைந்திருக்க, பிற நியாயத்தைத் தேடிக்கூறுதல் சரிப்படுத்தல் * எனப்படும். பழிவாங்குதல் தகாத தென்றறிந்தவன் பழிவாங்கும்போது அதன் நோக்கம் எதிரியைத் திருத்துதலென்பதும், படிக்கக் கள்ளப்படும் இளைஞர் அரசியற் சங்கங்களிலே சேர்ந்துகொண்டு தேசசேவை கல்வியிலும் மேலான தென்பதும், சுருட்டுப் புகைத்தலை விட மாட்டாதவன் அது மலவிசர்ச்சனத்துக்குத் துணையானதென்பதும் சரிப்படுத்தல்களாம்.

ஒரு ஊக்கம் தேவைப்பொருளைப் பெறமாட்டாமல் : தற்கு கப்படும்போது, அப்பொருளோடு தொடர்புடைய வேறொரு பொருளில் † அது செல்லுதலுண்டு. ஒரு மகாவைத்தியர் எழுதுகிறார், “ஓய்வுநாட் பள்ளிக்கூட ஆசிரியராயிருந்த ஒருவர் என்னிடத்திலே வைத்தியத்துக்கு வந்தார். அவர் கிறிஸ்து சமயத்தை விட்டு கீழ்க்க கரும் நிரீச்சுரவாதியாய் விட்டார். கீடித்த கல்வியினாலும், ஆராய்வினாலுமே கடவுளில்லையென்ற எண்ணம் தமக்கு வந்ததென்று அவர் எனக்கு உறுதியாய்ச்சொன்னார். உள்ளபடி சமய நூல்களிலே அதிகமாகப் போயிருக்கிறார் தான்; பைபிளின் முதற் சருக்கத்தின் சாட்சிகளைப் பற்றி விரிவாகப்பேசி, தர்க்கமுறையாகப் பல ஆதாரங்காட்டி, தம் முடைய கொள்கையை நிலைநிறுத்தினார். பின்பு நான் அவருடைய மனநிலையை ஆராய்ந்து பார்த்தபோது, அவருடைய நிரீச்சுரவாதத்துக்குக் காரணமாயிருந்தது வேறொன்றென்ப

* சரி என்பது வழி. சரிப்படுத்தலாவது நியாயவழிப்படுத்தல். அந்தாவது உள்ள நியாயம் தோன்றாதபோது ஒரு நியாயத்தைத் தேடிக்கூறுதல்.

† இதற்கு ஓணைப்பிராட்டியருடைய பரிசுரம் “கிட்டாதாயின் வெட்டெனமற்” என்பதாம்.

‡ இது “அவலை கினைந்து உலலை இடித்தல்” எனப்படும்.

தைக் கண்டேன். அவருக்குப் பேசியிருந்த பெண் அவரோடு கூடப் படிப்பித்த ஓர் உபாத்தியாயரோடு சேர்ந்து விட்டாள். அதனால் அவருக்கு அந்த உபாத்தியாயரிலே பெரும்பகையுண்டானது. அந்தப் பகையை அவரிலே சாதிக்கும் வல்லமை யில்லாமையால், அவர் அதையடக்கினிட, அது அவர்களிருவரையும் முன் ஒற்றுமைப்படுத்திநின்ற சமயத்திலே சென்றது. கிரீச்சுரவாதத்துக்குச் சார்பான அவருடைய படிப்பும், பிரமாணங்களும், நியாயங்களும் அவருக்குச் சமயத்திலே கொண்ட உவர்ப்பின் காரியங்களன்றி அதன் காரணங்களல்ல.”

சில ஆசைகள் தடைப்பட்டு நோய்க்குக் காரணமாகின்றன. ஒரு பெண்ணை அவளுடைய கணவனும் அவனுடைய இனத்தவர்களும் பராமுகமாக நடத்தி வந்தால், அதனாலே அவளுடைய முதன்மையுக்கம் அடக்கப்பட்டு அவள் அறியாத படி அவளைப் பிடிக்கும். அது அவளுடைய மனத்திலே மறைந்து நின்றுகொண்டு பின்வரும் எண்ணத்தை யுண்டாக்கும்:—“எனக்கு ஏதாயினும் நோய்வந்தால், என்னுடைய கணவன் முதலியோர் என் பக்கத்திலே நின்று எனக்கு வேண்டியவற்றைச் செய்வார்கள்; என்னை அன்பாகவும், ஆதரவாகவும் பார்ப்பார்கள்; இப்படிப் பராமுகமாய் இருக்கமாட்டார்கள். எனக்கேதாயினும் ஒரு நோய் வந்தால் என்னை இவர்கள் பொருட்படுத்தாமையாலுண்டாகுந் துன்பம் தீரும்” இந்த எண்ணம் அவளுடைய மனநிலிருத்தல் அவளுக்குத் தெரியாது. ஆயினும் இது மனத்திலே குடிகொள்ள அவளுக்கு ஒருவகையான நோய் உண்டாகும். அந்த நோய் மருந்தினால் இலகுவிலே தீரமாட்டாது. அவளில் அடக்கப்பட்டிருக்கும் அந்த ஊக்கம் திருப்தியடைந்தால் மாத்திரம் அந்த நோய். ஒருவாறு தீரும். அறியாதார் இதைப் பேயினுடைய சேட்டையென்பர்.

காதல், அச்சம், பழிவாங்கல் முதலியவைகள் முனைத்து கிற்கும்போதெல்லாம் அடக்கப்பட்டு வந்தால், அவைகள்

மனத்தைப் பீடித்து அதை அவற்றின் வழியிலே செலுத்தி அமிழ்த்திப் பிறபொருள்களின் தொடர்பையறுத்துப் பைத்தியத்தை யுண்டாக்கும்.

அடக்கப்பட்ட ஊக்கங்கள் வலி குறைந்தவைகளாயின் கனுவாகத் தோன்றித் தந்தொழிலைச் செய்யும். பசித்தவன் உண்பதுபோற் கனக்காண்பான். பழிவாங்க மாட்டாதவன் கனவிலே தன்னுடைய பகைவனோடு போர்செய்வான் ; * அல்லது விழிப்பான நேரத்திலே பகற்கனக்காண்பான். அரசியற் சபைத்தெரின்லே தோல்வியடைந்தவன், “ நான் அரசியற் சபைக்குப் போனால் அங்கே யிருக்கிறவர்களை யெல்லாங் கிறு கிறுக்க வைப்பேன். தலைவர் இன்னது சொன்னால் நான் இன்னது சொல்லி அவருடைய வாயை அடக்குவேன் ” என்று பகற்கனக் காண்பான்.

தூய்மை செய்தல்

பின்னங்கள் வராமற் காத்தற்கு ஊக்கங்களை நல்வழிப் படுத்தல் வேண்டும். தீய வழியிற் செல்லும் ஊக்கங்களை நல் வழிப்படுத்தினால், அவைகள் உபயோகிக்கும் ஆற்றலெல்லாம் நற்செயல்களிலே செல்லும். மரங்களை முறித்து வீடுகளை விழுத்தி ஆட்களை அடித்துக்கொல்லும் யானையைப் பழக்கி விட்டால், அது பெரும்பயனுள்ள அரிய வேலைகளைச் செய்யும் ; இயற்கையாக நற்குணமுள்ள ஒரு நாட்டு மாட்டிலும் பார்க்க அந்த யானை பன்மடங்கு நயமானதாயிருக்கும். அதுபோல, பெரும் வலியுடையனவாகிய காதலுக்கம், முதன்மையூக்கம், அச்சலுக்கம், போருக்கம் ஆகிய இவைகள் நல்வழிப்படுத்தப் பட்டால் எல்லையிலாத நன்மையைச் செய்யும். ஊக்கங்களை நல்வழிப்படுத்தல் சித்தல் அல்லது தூய்மை செய்தல் † எனப்

* கனக்கள் சற்றே மறியும் வரும்.

† “ துவந்தவங்கள் தூய்மை செய்து ” என்பது திருவாசகம்.

படும். தீய வழியிலே செல்லும் ஒருக்கத்தைத் தூய்மைப்படுத்து
கில் அது மட்டுப்பட்டதாயிருத்தல் வேண்டும். அது மட்டுப்பட்ட
பின்பு அதனோடு நற்றொழில் செய்யும் ஊக்கங்களைத் தொடர்
புறுத்தல் வேண்டும். அவற்றின் தொடர்பினால் அதன் ஆற்
றல் நற்றொழிலிற் செல்லும்.

கலவியூக்கத்தை விவாகம் மட்டுப்படுத்தும். ஒரு காதல
னும் காதலியும் விவாகத்தினாலே கணவனும் மனைவியுமாய்
விட்டால், அவர்களுடைய மனம் அதிகமாய்ப் பொருளீட்டுதலி
லும் வீட்டுத் தொழிலிலும் செல்ல வேண்டி வரும். இவைக
ளுக்கு வேண்டிய ஆற்றல் கலவியூக்கத்தின் பாற்பட்டேவரும்.
அவர்களுடைய ஆற்றலிற் பெரும்பகுதியை ஆட்சிப்பண்ணிக
கொண்டிருப்பது அதுவாதலால். அன்றியும் அவர்கள் ஒரு
வரிலொருவர் காணும் நற்குணங்களாலும் மதிதட்பத்தாலும்
செயல் வன்மையாலும் மதிப்பும் அன்பும் ஒருவரையொருவர்
பேணுந்தன்மையும் உண்டாகும். இவைகளுண்டாதற்குக்
காரணமாயிருப்பது கலவியூக்கமே. ஆகவே கலவியூக்கத்தின்
ஆற்றலே மதிப்புக்கும் அன்புக்கும் நயப்புக்கும் உபகாரஞ்
செய்தற்கும் செங்கின்றது. கலவியூக்கம் எவ்வளவு வலியோ
புருந்ததோ அவ்வளவு அதிகமாக அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர்
இதமாய் நடப்பார்கள். தன்னுடைய மனைவி இன்பமாய் வாழ
வேண்டுமென்று கணவன் பாடுபட்டப் பொருள் சம்பாதிப்பான்.
இவனுக்குச் சுவையான உணவையும் இவனுக்காகவேண்டிய
மற்றைய வசதிகளையும் அவன் ஆவலோடு செய்துவருவான்
இப்படியாகக் கலவியூக்கம் விவாகவழிப்பட்டுக் கணவனை
மனைவியின் தந்தையாக்கியும், மனைவியைக் கணவனின்
தாயாக்கியும் விடும். பிள்ளைகள் பிறந்தால் இருவரும் பிள்ளை
களிலே அன்புபாராட்டி வளர்த்துவருவார்கள். காதலுக்கம்

* “தாய்க்குப்பின் தாரம்” என்பது பழமொழி.

இவ்வாறு சீர்ப்பட்ட ஒரு பெரிய குதிரைத் தைச் செம்மையாய் நடத்துதற்குக் கருவியாகப் பெரும் பயனைத் தருகின்றது.

இவ்வாற்றின் நி முதலிலே பொதுப்பெண்களோடு சுகவாசஞ்செய்து வந்தவன் இல்லறத்தைச் சிறப்பாக நடத்தமாட்டான். ஏனெனில், பொதுப்பெண்களோடு கூடுவோனுடைய கலவியூக்கம் சற்றேனும் தூய்மையடைதற்கு வழியின்றித் தன்வாழியிலே மாத்திரஞ் சென்று பழகினமையால், அவன் விவாகஞ் செய்தபின்னும் அது தூய்மையடையமாட்டாமல் மின்று இல்லறத்துக்கு வேண்டிய நல்லாக்கங்களைத் தடை செய்து இவ்வாழ்க்கையைக் கெடுக்கும்.

இப்படியாக அநேக ஊக்கங்கள் தூய்மையடைகின்றன. தற்பெருமை தூய்மையடைந்து தன்மதிப்பாகும். “நான் ஒரு பிரபு; இவன் ஓர் அற்பன்; இவன் என்னை நிந்திக்கலாமா? நான் இவனைத் தண்டிக்க வேண்டும்” என்று எண்ணுதற்குப் பதிலாக, “நான் பெரியவன்; இவன் சிறியவன்; சிறியோர் செய்த சிறுபிழையெல்லாம் பெரியோராகிற் பொறுப்பது கடனே” என ஒருவன் எண்ணுவானாயின், அவனுடைய தற்பெருமை தன்மதிப்பாய்விடும். ஒருவன் தன்னுடைய அதிகாரங்களைச் சிந்தியாது தன்னுடைய கடமைகளைச் சிந்திப்பானாயின், தற்பெருமை தூய்மையடையும். அல்லது, அவன் தன்னுடைய பெருமையை நாட்டுதற்காகச் செல்வத்தையேனும், கல்னியையேனும், உயர்ந்த பதவியையேனும், பெரும்புகழையேனும் பெறுதற்கு முயலுவானாயின் அம் முயற்சிக்காக அவன் தன்னையாடக்கி நல்வழிப்படுத்தித் தூய்மை செய்தல் இன்றியமையாததாய்விடும். அதனாலே தற்பெருமைக்குச் செல்லும் அவனுடைய ஆற்றலெல்லாம் இவற்றுக்குரிய ஊக்கங்களுக்குப் போய்த் தற்பெருமையைத் தூய்மைப்படுத்தும்.

அச்ச ஊக்கத்தின் ஆற்றல் ஆராய்விற் செல்லுமாயின் அது அவ் வச்சத்திற்குக் காரணமாகிநுந்த அபாயத்தை நீக்கு

தற்கு வழியாகும். ஒருவன் தோணியிலே போகும்போது பெரும்புயல் வந்து தோணிக்கபாயஞ்செய்யில், அந்த நேரத்தில் அச்சம் மிகுந்து “நான் சாகப்போகிறேன்” என்று சொல்லித் தலையிலே அடித்தற்குப் பதிலாக, தப்புதற்கு வேண்டிய வழியை ஆராய்ந்தறிந்தாற் பயம் குறையும்; சிவமோசமும் வராது. அபாயமான சமயத்திலே தற்காப்புக்கு வேண்டிய வழிகளை விரைவாய்க் கண்டுகொள்ளும் ஆற்றல் அவசியமானது அது பரிற்சிவால் முற்றவேண்டியது. அபாயமான வினையாட்டுக்களிலே சேர்ந்து வினையாடும்போது இந்தப் பரிற்சியுண்டாகும். சிங்கம் முதலிய கொடிய மிருகங்களை வேட்டையாடப் போகிறவர்கள் இந்தப் பரிற்சியையும் கருதுகின்றார்கள் போலும்.

போளுக்கம் பலவாறு தூய்மையடையும். ஒருவன் தன்னிலையுள்ள குற்றங்குறைகளைப் பகையாகக் கருதி அவைகளோடு போர்செய்து போளுக்கத்தைத் தொழிற்படுத்தலாம். உதாரணமாக, மதுபானத்தைப் பழகிக் கொண்டவன் அப்பழக்கத்தை விடுவது பிரயாசமாகத் தோன்றினால், அதைத் தன் பகையாகக் கருதி “நானே இதற் கிடங் கொடுக்க மாட்டேன்,” என்று துணிபு செய்து அப்பழக்கத்தோடு போர் செய்யலாம். தொழில் செய்யும்போது வருந் தடைகளைப் பகையாகக் கருதல் சிறுவர்களிலுமுண்டு. காற்றாடியை ஏற்று கிறபொழுது அது ஏறாமல் விழுந்துகொண்டிருந்தால், “நான் இந்தக் காற்றாடியை ஏற்றாமற் போவதில்லை” என்று சிறுவர்கள் சொல்லுதல் இத்தன்மையதாம்.

ஆராய்வுக்கம் சுவ்விவிருத்தியிலும் அருவருப்பூக்கம் தீய வற்றை வெறுத்தலிலும், உணவுக்கம் கொண்டாட்டங்களிலே பிறருக்கன்னங்கொடுப்பதிலுஞ் சென்று தூய்மையடைகின்றன.

அமைதல்

தீய தொழில்களினின்றும் விலகுதற்கு வேறொரு வழி தாய் தந்தை முதலியோருடைய கட்டுப்பாட்டுக்கு மகிழ்ச்சியோ

டமைதல்; ஒருவன் தானே தன்னைத் தடுத்தலிலும் பார்க்கப் பிறராலே தடுக்கப்படுதல் இலகு. பசிரிலே விழப்போகிற ஒரு குழுமாட்டை இழுத்துப் பிடித்துக்கொண்டு நின்றலிலும் பார்க்க முனைத்து நிற்கும் ஓர் ஊக்கத்தை ஒருவன் தானே அடக்குதல் அதிகம் பிரயாசமானது. ஆதலால் அவனுக்குத் துணைவேண்டும். இந்தத் துணையைச் செய்பவர்கள் தாய், தந்தை, உபாத்தியாயர், அரசன் முதலிய பெரியோர்கள். இவர்கள் இவனைக் கட்டுப்படுத்த முயலுகிறார்கள். இவர்கள் அறிவினைக் கூட்டியிருத்தலினாலும், இவனுடைய நன்மையையே விரும்புதலாலும், இவர்களுக்கமைதல் நல்ல தொழிலைத் தெரிவு செய்தற்கு முக்கிய சாதனமாகும். கட்டுப்பாடு செய்கிறவர்களும் அன்பினாலே வசப்படுத்த முயலாதல் உத்தமம்; ஆற்றப் பட்சத்தில் மாத்திரம் அதிகாரத்தாற் கட்டுப்பாடு செய்தல் தகும். கட்டுப்படவேண்டியவர்களும் கட்டுப்பாட்டின் நயத்தை அந்நேரம் அறியமாட்டாமலிருந்தாலும், அதற்கிணங்கிச் சந்தோஷமாக அமைதல் தக்கது. சிநியோரைக்கொண்டு ஒருதொழில் செய்வித்தற்கு மிகவும் ஓர் இலகுவான வழி அந்தத் தொழிலிலே அவர்களுக்குக் கவர்ச்சியை யுண்டாக்குதல். இப்படியின்றி வலாற்காரம் அதிகமாக உபயோகிக்கப்பட்டு வந்தால் உள்ளதுங் கெட்டுப்போம்; ஆட்சியழிந்துபோம்; மருந்து நோயிலுங் கொடிதாய் விடும். ஆதலால் தாய் தந்தை முதலியோர் மிக ஆழ்ந்த யோசனையோடும் அவதானத்தோடும் அன்பினோடும் கட்டுப்பாடு செய்தல் முறைமையாம்.

வினாக்கள்

- க. ஊக்க முரணுவது யாது?
- உ. அதிகமாய் முரணும் ஊக்கங்களெவை?
- ஈ. ஆராய்வத் தெரிவிலுள்ள குறைவேன்ன?
- ச. தீய தொழிலுக்கெவம் ஊக்கத்தை அடக்குதற்குச் சலபமான வழி யாது?
- ஐ. விடப்பட்ட பழக்கங்கள் எவ்வாறு வந்து தழையும்?
- க. பெரியபடக்கத்தின் இருகைகளெவை? இவற்றுட் கொடியதெது?

- எ. பொய்படக்கத்தினாலே எவ்வகையான கோய்கள் உண்டாகும்?
 ஆ. தூய்மை செய்தற்குச் சகாயமான ஊக்கநிலை யாது?
 கூ. அச்சம் எவ்வாறு தூய்மையடையும்?
 கடு. பழக்கங்களைக் கைவிடேற்கு உபாயங்களாவை?

எட்டாம் அதிகாரம்

மறைதொழில்

மறைதொழிலின் இலக்கணம் — துஷ — பகற்களவு — எண்ணு
 நெழுதுதல் — அஞ்சனம் பார்த்தல் — வசியம் — முழுவசியம்.

மறைதொழிலின் இலக்கணம்

நாங்கள் செய்யுந் தொழில்களுட் பெரும்பாலான
 வற்றை நாங்கள் அறிந்தே செய்கின்றோம். ஒரு
 விஷயத்தை எண்ணும்போதும், ஒரு தொழிலைச் செய்யும்
 போதும், அந்த எண்ணமுஞ் செயலும் பொதுவாக எங்களறி
 வுக் கெட்டாமற் போவதில்லை. சிறுபான்மையாக, எங்கள்
 எண்ணங்களும் தொழில்களும் புத்திக்கு அதிதமாகின்றன.
 இப்படி அதிதமாகுந் தொழில்கள் மறைதொழில்கள் எனப்
 படும். தொழின் மறைவுக்குக் காரணம் அகமுயற்சி மறைந்து
 நின்று தொழிற்படுதலாம்.*

நாங்கள் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி எண்ணிக் கொண்
 டிருக்கும்போது, வேறொன்றைப்பற்றிய எண்ணம் எங்களுக்குத்
 தெரியாமல் வந்து புகுதலுண்டு. படிப்பிலே விருப்ப மில்

* அகமுயற்சி மறைந்து தொழிற்படுதல் ஆறாம் அதிகாரத்தில் விளக்கப்
 பட்டது.

லாத மாணுக்கன் படித்துக்கொண்டிருக்கும்போது அன்றிரவு கூத்துக்குப் போதலைப்பற்றிய எண்ணம் தானாகவே புகுந்து அதற்காக வேண்டிய ஏற்பாடுகளை யோசிக்கப்பண்ணும்.

கள்ளுண்டவனொருவன் கள்ளுண்ணல் தீயதென்றுகண்டு, அதிலே வெறுப்புக் கொண்டு கள்ளுண்ணுவிரதம் பூண்டா யினும், அவன் அதிலே முன் வைத்தபற்று அழியாமல் மறைந்திருந்தது. இதனாலே, ஒரு நாள் உச்சிப்போதினே, புகையிலைச்சுருட்டு விலைப்படுங் கடைகள் கிட்ட இருக்கவும், கள்ளுக்கடைக்+ப்பாவிருக்குங் கடை ஒன்றுக்குச் சுருட்டு வாங்கப் போனான். கள்ளுக்கடைக் கெதிரே போனபோது, அவன் கள்ளை அருவருத்தானாயினும், அங்கு நின்ற தனது நண்பனைச் சந்திக்கும் பொருட்டு அங்குச் சென்றான். அங்கே அவனுடைய நண்பன் கள்ளுண்ணுமாறு வேண்டுதல் செய்த போது, கள்வேட்கை வெளிப்பட்டு அவனைக் குடிக்கப்பண்ணியது. சமீபத்திலிருக்கும் சுருட்டுக்கடைக்குப் போகாமல் கள்ளுக்கடைக்கப்பாவிருக்கும் கடைக்குப் போனதின் உண்மையான கோக்கம் கள்ளுண்ணலேயாம். ஆயினும் அவன் அதை அறியான்.

சிலர் பழிவாங்குதல் தீயசெயலென்றுணர்ந்து அதை வெறுத்தாராயினும், பழிவாங்கும் ஆசை அவர்களை ஈட்டி நீங்காமல் மறைந்து நின்று தொழிற்படும். அப்போது அவர்கள் தங்கள் பகைவர்களில் இரங்குகிறவர்கள் போல எண்ணி அவர்களைத் திருத்துவதே நோக்கமாகக் கொண்டு தண்டித் திறவர்கள் போல, பழி வாங்குகிறார்கள். * இப்படியாக அநேக செயல்களின் உண்மையான நோக்கம் எங்கள் அறிவுக் கெட்டுவதில்லை.

* அப்பகைவர்கள் பிறருக்குத் தீங்கு செய்தபோது அவர்களைத் திருத்தாமை இவர்களுடைய நோக்கம் திருத்தலன்றென்பதைக் காட்டும்.

எங்கள் எண்ணங்களும் விருப்பங்களுமேயன்றிச் செயல்களுக்கு சில நேரங்களிலே நாங்கள் அறியாமல் நடைபெறுகின்றன. இவைகள் பெரும்பாலும் பழக்கச் செயல்கள். எண்ணங்கள் பிறவழியாற் செல்லும்போது எங்களுடைய வழக்கமான செயல்களை நாங்கள் ஒழுங்காகச் செய்து விடுகிறோம். பிறவழிப்பட்ட எண்ணம் திரும்பிவந்த பின்னரே அச்செயல்கள் எங்களாற் செய்யப்பட்டதை அறிகிறோம்.

இவைகளேயன்றிச் சிலவகைத் தொழில்கள் இயல்பாகவே நனவறிவுக் கெட்டாமல் நிகழ்கின்றன: இவற்றுள் முக்கியமானவை கனவு வகைகள்.

கனவு

தூங்கும்போது எண்ணம் வரையறைப்படாமையால், மனிதர் நீரில் நடப்பதும் காற்றிற் பறப்பதும், விலங்குகள் பேசுதலும் இயல்பானவைகளாகத் தோன்றும். சில கனவுகள் விழித்தபின்பு நினைப்பிலே தெளிவாயிருக்கும்; வேறு சிலவற்றிற் பெரும்பாகமேனும் சிறுபாகமேனும் நினைப்பில்லாமற் போய்விடும். ஒவ்வொரு காரியத்துக்குங் காரணமுண்மையால், கனவுகளுண்டாதற்குத் தக்க காரணங்களிருத்தல் வேண்டும். சிலவகையான கனவுகளின் காரணங்களையறிதல் அவசியம். நனவிலே யுண்டான ஆசை, பகை, அச்சம் முதலியவை கனவிலே திருகின்றன. இவற்றுட் சில அறிவுக்கெட்டாமல் நின்று கொண்டு பலவிதமான வேதனைகளையும் பீடை செய்யுஞ் சிந்தனைகளையும் ஓயாத் தலைபிடியையும் போலிக் காட்சிகளையும் உண்டாக்கி மனிதனை இடர்ப்படுத்துகின்றன. கனவுகளின் பொருளை அறியத்தக்கவர்கள் கனவுகாண்போரைத் துன்பப்படுத்தும் மனச்சலனங்களை யறிந்து அவற்றுக்குப் பரிகாரஞ் செய்கிறார்கள்.

நெடுங்காலம் பரிட்சையிலே தவறிய மாணக்கர் சித்தியடைந்ததாகக் கனவுக்காண்பார். தன் பகைவனுக்கஞ்சியிருப்

பவன் பகைவனாலே அல்லது பிறராலே அல்லது ஒரு மிருகத்தினாலே ஊறுபடுத்தப் பட்டதாகக் கனாக் காண்பான் கனாக்கள் ஆசைகளையும் மனவருத்தங்களையும் விகற்பமாகக் காட்டுதலுண்டு. அரசியற்சபைத் தெரிவிலே தோல்வி வருமென்றஞ்சுபவர் ஒரு யானையினாலே தூரத்தப்பட்டுப் பிடிபட்டு மதிக்கப்படுவதாகக் கனாக்காணுதல் கூடும். கனாவிலே அவ்வவ்வாசைகளுஞ் சுவைகளுந் தோன்றுதல் நியமமேயன்றி அவற்றின் சந்தர்ப்பங்கள் தோன்றுதல் நியமமன்று.

கனாக்களிலே அரசிய அகத்தொழில்கள் நிகழ்தலுமுண்டு. ஒரு துட்பமான கணக்கைச் செய்தற்கு நெடுநாளாக முயன்ற ஒருவர் அகைக் கனாவிலே செய்து முடித்தல் கூடும். இது எப்படியெனில், அந்தக் கணக்கை ஆராய்துகொண்டு போக, அதிலுள்ள சிக்குகள் படிப்படியாகத் தீரும்; அதை நிறைவேற்றுகெழுந்த அகமுயற்சி மறைந்துகொண்டு உறக்கத்திலும் தொழில் செய்யும்; அக் கணக்கு முற்றாகத் தெளிவாகும் சமயம் உறக்க மேரமாயின், அது கனாவிலே முடிவாகும். இப்படியே மிகவும் அகன்ற ஆழமான சாத்திரக் கற்பனைகள் மறைதொழிலின் பயனாக விடிவெடுத்துத் தோன்றும் என்பது, பேரறிஞர்களது கொள்கை. ஒரு புலவர் செய்யுட் பிரபந்தம் முழுவதையும் கனாவிலே செய்து முடித்தாரென்று சொல்லப் படுகிறது.

பகற்கனவு

தூக்கத்திலேயன்றி நனவிலுங் கனவு வருதலுண்டு. இதுவும் தீராத ஆசைகள் கவலைகள் முதலியவற்றாலுண்டாவது. இது நனவிலே வருதலால், கனாவிலுண்டாகும் போலித்தோற்றங்கள் இதிலே உண்டாகமாட்டா. பகற்கனவை மனப்பால் குடித்தலென்றும், ஆகாயக்கோட்டை கட்டுதலென்றும் சொல்வர். பார்ப்பான் ஆகாயக்கோட்டை கட்டி அரிசிப் பாணையைப் புடைத்ததும், மோர்க்காரி மோர்ப்பாணையை யுடைத்ததும், கண்ணாடி வியாபாரி கண்ணாடிப் பாத்திரங்களை யுடைத்ததும் பகற்கனாவினால் நேர்ந்தவைகளாம்.

பகற்கனா சிறுவர்களுக்கு அதிகமாய் வரும். அவர்ளுடைய மனம் கல்வியாலேனும் உலக அதுபவத்தாலேனும் கட்டுப்படாமையால், அது வேண்டியவாறு தடையின்றி எல்லாவழிக்கும் செல்லும். தங்களை மற்றவர்கள் மெச்சவேண்டுமென்றும், தங்களைச் சமர்த்தர்களாகக் காட்டவேண்டுமென்றும் அவர்கள் ஆசைப்படுவார்கள். இந்த ஆசைகள் தடைபட்டால் இவைகள் அவர்களுடைய பகற்கனவிலே நிறைவேறும்.

முதியோர்களுக்குள், சோம்பருக்கு எந்தநேரமும் பகற்கன வரும்; மற்றவர்களுக்கு ஓய்வான நேரத்திலும் இரவிலே நித்திரை வராத நேரத்திலும் வரும். ஒருவன் விருப்பமில்லாத வேலையைச் செய்ய நேர்ந்தால், அவனுக்கு எந்தத் தொழிலிலே அதிகம் பற்றுண்டோ அந்தத் தொழிலிலே மனம் சென்று பகற்கனவை ஆக்கும்.

முதியோருக்கு வருஞ் சிலவகையான பகற்கனாக்கள் மிகப்பொல்லாதவை. வலிகூர்ந்த ஆசைகளை அவர்கள் அடக்கிவரும்போது அவைகள் அடிக்கடி பகற்கனாவிலும். இந்தப் பகற்கனாக்கள் படிப்படியாக நீடித்து இறுதியிலே இடையறாமல் நின்றனாகொள்ளும். அப்போது, வெளிப்பொருள்களிலே புலன் செல்லாது. இதனாலே, அவர்கள் உலகத்தை மறந்து, கனவைமெய்யென்றும்பிப் பைத்தியகாரராகின்றனர்.

எண்ண தெழுதுதல்

சிலர் பிற விஷயத்திலே மனத்தைச் செலுத்திக்கொண்டிருக்கும்போது, எழுத்தாணியினால் ஏதாயினும் எழுதிக் கொண்டிருப்பார்கள். மனம் பிறவழிப்பட்டபடியால், அவர்கள் எழுதுவது அவர்களுடைய அறிவுக்கெட்டாது. அவர்கள் எழுதியதை வாசித்துப் பார்த்தால் அது அவர்களிலே யடங்கியிருக்கும் ஆசைகளின் பிரேரகத்தால் எழுதப்பட்டதென்பது புலப்படும். எழுத்தாணிகொண்டு எழுத மாட்டாதவர்கள் இல

சுவா யெழுதுதற்காக இயற்றப்பட்ட கருவி * கிடைத்தால் அதைக்கொண்டு எழுதுவார்கள். தரகு தொழில் செய்யும் ஒருவர் செய்யுரியற்றல் பெண்டுகளுடைய தொழிலன்றி ஆடவர்க்குரிய தொழில் அன்று என்று சொல்லி அதிலே உவர்ப்புள்ளவர் போலத் தம்மைக் காட்டிவந்தார். சிலகாலத்தின் பின் அவர் படுக்கையிலிருந்தெழுதற்குமுன் நித்திரைச் சோப்பத்தோடு கிடக்குப்போது செய்யுள்கள் தாமாகவே அவருடைய மனதுக்கு வந்தன. அவைகளை அவர் ஒவ்வொரு நாளும் எழுதிக்கொண்டு வந்தார். எழுதியபின்பு அவைகளை அவர் சீராக்கி வாசித்தபோது அவைகள் அழகான பாடல்களாய் இருந்தமையால் அவைகளைப் பத்திரிகைகளுக்கனுப்பி அவைகளுக்காகப் பணமும் பெற்றார். இந்தப் பாடல்களை அவர்பாடியதும் மறைதொழிலேயாம்.

அஞ்சனம் பார்த்தல்

சிலர் + அஞ்சனத்தை மிக அவதானமாய்ப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போது, முதலிலே முகில் மறைப்புப்போன்ற ஒன்று தோன்றும். அந்த முகில் மறைப்பு நீங்க அதிலே தெளிவான காட்சிகள் தோன்றும். சில மனிதர் அல்லது பிற பிராணிகள் வருதலும், போதலும், சில தொழில்களைச் செய்தலும் காணப்படும். இந்தக் காட்சிகள் அஞ்சனகாரனுடைய வசிகரிப்பினாலே உண்டாவன. மனம் அவனுக்கு வசப் பட்டமையால், அது அவன் விரும்பியவற்றைக் காணும்.

வசியம்

ஒருவர் சொல்லுவதை நாம் நம்புகில், அவருடைய சொல் எம்மறிவுக்குப் பொருந்துவதாயிருத்தல் வேண்டும்.

* இது ஆங்கிலத்தில் "ப்ளாஸ்தெர்" எனப்படும்.

+ முழுசெய்க்கைக்கு இலகுலில் வாத்தக்கவர்களுக்கு இது சித்திக்கும்.

ஒருவர் சொல்லுவதை நாம் செய்யில், அந்தச் செய்கை நீதியானதாயேனும் எமக்கு நன்மை பயப்பதாயேனும் இருத்தல் வேண்டும். இப்படியின்றி, ஒருவர் சொல்லுவதை ஒரு கியாயமுமின்றி நாம் நம்புவோமாயினும், அவர் செய்யச்சொல்லுவதை ஒருவித ஆராய்வுமின்றிச் செய்வோமாயினும் நாம் அவருக்குவசியப்பட்டவர்களாதல் வேண்டும். அஃதாவது, எங்க ளறிவுக்கெட்டாமல் எங்கள் மனம் அவருக்குக் கட்டுப்பட்டிருத் தல் வேண்டும். ஆதலால் வசியப்படுதலும் மறைதொழிலாம்.

வசியத்துக்குக் காரணம் மதிப்பு. ஒருவன் மதிக்கும் ஆற்றல்கள் வேறொருவனின் சிறந்து விளங்குமாயின், இவன் அவனுக்கு வசியப்படுவான். பிற ஆற்றல்கள் எவ்வளவு மேலானவைகளாயினும் இவன் மதியாதவைகளாயின், அவற்றி னாலே இவன் வசியப்பட்டான். மதுபானத்திலே விருப்பமுள்ள வனை வசியப்படுத்துகில், எவ்வளவு பருகினாலும் வெறிகொள் ளாத ஆற்றலும் பிறர் குடித்தற்கு வரையாது கொடுக்கும் வள்ளன்மையும் இன்றியமையாதவைகளாம். ஈசரபக்தி, நல் லொழுக்கம், கல்வியறிவு ஆகிய இவற்றால் எவ்வளவு சிறந் தவனாயினும், அவ்விரு தன்மையும் பொருந்தாதவன் மது பானியை வசிகரிக்க மாட்டான். உற்சாகமான தோற்றமும், கூரிய பார்வையும், அழகானவுடையும், உயர்ந்த பதனியும், நல்ல பேரும் வசிகரத்துக்கு எப்போதும் துணையானவை. விஷயம் விளங்காமையும், இளமைப் பருவமும், அதுபவக் குறையும், உடற்குறை மனக்குறைகளும் வசியப்படுதற்குச் சாதகமானவை.

அறிவிற குறைந்தவர்கள் பெருந்தொகையினராயின் அவர்கள் தம்மை வசிகரிக்க வந்தவர்களையும் வசிகரிப்பா ர்கள். கேட்போரை வசிகரித்தற்காக ஒருவர் பிரசங்கஞ் செய்புற்போது, கேட்போர் அவர் சொல்லுவதை அவமதிப் பதாகக் குறிப்பிட்டால், அவருடைய மனம் தளர்ந்துபோம். இப்படியே, அறிவிற்குறைந்தவர்கள் பெருந்தொகையினராயின், அவர்கள் ஒருகோயில் புதுமையுள்ளதென்று சொன்

னால், அது எவ்வளவு தவறாயிருந்தாலும், அது நம்பப்படுகிறது. சிலவகையான சுவர்க்காரங்களும் தேயிலைகளும் மிக நயமானவைகளென்பது பத்திரிகைகளிலும் தெருக்களிலும் காணப்படும் விளம்பரங்களின் தொகை மிகுதியால் நம்பப்படுகின்றது.

முழுவசியம்

ஒருவரிலுள்ள மதிப்பேற, அவருக்கு வசப்படுதலும் ஏறும். வசப்பட்டவன் அறியாததெதையும் வசியகாரன் சொன்னால், அவன் தடையின்றி நம்புதல் வழக்கம். பூரண மதிப்புண்டாகி வசியம் முற்றிவிட்டால், இயற்கைக்கு மாறானவைகளையும் அவன் நம்புவான். வேப்பங்காய் இனிக்குமென்று வசியகாரன் சொன்னால், அதை நம்புவான். அவனுக்கு வேப்பங்காயைத் தின்னுப்படி கொடுத்தால், அதைத் தின்று விட்டு “இது இனிப்பாயிருக்கிறது” என்று சொல்லுவான். இந்த வசியம் முழுவசியமெனப்படும்.

மதிப்பு எவ்வளவிருந்தாலும் முழுவசியம் தானாக உண்டாக மாட்டாது. வசிகரிப்பவனுடைய சாமர்த்தியமும் அதற்கு இன்றியமையாதது. முருகர் என்பவர் வசிகரப் பசுற்சியிற் கைவந்தவராயின், அவர் இராமர் என்பவரைப் பார்த்து, “இமைக்காமல் என்னையே பார்த்துக்கொண்டு நில்; கைகட்டு” என்று சொல்லி அப்படியே செய்விப்பர். பின்பு “உன்னுடைய கைகள் ஒன்றையொன்று இறுகப்பிடித்துக்கொண்டன; நீ கைகளை நீட்டமாட்டாய்” என்று தைரியமாயுந் துணிவாயுந் சொல்லுவார். இராமர் கையை நீட்டிப் பார்க்கும்போது நீட்ட முடியாவிட்டால் அவர் முழுவசியத்தில் அகப்படுகிறவராய் விட்டார் என்பது நிச்சயமாகும். முருகருடைய பார்வையும் பேசுந்தொனியும் சகாயமாயிருந்தமையால் வசிகரம் விரைவில் அதுகூலமாயது.

இராமர் தம்முடைய கைகளை நீட்டமாட்டாமலிருத்தலைக் கண்டு முருகருடைய ஆற்றலை வியந்து அவருக்கு இன்னும்

அதிகம் பணிவுள்ளவராகிறார். முருகர் அவருக்கு வேறு சில கட்டளைகள் செய்து முற்றாகப் பணியச்செய்த பின்பு, “கண்ணை மூடிக்கொண்டு நாற்காலியிலே சாய்ந்து கிடவும்” என்பார். இராமர் அப்படியே கிடக்கும்போது “உமக்குச் சோர்வுண்டாகிறது; நீர் உம்முடைய அவயவங்களை அசைக்க மாட்டீர்; நீர் உறங்குகிறீர்” என்பார். அப்போது முருகரல்லாமல் வேறு யார் கூப்பிட்டாலும் இராமர் பேசமாட்டார்; உறங்குகிறவர் போலவே யிருப்பார். ஆகிலும், அது உறக்கமன்று, முருகர் சொல்லுவதெல்லாம் இவருக்குக் கேட்கும். அவர் சொன்னதெல்லாம் இவர் செய்வார். இராமருடைய மனம் முழுவதும் முருகரிலேயே படிந்திருந்ததால், மற்றவர்கள் சொல்லுவதொன்றும் இவருக்குக் கேளாது. இது எதுபோலுமெனில், குழந்தை நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கும்போது நித்திரை செய்கின்ற தாய்க்கு வேறொன்றுங் கேளாமற் குழந்தையின் அழுகுரல் மாத்திரம் கேட்பதைப் போலும். இராமருடைய இந்த நிலை முழுவசிய நிலையாம்.

தொடக்கத்திலே இராமரிடத்தே அற்பமாயிருந்தபணிவு, முருகருடைய சாமர்த்தியத்தினாலே முழுவசிய நிலையை அடைந்தது. இராமர் முருகருக்கேயன்றி அவர் விரும்பும் எவருக்கும் அமைவார். இராமர் கண்மூடாமலிருப்பாராயின், ஒரு வேற்றுமையுமின்றி மற்றவர்களோடு பேசிக்கொண்டேனும் உலா விக் கொண்டேனும் பிற தொழில் செய்து கொண்டேனும் இருப்பார். ஆகிலும் முருகர் இட்ட கட்டளைக்கு உடனே அமைவார்.

வசியம் சற்றே குறைந்தகேரத்திலே இராமர் முருகருடைய கட்டளையை மீறுதற்கும் விரும்புவார். ஆகிலும் அவர் மீறிக் கொள்ளமாட்டார். “நீர் அந்த ஆசனத்தை விட்டெழுகூடாது” என்று முருகர் கட்டளையிட்டால், இராமர் எழுந்து நிற்க முயன்றாலும் உடம்பிலுள்ள தசைநார்கள் எழுதற்கு இடங்கொடா.

வசிய நேரத்திலே பணிவூக்கத்திலும் வலிய ஊக்கமொன்று முனைத்தெழுவெண்டிய சந்தர்ப்பம் நேர்த்தால், பணிவூக்கம் அடங்கிவிடும். வசியம் அழிந்துபோம். “அந்த ஆசனத்தை விட்டெழக்கூடாது” என்று முருகர் கட்டளையிட்டபின்பு, இராமர் இருக்கிற வீட்டுக்கு நெருப்பு வைத்தால், உயிரைக் காப்பாற்றுதற்காக அச்சவூக்கமெழுந்து பணிவூக்கத்தைநசித்து வசியத்தைக் கெடுத்து, இராமரை ஓடப்பண்ணும். அல்லது, இராமருடைய அறப்பற்றுக்கு மாறான தொழில் செய்யுமாறு முருகர் ஏவினாலும் அறப்பற்றின் வன்மையால் வசியம் கெடும்.

முருகர் வசியநேரத்திலே இட்ட கட்டளைகளை, வசியம் நீங்கிய பின்பும், இராமர் தவறாமற் செய்வார். வசிய நேரத்திலே சொல்லப்பட்டவைகள் வசியம் நீங்கியபின்பு பெரும்பாலும் நினைப்பிலிரா. நினைப்பில் இல்லையாயின் அவர் அதைச் செய்வதெவ்வாறெனில், ஒரு தொழில் செய்தற்காக எழும் அகமுயற்சி அத்தொழில் நிறைவேறும் வரையும் நிலைத்து நிற்கும் என்பது முன்னே கூறப்பட்டது. * அப்படியே வசிய நேரத்திலே கிடைத்த கட்டளையை நிறைவேற்றாதற்கெழுந்த அகமுயற்சி வசியம் நீங்கிய பின்புத் தொழிற்பட்டுக் காரியத்தை நிறைவேற்றும்.

ஒருநாள் ஒருவர் முழுவசிய நிலையில் இருந்தபோது, வசிய காரர் “நான் என்னுடைய மூக்கை ஐந்துமுறை தொட்ட பின்புதான் நீ உன்னுடைய கையை நீட்டுவாய். அதன்பின் நீ எழுந்து பூதருடைய மேலாடையிலே ஒரு முடிச்சு முடிவாய்” என்று சொல்லிவிட்டு வசியத்தை நீக்கினார். வசிய காரர் சொன்னதொன்றும் அவருக்குத் தெரியாது. ஆகிலும் அவர் கையை நீட்டமாட்டாமலே யிருந்தார். வசியகாரர்

* ஆறாம் அதிகாரத்திற் காண்க.

இடைக்கிடை தம்முடைய மூக்கைத் தொட்டார். ஐந்தாம் முறை தொட்டதும், அவர் எழுந்து கையை நீட்டிப் பூதரிடம் போய் அவரைக் கெஞ்சி அவருடைய உத்தரவு பெற்று, மேலாடையிலே ஒரு முடிச்சு முடிந்தார். “ ஏன் முடிச்சு முடிசூறும் ” என்று கேட்டபோது, “ இவர் ஒரு காரியம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது; அதை மறந்து போகாமக்காக முடிச்சுப் போட்டேன் ” என்றார். அவர் பொய் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்பி இதைச் சொல்லவில்லை. அந்நேரம் அவருக்கு இதுதான் காரணம்போலத் தோன்றியது. உண்மையான காரணம் தெரியாதபோது மனத்திலே தோன்றுங் காரணத்தைச் சொல்லும் இம்முறை சரிப்படுத்தல் * எனப்படும்.

வசிய நேரத்திலே செய்த கட்டளையை வசியம் நீங்கிய பின்பு மறவாதவர்கள் அக்கட்டளையை மீற விரும்பினால், அதை நிறைவேற்ற எழுந்த அகமுயற்சியினாலே அவர்களுடைய மனஞ் சலனப்படும். † அந்தக் கட்டளைக் கமைந்த பின்பே அந்தச் சலனம் தீரும்.

வினாக்கள்

- க. மறைதொழிலின் காரணம் யாது?
- உ. எண்ணத்தெழுதுதல் கீகழுதல் எவ்வாறு?
- ங. அஞ்சனம் பார்த்துருத் துணையாய் கிற்பதெது?
- ச. வசியத்துக்கும் முழுவசியத்துக்கும் உள்ள வேற்றுமை யாது?
- டு. முழுவசியத்தைக் கெடுக்கத்தக்கது எது?
- க. முழுவசிய நிலையிலே செய்யப்பட்ட கட்டளைகளுக்கு வசியம் நீங்கிய பின் அமைதல் எவ்வாறு?

* இதன் விரிவு ஏழாம் அதிகாரத்தில் உள்ளது.

† ஒரு பொருளை எடுக்கப் போனவர் வேறொரு தொழிலிற் புலன் சென்றமையால் அதையெடுக்க மறந்தாராயின் அப்போது உண்டாகும் மனச் சலனத்தைப் போல்வது.

ஒன்பதாம் அதிகாரம்

தாக்கம்

வேதனை — வேதனை விதிகள் — இப்பவாதம் — நிச்சய வேதனை —
மெய்ப்பாட்டின் நோக்கம் — மெய்ப்பாட்டின் இலக்கணம் —
மெய்ப்பாட்டின் ஊக — கோபமும் அச்சமும் — அன்பு —
கலப்பு மெய்ப்பாடு — மெய்ப்பாட்டின் பயன்.

வேதனை

தொழில் ஆரம்பமாகி நடைபெறும்போதும் அது நிறைவேறுமபோதும் இன்பமுண்டாதலும், அதற்குத் தடைவந்தாலும் கைவிடவேண்டி வந்தாலும் துன்பமுண்டாதலும் இயல்பு. இவ்விற்ப துன்பங்கள் வேதனைகள் எனப்படும்.

மனிதன் விழிப்பாடிருக்கும்போதுபலவகையான தொழில் களைச் செய்கிறான். கனக்காணும்போதும்மனம்தொழில்செய்கின்றது. ஆகவே முழு உறக்கநிலை ஒழிந்த மற்றைய நிலைகளிலே மனிதன் தொழில் செய்யாத நேரமில்லை. தொழில் செய்யும் போதெல்லாம் இன்பம் அல்லது துன்பம் தோன்றுமாதலால், நித்திரை நேரம் தவிரந்த நேரமெல்லாம் மனிதனை ஏதாபினும் ஒரு வேதனை தாக்கிக்கொண்டிருக்கும்.*

கண் காது முதலிய பொறிக்கருவிகள் தொழில் செய்யும்போது உண்டாகும் இன்ப துன்பங்கள் ஒருவகையானவை. அவற்றின் தொழிலுக்குப் பொருத்தமான ஒளி ஒலி முதலியவற்றால் இன்பமும், பொருந்தாதவற்றால் துன்பமும் உண்டாகும். இவ்விற்ப துன்பங்கள் விடய வேதனைகள் எனப்படும்.

* சில சமயங்களிலே வேதனை மிக அற்பமாய் அதுபலத்துக் கெட்டாததால் இருக்கும். இதனை ஆன்றோர் பொதுநிலை என்பர்.

விளக்கொளி சிலவொளி முதலிய மட்டான ஒளிகளும் அழகான காட்சிகளும், மணியோசை குழலோசை முதலிய ஒளிகளும், முல்லை மல்லிகை சந்தனம் பனிகீர் முதலியவற்றி லிருந்து வரும் நாற்றமும், நல்லுணவுப் பொருள்களின் சுவை யும், குளிர்மையான காற்று பசுமையான மெத்தை முதலிய வற்றின் பரிசும் இன்பத்துக்குக் காரணமானவை.

மின்னலொளி இருட்டொளி முதலிய ஒளிகளும், இரைச் சல் முழக்கம் மட்டிடமாட்டாத மெல்லிய பேச்சு முதலிய ஒளிகளும், அழகின் பொருள் முதலியவற்றிலிருந்து வரும் நாற்றமும், காஞ்சிரை வேப்பங்காய் முதலியவற்றின் சுவை யும், முள் கல் பறிக்கட்டி முதலியவற்றின் பரிசும் துன்பத்தைத் தருவன.

இவற்றுள் இனிய இசையைக் கேட்கும்போதும், அழகான பொருள்களையும் சித்திரம் முதலியவற்றையும் காணும் போதும் விடய இன்பத்தோடு வேறொரு வகையான இன்பமும் உண்டாகின்றது. இசையானது கேட்பவனுடைய கருத்துக்குப் பொருந்தி வருதலால் திருப்தியை உண்டாக்கி இன்பத்துக்குக் காரணமாகின்றது. இசையைக் கேட்பவன் இசையில் வல்லவனாயின், இசை சற்றே பிழைபட்டால் துன்பத்தையும் மிக துண்ணியதாயின் மிக்க இன்பத்தையும் பெறுவான். கேட்போன் இசையை உணரும் ஆற்றலில்லாதவனாயின், அற்ப பிழையுள்ள இசையையும் மிக துண்ணிய இசையையும் ஒரேயளவாக மதித்து ஒரேயளவான இன்பத்தைப் பெறுவான். அவனுக்குக் கழுதையினுடைய குரலும் மிகப் பிழைபடும் இசையும் திருப்தியினத்தை உண்டாக்கித் துன்பத்தை விளைவிக்கும்.

இப்படியே சித்திரத்தின் உறுப்புக்களின் அளவமைதி முதலியவைகள் ஒருவனுடைய கருத்துக்குப் பொருத்தமாயிருந்தால், அதனால் அவனுக்கு இன்பமுண்டாகும்; பொருத்த

மில்லையாயின், துன்பமுண்டாகும். இவ்விற்பதுன்பங்களும் காண்போரது அறிவுக்குத் தக்கனவாய் வேறுபடும். அறிவில்லாதவனுக்கு மிக அழகானதுபோலத் தோன்றும் வடிவம் சித்திர அறிவுடையோனுக்கு அவஸ்சணமாய்த் தோன்றுதல் கூடும். அவனுக்குச் சற்றேனும் கவர்ச்சியில்லாத ஒன்று அறிவுடையோனுக்குப் பெருந் திருப்தியை உண்டாக்கத் தக்கதாய் மிருக்கும்.

வேதனை விதிகள்

ஒருவன் கணக்குச் செய்துகொண்டு போகும்போது அத் தொழில் தடையின்றி இலகுவாய் நடைபெறும் வரையும் இன்பம் உண்டாகும். அதைச் செய்யும் வழியை அறியாமல் அவன் அதைக் கைவிடுவானாயின், துன்பம் உண்டாகும். அதைக் கைவிடாமல், அவதானத்தை ஏற்றி, ஆழமாகச் சிந்தித்து, அதிற் பிரயோகிக்கத் தக்க விதிகளை ஆராய்ந்து நிறைவேற்றத்தக்க ஓர் உபாயத்தைக் காண்பானாயின், அவனுடைய இன்பம் முன்னரிலும் அதிகப்படும். முடிபுக்குக் கிட்ட வரவர இன்பம் ஏறியேறி வரும்; முடிந்தவுடனே அதிகமாய் வரும். அதன்பின்பு அப்படியான கணக்குச் செய்வதில் விருப்பம் கூடும்; அதைக் கைவிடவேண்டி வந்தால், அதனால் வருந் துன்பம் அவ்வகையான கணக்குகளிலே உவர்ப்பை யுண்டாக்கும்.*

இப்படியாக ஒரு தொழில் நடைபெறும்போது தோன்றும் இன்பதுன்பங்கள் அத்தொழிலைச் செய்விக்கும் ஊக்கத்தைப் பாதிக்குத் தன்மை பின்வரும் விதிகளிற் கூறப்படுகின்றது.

க. “ஒரு தொழிலைச் செய்யும்போது உண்டாகும் இன்பமானது அத்தொழில் செய்தற்கு வேண்டிய முயற்சியை

* நல்லாகிய கையில் அசப்படாத சில விவேகமுள்ள மாணக்கர்கள் கணக்குப் பாடத்தை உவர்த்தற்குச் காரணம் அவர்கள் தொடக்கத்திலே கணக்குச் செய்யும்போது பலமுறையுந் தவறியதால் உண்டான துன்பமேயாம்.

நிலைப்படுத்தி, தொடுத்து நிகழ்வித்து, ஆற்றலை யேற்றும்; பின்பு அத்தொழில் செய்தற்குச் சந்தர்ப்பம் நேர்ந்தால், அதைச் செய்தற்குச் சகாயமாய் நிற்கும்.”

உ. “ஒரு தொழிலைச் செய்யும்போது உண்டாகும் துன்பமானது முயற்சியைக் குறைத்துப் பிறவழியிற் செலுத்தும்; அல்லது தொழிலை நிறைவேற்றுதற் கேற்ற பிறவழிகளைத் தேர்விக்கும். அது நிறைவேறுதாயின், அதன்பின் அத்தொழில் செய்தற்குச் சந்தர்ப்பம் நேருங்கால், அதைச் செய்தற்குத் தடையாய் நிற்கும்.”

இன்பமுண்டாகும்போது மனசிலும் உடலிலும் உள்ள ஆற்றல் அதிகமாய் வெளிப்படும். அதனாலே, தொழில் விரைவாய் நடைபெறும். இந்த ஏற்றமான ஆற்றலாற் கண் ஒளிரும், முகம் மலரும், நெஞ்சு அகலும், தோள்கள் பூரிக்கும், முதுகு நியிரும், ஒலி உரக்கும், சிரிப்புண்டாகும். துன்பமுண்டாகும்போது, முகம் வாடும், தலை குனியும், பேச்சு மெதுப்படும், நடை குன்றும், செயல் அறும்.

துன்பமானது பிழையான வழியினின்றும் விலகி நல் வழியைத் தேடுதற்குத் துணைசெய்யுமென்று பெற்றோரும் ஆசிரியரும் அரசினரும் நினைத்து, பிழைவழியிலே நடப்பவர்களை அறிவின்றும் நீக்கி நல்வழிப்படுத்தும் நோக்கத்தோடு தண்டனையைச் செய்கின்றனர். தண்டனையால் வருந் துன்பத்திற்கும் தொழிற்பிழையால் வருந் துன்பத்திற்கும் வேறுபாடுகள் பலவுள. ஒருவன் தொழில் செய்யும்போது வருந் துன்பம் அத்தொழில் நிறைவேறுமையைச் காணுதலால் வருவது. ஆசிரியர் தண்டித்தற்குக் காரணம் மாணாக்கன் வீட்டிலே பாடங்களைப் படியாமை. அவன் வீட்டிலே படியாமற் பிறதொழிலைச் செய்தபோது அவனுக்கு இன்பமுண்டாயது. அந்த இன்பம் அத்தொழிலைச் செய்தற்குச் சகாயமாயிருக்கும். ஆசிரியர் செய்யுந் தண்டனையாகிய துன்பம் அத்தொழி

லைச் செய்யும்போது வராமையால், அதைச் செய்யாதொழிதற்குப் பெருந் துணையாகாது. அத் துன்பத்தினின்றும் நீங்குதற்கு மாணக்கர் படிப்பதற்குப் பதிலாகப் பிறவழிகளை ஆராய்ந்தறிந்து கடைப்பிடித்தலும் உண்டு.

பெற்றோர் அரசினர் ஆகிய இவர்களுடைய தண்டனையும் இப்படியானவையாம். இம் மூவகையாரும் தங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களைத் திருத்தவேண்டுமாயின், அவர்களுடைய பிழைகளின் காரணங்களை அறிந்து அவற்றை நீக்குதலே முறைமை. அவற்றை நீக்கும் வழியிலே சில சந்தர்ப்பங்களிலே தண்டனை ஓர் அற்பமான கூறுகலாம். பிழைக்கு முக்கிய காரணம் பெற்றோர்கள் முறைகேடாக வளர்த்தலும், ஆசிரியர்கள் முறைகேடாகப் படிப்பித்தலும், அரசினர் முறைகேடாக ஆளுதலுமாம்; இம் மூவகையாரும் தங்கள் கடன்களை முறைப்படி செய்யும் ஆற்றலில்லாதவர்களாய்த்* தண்டனையாகிய சுருக்கவழியை நாடுகின்றனர்.

இன்பவாதம்

தொழில் நிறைவேறுதலால் வரும் இன்பம் அத்தொழிலைச் செய்யும் விருப்பத்தை யேற்றுமேயன்றி அத்தொழிலைச் செய்தற்கு மூலகாரணமாகாது. ஆயினும், இன்பமே தொழில்செய்தற்கு மூலகாரணமென்று இன்பவாதிகள் கூறுவர். பசித்தவன் உண்பது பசியைத் தீர்த்தலின் பொருட்டேயாம்; பசி தீருதலால் வரும் இன்பத்தை நோக்கியன்று. தொழிலில்லாதவன் தொழிலைத் தேடுதல் சிவனத்தை நடத்துதற்கன்றி அதைப் பெறுதலால் வரும் இன்பத்தை நுகர்தற்

* பெற்றோருட் பெரும்பாலார் பிள்ளைகளை வளர்க்கும் முறையை அறியார். சில ஆசிரியர்கள் கல்வியிற்றும் முறையை அறிவாராயினும் பாடசாலையிலே வாசம் பண்ணாத மாணக்கர்களைக் கட்டுப்பாடு பண்ணமாட்டாமலிருக்கிறார்கள். ஊர் முழுவதையுங் கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றல் அரசாட்சியாருக்கு வருகலரிது.

பொருட்டன்று. தூல்களைக் கற்றலின் நோக்கம் அவற்றிலுள்ள அறிவைப் பெறுதல்; அறிதலால் வரும் இன்பத்தைப் பெறுதலன்று. திருவிழாவுக்குப் போகிறவன் அதிலுள்ள அலங்காரத்தைப் பார்ப்பதே நோக்கமாக வுடையவன்; அலங்காரத்தைப் பார்க்கும்போதுண்டாகும் இன்பத்தை நோக்கி அவன் போகவில்லை. இன்பம் தொழிலைச் செய்விக்கும் ஊக்கத்தைக் கூர்ணிப்பதன்றித் தொழிலுக்கு மூலகாரணமாகாது. ஊக்கும் தொழிற்படாவிடில் முன் அனுபவித்த இன்பம் செயலற்றுப் போம். மூக்கு முட்ட உண்ட ஒருவன் எவ்வளவு இனிய உணவைக் கண்டாலும் அதை உண்ணான்; ஏனெனில், அவனுடைய உணவாகும் அப்போது தொழிற்படாது. ஆதலால், தொழில் செய்தற்கு மூலகாரணம் இன்பம் என்னும் கொள்கை தவறானதென்க.

மிச்சிரவேதனை

தொழில் நிறைவேறலால் உண்டாகும் இன்பமும் நிறைவேறுமையால் வருந் துன்பமும் ஒருவிதமான கலப்புமில்லாத தனிவேதனைகள். இவைகளையன்றி, தொழிலை நிறைவேற்றாதற்கெழுந்த விருப்பத்தோடு கலந்த இன்பதுன்பங்களுமுண்டு. இவ்வன்பதுன்பங்கள் மிச்சிரவேதனைகள் எனப்படும். ஒருவர்கரநோயாற் பிடிக்கப்பட்டிருக்கும்போது, அந் நோய் தீர்ந்து போக வேண்டுமென்ற விருப்பம் அவருடைய இனத்தவர்களுக்கு உண்டு. தொடக்கத்திலே சுரம் விரைவாகத் தணிந்து வந்தால், அது தீர்ந்துபோமென்ற திடம் அவருடைய சற்றத்தவர்களிடத்து உண்டாகும்; பின்பு சில நாட்களாகச் சுரம் சற்றேனும் குறையாமலிருந்தால், அது தீருமென்ற திடம் நீங்கிவிட, அது தீர்ந்துபோம் என்ற நம்பிக்கை உண்டாகும். அதன் பின்னர் அந்நோய் சற்றே ஏறினாற் கவலையுண்டாகும்.

ஒருவர் பரீட்சிக்கப்படும்போது, பரீட்சையின் முற்பகுதி நயப்பட்டாற் கித்தியெய்துந் திடமும், பின்பு சற்றே குறை

வடைந்தாற் சித்தியடையும் நம்பிக்கையும், பின்னும் குறைவடைந்தாற் கவலைபும் உண்டாகும்.

திடமென்பது விருப்பத்தோடு சேர்ந்த இன்பம். நம்பிக்கையாவது விருப்பத்தோடு இன்பம் கூடியும் துன்பம் குறைந்தும் சேர்ந்த கலப்பு. கவலையாவது விருப்பத்தோடு கலந்த துன்பம். இம்மூன்றும் முடிபு தெரியுமுன் உண்டாகும் வேதனைகளாதலால் முன்வேதனைகள் எனப்படும்.

நோயினாற் பீடிக்கப்பட்டவர் தப்பினாற் சுற்றத்தவருக்கு மகிழ்ச்சியும், இறந்துபோனால் துக்கமும் உண்டாகும். பரிட்சிக்கப் பட்டவர் பரிட்சையிற் சித்தியடைந்தால் மகிழ்ச்சியையும், சித்தியடையாவிட்டால் துக்கத்தையும் பெறுவர். மகிழ்ச்சியும் துக்கமும் விருப்பத்தோடு கலந்து முடிபறிந்தபின் தோன்றுதலாற் பின்வேதனைகள் எனப்படும்.

இன்பதுன்பங்களுக்கும் மகிழ்ச்சி கவலைகளுக்கும் வேறுபாடென்னவெனில், இன்பதுன்பங்கள் தனித்தவைகளாதலால் அவ்வப்போதே அற்றுப்போம். மகிழ்ச்சி கவலைகள் விருப்பத்தோடு கலந்தவையாதலால் நெடுநேரம் நிற்கும்.

இவற்றுள் கவலையிலும் துக்கத்திலும் கலந்திருக்கும் துன்பம் பேதைமையால் உண்டாவது. ஒரு பொல்லாங்கு நேருதற்கு இடமுண்டாயின், அதைத் தடுத்தற்கு வேண்டிய வழியை ஆராய்ந்து அதை அதுசரித்தலே தக்கது. அதைத் தடுத்தல் இயலாதாயின், அதற்காகக் கலங்குவது வீண். குற்றஞ்செய்தவன் மறியல் வருமென்று வருந்துவதும் பரிட்சிக்கப்பட்ட மாணக்கன் சித்திவராதென்று வருந்துவதும் வீண் வருத்தங்கள். குற்றஞ் செய்தவன் சிறைச்சாலைக்குப் போகாமல் தப்புதற்கு வேண்டிய முறைமையான வழிகளை ஆராய்ந்து அவற்றைக் கடைப்பிடித்தலும், சிறைக்குப் போக நேர்ந்தால் துக்கப்படாமையும், பின் சிறைவாசம் வராமையெனக் தன்னைத் திருத்திக் கொள்ளுதலும் முறையாகும்.

மனைவி நோயினுற் பிடிக்கப்பட்டிருந்தால் நாயகன் அவளுக்குத் தக்க பரிகாரஞ் செய்வித்தலும், அவள் இறந்தால் அதற்காகத் துக்கப்பட்டாமல், வேண்டுமாயின், பிள்ளை இல்லாக்கால் வேறொரு மனைவியைத் தேர்தலும் கடனும். பரீட்சிக்கப்பட்ட மாணுக்கன் பரீட்சை முடிபயறியும் வரையும் அதைப்பற்றிச் சிந்தித்தல் அவசியமற்றது.

சில சந்தர்ப்பங்களிலே அற்ப துக்கத்தால் நன்மை உண்டாகும். ஒருவன் பிழை செய்தானாயின், அவன் அதைக் குறித்து ஆழமாகச் சிந்தித்து மட்டாகத் துக்கப்பட்டால், அது தகாததென்பதும் அதனால் வருந் தீமைகள் இவையென்பதும் அவனுடைய மனசிலே படிதலினால், பின்னொரு முறை அப்பிழை செய்தற்குச் சந்தர்ப்பம் வரும்போது அதினின்றும் விலகிக்கொள்ளுதல் கூடும். பெருந் துக்கத்தினால் ஒரு நயமும் வராது; கேடே விளையும். அது சரீரபலத்தையும் மனத்தின்மையையும் கெடுக்கும். அவை கெடுதலினாலே தீவினை செய்தற்குச் சமயம் வரும்போது ஒருவன் தன்னைக் கட்டுப்பாடு பண்ணமாட்டாமல் இலகுவாய் அதிலே அகப்பட்டுப் பின்னுங் கலங்க நேரும். ஒருவன் ஒரு பொருளை இழந்துவிட்டால் அதற்காக அற்பமாகத் துக்கப்படுவானாயின், அந்தத் துக்கம் அப்படியான ஒரு பொருளைச் சம்பாதித்தற்கு வேண்டிய முயற்சியைச் செய்ய ஏவும். கிடைக்கமாட்டாத பொருளுக்காகத் துக்கப்படுதல் பெரும் பேதைமை. சுற்றமித்திரருடைய மரணத்திற்காகத் துக்கப்படுவோர் மிகப்பலர். துக்கம் உடற் கருவிகளின் தொழிலைக் குறைத்து நோய்க் கிடமாக்கும். அது சலரோகத்திற்கு ஒரு முக்கியகாரணமென்பர். “மனக்கவலை பலக்குறைவு” என்பது ஒரு முதுமொழி. துக்கம் உடலையேயன்றி மனத்தையுந் தாக்கிப் பைத்தியத்துக்குங் காரணமாகின்றது.

மெய்ப்பாட்டின் நோக்கம்

தொழிலின் பயனாய் இன்பதுன்பம் தோன்றுதல்போல தொழிலின் துணையாய் மெய்ப்பாடுகள் தோன்றும்.

அவை கோபம், அச்சம், உவர்ப்பு, செருக்கு, அன்பு, காதல் முதலியவைகள்.

ஒரு தொழில் இடையூறின் நடைபெறுமாயின், அது நிறைவேறுதற்குப் புதுத்துணை வேண்டியதில்லை. ஆதலால் அத்தொழில் நடக்கும்போது மெய்ப்பாடு தோன்றாது. * அது இடர்ப்படுமாயின் அதற்குத் துணையாக மெய்ப்பாடு தோன்றும்.

ஆடு வேலித்தளிரைக் கடிக்கும்போது, அதைக் கண்ட வீட்டுக்காரன், “சூ, சூ” என்று துரத்துவான். அது போகாவிட்டால், அதை வெருட்டுதற்காக வேலிக்குக் கல்லால் எறிவான். பின்னும் அது போகாவிட்டால், அவன் சினங்கொண்டு கல்லெடுத்து ஆட்டுக்கே எறிவான். முதலிரண்டு முறைகளிலும் கோபம் வராமையும் மூன்றாம்முறை கோபம், வந்தமைக்கும் காரணம் என்னவெனில், முதல் முறைகளில் அது ஒடிவிடும் என்ற எண்ணம் அவனிடத்திலிருந்தது. அஃதாவது, அதை அகற்றுந்தொழில் நிறைவேறியதாத அவனுக்குத் தோன்றியது. பின்னும் அது கடித்துக் கொண்டு நின்றமையால் தன்னெண்ணம் நிறைவேற வில்லையே என்ற கருத்தினாலே அவனுக்குக் கோபம் உண்டாயது. ஆகவே, தொழில் நிறைவேறுமையாற் கோபமுண்டாகு மென்பதும், கோபம் வந்தபின்பு தொழிலை நிறைவேற்றுதற்கு வேண்டிய முயற்சி பலவாகச் செய்யப்படும் என்பதும் இதனாலே தெளிவாகும்.

மெய்ப்பாட்டின் இலக்கணம்

மெய்ப்பாடு மனத்திலும் உடலிலும் உள்ள ஒரு நிகழ்ச்சி. அது நிகழும்போது (அ) ஊக்கம் வலியேறும், (ஆ) இதனாலே

* தொழிலுக்கிடரில்லாத போதும் சுவைகள் துணைசெய்யுமென்றும் அப் போது அவைகள் அதுபவத்துக் கெட்டமாட்டாதனவாய் அற்பவலியோடு நிற்குமென்றும் சிலர் கூறுவர்.

அகமுயற்சி கூடும்; (இ) இரத்தாசயம் சுவாசாசயம் முதலிய சில கருவிகள் பலமாக இயங்கும்; இரைப்பை முதலிய வேறு சில தொழிலைக் குறைக்கும்; (ஈ) உடலின் சில பாகங்களிலுள்ள இரத்தக் குழல்களில் இரத்தம் வேகமாய் ஓடும்; வேறு சிலவற்றில் மெல்ல ஓடும்; (உ) இவ் வேற்றுமைகளால் உண்டாகும் அதிர்ச்சி மனத்திற் புலப்படும். இவற்றின் தொகுதி மெய்ப்பாடு என்பதாம். ஆயினும், ஊக்கத்தின் வலியேற்றமே மற்றவைகளுக்குக் காரணமாதலால், அவ் வேற்றமே மெய்ப்பாட்டின் மூலமாம். இதுவேயன்றி, உடலிலுண்டாகும் நிகாரங்களின் புலப்பாடும் மனசில் நிகழ்தலால், இவ்விரண்டன் கூட்டமே மெய்ப்பாட்டு மூலமெனக் கொள்ளினும் அமையும். சில அறிஞர்கள் ஊக்கவலியேற்றத்துக்குக் காரணமாய் மனத்தில் ஒரு நிகழ்ச்சியுண்டென்றும், அதுவே மெய்ப்பாட்டின் மூலமென்றுக் கூறுவர். அப்படிப் பிரத்தியோகமான நிகழ்ச்சிக்கு அநுபவசாட்சி யில்லாமையால், அது அங்கீகரிக்கத்தக்கதன்றென வேறு சிலர் கூறுவர்.

* மெய்ப்பாட்டின் அங்கங்களுள் அகமுயற்சியின் ஏற்றம் தொழிலில் உள்ள தடைகளை நீக்கி அதை நிறைவேற்றுவதில் உறைப்பாய் நிற்கும். மனதுக்கும் மூளைக்கும் தொடர்புண்மையால் அகமுயற்சியேற மூளையின் முயற்சியும் ஏறும். அதனாலே மூளையிலுள்ள நாடிகள் நேராகவேனும் பிறவழியாகவேனும் (அ) இரத்தாசயம் முதலிய கருவிகளையும் (ஆ) தசை நார்களையும் (இ) உடம்பின் சிற்சில இடங்களுக்குப் போகும் இரத்தக் குழல்களையும் (ஈ) சரீரபலத்தையும் தாக்குகின்றன.

மெய்ப்பாட்டின் வகை

மெய்ப்பாட்டுக்கு மூலமாயுள்ளது ஊக்கவலியேற்றமாயின், அதை ஊக்கத்தின் வேறாக எண்ணுதல் அவசியமன்றெனில், அதனோடு நிகழும் உடல் வேற்றுமைகளும் அவற்றின் புலப்பாடும் ஊக்கத்துக்கில்லாமையால், அது வேறாக எண்ணப்பட

வேண்டியதேயாம். ஊக்கங்கள் தன்மையால் வேறுபடுதல் போல, மெய்ப்பாடுகளும் தன்மையால் வேறுபடும். போர்த் தொழிலுக்குத் துணையாகும் மெய்ப்பாடு ஓடித் தப்புதற் கேனும் இடர்ப்படுவோரைக் காத்தற்கேனுந் துணையாகாது. ஏனெனில், அவற்றுக்கு வேண்டிய உடல் முயற்சியும் நிலையும் வெவ்வேறுநவை. போர்த்தொழிலுக்குச் சினந்த முகமும் கொடிய பார்வையும் தீங்கு விளைக்குஞ் செயலும் வேண்டும். இடர்ப்படுவோரைக் காத்தற்கு முகமலர்ச்சியும் கண்ணுருக்கமும் ஆதரவான செயல்களும் வேண்டும். ஓடித் தப்புதற்கு அச்செயலில் ஈடுபடுங் கருவிகள் மாத்திரம் பலமேற வேண்டும்.

மெய்ப்பாடுகளுள் முக்கியமானவையும் அவைகள் சார்ந்து வரும் ஊக்கங்களும் பின்வருமாறு :—

மெய்ப்பாடு

ஊக்கம்

கோபம்
அச்சம்
அன்பு
காமம்
செருக்கு
உவர்ப்பு
அடக்கம்
ஆச்சரியம்
தனிமை

போருக்கம்
ஒதுங்குக்கம்
காப்பூக்கம்
காதலுக்கம்
முதன்மையூக்கம்
அருவருப்பூக்கம்
பணிவூக்கம்
ஆராய்வூக்கம்
கூட்டுக்கம்

இம் மெய்ப்பாடுகளுள் முதலில் நிற்பவை பின்வருவன வற்றிலும் பொதுப்பட வன்மையாற் கூடியவை. உதாரணமாக அச்சம் அருவருப்பிலும் வலியது; அன்பு செருக்கிலும் வலியது; காமம் தனிமையிலும் வலியது.

அருவருத்தல், பணிதல், ஆராய்தல் முதலிய தொழில் களைச் செய்தற்குப் பெருந்துணை வேண்டியதில்லை. இவை

காலதாமதப்பட்டுச் செய்யத் தக்கவை. ஆதலால் இவற்றுக்குத் துணையாகும் மெய்ப்பாடுகள் மென்மையானவை. முதலிற் கூறப்பட்ட நான்கு மெய்ப்பாடுகளும் வன்மையாற் கூடியவை. இவற்றுள் கோபமும் அச்சமும் பகைவனால் வரும் இடரினினும் நீங்கத் துணைசெய்வன. பகைவனிலிருந்து தப்புதற்கு மேலதிகமான பலமுஞ் சுறுசுறுப்பும் தளராமையும் வேண்டும். இம்மூன்றையும் மூளையிலுள்ள நாடிகள் * நேரேயும் சலாசயத்துக்கு மேலேயிருக்கும் ஊற்றுப்பையின் துணையைக் கொண்டும் வருவிக்கின்றன. நாடிகள் ஊற்றுப்பையை அருட்ட, அதன் ஊற்றுப் பெருகி இரத்தத்தோடு சேரும். இது இரத்தத்தோடு பித்தாசயத்துக்குப்போய், அங்கு சேமித்திருக்கும் சர்க்கரையைக் கவர்ந்து தசைநார்களுக்குக் கொடுத்து, இரத்தாசயத்தையும் சுவாசாசயத்தையும் தாக்கி அவற்றின் தொழிலை அதிகரிப்பித்துச் சீவவாயுவை உடற்கூறுகளுக்கு மேலதிகமாய் ஊட்டுகின்றது.

இதனால் அந்த நேரத்திலே தொழில் செய்தற்கு[†] உதவத் தக்க சரீரபலம் ஏறும்; இளைப்பு குறையும். உடம்பின் எந்தப்பாகத்துக் கருவிகள் அதிகம் முயற்சி செய்யவேண்டியனவோ அந்தப் பாகத்துக்கு இரத்தம் அதிகமாகச் செல்லும். அந்த நேரத்திலே தொழில் செய்ய வேண்டாதவைகளாகிய இரைப்பை முதலியவற்றுக்குச் செல்லும் இரத்தம் அளவாற் குறையும். அச்சம் நிகழும்போது, ஓடுதற்குத் துணையாகச் சரீரத்தை இலகுப்படுத்தற்காக பலசல நீக்கமும் உண்டாகும்.†

* இவை அநாசநாடிகள் எனப்படும்.

† இம் மெய்ப்பாடுகளின் நிகழ்ச்சியைப் பற்றி அப்பிராய பேதமுண்டு. தொழில் தடைபடும்போது, தொழில் செய்யகின்ற ஆற்றல் மூளையைத் தாக்க, அத்தாக்கத்தினாலே சலாசயத்தின் மேலுள்ள ஊற்றுப்பையிலிருந்து அங்குள்ள ஊற்று இரத்தத்தோடு கலத்தலினுண்டாகும் உடல் வேற்றமையும் அதனு

ஆதலால், கோபமேனும் அச்சமேனும் தோன்றும்போது சரீரத்தில் உண்டாகும் வேறுபாடுகளுட் பெரும்பாலானவை இவ்வூற்றினனும் இதை அருட்நீம் அதுரசநாடிகளாலும் ஆக்கப் படுகின்றன என்பதை அறிக. இவற்றிலேயன்றி வேறு எவ்வகைச் சந்தர்ப்பத்திலும் வேதனையைத் தாங்குதற்கும் ஆற்றலை ஏற்றுதற்கும் இவ்வூற்றே துணையாகின்றது.

அன்பு

அன்பு கோபத்தையும் அச்சத்தையும் போன்ற ஒரு வலிய மெய்ப்பாடு குழந்தைக்கு ஏதாயினும் இடர் நேர்ந்தால், அதன் தாய்தந்தையரிடத்தே இம்மெய்ப்பாடு உண்டாகும். இதை வடநூலார் வாட்சல்யம் என்பர். வட்சம் என்பது பசுக்கன்று. * வாட்சல்யமாவது பசு தன் கன்றிலே கொள்ளும் அன்பு. † இது மெய்ப்பாடுகளுள் ஒப்புயர்வில்லாதது. இது விரிந்து ஏனைய சுற்றத்தவரிலும் நண்பரிலும் பிறரிலும் பிற பிராணிகளிலுஞ் செல்கின்றது. எவ்வகைப் பிராணி இடர்ப்பதும் போதும் உண்டாகும் மெய்ப்பாடு இதுவே. இந்த மெய்ப்பாடு தோன்றும்போது, தொழில் செய்யுமாற்றலும் வேதனையைத் தாங்கும் வன்மையும் ஏறுகின்றன.

ஊண்டாகும் மனச்சலனமுமே கோபம் அல்லது அச்சம் என்று சிலர் கூறுவர். ஆயினும், அவ்வூற்றுச் சத்தைக் கோபமில்லாதவர்களுடைய இரத்தத்திலே செலுத்திப் பரீட்சித்தபோது அவர்களுக்குக் கோபமுண்டாகாமை காணப்பட்டது. ஒரு நாயிலே அந்த ஊற்றை இரத்தத்திற் சேராவண்ணம் தடைசெய்தபின்பு, அதற்குக் கோபம் மூட்டிப் பரீட்சித்தபோது அது கோபக்குறிகளைக் காட்டியது. ஆதலால் இவ்வூற்று இரத்தத்திற் சேருதல் கோபத்திற்குக் காரணமன்றென்பதும் அது இரத்தத்தோடு சேருதற்குக் காரணம் கோபம் என்பதும் பொருத்தமாம்.

* வட்சமென்பது குழந்தைகளுக்குப் பொதுப்பெயர்; பசுக்கன்றுக்குச் சிறப்புப் பெயர்.

† “கற்றுவின் மனம்போலக் கட்டுருக வேண்டுவனே” என்னுங் திருவாக்கு உற்றுநோக்கத்தக்கது.

ஒரு குழந்தையை ஒரு கொடிய நோய் பிடித்து விட்டால், தாய் தந்தையார்கள் ஊனின்றி உறக்கமின்றி ஓய்வின்றி அதற்கு வேண்டியவற்றைச் செய்கிறார்கள். வேறு நேரங்களிலும் குழந்தைகள் அவர்களை எவ்வளவாகக் கஷ்டப்படுத்தினாலும், அவற்றையெல்லாம் தாங்குதற்குத் துணையாயிருப்பதும் இம்மெய்ப்பாடே. பசு முதலிய பிராணிகள் தமது கன்றைக் காத்தற்காக உயிரையுந் துறக்கும். நண்பர்களுள்ளும் பரோபகாரிகளுள்ளும் சிலர் மற்றவர்களுக்காக உயிரைவிடத் தக்க பெரும் முயற்சிகளைச் செய்தற்குத் துணையாயிருப்பது அன்புமெய்ப்பாடேயாம்.

கலப்புமெய்ப்பாடு

ஒரே நேரத்திலே இரண்டு மூன்று ஊக்கங்கள் தொழிற்பட்டால் அவற்றோடு தொடர்புடைய மெய்ப்பாடுகளுந் தோன்றிக் கலக்கும். சிறந்த மெய்ப்பாடுகளுள் ஒன்றாகிய இரக்கம் ஒரு கலப்புமெய்ப்பாடு. என் அன்பன் வருந்துவதைக் காணும் போது துன்பமும் அன்புந் தோன்றுகின்றன. இவற்றின் சேர்க்கையே இரக்கமாம். அவன் வருந்தாவிட்டால் அவனைக் காணும்போது அன்பு வருமன்றி இரக்கம் வராது. உபகாரஞ் செய்தவர்களைக் காணும்போது நன்றியென்னு மெய்ப்பாடு உண்டாகின்றது. இது பணிவும் அன்பும் கலத்தலால் வருவது. பணிவும் மதிப்பும் சேர்ந்து வியப்பாகின்றன. வியப்பும் அச்சமும் சேர்ந்து பயபத்தியாகின்றன. நாணம் இகழ்ச்சி பொருமை முதலியவைகளும் கலப்பு மெய்ப்பாடுகளாம்.

• மெய்ப்பாடுகளின் பயன்

• மனிதனுக்குக் கீழ்ப்பட்ட பிராணிகளுக்கு மெய்ப்பாடுகளால் எக்காலமும் நன்மையே வரும். இரண்டு மிருகங்கள் போர் செய்யும்போது தோற்கும் மிருகத்துக்குப் போரினாலே தீமை விளையுமாயினும், கோபமெய்ப்பாட்டினால் அதன் பலம் ஏறுதலும், வேதனையைத் தாங்கத்தக்கதாய் இருத்தலும்

அதுக்கு நன்மையானவைகளே. குட்டிகளைக் காத்தற்குத் தோன்றும் அன்பு மெய்ப்பாட்டினாலே தாய் மிருகம் தனக்கு வரும் வேதனையை இலகுவாகத் தாங்கிக் கொள்ளுகின்றது.

மனிதனுக்கோவெனில், கோபம் அச்சம் முதலிய மெய்ப்பாடுகள் மட்டுக்கு மிஞ்சி வருதலுண்டு. கோபம் சற்றே அளவு கடந்தால், மனம்பதறும்; கை கால் தடுமாறும்; செய்வதெது செய்யத் தகாததெது என்பது தெரியாமற் போம்; போர் குருட்டுப் போராய்விடும்; வெல்லுதல் அரிதாகும். அச்சமும் அளவுக்கு மிஞ்சினால், மனமும் உடற்கருவிகளும் பதறும்; சிலர் அவதானமின்றி ஓடித் தடக்கி விழுந்து அகப்படுவார்கள்; சிலர் நின்ற நிலையில் நிற்பார்கள்.

அன்றியும், மனிதன் கோபிக்கத் தகாத சந்தர்ப்பங்களிற் கோபித்தலும் அஞ்சவேண்டாதவற்றுக் கஞ்சதலும் உண்டு. தாய் தந்தையரும் ஆசிரியர்களும் சிறுவர்களிலே கோபித்தல் தகாது. இவர்களைத் திருத்துதலே அவர்களுடைய கடன். இதற்கு அவர்களுடைய இயல்பான சரீரபலம் போதியது. ஆதலாற் கோபம் அவசியமன்று. கோபத்தினாலே நீதியினமான தண்டனை செய்ய நேரும். “எதிரி எளியவனான கோபம் சண்டாவன்” என்பது ஓர் அரிய முதுமொழி. அவசியமில்லாத அச்சம் அறியாமையினால் வரும். கடலை முதலிய இடங்களிலே பேய் உண்டென்றஞ்சதலும், சிலர் சாரைப்பாம்புக்கஞ்சதலும், சிலர் நோய்கள் வந்தால் அவற்றுக்கஞ்சி அவற்றைப் பெருப்பித்தலும் அறியாமையினாலாவன. அச்சத்தினாலுண்டாகும் தடுக்காட்டம் இரத்தாசயத்தைத் தாக்கும்; அதனாலுண்டாகும் ஏக்கம் சில காலங்களிலே மூளையைத் தாக்கி விடுகின்றது.

வினாக்கள்

க. வேதனைகளுக்குக் காரணம் யாது?

உ. மனியோசையால் வரும் இன்பத்துக்கும் யாதோசையால் வரு மீன்பத்துக்கும் உள்ள வேற்றுமையாது?

- ந. ஒரு தொழில் செய்தலால் வரும் இன்பம் அவ்வகைத் தொழிலைப் பின்னும் செய்தற்குக் காரணமாகுமா?
- ச. மந்த மாணக்கர்களுக்கு முதலில் இலகுவான வேலை கொடுத்தலால் வரும் நன்மை யாது?
- ரு. தண்டனையின் வரம்புகள் யாவை?
- சு. முன்வேதனைகள் எவை?
- எ. துக்கத்தின் நயநட்டங்களெவை?
- அ. மெய்ப்பாட்டின் மூலத்தின் கூறுகள் எவை?
- க. ஆசிரியர் படிப்பிக்கும்போது கேரட்கொள்ளுதலால் ஒருந் தின்புகள் எவை?
- க0. சலாசயத்துக்கு மேலுள்ள ஊற்றின் தொழில்கள் எவை?
- கக. மெய்ப்பாடுகளின் பயன் யாவை?

பத்தாம் அதிகாரம்

காண்டல்

அறிதலின்வகை—அசர்காட்சி—பொறிச்சாட்சி—பல்புக்காட்சி—நற்காட்சி—மானதிகாட்சி—மனக்கோள்—காட்சிப் போல்.

அறிதலின்வகை

அறிவைப்பெறும் வழிகள் மூன்று. அவை காண்டல், கருதல், கேள்வி என்பன. “அதிலே நிற்பது ஒரு பசி” என்றறிதல் காண்டலறிவு. அடுக்களையிலிருந்து புகைவருதலைக் கண்டு, அங்கே நெருப்பு உண்டு என்றறிதல் கருதலறிவு. “மலைகளுள் உயரமானது இமயம்” என்றறிதல் கேள்வியறிவு. கேள்வியறிவாவது காண்டலாலேனும், கருதலாலேனும், இரண்டினாலுமேனும் பிறர் அறிந்ததை அறிதல். ஆதலால், அறிவை நேரேபெறும் வழிகள் காண்டலும் கருதலுமாம். இவற்றுள், கருதல் தொடர்பறிதல் தொடர்புப்

பொருளறிதல் என இருதிறப்படலால், அறிவை நேரே பெறும் வழிகள் காண்டல், தொடர்பறிதல், தொடர்புப் பொருளறிதல் என மூன்றெனச் சிறப்புடைத்தாம்.

காண்டலுக்கும் கருதலுக்கும் மனவாற்றல் வேண்டப்படும். ஒருவர் பாடும்போது, அப்பாட்டின் ஒலியைக் கேட்டற்கும் இராகத்தையேனும் பொருளையேனும் அறிதற்கும் மனவாற்றல் இன்றியமையாதது; ஆகிலும் அது போதியதன்று. கீராவியானது யந்திரமின்றித் தொழில்செய்யமாட்டாததுபோல, மனவாற்றல் மூளையிலுள்ள கருவிகளின்றித் தொழிற்படாது. ஒவ்வொரு வகையான தொழிலைச் செய்தற்கும் ஒவ்வொருவகையான நாடிமூலங்களாகிய யந்திரங்கள் மூளையில் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, ஐம்புலன்களையும் பெறுதற்குத் துணையான நாடிமூலங்கள் மூளையின் வெவ்வேறு பாகங்கள் விருக்கின்றன. இந்த நாடிமூலங்களிலே நாடிப்பதார்த்தமேயன்றித் தூய இரத்தமும் கேடயச் சத்துமுண்டு. இவைகள் நாடிமூலங்களிலே குறைவடைந்தால் அவைகள் தொழில் செய்யமாட்டா.

காண்டல் அகக்காட்சி, பொறிக்காட்சி, மானதக்காட்சி என மூவகைப்படும். அகக்காட்சியாவது வேதனை மெய்ப்பாடாகிய தாக்கங்களையும் அறிதல் விரும்பல் துணிதல் முயலல் ஆகிய மனத்தொழில்களையும் காணுதல். பொறிக்காட்சியாவது கண், காது முதலிய பொறிகளாற் புலப்படுவனவற்றைக் காணுதல். மானதக் காட்சியாவது பொறிக்காட்சியைக் கொண்டு பொருளை அறிதல்.

அகக்காட்சி

அகக்காட்சியாவது மனத்தில் நிகழ்வனவற்றையறிதல். நான் ஒரு பரீட்சையிற் சித்தியடைந்தால், அதனால் வரும் இன்பத்தை யதுபவிக்கும்போது, அது இன்பமாயிருத்தலை அறிகிறேன்; நான் ஒரு விஷப்பாம்பைக் கண்டு அஞ்சினால்,

நான் அஞ்சியதை அறிகிறேன். இப்படியே ஒவ்வொரு தாக்கமும் நிகழும்போது அந்தத் தாக்கத்தை அறிகின்றேன். நான் ஒரு பொருளை ஆராயும்போது அவ்வாராய்தலையும், ஒரு தொழிலைச் செய்ய விரும்பும்போது அவ்விருப்பத்தையும், ஒரு தொழிலைச் செய்யத் துணியும்போது அத்துணிதலையும், தொழில் செய்யும்போது அதிலே மனம் முயலுதலையும் அறிகின்றேன். இப்படியாக மனநிகழ்ச்சிகள் அறியப் படுகின்றன.

பொறிக்காட்சி

பொறிக்காட்சி ஒரு நெடுங் தொழிலாகினும் எளிதானது போலத் தோன்றும். எனக்கு முன்னே ஒரு மாம்பழம் இருந்தால், நான் அதைக் காண்பதில் எவ்வகைப் பிரயாசமும் தோன்றவில்லை. கண்ணுக்கு எதிர்ப்பட்ட உடனே அதை அறிகிறேன். அறிதற்கு மனம் தொழிற் படவேண்டும். மனத்துக்கும் மாம்பழத்துக்கும் இடையிலே அநேக பொருள்கள் உண்டு. அத்தனை பொருள்கள் இடைவினாவிருக்கவும் மாம்பழம் மனசுக்குப் புலப்படுதல் எவ்வாறு? கண் காண்பதன்று. அது கண்ணாடியைப் போன்ற ஒரு கருவி. மாம்பழத்திலே விழுகிற ஒளி கண்ணுக்கூடாகப் போய் அதுக்குப் பின்னே விருக்கிற படலத்தில் விழும். புலனாகள் அந்தப் படலத்திலிருந்து மூளையின் பார்வைப் பாகத்துக்குச் செல்கின்றன. கட்டபடலத்திலே விழும் ஒளி ஏதோ மாறுதலடைந்து, இந்த நாடிகளைத் தாக்குகின்றது. அந்தத் தாக்கம் நாடிகளின் வழியாக மூளையின் பார்வைப் பாகத்தை யடைகின்றது. மூளைக்கும் மனசுக்கும் தொடர்புண்டென்பது அகநூலின் ஆதார விதியாற் பெறப்படும். * மூளையை அடைந்த தாக்கம் ஏதோ ஒரு விதமாக மனசை யடைந்து ஒரு தாக்கமாகி மாம்பழத்தின் தோற்றம் உண்டாதற்குக் காரணமாகின்றது. ஆகவே மாம்பழத்துக்கும் மனசுக்குமிடையே வெளி, கண், கட்டபடலம்,

* முதலதிகாரத்திற் காண்க.

நாடிகள், மூளை, மூளைக்கும் மனசுக்குமுள்ள தொடையாகிய ஆறு பொருள்களிருக்கின்றன.

ஒளி கண்ணிலே எப்படி விகாரப்படுகிறதென்பதும், மூளையில் நடக்குந் தொழில் எப்படிப்பட்டதென்பதும், அத் தொழிலின் பயன் மனசை எப்படித் தாக்குகிறதென்பதும், மனசிலே தோற்றம் எப்படி உண்டாகிறதென்பதும் யாம் அறியோம். அந்தத்தோற்றம் எதைப்போலுமெனில்; “எனக்கு ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது” என்பதைக் கொழும்பி விருக்கும் எனது நண்பருக்குத் தெரிவிக்கில், நான் சிட்டுக் களத்திலிருக்கும் * வினையாளருக்கு அதைச் சொல்ல, அவர் தந்திமூலமாகக் கொழும்பிலுள்ள வினையாளருக்குத் தெரிவிக்க, அவர் அதைப் பேச்சுத் தந்தியால் எனது நண்பருக்குத் தெரிவிக்க அவர் அதைக் கேட்டறிவதுபோலாம். நண்பர் விஷயத் தெரியாதவரானால் நானே தம்மோடு பேசுகிறேன் என்று நினைப்பார்.

கண்ணிலே பழுது நேர்ந்தால், பொருளின் நிறம் தெரியாமலிருக்கும்; அல்லது பொருள் சிறிதாயேனும், பெரிதாயேனும் தோன்றும்; அல்லது பொருள் தெளிவாகத் தோன்றுது. ஒளி கண்வழியாகச் சென்று மனசுக்குப் புலப்படுவதுபோல, ஒலியும் நாற்றமும் இரசமும் ஊறும் முறையே காது நாசி நா தோல் ஆகிய இவற்றின் மூலமாக நாடிகளை யடைந்து அங்கே ஒவ்வொன்றும் ஏதோ மாறுதலடைந்து அவற்றின் வழியாக மூளையைச் சேர்ந்து அதிலிருந்து மனசுக்குப் புலப்படுகின்றன. பார்த்தலால் வரும் அறிவின் நிகழ்ச்சி எப்படிப்பட்டதென்பதை நாம் அறியாமலிருப்பது போலவே கேட்டல் மணத்தல் முதலியவற்றால் வரும் அறிவின் நிகழ்ச்சியும் எவ்வாறுவதென்பதை நாம் அறியோம்.

* தபாலரீஸ் என வழங்கப்படுவது.

ஒளியானது கண்ணின் பிற்படலத்தில் ஒரு தாக்கத்தை ஆக்குகின்றதென்று எண்ண இடமுண்டு. இரு கண்களையும் மூடிக்கொண்டு ஒரு கண்ணின் ஒரு பக்கத்திலே நகத்தால் அமர்த்த, ஒரு வடிவம் தோன்றும். இதிலிருந்து ஒளியின் தொழில் ஒரு தாக்கமென்பது பெறப்படுகின்றது. ஆகவே, ஒளியினது தாக்கம் கண்ணிலிருந்து மூளைக்குச் செல்லும் நாடிகளைத் தாக்குவது போல, ஒளியினது தாக்கம் காதிலிருந்து செல்லும் நாடிகளையும், நாற்றப்பொருளின் தாக்கம் நாசியிலிருந்து செல்லும் நாடிகளையும் தாக்குகின்றன என்று கொள்ளலாம். மற்றவைகளும் இவ்வாறே. தாக்கங்கள் ஒரே தன்மையினவாயின், ஒரே தாக்கத்தினால் ஒளியும் ஒலியும் இரசமும் உண்டாதற்குக் காரணம் அவைகள் தாக்கும் நாடிகளின் தன்மையிலேனும், அவைகள் அடையும் மூளைப்பகுதிகளின் தன்மையிலேனும், இரண்டிலுமேனும் உள்ள வேற்றுமையாதல் வேண்டும். அப்படியாயின், காட்சி நாடிகளைக் காதிலே வைத்தல் கூடுமாயின், ஒலி அந்த நாடிகளைத் தாக்க, அந்தத் தாக்கம் அவற்றின் வழியாக மூளையின் பார்வைப் பாகத்திலே தாக்க, அந்தத் தாக்கத்தால் மனசுக்கு ஒரு வடிவம் தோன்றுமென்றும், இரசநாடிகளைக் கண்ணிலே வைத்தல் கூடுமாயின், ஒரு பொருள் இரசமாகப் புலப்படுமென்றும் ஓர் அறிவாளி கூறுகின்றார். *

பொறிகளாலறியப்படும் அறிவு புலன் எனப்படும். ஒவ்வொரு புலனும் பலதிறப்படும். ஒளியின் மூலபேதங்கள் சிவப்பு பச்சை நீலம் என மூன்றும். இவைகள் பல்வாறுகக் கலத்தலால் இருதூற்றுக்கு மேற்பட்ட நிறங்கள் உண்டாகின்றன. ஒளியானது இசை இரைச்சல் என இருவகைப்படும். இசையாவது காதுக்கினிய ஒலி; இரைச்சல் இனிமையற்ற ஒலி. இவைகள் ஒவ்வொன்றும் பலவேறு வகைப்படும்.

* இப்படியாயின், மனிசசத்தம் மூளைக்குத்தியாகவும், ஒரு பசு இனிப்புச் சுவையாகவும் தோன்றினும் தோன்றும்.

இரசம், கசப்பு இனிப்பு புளிப்பு உவர்ப்பு என நான்கு வகைப் படும். இவைகள் கலந்து பலவேறு வகைப்பட்ட இரசங்களை ஆக்கும். இவைகளுள், கசப்பு நாவின் அடியிலும், இனிப்பு நாதுனியிலும், புளிப்பு நாவின் பக்கங்களிலும், உவர்ப்பு நாதுனியிலும் பக்கங்களிலும் இரசிக்கப்படும். கசப்பான பொருளையும் இனிப்பான பொருளையும் கலந்து நாதுனியில் வைத்தால் இனிப்புமாத்நிரம் புலப்படும். ஒத்த இரசங்கள் நாற்ற வேற்றுமையால் வேறுபோலத் தோன்றும். வெங்காயமும் அப்பிள் பழமும் ஒரே இரசமுடையன. குளினும் காப்பியும் ஒரே இரசமுடையன. மூக்கைப் பொத்திக்கொண்டு அருந்தினால் இவைகள் ஒரேவிதமாகவே இரசிக்கும். * நாற்றமே யன்றி ஊறுகளும் கலந்து இரசத்தை வேற்றுமைப் படுத்துகின்றன. நாற்றம் பலவகைப்படும். அதன் வகைகள் வரையறுக்கப்படவில்லை.

தோலின் அறியப்படும் ஊறுனது பரிசம் குளிர் அனல் கோ என நான்கு வகைப்படும். அதன் ஒவ்வொரு ஊற்பாகமும் இவற்றுள் ஒவ்வொன்றைக் காட்டும். ஒன்றைக் காட்டும் பகுதி மற்றொன்றைக் காட்டமாட்டாது:

இப்புலன்களின் ஒவ்வொருவகையும் உறைப்பு வகையாற்பின்னும் பலதிறப்படும். உதாரணமாக, சிவப்பு கிறத்திலே கடுஞ்சிவப்பு மென்சிவப்பு எனப் பலவகையுண்டு. ஒலி உரத்த ஒலி மெல்லிய ஒலி எனப் பலவகைப்படும். பிறவும் இவ்வாறே.

ஒரு பொறியின் வழியாகப் பொருள் அறியப்படும்போது, முதலில் அது ஒரு தாக்கமாகவே தோன்றும். அப்போது “ஏதோ ஒன்று தோன்றுகின்றது” என்ற அறிவு மாத்திரம் உண்டாகும். ஒலியாயினும் ஒளியாயினும் மற்றெவ்வகைப்

* இதனாலே, கசப்பான மருந்துகளைப் பருகும்போது மூக்கைப் பொத்தித் தன் பொருத்தமாகின்றது.

புலனாகினும் முதலில் ஒரே விதமாகவே தோன்றும். இத் தோற்றம், வேற்றுமை தோன்றாத தோற்றமாதலால், நிர்விசுதப்பக்காட்சி என்னப்படும். பின்பு இவைகள் தெளிவாகி ஒளியாயேனும், ஒலியாயேனும், ரீறிகொன்றாயேனும் தெளிவாகத் தோன்றும். இங்ஙனம் ஒளி, ஒலி, சுவை, ஊறு, நாற்றம் ஆகிய இவற்றை அறிதல் பொறிக் காட்சியாம்.

மானதக் காட்சி

பொறிக்காட்சியாகிய ஒளி, ஒலி முதலியவற்றைக் கொண்டு பொருளை அறிதல் மானதக்காட்சியாம். மாம்பழத்திலிருந்து வரும் ஒளியை அறிதல் பொறிக்காட்சி. அவ்வொளியைக் கொண்டு மாம்பழத்தின் வடிவத்தை அறிதல் மானதக் காட்சி. இது கருதலினால் வருவது.

பொருளிலிருந்து வரும் ஒளியைக்கொண்டு அதன் வடிவத்தை அறிதற்கு அதன் கூறுகளின் இடத்தொடர்பை அறிதல் வேண்டும். உதாரணமாக, சப்தரிகுதி என்னும் நட்சத்திரக் கூட்டத்தை நாம் அறியில், அந்த ஏழு நட்சத்திரங்களையும் காணாதலோடு அவற்றின் இடத்தொடர்பையும் அறிதல் வேண்டும். அப்படியான இடத்தொடர்பில்லாத ஏழு நட்சத்திரங்கள் சப்தரிகுதி ஆகா. இதுபோல, மாம்பழத்தின் தோற்றத்திலுள்ள கூறுகளின் இடத்தொடர்பை அறிந்தே அதன் வடிவத்தை அறிதல் கூடும்.

அந்தத் தோற்றத்தின் வடிவத்தையறிய, அதைப்போல முன்கண்ட வடிவங்களின் நினைப்பு[†] வரும். அந் நினைப்பிலே அது ஒரு மாம்பழம் என்ற அறிவு உண்டாகின்றது. மாம்பழத்தை முன் காணாதவன் அதை ஒரு பழமென்றாவது எண்ணுவான்.

[†] ஒப்புமைச் சார்பினால் வரும். இதை கசடும் அதிகாரத்திற் காண்க.

அம் மாம்பழத்திலே கண்ணுக்குப் புலப்படாத தாகிய அதன் பிற்பக்கம் எப்படியிருக்குமென்பது முன் கண்ட மாம்பழங்களின் வடிவத்தைக்கொண்டு அறியப்படும். பலமுறை கண்ட பொருள்களின் சில பகுதிகளை மாத்திரம் நாம் கண்டு அவற்றிலிருந்து அப்பொருள்களின் முழுவடிவத்தையும் நாம் மட்டிடுதல் வழக்கம். சிலர் எழுதும்போது எழுத்துக்களின் முழு வடிவத்தையும் எழுதாமற் சில பகுதிகளை மாத்திரம் எழுதுகிறார்கள். எழுத்திலே பயிற்சியுள்ளவர்கள் அவைகளை வாசிப்பார்கள். பயிற்சியில்லாத சிறுவர்கள் வாசிக்க மாட்டார்கள். மிகத் தெளிவான எழுத்துக்களை வாசிக்கும்போதும் ஒவ்வோரெழுத்தையும் நாம் பார்ப்பதில்லை; ஒரு சொல்லின் சில எழுத்துக்களை மாத்திரம் பார்த்து, அவற்றிலிருந்து முன்னுபவத்தால் அச் சொல்லை மட்டிடுகின்றோம். இதனாலே அச்சுப்பிழை பார்க்கிறவர்கள் அநேக பிழைகளை நழுவவிடுகிறார்கள்.

இனி, அந்த மாம்பழம் காகிதத்தினுற் செய்யப்பட்டதோ, மண்ணினுற் செய்யப்பட்டதோ, மரத்தினுண்டானதோ என்பதைப் பரிசம் மணம் சுவை முதலிய பிறபொறிகளின் துணைகொண்டு அறிதல் வேண்டும். பொறிக்காட்சியின் வடிவத்தை இடத்தொடர்பால் மட்டிட்டு, பழைய அறிவின் துணை கொண்டு இன்ன பொருளென்றறிதல் மானதக்காட்சியாம்.

மனக்கோள்

மாம்பழத்தின் ஒளிவடிவத்தையறிந்தபின்பு, அது இன்ன தென்று அறிதற்கு, முன் கண்ட மாம்பழங்களின் ஞாபகம் வரும் என்றோம். முன் கண்ட மாம்பழங்கள் நிறத்தாலும் அளவாலும் பலவேறு வகைப்பட்டிருக்கும். அவைகளொவ்வொன்றின் ஞாபகமும் வருதல் சாலாது. ஆதலால், ஞாபகத்துக்குத் துலக்கமாய் வருவது அவற்றின் பொதுத் தன்மையாம்.

பொருள்களின் பொதுத் தன்மையை அறிதல் எவ்வாறு என்பதை ஆராய்வாம். இதற்கு அநேக அவயவங்களை யுடையதாகிய பசுவை உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்வோம்.

பசுக்கள் பல நிறமான மயிருடையனவாயினும், யாவும் மயிருடையன. மயிருடைமை பசுக்களின் ஒரு பொதுத் தன்மை. அவைகள் பலவகையான கொம்புகளுடையனவாயினும், யாவும் கொம்புடையன. கொம்புடைமை அவற்றின் ஒரு பொதுத்தன்மை. அவற்றுட் சில சிறுத்தும் சில பருத்தும், சில கொழுத்தும் சில மெலிந்தும் இருப்பினும் அவற்றின் வடிவம் ஒரே தன்மையானது. அவற்றின் வடிவம் ஒரு பொதுத்தன்மை. இப்படியாக அநேக பொதுத்தன்மைகள் அவற்றிலே காணப்படுகின்றன. இவற்றின் தொகுதியே பசுக்களின் பொதுத்தன்மையாம். இப்பொதுத்தன்மை ஓரினப் பல் பொருள்களிலிருந்து மனத்தினுலே கவர்ந்து கொள்ளப் படுதலினுலே மனக்கோள் எனப்படும்.

காட்சிப் பொருள்களைப்பற்றிய மனக்கோள் சிறப்புத் தன்மைகள் நழுவுதலால் வருவது. ஒருவன் அநேக பசுக்களைக் கண்டானாயின், எல்லாப் பசுக்களிலுங் காணப்பட்ட தன்மைகள் அவனுடைய மனத்திலே அதிகமாய்ப் பதியும். சிலவற்றில் மாத்திரங் காணப்பட்டவைகள் மனத்திலே பதியாமல் நழுவிப்போம். பத்துப் பசுக்களிலே இரண்டு மாத்திரம் வெண்ணிறமானவையாயின், வெண்ணிறம் பசுவென்ற கருத்தோடு சேராமல் நழுவிவிடும். இரண்டு மாத்திரம் கரியவை யாயின், கார்நிறமும் நழுவிவிடும். இப்படியாகச் சிறப்புத் தன்மைகள் நழுவும்; அவை நழுவ, பொதுத்தன்மைகள் நிலைக்கும்.

காட்சிக்கெட்டாத பொருள்களின் மனக்கோள் கருதலாற் பெறப்படும். இரண்டு, பொருள்களின் தொடர்பு வடிவம்ற்றது. தொடர்பு கொண்டு பெறப்படும் அநேக தொடர்புப் பொருள்களும் வடிவம்ற்றவைகள். ஆதலால் இவற்றின் மனக்

கோள்கள் கருதலாற் பெறப்படுவன. இவ்வகையான மனக் கோள்கள் நூல்களிற் பெரும்பாலும் வரும். எண் அநந்தம் தொடர் முதலிய கணிதநூல் மனக்கோள்களும், அணு மின் முதலிய பெளதிகநூல் மனக்கோள்களும், கடவுள் ஆன்மா முதலிய சமயநூல் மனக்கோள்களும் கருதல்வழியாக வந்தவைகளாம்.

காட்சிப் போலிகள்

காட்சியிலே தவறுகள் பலவாறாக வரும். ஆயினும், அவைகள் திரிபுக்காட்சி இல்பொருட்காட்சி யென்னும் இருவகைகளுள் அடங்கும். குற்றியைக் கள்வனாகக் காணுதல் திரிபுக்காட்சி. ஒன்று மில்லாத விடத்திலே பேயைக் காணுதல் இல்பொருட்காட்சி.

இவற்றுள், திரிபுக்காட்சி பொறித்திரிபினாலேனும் மனத்திரிபினாலேனும் உண்டாகும். ஒரு நிமிர்வரையும் மட்டவரையும் ஒரேயளவினவாயிருப்பினும், நிமிர்வரை மட்டவரையிலும் நீளமாகத் தோன்றும். ஆதலால், ஒரு சதுரம் சதுரம்போலத் தோன்றுது. சில சந்தர்ப்பங்களிலே நேர்வரை வளைவாகவும், சமாந்தரவரைகள் சமாந்தரமற்றவைகள் போலவுந் தோன்றும். ஒரு சிறிய பொருளும் ஒரு பெரிய பொருளும் ஒரே நிறையுள்ளனவாயின், சிறியபொருள் மற்றதிலும் நிறை கூடியது போலத் தோன்றும். இவைகள் பொறித்திரிபினால் யாவர்க்கும் என்றும் இயல்பா யுண்டாகுந் திரிபுக்காட்சிகள்.

மனத்தை மெய்ப்பாடுகளும் ஆசைகளுந் தாக்கும் போது, ஒன்று வேறொன்றாகத் தோன்றும். அச்சத்தினாலே குற்றிகள்வனாக அல்லது பேயாகத் தோன்றும்.

ஒருமுறை ஒரு கடற்சேனாதிபதி மீன்பிடிக்காரரின் கப்பல்களைப் பசைவரின் போர்க்கப்பலாகக் கண்டு அவைகளைக் கடலில் ஆழ்த்தினான். பிறகுநில் நெடுங்காலம் வசித்த ஒருவன்

தன்னுருக்குத் திரும்பிவருந் தினத்திலே, அவன் வரவை எதிர்பார்க்கும் அவனுடைய தாயாருக்குக் காற்றின் இரைச்சல் அவன் வரும் பண்டியின் இரைச்சலாகவும், அவனைப் போன்றவர்கள் அவனாகவும் தோன்றுதற்கு மூலகாரணம் மகனைக் காணும் ஆசையாம்.

இல்பொருட் காட்சியாவது இல்லாத பொருளைக் காணுதல். ஒருவர் ஒரு பொருளை நெடுநேரம் உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தாராயின், அப்பொருள் அவர் போகும் இடமெங்கும் தோன்றுதலுண்டு. கூத்துப் பார்த்துக்கொண்டு போனவர் படுத்திருக்கும்போது, அந்தக் கூத்துப் பாட்டுக்கள் அவருக்குக் கேட்பதுண்டு. கடற்பிரயாணஞ் செய்தவர்கள் கரைக்கு வந்தவுடனே நிலம் அசைவது போல அவர்களுக்குத் தோன்றும். * இளைப்பினாலும் மது முதலிய வெறிப் பொருள்களின் தாக்கத்தினாலும் இல்பொருள் தோன்றுதலுமுண்டு. இத்தாக்கங்கள், கண் காது முதலிய கருவிகளிலிருந்து மூளைக்குச் செல்லும் நாடிகளில் உண்டாகுந் தாக்கங்களை ஒக்குமென்றும், நாடிகளின் தாக்கத்தினாலே காட்சியுண்டாவது போல இத் தாக்கங்களினாலும் காட்சி யுண்டாகும் என்றுஞ் சிலர் கூறுவர்.

ஒருவர் ஒரு பொருளை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது, அப்பொருள் அவ்விடத்திலில்லாதிருக்க அது தோன்றுதலுமுண்டு. ஒரு சூத்திரரதத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போது, அது வராதிருக்கவும் அதன் ஒலி கேட்பதும், சுடலையிலே பேசிருக்குமென்று அஞ்சிக்கொண்டு போகிறவனுக்குப் பேய்தோன்றுவதும் இவ்வகையானவைகளாம். இப்படியாக ஆசையினாலும் அச்சம் முதலிய மெய்ப்பாடுகளினாலும் இல் பொருள் தோன்றுவதெவ்வாரெனின், அவ்வவற்றிற்குரிய

* இவைகள் நிலைத்தலால் வருவன. நிலைத்தலின் தன்மையை கச.ம் அதிகாரத்திற் காண்க.

பொருள்களின் வடிவம் மனதிலுண்டாகி மூளையில் அதிர்ச்சியை யுண்டாக்குமென்றும், அப்போது அவ்வப்பொருள் வெளியே யிருப்பதாகத் தோன்று மென்றுஞ் சிலர் கூறுவர். இது உருவெளித் தோற்றம் எனப்படும். “அஞ்சினவன் கண்ணுக்கு ஆகாயமெல்லாம் பேய்” ஆவது இதனாலென்க.

வினாக்கள்

- க. ஒரு பொருளைக் காணும்போது பொருளுக்கும் மனத்துக்குமிடையே உள்ளவைகள் எவை?
- உ. ஒளியும் ஒலியும் தரக்கங்கையே ஆக்குவனவாயின், அவை புலப்படும் போது வேறுபடுதல் எவ்வாறு?
- ங. பொறிக்காட்சி மானத்தக்காட்சியாதல் எவ்வாறு?
- ச. காட்சிக்கெட்டாதவற்றின் மனக்கோள்கள் ஆக்கப்படுதல் எவ்வாறு?
- டு. காட்சிப்போலிகள் எவை?

பத்ரோராம் அதிகாரம்

தொடர்பறிதல்

தொடர்பு — தொடர்புவகை — தொடர்புப் பன்மை.

தொடர்பு

ஒரு பொருளைக் காணும்போது அதன் தன்மைகளை அறிதலுபோலப் பல பொருள்களைக் காணும்போது அவற்றின் தொடர்புகளை அறியலாம்.

ஒரு மைக்கூட்டைக் காணும்போது கூடானது மை இருக்கிறதற்கு இடமாதலையும் அது மையோடு இடத்தொடர்புடைமையையும் நாம் அறிகிறோம். அக் கூடு கரியதாயின், கருமைக்கும் அக் கூட்டுக்குமுள்ள தொடர்பு குணத்தொடர்பு

என்பதை அறிகிறோம். அதிலுள்ள மையுங் கரியதாயின் கூட்டின் நிறத்துக்கும் மையின் நிறத்துக்கும் ஒப்புமைத் தொடர்புண்டென்பதை அறிகிறோம். அந்த மைக் கூட்டைக் கவிழ்க்கும்போது மை சிந்தாமலிருந்தால், மைக்கூட்டிலுள்ள அடைப்புக்கும் சிந்தாமைக்குமுள்ள தொடர்பு காரணத் தொடர்பென்பதை அறிகிறோம். மையும் கூடும் அடைப்பும் தனித்தனியே மைக்கூட்டின் சிணையென்பதை யறிகிறோம். அந்த மையை ஒரு கிண்ணத்திலாற்றினால், கிண்ணத்திலிருக்கும் மைக்கும் மைக்கூட்டிலிருந்த மைக்கும் உள்ள தொடர்பு ஒற்றுமைத் தொடர்பென்பதை யறிகிறோம். இங்ஙனம் பொருள்களின் தொடர்பை யறிதல் அறிவை நேரே பெறும் வழிகளுள் ஒன்றாகின்றது.

தொடர்புவகை

பொருள்களுக்கிடையேயுள்ள தொடர்புகள் பத்துவகைப் பறும். அவை பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் ஆகிய ஆறினுமிருந்து தோன்றும். பொருளிலிருந்து தோன்றுவன ஒரே பொருளாகும் ஒற்றுமைத் தொடர்பும், ஒரே வகைப் பொருளாகும் ஒப்புமைத் தொடர்பும், ஓரினத்துப் பொருள்களின் கூட்டமாகும் கூட்டத்தொடர்புமாம். இடம், காலம், சினை, குணம் ஆகிய இவற்றினின்று இடத்தொடர்பும், சாலத்தொடர்பும், சினைத்தொடர்பும், குணத்தொடர்பும் முறையே தோன்றும். தொழிலிலிருந்து காரணத் தொடர்பும் குறித்தொடர்பும் அகத்தொடர்பும் தோன்றும். உண்ணுதல் பசி தீர்தற்கும், கற்றல் அறிவேறற்கும் விழுதல் நோவிற்கும் முறையே காரணங்களாதலால், தொழிலிலிருந்து காரணத் தொடர்பு தோன்றுதல் பெறப்படும். இரு பொருள்களுக்கிடையே காரண காரியத் தொடர்பிருப்பினும் அத்தொடர்பு தோன்றுவிடத்து, ஒன்று மற்றதோடு குறித்தொடர்புடைய தெனக் கொள்ளப்படும். அகத்தொழிலிலிருந்து அகத்தொடர்பு தோன்றும்.

இவற்றுள், ஒற்றுமைத் தொடர்பாவது ஒரு பொருள் பலவாறாகத் தோன்றும்போதும் அது அப்பொருளேயாய் இருத்தல். நிலத்திலே நின்ற பூனை சுவரிலே ஏறி நின்றால், அது நின்ற இடம் வேறுபட்டாலும், அது ஒன்றேயாம். ஆதலால், நிலத்தில் நின்ற பூனைக்கும் சுவரில் நின்ற பூனைக்கும் உள்ள தொடர்பு ஒற்றுமைத் தொடர்பாகும். ஐந்து வயதுப் பையன் ஐம்பது வயது மனிதனாகும்போது, உயரம் பருப்பம் முதலிய பலவாற்றால் வேறுபடினும், அவன் ஒருவனேயாவான். சுகதேவன் என்பதும் நகுலனுடைய தம்பி என்பதும் கருத்தினால் வேறான பெயர்களாயினும் ஒருவனையே குறித்தலால், நகுலனுடைய தம்பிக்கும் சுகதேவனுக்கும் உள்ள தொடர்பு ஒற்றுமைத் தொடர்பாம்.

இரு பொருள்கள் சில தன்மைகளில் மாத்திரம் ஒத்திருந்தால் அவற்றுக்குள்ள தொடர்பு ஒப்புமைத் தொடர்பு எனப்படும். மோரும் கள்ளும் நிறத்தினாலும், புலியும் பூனையும் வடிவத்தினாலும், முதலையும் மூர்க்கரும் கொண்டது விடாமையாலும் ஒப்புமைத் தொடர்புடையன. ஓரினத்துப் பொருள்கள் பலதன்மைகளில் ஒத்திருத்தலால் ஒப்புமைத் தொடர்புடையன. நிலத்தில் நிற்கும் பூனைக்கும் சுவரில் நிற்கும் வேறொரு பூனைக்குமுள்ள தொடர்பு ஒப்புமைத் தொடர்பு. வெண்மையும் கருமையும் நிறமென்னும் இனத்தைச் சேர்ந்தமையாலும் நல்வினையும் தீவினையும் வினையென்னும் இனத்தைச் சேர்ந்தமையாலும் ஒப்புமைத் தொடர்புடையன. ஆயினும் இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று மாறானவைகளாமாம். கருமையும் நீலமும் அண்மையானவைகள். ஆகவே ஒப்புமைத் தொடர்பிலே மாறானவை அண்மையானவையெனப் பல தொடர்புகள் வருதல் காண்க.

ஓரினத்துப் பொருள்கள் சேர்ந்திருக்கும்போது அவற்றின் தொடர்பு கூட்டத் தொடர்பாம். அரசனும் மந்திரியும் வந்தனர் என்னுமிடத்து அரசனுக்கும் மந்திரிக்கு முள்ள

தொடர்பு கூட்டத்தொடர்பு. ஐந்து மாம்பழத்துக்கும் எட்டு வாழைப்பழத்துக்கும் விலை முப்பத்தாறு சதம் என்னுமிடத்து மாம்பழத்துக்கும் வாழைப்பழத்துக்கும் உள்ள தொடர்பும் இது. $க+ச+ட=த$ என்பதிலே க, ச, ட, த ஆகிய இவற்றுக்குள்ள தொடர்பும் இது. இத்தொடர்பு கணிதசாத்திரத்தில் அதிகமாய் வரும்.

இரண்டு பொருள்கள் இடத்திலே தொடர்புறுதல் இடத் தொடர்பாம். இது பலவாறாய் வரும். இலங்கையிலுள்ளது யாழ்ப்பாணம், இலங்கையைச் சுற்றியிருப்பது கடல், இலங்கைக்கு வடக்கே யுள்ளது இந்தியா என்னுமிடத்து, இலங்கைக்கும் யாழ்ப்பாணத்துக்கு முள்ள தொடர்பும் இலங்கைக்கும் கடலுக்குமுள்ள தொடர்பும் இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்குமுள்ள தொடர்பும் இடத்தொடர்புகளாம். இடத் தொடர்பு மேல்கிழ், முன் பின், வலம் இடம், கிழக்கு தெற்கு முதலிய சொற்களாற் குறிக்கப்படும். இத்தொடர்பு பூமி சாத்திரத்திலும் வானசாத்திரத்திலும் கேத்திர கணிதத்திலும் அதிகமாய் வரும்.

இரு நிகழ்ச்சிகளுக்கிடையேயுள்ள காலத்தால் வருவது காலத் தொடர்பு. மின்னுக்கெல்லாம் பின்னுக்கு மழை என்பதில் மின்னுக்கும் மழைக்குமுள்ள தொடர்பு காலத் தொடர்பு. பொழுது பட்டபின் விளக்கேற்றினான் என்னுமிடத்து பொழுது படுதலுக்கும் விளக்கேற்றுதலுக்குமுள்ள தொடர்பும் இது. இவன் படிக்கத் தொடங்கி ஆறு ஆண்டுகளாயின என்னுமிடத்து இவன் படிக்கத் தொடங்கியதற்கும் இப்போதைக்கும் உள்ளதும் இது. இத்தொடர்பு சரித்திரத்தில் அதிகமாய் வரும்.

ஒரு பொருளின் கூறுகள் அதன் சினைகளாம். சினைக்கும் பொருளுக்குமுள்ள தொடர்பு சினைத்தொடர்பெனப்படும். ஒரு பூமாலையிலுள்ள ஒவ்வொரு பூவும் அவற்றைக் கட்டும்

நூலும் பூமாலையின் சினைகள். ஒரு மொழித்தொடர்பிலுள்ள ஒவ்வொரு சொல்லும் அதன் சினைகள். க+ச+ட என்பதுக்கு க், ச, ட, +, க+ச, க+ட, ச+ட ஆகிய இவைகள் சினைகளாம். அன்றியும் உப்பு கடல்நீருக்கும், சீனி இனிமையான பழங்களுக்கும், நெய் தயிருக்கும் சினைகளாம். சினைத் தொடர்பு இராசாயனசாத்திரத்தில் அதிகமாய் வரும்.

குணத்துக்கும் குணிக்குமுள்ள தொடர்பு குணத்தொடர்பெனப்படும். செம்மை நிறத்துக்கும் இரத்தத்துக்குமுள்ள தொடர்பு குணத்தொடர்பு. சூட்டுக்கும் நெருப்புக்குமுள்ள தொடர்பும், கூர்மைக்கும் கத்திக்குமுள்ள தொடர்பும், குளிநுக்கும் பனி நீருக்குமுள்ள தொடர்பும் இது. இத்தொடர்பு நூல்கள் யாவற்றிலும் வருவது.

காரணத் தொடர்பாவது காரணத்துக்கும் காரியத்துக்குமுள்ள தொடர்பு. விழுதலுக்கும் காயத்துக்குமுள்ளதொடர்பு காரணத் தொடர்பாம். அறப்பற்றுக்கும் நல்லொழுக்கத்துக்குமுள்ள தொடர்பும், வினைசெய்தலுக்கும் இளைப்புக்குமுள்ள தொடர்பும், மதுபானத்துக்கும் மதிமயக்கத்துக்குமுள்ள தொடர்பும், சோம்பலுக்கும் வறுமைக்குமுள்ள தொடர்பும், தூய மனதுக்கும் நல்வாழ்க்கைக்குமுள்ள தொடர்பும் இது. காரணத்திலே பல கூறுகள் உளவாயின் அவற்றின் தொகுதியே காரணமென்றபாலது. ஆயினும் அவற்றுள் ஒன்றையேனும் பல்வற்றையேனும் காரணமென்பாரு முளர். ஒரு மாணாக்கன் பரீட்சையிலே சித்தியடையாமல் இருத்தற்கு முயற்சிக்குறையு, தேகாரோக்கியக் குறையு, ஆசிரியரின் திறமைக்குறையு முதலிய பல கூறுகளின் தொகுதி உண்மையான காரணமாக இவற்றுள் ஒன்றை மாத்திரம் காரணமாகச் சொல்லுதலு முண்டு.

குறியாவது ஒரு பொருளை அறிதற்கு ஏதுவாய் நிற்பது. குறிக்கும் பொருளுக்குமுள்ள தொடர்பு குறித்தொடர்பெனப்படும். குறிகள் பெரும்பாலும் காரணமாயேனும் காரியமாயே

ஊம் உள்ளவை. அத்தொடர்பு அறியப்படாத வழி அவைகள் குறிகளெனப்படும். புகையை நெருப்பின் காரியமென்று அறியாதார் அது நெருப்போடு குறித்தொடர்புடையதென்பர். கொம்புடைமைக்கும் இராமீட்டற்குமுள்ள தொடர்பும், சிவப்புக்கொடிக்கும் அபாயத்துக்குமுள்ள தொடர்பும், உலோகத் தன்மைக்கும் பகாப் பொருளுக்குமுள்ள தொடர்பும் குறித்தொடர்பாம். இது நியாய சாத்திரத்தில் அதிகமாய்வரும்.

அகத் தொடர்பாவது ஒரு பொருளுக்கும் அதைப்பற்றிய மனமுயற்சிக்கு முள்ள தொடர்பாம். காட்சிக்கும் காண்டலுக்குமுள்ள தொடர்பும், ஒலிக்கும் கேட்டலுக்கு முள்ள தொடர்பும், விரும்பப்படும் பொருளுக்கும் விரும்பத்தகுந்துமுள்ள தொடர்பும், துணியப்பட்ட செயலுக்கும் துணிபுக்கு முள்ள தொடர்பும் இது.

தொடர்புப்பன்மை

இரண்டு பொருள்களுக்குப் பல தொடர்புகள் இருத்தலுண்டு. ஆறு என்ற எண்ணுக்கும் முப்பத்தாறு என்ற எண்ணுக்கும் பல தொடர்புகள் உண்டு. முப்பத்தாறு ஆறிலும் முப்பது கூடியது; முப்பத்தாறு ஆறில் ஆறு மடங்கு; முப்பத்தாறு ஆறின் சதுரம்; அவைகள் இரண்டு மூன்று ஆகிய சிகைகளை யுடையவை. இவற்றுள் எத்தொடர்பு கொள்ள வேண்டியதென்பது சுந்தரப்பத்தால் அறியப்படுவது. உதாரணமாக இவற்றோடு ஐம்பத்தாறு அடுத்துவருமாயின் இரண்டைச் சிகையாகவுடையையே இவற்றின் தொடர்பென்பது நிச்சயிக்கப்படும்.

இராமன் என்பவன் பூதனுடைய வீட்டுக்குப் போனானின், அவன் பூதனுக்கு உபகாரஞ் செய்யப்போன நண்பனாகலாம்; அல்லது நண்பனைப்போல் நடத்துப் பொல்லாங்கு செய்யப்போன பகைவனாகலாம். இவ்விரண்டினுள் எத்தொடர்பு உண்மையானதென்பது குறிப்புகளினால் முடிவு

செய்யற்பாலது. பகைவனை நண்பனென்றெண்ணி இடர்ப்பட்டோர் பலர்.

ஒரு பொருளிலே பன் கூறுகளுளவாயின் அவற்றுள் ஒன்றுக்கொன்றுள்ள தொடர்புகளாலும் தொடர்புப்பன்மை நேரும். ஓர் ஐங்கோணம் ஒழுங்கானதோ ஒழுங்கற்றதோ என்றறிதற்கு, அதன் பக்கங்களும் கோணங்களும் அளவால் ஒத்தனவோ ஒவ்வாதனவோ என்பதை யறியவேண்டும். அது ஒழுங்கானதாயின் பக்கங்களின் ஒப்புமைத் தொடர்பு நான்கும், கோணங்களின் ஒப்புமைத் தொடர்பு நான்கும் அறியப்படல் வேண்டும். இத்தொடர்புகள் ஒன்றின்பின் ஒன்றாக அறியப்பட வேண்டியவை. இங்ஙனம் அறிதல் வகை முறை எனப்படும்.

பல ஆண்டுகளாகக் காணாமலிருந்த ஒருவனை மட்டிட வேண்டுமாயின் அவனுடைய உடம்பின் ஒவ்வோர் அங்கத்தின் தொடர்பையும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய்ப் பார்த்தலாகாது. அவனுடைய வடிவம் முழுவதையும் பார்த்தல் வேண்டும். முதற்பார்வையிலே அவன் முன் அறியப்பட்டவன் என்பது தோன்றும். பின்னும் பலமுறை பார்க்க அவனுடைய வடிவம் அதிகமாகப் புலப்படும். அதனாலே அவன் யாவன் என்பதை அறியலாம். இந்த வகையான தொடர்புப் பன்மையிலே, தொடர்புகள் யாவும் ஒரே முறையில் அவதானிக்கப்படுகின்றன. பல முறை பார்த்தலால் அத்தொடர்புகள் படிப்படியாகத் தெளிவாகி வருவர். பல தொடர்புகளை இப்படிச் காணாதல் தொகை முறை எனப்படும்.

கல்வியிலே வகைமுறை தொகைமுறை ஆகிய இரண்டும் ஆளப்பட்டு வருகின்றன. நுண்மையாகக் கற்கவேண்டிய நூல்களுக்கு வகைமுறையும், நயத்தற்குரியனவாகிய இலக்கியங்களுக்குத் தொகைமுறையும் சிறப்பாக உரியவை. ஆயி

னும் எவ்வகைக் கல்விக்கும் முதலிலே தொகை முறையும், பின்பு வகைமுறையும் வேண்டப்படும். *

இலக்கணம், கணிதம், நியாயம் முதலிய நூல்களைக் கற்கும்போது முதலில் இலகுவானவற்றையும், பின்பு படிப்படியாக அரியனவற்றையும் கற்றல் தொகைமுறையாகும். †

தொகை முறையாகக் கற்கும்போதும் ஒவ்வொன்றையும் வகைமுறையாகக் கற்றல் வேண்டும். உயிரெழுத்துக்கள் பன்னிரண்டு என்பதை முதன் முறையிலேயே அறிதல் வேண்டும். முதலில் எட்டெழுத்துக்கள் என்றும், பின்பு பத்தென்றும், பின்பு பன்னிரண்டு என்றும் கற்றல் பொருந்தாது. இலக்கியத்தைக் கற்கும்போது முதலிலே கதையையும் கதைச்சிறப்பையும் அறிதல் வேண்டும். இதற்கு ஒவ்வொரு பாட்டின் முழுப் பொருளையும் அறிய வேண்டியதில்லை. இரண்டாம் முறை கற்கும்போது ஒவ்வொருபாட்டின் பொருளையும் அதன் சொற்களை பொருட்சுவைகளையும் அறிதல் வேண்டும். மூன்றாம் முறை கற்கும்போது ஒவ்வொரு பாட்டிலுமுள்ள நுட்பங்களும் அதிலுள்ள குறை நிறைகளும் அவற்றிற்கும் பிற இலக்கியங்களில் லுள்ளவற்றிற்கும் இடையேயுள்ள தாரதம்மியங்களும் கற்றல் தக்கதாகும். இது தொகைமுறையில் வகை முறையாம்.

* “தொகுத்துச் சுட்டல் வகுத்துக்காட்டல்” என்றார் நன்னூலார்.

† தமிழிலே எழுத்திலக்கணமும் சொல்லிலக்கணமும் கற்போர் இலக்கண வினாவிடை, இலக்கணச் சுருக்கம், நன்னூற் காண்டிகையரை, நன்னூல் வீருத்தியரை, தொல்காப்பியம் (எழுத்ததிகாரம் சொல்லதிகாரம்) ஆகிய இவற்றை ஒன்றன்பின் ஒன்றாகக் கற்றல் தொகை முறையாம். ஒவ்வொன்றிலும் வகை முறை வரும்.

வினாக்கள்

௧. தொடர்புகளின் வகைகள் எவை ?
௨. வெண்மைக்கும் கருமைக்கும் ஒப்புமைத் தொடர்புண்மை எவ்வாறு?
௩. அகத் தொடர்பாவது யாது ?
௪. தொகைமுறை அறிவு எவ்வகைத் தொழிலுக்குப் பொருத்தமானது ?
௫. பின் வருவனவற்றின் தொடர்புகள் எவை ? :-

- (அ) துரிக்கைக்கும் யானைக்கும்
- (ஆ) குட்டிக்கும் சாரோய்க்கும்
- (இ) சித்திரத்துக்கும் அழகுக்கும்
- (ஈ) அறிதலுக்கும் அறியப்பட்ட பொருளுக்கும்
- (உ) தொழில் சிறைவேற்றத்துக்கும் இன்பத்துக்கும்
- (ஊ) பாணைக்கும் சேரற்றுக்கும்
- (எ) கல்விக்கும் அறிவுக்கும்
- (ஏ) டகவுக்கும் கன்றுக்கும்
- (ஐ) ஏழுக்கும் பதினாறுக்கும்
- (ஒ) கோழி கூவுதற்கும் விடிதற்கும்
- (ஔ) பஞ்சத்துக்கும் நேரய்க்கும்

பன்னிரண்டாம் அதிகாரம்

தொடர்புப் பொருளறிதல்

தொடர்புப்பொருள் — பிறபொருட்டொடர்பு — அளவுமாற்றம்
பிரமாணப்பிரயோகம் — கல்விப் பிரயோகம் — கல்விப்பிரயோகம் —

ஆக்கப்பிரயோகம்.

தொடர்புப்பொருள்

முன்னதிகாரத்தில் இரண்டு பொருள்களை அறியில் அவற்றின் தொடர்பை யறியலாமென்பது காட்டப்பட்டது. அப்படியாயின், இரண்டு பொருள்களுள் ஒன்றையும் அவற்றின் தொடர்பையும் அறியில் மற்றப்

பொருளைப் பொதுவகையாய் அல்லது சிறப்புவகையாய் அறிதல் கூடும் என்பது பெறப்படும்.

ஒரு குழந்தை பசியில்லாதபோது அழுமானால், அழுதற்குக் காரணம் ஏதோ ஒரு துன்பம் என்று எண்ணிக் கொண்டு அக்குழந்தையின் தாய் கிட்டப்போய்ப் பார்ப்பாள். அந்த நேரம் குழந்தையின் பசி நேரமானால், அது அழுதற்குக் காரணம் பசியென்று நினைத்துப் பால்கொடுக்கப்போவாள் இந்த இரண்டு சமயங்களிலும் அறியப்பட்ட பொருள் குழந்தை அழுதல்; தொடர்பு காரணத்தொடர்பு; தொடர்புப்பொருள் முந்தியதிலே பொதுவகையான துன்பம்; பிந்தியதிலே சிறப்பு வகையானதாகிய பசி. அவள் பொருளையும் தொடர்பையும் கொண்டு தொடர்புப் பொருளை அறிகிறாள்.

சிலுவை அணிந்திருக்கும் ஒருவரைக் கண்டு அவர் கிறிஸ்தவர் என்றறிதல் சிலுவையாகிய குறித்தொடர்பைக் கொண்டு தொடர்புப்பொருள் அறிதலாகும். சூரியன் நிற்கும் இடத்தைப் பார்த்து மூன்றுமணி ஆய்விட்டது என்றறிதல் இடத்தொடர்புகொண்டு நேரமாகிய தொடர்புப்பொருளை அறிதல். ஒருவனுடைய எழுத்தைக்கண்டு அவன் இன்னான் என்றறிதல் தொழிற்றொடர்புகொண்டு பொருளறிதல். மாம்பழத்தின் முற்பாகத்தைக்கண்டு அது மாம்பழம் என்றறிதல் சினைத்தொடர்பு கொண்டு பொருளறிதல்.

தொடர்புப் பொருளறிதல் காட்சிக் கெட்டாதவற்றை அறிதற்கும் அறிவை வளர்த்தற்கும் ஒரு முக்கிய சாதனம். இது நூல்கள் யாவற்றிலும் விரியுள்ளது; நியாயநூலுக்கும் கணிதநூலுக்கும் உயிராயும், பொளதிக நூலுக்கும் இர சாயனநூலுக்கும் பற்றுக்கோடாயும் உள்ளது.

தொடர்புப்பொருள் காட்சியாலேனும் கருதலாலேனும். இரண்டிலேனும் அறியப்படுகின்றது. ஒரு வகுப்பிலுள்ள மாணாக்கர்களுள் நெடியவனைக் காட்சியாலும், சோம்பலின்

பயன் வறுமையென்பதைக் கருதலாலும், பணிகீர் வெப்பத் தினால் உருகும் என்பதைக் காட்சி கருதல் ஆகிய இரண்டினாலும் அறியலாம்.

பிறபொருட்டொடர்பு

தொடர்புகள் சில சந்தர்ப்பங்களிலே நேரே வராமல் பிறபொருள்களின் தொடர்பாய் வரும். “ஐந்து பலாப்பழம் பத்து ரூபாவாகி, எட்டுப் பலாப்பழங்களின் விலை யாது என்னுமிடத்து, எட்டுப் பலாப்பழங்களுக்கும் அவற்றின் விலை யாயுள்ள ரூபாக்களின் தொகைக்குமுள்ள தொடர்பு நேரே வரவில்லை. அத்தொடர்பு ஐந்து பலாப்பழங்களின் விலை பத்து ரூபா என்பதில் உள்ளது; அது இருமடங்கு என்பது. இந்தத் தொடர்பைக்கொண்டு எட்டுப் பலாப்பழங்களின் விலை பதினாறு ரூபா என்பதறியப்படும். தாமரைக்கும் ஞாபிறு தோன்றுதற்கும் உள்ள தொடர்பு ஆசிரியருடைய முகத்துக்கும் எதுக்கும் உள்ளது என்பதை ஆராயுமிடத்து, ஞாபிறு தோன்றத் தாமரை மலருதலினால், அத்தொடர்பு மலருனித்த லாகிய தொழிற்றொடர்பென்பதும், அங்ஙனம் ஆசிரியருடைய முகத்தை மலருவிப்பது மாணுக்கருடைய சமூகமாதலால், தொடர்புப்பொருள் மாணுக்கரது சமூகம் என்பதும் பெறப்படும். சந்திரனுக்கும் பூமிக்கும் உள்ள தொடர்பு பூமிக்கும் எதுக்கும் உள்ளது என்பதை ஆராயுமிடத்து, பூமி சந்திர னைச் சுற்றிப் படுவதாகலால் தொடர்புப் பொருள் பூமியாற் சுற்றிப் படுவதாகிய சூரியனாதல் வேண்டும். செல்வத்துக்கும் வறுமைக்குமுள்ள தொடர்பு ஒளிக்கும் எதுக்கு முள்ளதெனின், வறுமை செல்வத்துக்கு மாறானதாகலால்,* தொடர்புப் பொருள் ஒளிக்கு மாறானதாகிய இருள் ஆதல் வேண்டும்.

* மாறாதல் ஒப்புமைத் தொடர்பின் ஒருவகை. முன்னதிகாரத்திற் கூறப் பட்ட ஒவ்வொரு தொடர்பும் பலவகைப்படும் என்பதை அறிக.

பிறபொருட்டொடர்பு இருமடியாயும்வரும். யாழ்ப்பாணத்துக்கும் பனம்பழத்துக்கும் உள்ள தொடர்பு அரேபியாவுக்கும் எதுக்கும் உள்ளது என்னுமிடத்து, யாழ்ப்பாணம் பனையோடு இடத்தொடர்புடையமையாலும் பனை பழத்தோடு காரணத் தொடர்புடையமையாலும், யாழ்ப்பாணத்துக்கும் பனம்பழத்துக்குமுள்ள தொடர்பு இருமடியாயது. அப்படியே அரேபியாவை இடமாயுடைய பொருள் பேரீஞ்சு; அது தன்பழத்துக்குக் காரணமாதலால், தொடர்புப்பொருள் பேரீச்சம் பழமாம்.*

பிறபொருட்டொடர்பு சுருங்கி வருதலுமுண்டு. “கொம்பரில்லாக் கொடிபோல் அலமந்தனன்” என்பதிலே கொடிக்கு வேண்டியது கொம்புபோல எனக்கு வேண்டியது கடவுளுடைய திருவருள் என்பதும், அஃதில்லாமையால் அலமந்தனன் என்பதும் அடங்கியிருக்கின்றன. இதனிலும் சுருக்கமானது “பாலர்தோட்டம்” என்னும் தொடர்மொழி. இது, அநேக பூண்டுகள் இருக்கும் இடமாயும் ஒவ்வொரு பூண்டின் முழு

* பிறபொருட்டொடர்பு உவமானத் தொடர்பெனவும் படிம். உவமானங்கள் கருகலான விஷயங்களை விளக்குதற்குப் பெருந்தூணையானவை. குடாக்கப்பட்ட இருப்புச்சலாகை பருத்தற்குக் காரணம் யாது என்னுமிடத்து, காரணத் தொடர்பையுடைய பொருள் வேண்டப்படுகின்றது. அங்கனம் பருத்தல் ஒரு கூட்டத்திலே நெருக்கமாக நிற்குஞ் சணக்கன் நெருக்கமின்றி நின்றார் கூட்டம் பருப்பதை நிகர்க்கும் எனல் அதைத் தெளிவாக்கும். பெருமாக்கோதையாருக்கு வண்ணனுடைய உவரமண் பூச்சு திருநீற்றுப் பூச்சாகத் தோன்றியதெவ்வாறெனில், அங்கனம் தோன்றியமை அபின்கோணிக்காரனுக்குக் கடலிலே அடிவானத்திலே சுருமையாகத் தோன்றுவதெல்லாம் காவற்கப்பலின் புகையாகத் தோன்றுதலைப் போலும் என்றும், தோணிக்காரனுடைய பேரலிக்காட்சிக்குக் காரணம் அச்சமாவதுபோலப் பெருமாக்கோதையாருடைய பேரலிக்காட்சிக்குக் காரணம் திருநீற்றிற்கொண்ட பேரன்பு என்றும் விளக்குதல் உவமான முறையாம். வீசு கணிதத்திலே பின்னங்களைக் கூட்டும் முறை பாடகணிதப் பின்னங்களைக் கூட்டும் முறையே என்பதும், சனத்தொகை பெருகுதலைக் கணக்கும் முறை தொடர்வட்டியைக் காணும் முறையே என்பதும் உவமான முறைகளாம்.

வளர்ச்சிக்கும் வேண்டிய யாவும் செய்யப்படும் இடமாயும் தோட்டமிருப்பதுபோல அநேக பாலர்கள் இருத்தற்கும் அவர்கள் எல்லாத் துறைகளிலும் வளர்ச்சியடைதற்கு வேண்டிய தொழில்கள் யாவும் செய்தற்கும் இடமாயுள்ள சிறுவர் பள்ளிக்கூடம் என விரியும்.

பிறபொருட்டொடர்பாற்பொருளறியுமிடத்து, தொடர்பறிதலும் தொடர்புப் பொருளறிதலும் ஆகிய இரு தொழில்கள் ஒரே சமயத்தில் நிகழ்தலால், விவேகம் குறைந்தவர்களும் அவதானமில்லாதவர்களும் பிழைபடுவர். “கல்வியாகிய பயிருக்குக் கண்ணீராகிய மழைவேண்டும்” என்னும் பிழைமொழி பயிருக்கும் மழைக்குமுள்ள தொடர்பு கல்விக்கும் கண்ணீருக்குமுள்ள தொடர்பென விரியும். இதிலே தொடர்புப் பொருள் கல்விப்பற்று; கண்ணீரன்று. சூரியன் பூமிக்கு ஒளிகொடுத்தலாலே விளக்குக்கும் வீட்டுக்குமுள்ள தொடர்பே சூரியனுக்கும் பூமிக்குமுள்ளது எனக்கொண்டு, வீடு விளக்கைச் சுற்றாமையால் பூமி சூரியனைச் சுற்றாது என்று கருதல் பொருந்தாது. தர்க்கம் செய்வோர் தக்க கியாயமில்லாவிடத்துப் போலி உவமானங்களைச் கொண்டு தம் மதத்தை நிறுவ முயலுவர்.

அளவுமாற்றம்

பிறபொருட்டொடர்பறிதலின் ஒரு வகை அளவுமாற்றம் எனப்படும். அளவு மாற்றமாவது ஒரு பொருளின் அளவுகளை ஒரே கணக்காகச் சிறுப்பித்தல் அல்லது பருப்பித்தலாம். 200 யார் கீளம் 150 யார் அகலமுள்ள ஒரு தோட்டத்தின் படத்தை இரண்டங்குல நீளம் ஒன்றரை அங்குல அகலமுள்ளதாகக் கீறுதல் சிறுப்பித்தலாம். ஈயினுடைய நாமிகச் சிறிதாதலால், அதன் இயல்பை அறிதற்காக, உருப்பெருக்கியிற் கண்டபடி, அதன் வடிவத்தை வரைதல் பருப்பித்தலாம். இவற்றிலேயன்றிக் கல்வி முறையிலும் அளவுமாற்றம் பயன்படுகின்றது.

கடினமான கணக்குகளை விளக்குதற்கு அவற்றைச் சிறுப்பித்து வாய்க்கணக்குகளாக்குதல் ஓர் உபாயமாக. வாய்க்கணக்காக்கும்போது எண்கள் சிறுப்பிக்கப்பட்டு விஷயம் இலகுவாக்கப்படுதலோடு இரசிப்பித்தற்காகக்கற்கும்மாணக்கர்கள் அதனோடு தொடர்புறுத்தப்படுவர்.* சிறு கணக்குகள் செய்த முறையைப் பெருங்கணக்குகளுக்கு உபயோகிக்கும் போது பருப்பித்தல் வரும். (க+ங்) உடைய சதுரத்தை அறியும் முறையை (க+ங்+ச) உடைய சதுரத்தை அறிதற்கு உபயோகித்தல் பருப்பித்தலாம்.

தெளர்ப்பல்லியம் என்னும் சொல்லின் பொருளைச் செளக்கியம் என்ற சொல்லைக் கொண்டு விளக்குதல் கூடும். செளக்கியம் என்னுஞ்சொல் சுகம் என்னுஞ் சொல்லோடு தொடர்புடையதென்பது இலகுவிற் புலப்படும். செளக்கியத்துக்கும் சுகத்துக்கும் உள்ள தொடர்பு தெளர்ப்பல்லியத்துக்கும் எதுக்கும் உள்ளதெனில், செளக்கியம் என்பதிலுள்ள ஓளகாரம் உகரமாக, யகரமெய்யும் அதன்முன் நிற்கும் உயிர்மெய்யும் கெட, செளக்கியம் சுகமாகும். அப்படியே, தெளர்ப்பல்லியம் துர்ப்பலம் ஆகும்.

பிரமாணப் பிரயோகம்

தொடர்புப் பொருளறிதல் பிரமாணப் பிரயோகத்தில் வரும். இங்கே பிரமாணம் என்றது இரசாயனம், கணிதம்,

* “இராமன் ஒரு தோட்டத்தைப் பதினெட்டு நாளிற் கொத்துவான்; பூதன் இருபத்துநாறு நாளிற் கொத்துவான். ஆயினும் அவர்கள் இருவருஞ் சேர்த்து அதைக் கொத்தி முடிந்தார்கள். இருவருக்கும் பொதுவிலே 11 ரூபா 50 சதம் கூலியாகக் கொடுக்கப்பட்டது. அதிலே இராமன் எவ்வளவு எடுப்பான்?” என்னுங்கணக்கை விளக்குதற்குப் பின்வருங் கணக்கை ஒரு மாணக்களைப் பார்த்துச் சொல்லலாம். “கீ ஒரு வேலையை ஒருநாளில் அடைப்பாய். உன் பக்கத்திலே நிற்கும் கணபதிப்பிள்ளை இரண்டு நாளில் அடைப்பான். ஆயினும், கீங்கள் இருவரும் அந்த வேலையை அடைக்க, உங்களுக்குப் பொதுவிலே எழுபத்தைந்து சதம் கிடைத்தால், அதில் எவ்வளவு கீ எடுப்பாய்?”

நியாயம், இலக்கணம் முதலிய நூல்களில் வரும் விதிகளையும் கட்டளைச்சட்டங்கள் முதலியவற்றையுமாம். பிரமாணமானது பொருள்களைப் பொதுவகையாகக் கூறுவது; பிரயோகம் அதைச் சிறப்புவகையாகக் கூறுவது. “உலோகங்கள் பகாப் பொருள்கள்” என்பது இரசாயன நூல் விதி. அதை இரும்புக்குப் பிரயோகிக்கும்போது “இரும்பு பகாப்பொருள்” என்பது பெறப்படுகின்றது. தனிவட்டியைக் காணுதற்குப் பிரமாணம், “முதற்பணம், காலம், ஒன்றன்வட்டி ஆகிய இவற்றைக் குறிக்கும் எண்களின் குணிதம் தனிவட்டி” என்பது. “450 ரூபாவுக்கு ஐந்து வருடத்துக்கு ரூபாவுக்கு வருடம் ஆறு சதம் வட்டியாக முழுவட்டி யாகு” எனில், அது 450, 5, 6 சதம் ஆகிய இவற்றின் குணிதம் என்பது பெறப்படும்.

கல்விப்பிரயோகம்

கல்வி உபயோகப்படுத்தவேண்டிய தொன்றாதலால், கலைகளைக் கற்கும்போது அவற்றிலுள்ள வாய்மைகளையும் விதிகளையும் உபயோகித்தல் இன்றியமையாதது. இந்த உபயோகம் போலிப்பிரயோகம் உண்மைப்பிரயோகம் என இருவகைப்படும். தனிவட்டியைக்கூறும் விதியைக் கற்றபின் அவ்விதி உபயோகிக்கப்படுங் கணக்குகளைக் கணக்குப் புத்தகத்திலிருந்து எடுத்துச் செய்தல் போலிப் பிரயோகம்; வட்டிக் குப் பணங் கொடுத்தால் அல்லது வாங்கினால் வட்டியைக் கணக்கிடுதல் உண்மைப் பிரயோகம். தர்க்கநூல் விதிகளை அந்நூலிலுள்ள நியாயங்களைப் பரீட்சித்தற்காக உபயோகித்தல் போலிப்பிரயோகம்; பிறனொருவனோடு வாதஞ் செய்யும் போது உபயோகித்தல் உண்மைப் பிரயோகம். நீதிநூல்களிலுள்ள விதிகளை உபயோகித்து ஒருவனுடைய ஒழுக்கம் தக்கதோ தகாததோ என்றறிதல் போலிப் பிரயோகம்; அவ்விதிகளின்படி ஒழுகுதல் உண்மைப் பிரயோகம். நயப்பு விதிகளைக் கொண்டு ஒரு பாடலை நயத்தல் போலிப் பிரயோகம்; அவ்விதிகளின்படி செய்யுளியற்றல் உண்மைப்பிரயோகம்.

சும். பிரயோகமின்றிக் கற்குங் கல்வி கல்வியன்று ; அது கேள்வியாம்.

இக்கப்பிரயோகம்

தொடர்பறிதலும் தொடர்புப்பொருளறிதலும் ஒன்றுக் கொன்று துணையாய் எவ்வகைக் கருதலையும் தம்முள் அடக்குகின்றன. உள்ளதை யறிதற்குத் தொடர்பறிதலும் புதிதாக ஒன்றை யாக்குதற்குத் தொடர்புப்பொருளறிதலும் அதிகமாய் உபயோகப்படும். பேரறிஞர்கள் காணும் புதிய உண்மைகளுக்கும் அவர்கள் புதிய யந்திரங்களை ஆக்கும் முறைக்கும், பாலர், நித்தர், புலவர் முதலியோருடைய கற்பனைகளுக்கும் தொடர்புப் பொருளறிதலே முக்கிய ஆதாரமாகின்றது.

வீடுக்கள்

- க. கரட்சியினாலே தொடர்புப்பொருள் அறிதற்குப் பத்தகத்திலில்லாத ஓர் உதாரணம் கூறுக.
- உ. தொடர்புப் பொருளானதில் பிரயோகிக்கப்படுங் துறைகள் கூறுக.
- ஈ. பிரமாணத்திலே பொருளும் தொடர்புப் பொருளும் எவ்வாறு கூறப்படுகின்றன?
- ச. (க) பத்தகத்துக்குச் சினைத்தொடர்புடையது எது?
 (ங) நெருப்புக்குக் குணத் ,, ,,
 (ச) உண்ணுதற்குக் காரணத் ,, ,,
 (ஞ) துக்கத்தக்குக் குறித் ,, ,,
 (ட) தேனுக்கு இடத் ,, ,,
- தி. (க) பாம்புக்கும் கிரிக்குமுள்ள தொடர்பு எலிக்கும் எதுக்கும் உள்ளது?
 (ங) தோணிக்குங் கடலுக்குமுள்ள தொடர்பு ஒட்டகத்துக்கும் எதுக்கும் உள்ளது?
 (ச) பயிருக்குந் தோட்டத்துக்குமுள்ள தொடர்பு பாலருக்கும் எதுக்கும் உள்ளது?
 (ஞ) முட்டைக்கும் பட்சிக்குமுள்ள தொடர்பு வித்துக்கும் எதுக்கும் உள்ளது?
 (ட) நாளுக்குப் பதினாறுக்குமுள்ள தொடர்பு ஐந்துக்கும் எவற்றுக்கும் உள்ளது?

க. பின்வரும் வாக்கியங்களுள் இரண்டு வாக்கியங்களுக்கும் மற்றையதுக்கும் குறித் தொடர்புண்டோ என்பதை ஆராய்க.

(க) அரசனே அவமதிப்பவன் தேசப்பற்றுடையவன் ஆகான்.

(ங) தேசப்பற்றுடையோர் யாவரும் கட்டளைச் சட்டங்களுக்கு அமைபவர்.

(ச) கட்டளைச்சட்டங்களுக்கமைபவர் அரசனே அவமதியார்.

பதினமூன்றாம் அதிகாரம்

கற்பனை

கற்பனையின் வகைகள் — கனுவகை — கணிப்பு வகை — நுட்பவகை

கற்பனையின் வகைகள்

இல்லாத ஒன்றை மனத்தில் ஆக்குதல் கற்பனை. சிறுவர்கள் தூண்களை மாணுக்கராக்குதலும், கண்ணாடி விற்போன் அரசன் மகளை மணம்செய்தலும், மழைபெய்விப்பவன் நானே என்று பைத்தியகாரன் நினைத்தலும், பின்னர்க் கடந்த வீட்டின் படத்தைச் சிற்பன் வரைதலும், போர் எப்படி நடைபெறவேண்டுமென்று சேனாபதி முன்னர்க் கணித்தலும், பரோபகாரி பிறர் துயரத்தை மட்டிட்டுத் தனதாக்கலும், இளஞ்செழியன் ஆயிரம் பொற்கொல்லைப் பவிசெய்தான் என்று கதைவல்லோன் கண்டதும், “அக்கடுவிடத்தை அரசனுக் கருள்வதென்றே, மைக்கடவில் வைகலொழி வையை” என்று பாவலர் கண்டதும், சந்திரனை விழுபழமாகச் சாஸ்திரி கண்டதும் கற்பனைகளாம்.

கனுவகை

இவற்றுள் முதல் மூன்றும் கனுவை நிகர்ப்பன. நனவிலே கண்டவைகளும் விரும்பியவைகளும் அளவு, வடிவம்,

தொடர்பு முதலியவற்றால் வேறுபட்டுத் தோன்றுவது கனா. சிறுவர்கள் முதியோருடைய செயல்களைச் சிறுப்பித்துக் கற்பிப்பர். பகற்கனாக் காண்போர் தாம் விரும்பியவற்றைப் பருப்பிப்பர். பைத்தியகாரன் தன் பகற்கனாவை வரம்பின்றிக் கற்பிப்பன்.

ஒரு சிறுவன் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து வந்து பசியாறியதும், ஒரு தடியை எடுத்துக் கொண்டு போய்த் தூணைப்பார்த்து, “கேற்று நீ ஏன் பள்ளிக்கூடத்துக்கு வரவில்லை” என்று சொல்லி அடிக்கிறான். பின்பு தூண்களுக்குக் கணக்குச் சொல்லுகிறான். அவற்றுட் சிலவற்றுக்கு “உன்னுடைய கணக்கு பிழை; கை நீட்டி” என்று சொல்லி அடிக்கிறான். பின்பு தூண்களுடைய பெயரைச் சொல்லி வரவு பதிகிறான். இப்படியே, ஆசிரியர் செய்ய இவன் கண்டவற்றைத் தனக்கியைய மாற்றி இவன் செய்கிறான். இவனுடைய நடிப்பிலுள்ள விசேஷம் சிறுவர்களை மாணுக்கராகக் கொள்ளாது தூண்களை மாணுக்கராகக் கொள்ளுதல். அங்கனம் கொண்டது தொடர்புப் பொருளறிதலாலாம். எப்படியெனில், “ஆசிரியருக்கு நான் இருப்பதுபோல, எனக்கிருக்கத் தக்கது யாது” என்று ஆராய்மிடத்து, அது தூண் என்று காணப்பட்டது. தூண் தொடர்புப்பொருள்.

கண்ணாடி விற்பவன் அரசன் மகளை மணந்தது பகற்கனா. அவனுடைய கனா எப்படியெனில், “நான் கண்ணாடிப் பண்டங்களைச் சிலகாலம் விற்பது வருவேனெனின், பெரும்பொருள் சம்பாதித்து விடுவேன். அப்பொருளுக்கு இரத்தினங்களை வாங்கி விற்பது வருவேனெனின், பெருஞ் செல்வனாகி அரசனும் மதிக்கத் தக்கவனாவேன். அப்போது நான் அரசனுடைய மகளை மணஞ் செய்தற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வேன். அரசன் என்னைத் தன்னுடைய மருகனாகக் கொள்ள விரும்பி மகளை எனக்கு விவாகஞ் செய்து தந்த பின்பு, ஒரு தினத்திலே நான் அவளை உவர்த்துச் சினப்பேன். அவள் என்னுடைய

சினத்தை ஆற்றுதற்காக என் காலிலே விழுந்தழுவான். அப் போது நான் அவனை உதைப்பேன் ” என்பது.

முற்றுப் பெறுத ஆசைகளாலே கனககருண்டாதல் இயல்பு. விவாகஞ் செய்யவேண்டும் என்ற ஆசை கண்ணாடிக் காரணத் தொட்டுக் கொண்டது. வேலையில்லாத நேரமே பகற் கனவுக்கு உவப்பான நேரம். ஆதலால், விற்பனவில்லாத நேரத்திலே இக்கனவு தோன்றியது. தூக்கத்தில் வருங் கனவைப் போலவே இக்கனவிலும் காரியம் நடைபெறத்தக்கதோ தகாததோ என்ற சிந்தனை உண்டாவதில்லை; * ஆசை போகத் தக்க அளவுக்குப் பகற்கனவு போகும. இது நனவிலே காண்பதைப் பருப்பித்தலாலாவது. பருப்பித்தல் தொடர்புப் பொருளறிதலின் ஒருவகை யென்பது முன்னதிகாரத்திற் காட்டப் பட்டது. † கண்ணாடிக்காரன் சிறு லாபத்தைப் பெரும் இலாப மாக்கினான்; கண்ணாடியை இரத்தினமாக்கினான்; சிறு குடிப் பெண்ணை அரசன் புதல்வியாக்கினான். ஆகவே, பகற்கனவுக்கும் தொடர்புப்பொருள் அறிதல் ஆதாரமாகின்றது.

“மழையைப் பெய்விப்பவன் யானே ” என்று பைத்திய காரன் கற்பித்துக் கொள்ளுகிறான். முதன்மையுக்கம் வலி பெற்றவர்கள் தங்களைப் பருப்பிக்க முயனும்போது பெருந் தடைகள் நேர்ந்தால், அவ்வுக்கம் மறைந்துவின்று முனைத்து அவர்களை மிகவும் பருப்பித்துக் காட்டும். அவர்கள் பைத்திய காரராய் விட்டால், தங்களை எல்லை கடந்து பருப்பிப்பர். அவர்கள் செய்வது மனோராச்சியமே யாதலால், தங்களைக் கடவுளென்றேனும் சிறுதெய்வமென்றேனும் நினைத்தல்கூடும். தெய்வம் மழைபெய்விக்குமாதலால் தாமே மழை பெய்விக்கிறவர்களென்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு உண்டாகும். ஆகவே, பைத்தியகாரரது கற்பனையிலே பருப்பித்தலும்,

* ஆயினும் தண்ணீரில் கடத்தல் விலங்குகள் பேசுதல் போன்ற இயற்கைக்கு விரோதமான எண்ணங்கள் பகற்கனவில் வரா.

† ௧௫௨-ஆம் பக்கம்.

காரணகாரியத் தொடர்பறிதலும் அங்கங்களாகின்றன. இவைகள் தொடர்புப் பொருளறிதலாம்.

இவ்வுகாரணங்களிலே, சிறுவனும் கண்ணாடிக்காரனும் பைத்தியகாரனும் தங்களைப் பருப்பித்துக் கொண்டனர். இவ்வாற்றிற் சிசுவர்கள் தங்களை நாய்க்குட்டிகளாகவும், கண்ணாடிக் காரன் தன்னைக் கள்வரார் கட்டி வைக்கப்பட்டவனாகவும், பைத்தியகாரன் தன்னைப் பிறரால் இம்சிக்கப்படும் எளியவனாகவும் சிறுப்பித்துக் கற்பனை செய்தலும் உண்டு. பருப்பிப்பினும், சிறுப்பிப்பினும், வேறு விதமாகத் தத்தம் நிலையை மாற்றுகினும், அக் கற்பனைகளுக்குத் தொடர்புப் பொருளறிதல் ஆதாரமானதென்பதும் தொடர்பறிதல் துணைபுரிவதென்பதும் எளிதில் உணரப்படும்.

கணிப்புவுகை

சிற்பன் தான் கட்டவேண்டிய வீட்டின் அளவுகளைக் கணித்துப் படத்தை வரைதலும், சேனாபதி போர் எப்படி நடைபெற வேண்டுமென்று கணித்து நிரைசெய்தலும், பரோபகாரி பிறர்துயரத்தைக் கணித்துத் தனதாக்கலும் கற்பனைகளாயினும் கனக்களைப்போலப் பொய்யானவை அல்ல. வீதம் போரும் கணிக்கப்படும்போது இல்லாமையாலும், இடர்ப்படுவோர் பிறராதலாற் பரோபகாரிக்கு இடர் இல்லாமையாலும், இவைகள் கற்பனைகளேயாம். இவற்றுள் முதலிரண்டும் காரணத்திலிருந்து காரியமாகிய தொடர்புப் பொருளை அறிதலாயும், பிந்தியது ஒப்புமைத் தொடர்பிலிருந்து பொருளை அறிதலாயும் உள்ளன. கதை வல்லோனது கற்பனைகள் கனக்களைப் போல இல்லாதவைகளாயினும் கனக்காண்போர் மயங்குவது போல அவன் மயங்குவதில்லை.

சிற்பன் வீட்டுக்காரனுடைய தேவைப்படி அறைகளின் தொகையையும் அளவையும் வடிவத்தையும் மட்டிடுகிறான்; சுத்தமான காற்று வரும் பக்கங்களிலே பலகணிகளைக் குறிக்கிறான்; வெயில் தாக்காத திசையாக அறைகளை நிரைக்கிறான்;

இவற்றைப் படத்திலே ஒரேயளவாகச் சிறுப்பித்து வரைகின்றான். இவைகள் யாவும் தொடர்புப் பொருளறிதலாக வருவன.

சேனாபதியானவன் சேனையை அணிவகுக்கும் முறைமையை முன்னரே கணிப்பதோடு நிள்ளாது, போரிலே செய்யவேண்டிய சூழ்ச்சிகளையும் சிந்தித்துத் தெளிந்து கொள்ளுகிறான். பகைவனுடைய சேனை சிறிதாயினும் மலையின் மேல் நின்றலால் அதை வெல்லுதல் அரிதென்றும், தன்னுடைய சேனை சற்று நேரம் போர் செய்தபின் தோல்வியடைந்தாற் போலப் பின்காட்டி ஒடினாற் பகைவனுடைய சேனை தம்மைத் துரத்துதற்காக மலையிலிருந்து கீழே இறங்கி வருமென்றும், அப்போது தன்னுடைய சேனை திருப்பி எதிர்த்துப் போர் செய்தால் வெல்லும் என்றும் அறிதல் காரணகாரியத் தொடர்புப் பொருள்களை அறிதலாம்.

ஒருவன் பசியால் வருந்தும்போது, பரோபகாரி அதைக் கண்டு, “எனக்குப் பசி வரும்போது நான் எவ்வளவாக இளைத்துத் தவிக்கின்றேன். அவனுடைய வேதனையும் என்னுடைய வேதனைபோலவே யிருக்கும். ஆதலால், என்னுடைய உணவை அவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டு நான் பின்னர்ச் சமைத்துண்பேன்” என்றெண்ணுகிறான். ஒரு குழந்தையினுடைய தாய் நோயினாற் பீடிக்கப் பட்டிருக்கும்போது, அந்தக் குழந்தைக்குப் பால் கொடுப்பாரின்றி அது தவிக்குமாயின் பரோபகாரமுள்ள குழந்தைப்பிள்ளைக்காரி அதைக் கண்டு, “என்னுடைய குழந்தை பசித்த நேரத்திலே எவ்வளவாக வருந்துகின்றது. இந்தக் குழந்தையும் அவ்வளவாக வருந்துமல்லவா! நான் இதற்குப் பால் கொடுத்த வேண்டும்” என்று துணிபு செய்வாள். பரோபகாரிகளாகிய இவ் விருவருடைய கற்பனைகளும் ஒப்புமைத் தொடர்பு கொண்டு தொடர்புப் பொருளறிதலால் வந்தவை.

கதைவல்லோன் கதையை யாக்குதல் சிற்பன் வீடு கட்டுதலைப் போலும். சிற்பன் வீட்டுக்கு வேண்டிய கல், மண், நீறு, மரம், ஓடு முதலியவற்றைப் பலவிடங்களிலு மிருந்து

பெற்றுக் கொள்வது போல, கதைவல்லோன் கதையில் வரும் மனிதர்களின் தன்மைகளையும், சம்பவங்களையும், அதில் விளக்கப்படும் வாய்மைகளையும் அநுபவத்தாலும் கல்விகேள்விகளாலும் கருதலினாலும் பெறுகின்றான். சிற்பன் வீட்டுக்கு வேண்டிய பொருள்களைச் சம்பாதித்துச் சிற்பமுறைப்படி வீட்டைக் கட்டுவதுபோல, கதைவல்லோன் கதையிலக்கணப்படி காரண காரியத் தொடர்பை யதுசரித்துக் கதையை யாக்குகின்றான்.

பிசாசவழிபாடுடையோன் தனக்கு வந்த நோய் தீர்தற்காக ஆட்டுப்பலி செய்தலை அறிந்த கதைவல்லோன் பாண்டிநாடு முழுவதும் மழையின்றி வருந்துதலைத் தீர்த்தற்காக நெடுஞ்செழியன் ஆயிரம் பொற்கொல்லரைக் கண்ணகிக்குப் பலிசெய்தான் என்னுங் கற்பனையைக் கண்டான். ஒரு நோய்க்கும் ஓராட்டுக்குமுள்ள தொடர்பு ஓரூரின் மழையின்மைக்கும் எதுக்கு முள்ளதென்றறிதல் பிறபொருட்டொடர்பாற் றொடர்புப் பொருள் அறிதலாம்.

நுட்பவகை

பாவலர்களுடைய வர்ணனைகளும் பேரறிஞர்களது தரிசனங்களும் மேற்கூறிய கற்பனைகள் போலவே கருதலுக்கு உட்பட்டவைகளேயாயினும், நுண்ணிய விவேகத்தாலன்றிப் பெறப்படாதனவாம். இவைகள் இத்துணை அரியனவாயிருத்தலைக் கண்ணுற்ற பலர் இவைகள் கருதலளவையைக் கடந்தவைகளென்றும், கற்பனையாற்றல் என்று ஒதாற்றல் கருதலின் வேறாய் உண்டு என்றும், அவ்வாற்றலின் துணைகொண்டு இவைகள் கற்பிக்கப்படுகின்றன என்றும் மயங்குவர். இவ்வர்ணனைகளையும் தரிசனங்களையும் கூறுபடுத்திப் பார்க்கில் இவைகள் யாவும் கருதலில் அடங்குதல் அறியப்படும்.

“கடல் சிவபிரானுக்கு நஞ்சைக் கொடுத்தமையால் அது சிவத் துரோகியென்று கண்டு, வையையாறு அதனோடு

சேர்ந்திலது” என்னும் புலவர் கற்பனையைக் கூறுபடுத்தி ஆராய்வாம்.

பாற்கடல் சிவபிரானுக்கு நஞ்சைக் கொடுத்தமை சிறுவரும் அறிந்த ஒன்று. வையையாறு கடலோடு சேராமை எவரும் நேரே அறியத்தக்கது. இவற்றைத் தொடுத்து, கடல் சிவபிரானுக்கு நஞ்சு கொடுத்தமையால் வையை கடலோடு சேர்ந்திலது என்றல் ஓர் அரிய கற்பனையேயாம்.

பாற்கடலின் தொழிலை நீர்க்கடலுக்கேற்றியது கடல் என்னும் ஒப்புமைபற்றியாம். வையையாறு பெருகிச் சிவனடியாராகிய மாணிக்கவாசகரைச் சிறையினின்றும் மீட்டற்குக் காரணமானமையால் அது ஒரு சிவதொண்டென்பதும், சிவபிரானுக்கு நஞ்சு கொடுத்தமையாற் கடல் சிவத் துரோகியென்பதும், சிவதொண்டன் சிவத்துரோகியோடு சேரலாகாதாதலால் வையையாறு கடலோடு சேராதென்பதும் காரணத் தொடர்பு கொண்டு பொருளறிதலாம்.

ஆதலால் புலவரது வர்ணனைகளும் கருதலுக்குட்பட்டவைகளேயன்றி வேறல்ல என்பதை யறிக.

பேரறிஞரது கற்பனைகள் புலவரது கற்பனைகள் போல் அரியனவாயினும், அவைகள் இருதன்மைகளால் வேறுபடுகின்றன. ஓரறிஞர் ஒரு கற்பனையை யாக்கப் பல்லாண்டுகள் செல்லுதலும் உண்டு; புலவர்களுடைய கற்பனைகள் சில நிமிஷங்களில் ஆக்கப்படுகின்றன. அறிஞர்களது கற்பனைகள் பேருண்மைகள்; புலவர்களது கற்பனைகள் பேரழகுகள்.

சந்திரனை விழுபழமாகக் கருதிவனர் பேரறிஞராகிய நியூற்றன் என்பவர். இவரும் இவரைப் போன்றவர்களும் ஆலம் வித்தை ஆலமரம் ஆக்குபவர்கள்; ஒரு சிறு உண்மையிலிருந்து அதையும் அதைப்போன்ற பல உண்மைகளையும் அடக்கும் வியாபக உண்மையைக் காண்பவர்கள். வியாபக

உண்மையை யாக்குதற்குத் தொடர்பறிதலும் தொடர்புப் பொருளறிதலும் வேண்டும். சந்திரனுக்கும் பூமிக்குமுள்ள தொடர்பு கொப்புப்பொருத்தற்ற மாம்பழத்துக்கும் பூமிக்கு முள்ள தொடர்பென்பதை நியூற்றன் அறிந்தார். மாம்பழத்துக்கும் சந்திரனுக்கும் ஆபிரக்கணக்கான வேறுபாடுகள் இருக்கவும், அவற்றிலிருந்து இவ்வரிய ஒற்றுமையைப் பிரித்துக் கண்டது அற்புதமேயாம். இவ் வொற்றுமையைக் கண்ட பின் இவற்றையும் இவைபோன்ற பிறவற்றையும் அடக்கத் தக்க ஒரு வியாபக விதியை ஆக்குதலும் அருந்தொழிலாம். அவ்விதி தொடர்புப் பொருளாய் வரும். எப்படியெனில், ஒவ்வொரு தனிவாய்மையும் வியாபகவிதியின் கிணையாகும். ஆதலால் தனிவாய்மையிலிருந்து வியாபகவிதியை யறிதல் கிணையிலிருந்து முதற்றொடர்புள்ள பொருளை யறிதலாகும்.

தனிவாய்மைகள் கிணையாதல் எவ்வாறெனில், “உலோகங்கள் பகாப்பொருள்கள்” என்பது வியாபக வாய்மை. பொன், வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, இரசம் முதலிய ஒவ்வொன்றும் உலோகம் என்பதன் கிணைகள். ஆதலால், “பொன் ஒரு பகாப்பொருள்”, “வெள்ளி ஒரு பகாப்பொருள்”, முதலியவைகள் “உலோகங்கள் பகாப்பொருள்கள்” என்பதில் அடங்குவன. “பூமி மாம்பழத்தைக் கவருகின்றது” என்பதும் “பூமி சந்திரனைக் கவருகின்றது” என்பதும், “பூமி எப்பொருளையும் கவருகின்றது” என்பதில் அடங்கும். “பூமி எப்பொருளையும் கவருகின்றது” என்பதும், “சூரியன் எப்பொருளையும் கவருகின்றது” என்பதும், “பிரபஞ்சத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பொருளும் மற்றெல்லாப் பொருளையும் கவருகின்றது” என்பதில் அடங்கும்.

மேலே கூறியவற்றைப் பேரறிஞர்களது கற்பனைகளாகிய வியாபக விதிகள் கருதலளவைக்குட்பட்டவைகளன்றி இதுக் கப்பாற் பட்ட ஒரு தனியாற்றலாற் பெறப்படுவனவல்ல என்பது தெள்ளிதற் புலப்படும்.

வினாக்கள்

- க. கற்பனையின் இலக்கணம் யாது?
- உ. கனவுக்கும் பகற்கனவுக்கும் உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகள் எவை?
- ங. கதை எவ்வாறு சுற்பிக்கப்படுகின்றது?
- ச. செய்யுட் கற்பனைக்கும் சாத்திரக் கற்பனைக்கு முள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகள் எவை?

பதினான்காம் அதிகாரம்

அறிவு நிகழ்ச்சி

மனவாற்றலின் அளவு — ஊரல் — அவதானம் — நிலைத்தல் — நினைப்பு — இளைப்பு — நினைப்பின் ஆட்சி — மறப்பு.

மனவாற்றலின் அளவு

அறிவை நேரே பெறும் வழிகள் மூன்றும் முன்னதி காரங்களிற் கூறப்பட்டன. அவ்வழிகளாற் பெறப்படும் அறிவின் அளவும், அது நினைப்பிலிருக்கும் இயல்பும், அறிதலையும் நினைத்தலையும் ஆளும் திறனும் இவ்வதிகாரத்தி ஆராயப்படும்.

அறிதற்கு முதற்றணையாயிருப்பது மனவாற்றல் என்றும், இவ்வாற்றல் ஒரு யந்திரத்தை இயக்கும் கீராவியின் ஆற்றலை நிகர்ப்பது என்றும் முன்னர்க் கூறப்பட்டது. * யந்திரத்தின் வேலை கீராவியின் ஆற்றலுக்குத் தக்கதாய் இருப்பதுபோல, அறிதலின் அளவு மனவாற்றலின் அளவுக்குத் தக்கதாய் இருக்கும். யந்திரத்தின் வேலையை ஒரு மணி நேரத்துக்கு இவ்வளவு என்று அளவிடதல் போல, அறித

* பத்தாம் அதிகாரத்தில்.

லின் அளவையும் ஒரு மணி நேரத்துக்கு இவ்வளவென்று அளவிட்தலே தக்கது. அறிதலை இங்ஙனம் அளவிடும்போது, மனவாற்றலின் அளவைக் கணித்தல் கூடும்.

ஒரு மணி நேரத்திற் பெறப்பட்ட அறிவை அளக்குமிடத்து, அவ்வறிவின் பிழையான பாகத்தை நீக்கிச் சீரான பாகத்தை மாத்திரம் அளத்தலே முறையாகும். ஒருவன் ஒரு மணிகேரத்திலே நூறு வினாக்களுக்கு விடையெழுதினானும், அவற்றுள் எழுபது மாத்திரம் சீரானவைகளாயின், அவ் வெழுபதையுங் கொண்டே அவனுடைய மனவாற்றலை அளத்தல் வேண்டும். ஆதலால் மனவாற்றலை அளத்தற்கு, அறிதலின் சீரை அறிய வேண்டும். இனி, ஒரு மணி நேரத்தில் நூறு வினாக்களுள் எழுபதுக்குச் சீராக விடையெழுதியவன் ஒன்றரை மணிகேரத்திலே நூற்றுக்கும் சீராக விடையெழுதத் தக்கவனாயிருத்தல் கூடும். ஆதலால் மனவாற்றலை அளத்தற்கு அறிதலின் விரைவையும் அறிதல் வேண்டும். ஆகவே மனவாற்றல் அறிதலின் சீராலும் விரைவாலும் அளக்கப்படுவது. இக்கூறுகள் இரண்டையும் ஒருங்கே அளக்கும் வினாக்கள் அகநூல் வல்லோரால் இயற்றித் தரப்படுத்தப் பட்டு * உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இவ்வகை வினாக்களால் மனவாற்றலை அளக்குமிடத்து, அது சிறுவயது தொடங்கி வளர்ந்து வருவதாயும், பதினாறும் வயது வரையிலே முற்றுவதாயும், அதன்பின் அது ஒரேயளவினதாய் இருப்பதாயும் காணப்படுகின்றது. வளர்ந்தவர்களுடைய மனவாற்றல் என்றும் ஒரேயளவின தென்னுங்கொள்கை அகநூல் கல்லாதாரிடத்தும் உண்டு. விவேகம்

* தரப்படுத்தலாவது குறித்த நேரத்திலே மட்டான மனவாற்றலுடைய ஒருவன் பிழையின்றி விடையெழுத்தத்தக் வினாக்களைத் தொகுத்தல்.

எனப்படுவது மனவாற்றல். விவேகியென்று ஒருகால் மதிக்கப் படுகிறவன் என்றும் விவேகியாகவே மதிக்கப்படுகிறான். சென்ற ஆண்டு விவேகியெனப்பட்டவன் இவ்வாண்டும் விவேகியெனப் படுகிறான்.

வளர்ந்தவர்களுடைய மனவாற்றல் எப்போதும் ஒரே யளவினதாயின், அதைக்கொண்டு செய்யப்படுங் தொழிலும் எப்போதும் ஒரேயளவினதாயிருத்தல் வேண்டும். இதனாலே மனம் எப்போதும் ஒரேயளவான தொழிலைச் செய்துகொண்டிருக்கத் தக்கது என்னும் அரிய உண்மை பெறப்படுகின்றது.* தொழில் செய்யும்போது மனவாற்றல் அத்தொழிலிலே செல்லும். தொழிலின்றியிருக்கும்போது மனவாற்றல் பல பொருள்களில் சென்று சிதறும். ஆயினும், மனத்தினால் செய்யப்படும் வேலை தொழில் செய்யும்போதும் சும்மாவிருக்கும் போதும் ஒரேயளவினதேயாம்.

யந்திரத்திலே பிழைபாடிருந்தால் நீராவியின் ஆற்றலுக்குத் தக்க வேலை நடைபெறுதிருத்தல்போல, மனத்தின் கருவியாகிய மூளையிலே குறைவுகள் இருந்தால் மனவாற்றலுக்குத் தக்க வேலை நடைபெறாமல் மனத்தொழில் குன்றும்.

மூளையின் வரத்தக்க குறைவுகளாவன இரத்தத்தின் தூய்மைக் குறையும் கேடயச்சத்தின் குறையும் † பிறவுமாம்.

* ஒவ்வொருவருடைய மனமும் இடைவிடாது தொழில் செய்துகொண்டிருத்தலால் உபயோகமான தொழிலில்லாதவர்கள் பெரும்பாலும். தீயதொழில்களைச் செய்வர். ஆற்றல் மிகுந்த சிறுவர் பலர் போதிய தொழிலில்லாமையால் புரளிகள் செய்து புரளிக்காரரெனப் பேர் பெற்றனர். ஆயினும், இவர்களில் சிலர் அருக்தொழில்களைச் செய்து கீர்த்திமாண்களாயினர்.

† கேடயச்சத்து நோயினால் குறைந்தவர்களுக்கு அதைப் பிறப்பிராணிகளிலிருந்து தேடுத்து மருந்தாகக் கொடுத்தலுண்டு. அதை உண்டப்பின் அவர்களில் விவேகம் விளக்கமாகும்.

மேலதிகமான அகமுயற்சியிலே மனவாற்றல் சென்று குறைவடைதலினாலும் அறிதற்றொழில் குறைந்துபோம். அகமுயற்சி மேலதிகமாதல் “அவசரத்திலும்” மெய்ப்பாடுகள் முதலியவற்றிலுமாம். “அவசரகார”னுடைய மனவாற்றல் குறைதலினாலே அவனுக்கு அறிவு குன்றும். * கோபம், அச்சம் முதலிய மெய்ப்பாடுகள் நிகழும்போது அறிதற்றொழில் குறைதல் யாவரும் அறிந்த விஷயம்.

மனம் அறிதற்றொழிலைச் செய்யும்போது, தொழில் எளிதாயின் அகலமாயும், அரிதாயின் அற்பமாயும் நிகழ்கின்றது. ஒரு தொகையான எண்களுள், ஒற்றை எண்கள் எவை என்றறிதல் எளிது. அவற்றுள், மூன்றின் குணிதங்கள் எவை என்றறிதல் சற்றே கடினமானது; ஏழின் குணிதங்கள் எவை என்றறிதல் அதனிலும் கடினமானது. ஆதலால், ஒரு நிமிஷத்திலே மூன்றின் குணிதமோ அன்றோ என்றராயப்பட்ட எண்களின் தொகை ஒற்றையோ அன்றோ என்றராயப்பட்ட எண்களின் தொகை யிற்குறைவாயும், ஏழின் குணிதமோ அன்றோ என்றராயப்பட்ட எண்களின் தொகையிற்கு கூடியதாயும் இருக்கும்.

இங்ஙனம் மனவாற்றல் ஆழமான விஷயங்களை ஆராய்மிடத்து அகலக்குறைவாயும், ஆழமற்ற விஷயங்களை ஆராய்மிடத்து அகலமாயும் தொழில் செய்தலால், அது ஆழ அகலங்களின் குணிதத்தால் அளவிடத்தக்கதாதல் வேண்டும்.

ஊசல்

மனவாற்றலின் அளவை தூட்பமாய் ஆராய்மிடத்து, அது சாமானிய அளவிலும் பார்க்கச் சற்றே கூடியும் குறைந்தும்

* இதை “அவசரகாரனுக்குப் புத்திமத்திமம்” என்னும் பழமொழியிலுங் கரண்க.

வருவதாகத் தோன்றும். அது ஒருகால் வழக்கமான அளவிலே நிற்கும்; பின்பு சற்றே கூடும்; அதன்பின் வழக்கமான அளவுக்கு வரும்; அதன்பின் சற்றே குறையும்; பின்பு வழக்கமான அளவுக்கு வரும். இப்படியாக அது மாறிமாறிக் கூடியும் குறைந்தும் வரும். ஊஞ்சலானது மத்திய நிலைக்கு முன்னும் பின்னுஞ் செல்வதுபோல இவ்வாற்றல் அளவாற் பேதப்படுதலால், இப்பேதப்பாதி மனவாற்றலின் ஊசல் எனப்படும். அதிதாரத்திலே வைக்கப்பட்ட ஒரு கடிகாரத்தின் சத்தத்தை அவதானிக்கும்போது, அது ஒருகால் பலமாயும் மறுகால் மெதுவாயும் கேட்கின்றது. கடிகாரத்தின் ஒலி உள்ளபடி ஒரே அளவினதாயிருத்தலால் அது புலப்படும்போது தோன்றும் வேற்றுமை மன ஆற்றலின் ஊசலால் ஆதல் வேண்டும்.

அவதானம்

மனவாற்றல் ஒரு விடயத்திலே செல்லுதல் அவ் விடயத்தை அவதானித்தல் எனப்படும். விடயத்திலேயுள்ளபற்று அற்பமாயிருந்தால் அதிலுள்ள அவதானமும் அற்பமாயிருக்கும். அப்போது, அதிலே செல்லாது எஞ்சி நிற்கும் மனவாற்றல் பிற விடயங்களிலே செல்லும். பழக்கத் தொழில்களைச் செய்தற்கு வேண்டிய மனவாற்றல் அற்பமாதலால், அவைகளைச் செய்யும்போது பிற தொழில்களையுஞ் செய்தல் கூடும். சிலர் பாடிக்கொண்டு மிகுந்த ஆராய்வு வேண்டிய அருந்தொழில்களைச் செய்கிறார்கள். ஆயினும், மனவாற்றல் முழுவதையும் வேண்டுகின்ற ஒரு தொழிலைச் செய்யும்போது காலாட்டுதலைப் போன்ற* இலகுவான பழக்கத் தொழில்களும் ஆகாவாம்.

* கற்கும்போது "சித்திரப்பாவையின் அந்தகவடங்கி" யிருத்தல் கன்றென்பர் கன்னுலார்.

அவதானம் விடயத்தின் வடிவத்திலேனும் பொருளிலேனும் செல்லும்; முதலில் வடிவத்திலும் பின்பு பொருளிலும் செல்லுதலே வழக்கம். ஒரு பசுவை அவதானிக்கும்போது, அதன்வடிவத்தை அவதானித்தபின்பு, அது கற்றுவோ அன்றோ என்பதையும், இளமையானதோ முதியதோ என்பதையும், வயமுடையதோ வயமற்றதோ என்பதையும் அவதானித்தல் வழக்கம். ஒரு செய்யுளை அவதானிக்கும்போது, முதலிலே அதன் வடிவமாகிய மொழித்தொடர்களும் பின்னர் அதன் பொருளும் அவதானிக்கப்படும். பொருளை அவதானித்த பின்பு சொற்களையைய நுகர்த்தற்காகச் சொற்களை அவதானித்தல் உண்டு. நூல்களைக்கற்கும்போது, பொருளை அறிதற்காகவே மொழித்தொடர்களை அவதானிப்பர்; பொருளிலே அவதானம் ஏறஏற மொழித்தொடர்களைப் பற்றிய சிந்தனை குறையும். ஆகிலும், வடிவத்தை மாத்திரமேனும் பொருளை மாத்திரமேனும் அவதானிக்கத்தேவைப்படுவோர் அவற்றையே அவதானிப்பர். ஒரு நூலிலுள்ள எழுத்துப்பிழைகளைத் திருத்துபவர்கள் சொற்களையே அவதானிப்பர்; பொருட்பிழைகளைத் திருத்துபவர்கள் பொருளையே அவதானிப்பர். எதிலே அவதானம் அதிகமாகச் செல்கின்றதோ அது அதிகம் தெளிவாய் அறியப்படும்.

ஒருவன் தொழிலில்லாமலிருக்கும்போது அவனுடைய மனவாற்றல் பல விஷயங்களில் மாறிமாறிச் சென்று அந்நேரம் அவனுக்கு அதிகமாக வேண்டிய ஒன்றில் கிலித்து நிற்கும்.

பற்றில்லாத தொழிலைச் செய்யும்போது, மனவாற்றல் பிற தொழில்களை அவாவும். ஆகிரியன் அசடனாயின், கல்வி யிலே பற்றில்லாத மாணுக்கனுடைய மனம் படிப்பிலே செல்லாது. அப்போது பலவகையான பிற எண்ணங்கள் மனவாற்றலைக் கைப்பற்ற வரும். முதனாளிரவு பார்த்த கூத்து வரும்; அன்றிரவு நடைபெறும் திருவிழா வரும்; அடுத்த மாதத்து விடுதலைவரும்; சகோதரியுடைய விவாகம்தவரும்;

வேறும் பல வரும். இவற்றுள் எதிலே அந்த நேரத்தில் அவனுக்கு மிகுந்த பற்றுள்ளதோ, அதிலே அவனுடைய மன வாற்றல் செல்லும்.

மாணக்கனுக்குக் கல்வியிலே பற்றில்லையாயினும், அது அவனுடைய பிற்கால சீவியத்திற்கு இன்றியமையாததெனத் தோன்றுமாயின், அவன் அகமுயற்சியினுலே மனவாற்றலைக் கல்வியிலே செலுத்துதல் கூடும். கல்வியிலேயன்றி மற்றெத் தொழிலிற் செல்லும் மனவாற்றலையும் அகமுயற்சி ஆளத் தக்கது. அதை ஆளத்தக்க அகமுயற்சியைப் பெறுவது எவ்வாறெனில், அவ்விஷயத்திலே பற்றை உண்டாக்குதலாலேனும் அதனோடு பிறப்பற்றுக்களையேனும் ஊக்கங்களை யேனும் தொடர்புறுத்தலாலேனும். கல்வியிலே பற்றில்லாத மாணக்கனுக்குக் கல்வியை இலகுப்படுத்தலினாலும் அவனை உற்சாகப்படுத்துதலினாலும் பற்றுண்டாகும். ஆசிரியர் அவனுக்குக் கல்வியில் அருந்துணை புரிவானால் அவன் அவருக்கு நன்றியுள்ளவனாகி அவரை மகிழ்வித்தற்காகக் கல்வியிலே ஆற்றலைச் செலுத்துவான். சில ஆசிரியர்கள் இலிய பொருள்களைச் சிறுவர்களுக்குக் கொடுத்துக் கல்வியிலே பற்றை வைப்பிக்கிறார்கள். சில மாணக்கர்கள் முதன்மையுக்கத்தால் ஏவப்பட்டுப் புகழை விரும்பியேனும் தம்மோடு எதிரிடையாய் நிற்போரைக் கீழ்ப்படுத்த விரும்பியேனும், கல்வியிலே பற்றுவைக்கிறார்கள்; சிலர் பிற்கால சீவனத்துக்கு வேண்டியதென்று கண்டு அதிலே பற்று வைக்கிறார்கள். இப்படியாக, ஒரு தொழிலில் நேரே வெறுப்பிருந்தாலும், அதனால் வரும் நயத்தை விரும்பி அகமுயற்சியையேற்றி அதிலே மனவாற்றலைச் செலுத்துதல் கூடும்.

நிலைத்தல்

நாம் ஒரு விடயத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கும் போது அதைக் கைவிட்டு வேறொரு விடயத்தைச் சிந்திக்க வேண்டி வந்தால், மனவாற்றல் முந்திய விடயத்தைவிட்டு

உடனே செல்லமாட்டாமல், சற்றே தாமதித்து, படிப்படியாகவே புது விஷயத்திற் செல்லும். ஒருவன் தன்னுடைய குழந்தைக்கு வந்த சுரனோய் தணியாமையைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் போது ஒரு கடிதத்தை வாசிக்க நேர்ந்தால், அதன் பொருளில் ஒரு சிறு பாகம் மாத்திரம் முதலிற் புலப்படும். பள்ளிக் கூடத்திலே, மாணாக்கர்கள் ஒரு பாடத்தைப் படித்து முடித்தவுடனே, ஆசிரியர் வேறொரு பாடத்தைத் தொடங்குவாராயின், முதலிலே இந்தப் பாடம் புலப்படாமலே இருக்கும். இதையறிந்த நல்லாசிரியர்கள் ஒவ்வொருபாடமும் முடிந்தவுடனே மாணாக்கர்களைச் சற்று நேரம் ஓய விடுகிறார்கள். இப்படியாக ஒரு விடயத்தைக் கைவிடத் துணிந்தபின்பும், மனவாற்றல் அதிலே செல்லுதல் நிலைத்தல் எனப்படும். இது மனவாற்றலின் புடைபெயர்ச்சியிலுள்ள தாமதத்தால் உண்டாவதாகும்.

நிலைத்தல் கருதலிலன்றிக் காட்சி முதலிய தொழில்களிலும் நிகழ்கின்றது. கண்ணுக்கு எதிர்ப்படும் பொருள்கள் உடனே தோன்றாமற் சற்று நேரத்தின் பின்பே தோன்றுகின்றன; அவை மறைந்த பின்பும் சற்று நேரம் தோன்றுகின்றன. நீளமான நெருப்புக் கொள்ளியை விரைவாகச் சுழற்றினால், விருத்தவடிவமான ஒளி தோன்றும். அஃதாவது கொள்ளியிலுள்ள நெருப்பு அந்த விருத்தத்தின் எல்லாப் பாகத்திலும் ஒரே நேரத்தில் இருப்பதாகக் காணப்படும். ஆயினும் அது ஒரு நேரத்தில் ஒரு இடத்தில் மாத்திரம் இருப்பதே உண்மை. ஆதலால் மற்றைய இடங்களிலே காணப்படுவது நெருப்பன்று; நெருப்பு அந்த இடங்களுக்கு வந்தபோது உண்டான காட்சியின் நிலைத்தலால் வரும் தோற்றமாம். காட்சி எவ்வாறு நிலைக்கின்றதெனில், நெருப்பிலிருந்து கண்ணுக் கூடாகச் சென்ற ஒளி திரிபுற்று காடிமூலங்களைத் தாக்கும்; இந்தத் தாக்கம் உண்டாகச் சற்று நேரம் செல்லும்; தாக்கம் உண்டான பின்பே காட்சி யுண்டாகும். ஆதலால் நெருப்பு கண்ணுக்கெதிர்ப்பட்டவுடனே தோன்றாமற் சற்று நேரத்தின் பின்பே தோன்றும். அந்தத் தாக்கம் நீங்குதற்

கும் சற்று நேரம் செல்லுமாதலினால் நெருப்பு மறைந்த பின்
பும் அதன் தோற்றம் நிகழும்.

மறித்தல் * விளையாட்டிலே, மறிக்கப்படுகிறவன் இடை
யிலே சடுதியாகத் திரும்பும்போது மறிப்பவன் உடனே திரும்ப
மாட்டாமை நிலைத்தலினாலாம். ஒரு தொழில் நிறைவேறிய
பின்பும் அதைப்பற்றிய சிந்தனை நீங்காமையும், விடப்பாம்
பைக் கண்டபோது தோன்றிய அச்சம் அது அகன்ற பின்பும்
நீங்காமையும் நிலைத்தலால் நிகழ்வன.

நிலைத்தல் மனிதரில் வெவ்வேறளவினதாய் இருக்கும்.
மறைந்த பொருள் சிறுநுக்கு மிக அற்ப நேரம் மாத்திரம்
தோன்றும்; வேறு சிறுநுக்கு அதிக நேரம் தோன்றும். மன
வாற்றல் பரிட்சைகளால் அளக்கப்பட்டு வருதல்போல, நிலைத்
தலும் பரிட்சைகளால் அளக்கப்பட்டு வருகின்றது. பின்வரும்
பரிட்சை மிக இலகுவானது.

சுழலக்கூடிய வட்டமானதட்டோன்றிலே ஒரு பாகத்தைச்
சிவப்பு நிறமாக்கி அவ்வளவு அயற்பாகத்தைப் பச்சைநிற
மாக்கிவிட்டு அதைச் சுழற்றினால், நரைநிறம் தோன்றும்
அது எப்படியெனில், சிவப்பும் பச்சையும் கலக்க நரைநிறமுண்
டாதல் இயல்பு; தட்டைச் சுழற்றும்போது, ஏதாயினும் ஓரிடத்
துக்குச் சிவப்புப் பாகம் வந்து விடுகின்றபின்பும் அங்கு சிவப்பு
நிறம் தோன்றும். அதற்கிடையிலே பச்சை நிறப்பாகம்
வந்து விடும்; ஆதலால் அந்த இடத்திலே சிவப்பும் பச்சையும்
கலக்கும்; கலத்தலினாலே நரைநிறம் தோன்றும்.

நிலைத்தலியல்பு அதிகப்பட்டவர்களுக்கு ஓரிடத்திலே
சிவப்புகிறம் நெடுநேரம் கிற்கும். ஆதலால் தட்டை மெல்லவா
கச் சுற்றினாலும் அவர்களுக்கு நரைநிறம் தோன்றும். நிலைத்த
லியல்பு குறைந்தவர்கள் நரைநிறத்தைக் காணுகில் அதை

* இது கிளித்தட்டு விளையாட்டெனப்படும்.

விரைவாகச் சுழற்றவேண்டும். ஆதலால், நரைகிறம் தோன்றுதற்கு அத்தட்டச் சுழலவேண்டிய வேகத்திலிருந்து நிலைத்தலை அளக்கலாம்.

நிலைத்தல் ஓர் ஆற்றலன்று. அதன் அளவு மனவாற்றலின் புடைபெயராமையின் அளவாம்.

நினைப்பு

ஒரு பொருளை ஒரு முறை அறிந்துவிட்டால் அதைப் பற்றிய அறிவு பின்பு எளிதிலே வரும். சுந்தரம் என்பதன் பொருள் அழகு என்பதை ஒருவர் ஒருமுறை அறிந்தாராயின், பின்பு அவர் அதை அறிதல் இலகுவாகும். இலகுவாதல் எப்படியெனில், “சுந்தரம் என்பதன் பொருள் யாது” என்று அவரை வினவினால், “அழகு” என்று சொல்லத்தக்கவராயிருப்பார். அவர் திறமை குறைந்தவராயின், “சுந்தரம் என்பதன் பொருள் அழகோ பசுவோ” என்று வினவினால், “அழகு” என்று விடை சொல்லுவார்.

ஒரு முறை அறிய எளிதிலே வருவது பலமுறை அறிய மிக எளிதிலே வருவது. சுந்தரம் என்பதன் பொருள் அழகு என்று பல முறை அறிந்தவர் அதை எப்போதும் அறியத்தக்கவராய் இருப்பார்.

பலமுறை அறிதலேயன்றி அவதானமும் முன்னறிந்ததைப் பின்பு எளிதில் அறிதற்குத் துணையாகும். ஒரு வகுப்பிலுள்ள மாணுக்கர்கள் யாவருக்கும், “சுந்தரம் என்பதன் பொருள் அழகு” என்று சொன்னால், சுந்தரம் என்னும் பெயரையுடைய மாணுக்கன் அதை மற்றவர்களிலும் பார்க்க அதிகமாய் அவதானிப்பான். அவனுக்கு அச்சொல்லின் பொருள் பின்பு மிகவும் இலகுவாய் வரும். ஒரு செய்யுளை அற்ப அவதானத்தோடு ஐம்பது முறை வாசித்தலும் மிகுந்த அவதானத்தோடு ஐந்துமுறை வாசித்தலும் ஒரேயளவு பயனைத் தருதல் கூடும்.

முன்னறிந்த ஒன்றைப் பின்பு அறிதல் நினைப்பு எனப்படும். நினைப்பை இலகுப்படுத்துவன பன்முறை அறிதலும் அவதானமுமாம்.

இவை யிரண்டும் நினைப்பை இலகுப்படுத்துவனவன்றி முன்னறிந்ததை அறியுமாறு ஏவத்தக்கவைகளல்ல. அங்ஙனம் ஏவத்தக்கவைகள் பற்று, அண்மைச்சார்பு, ஒப்புமைச்சார்பு ஆகிய மூன்றுமாம்.

ஒருவனுக்கு எதிலே அதிகம் பற்றுண்டோ அதைப் பற்றிய எண்ணம் தானாகவே வரும். தந்தையாருடைய சொல்லுக்கமைதலிலே பெரும்பற்றுடையவனாய் அதை ஒரு விரதமாகக் கொண்டவனுக்கு “தந்தைசொன்மிக்க மந்திரமில்லை” என்னும் மந்திரம் தானாகவே வந்து கொண்டிருக்கும். அற்பன் ஒருவனுக்குத் தேசாதிபதி கைகொடுத்தாராயின், அதைப்பற்றிய எண்ணம் அவனுக்குத் தானாகவே வரும்.

இரண்டு பொருள்களை ஒரேநேரத்தில் அறிந்தால், அவற்றுள் ஒன்று பின்னொரு முறை அறியப்படும்போது, மற்றதின் எண்ணம் வருதலுமுண்டு. “அருச்சுனனும் கன்னனும் போர் செய்தனர்” என்பதை அறிந்தவனுக்கு, அருச்சுனைப் பற்றிய பேச்சு நிகழும்போது, பழைய தொடர்பினாலே, கன்னனுடைய எண்ணம் வருதல் கூடும். கோயிலிலே பூசை நடக்கும் போது மணிச்சத்தத்தைக் கேட்டவர் பின்னொரு முறை மணிச்சத்தத்தைக் கேட்கும்போது கோயிற் பூசையைப் பற்றி எண்ணுதல் கூடும். சோமவாரத்திலே சர்க்கரைச் சோறு தின்ற சிறுவன், சோமவாரம் என்ற சொல்லைக் கேட்டவுடனே, சர்க்கரைச்சோற்றை நினைப்பான். பள்ளிக்கூடத்திலே துன்புறுத்தப்பட்ட சிறுவனுக்கு பள்ளிக்கூடம் என்ற எண்ணம் வரும்போது துன்பத்தின் எண்ணமும் வரும். அரசியற்சபைத் தெரிவு நடந்தபோது செலவின்றி வயிறுர மதுவுண்டவனுக்கு அரசியற்சபைத் தெரிவின் எண்ணம் வரும்போது வயிறுர மதுவுண்ட எண்ணமும் வரும். இப்படியாக ஒரே நேரத்தில் அறி

யப்பட்ட இரு பொருள்களின் எண்ணத்தொடர்பு அண்மைச் சார்பு எனப்படும். இது ஒரு எண்ணத்தை அதனோடு தொடர்புடைய வேறொரு எண்ணத்தின் துணைகொண்டு எழுப்பத்தக்கது.

கல்வியைப்பற்றிய அநேக முறைகள் அண்மைச்சார்பை ஒட்டியிருக்கின்றன. ஒரு குழந்தைக்குப் பசு என்ற விலங்கைக்காட்டி “அது பசு” என்று சொன்னால், அந்த விலங்கின் காட்சியும் அந்தச் சொல்லின் ஒலியும் ஒரே நேரத்திலே புலப்பட்டுத் தொடர்புறுகின்றன. இப்படியாக இரண்டுமூன்று முறை பசுக்களைக் காட்டிப் பேரைச்சொன்னால், அக் குழந்தை பசுவைக் காணும்போது பசு என்ற சொல்லை நினைக்கும்; அன்றியும், “பசு” என்ற சொல்லைக் கேட்கும்போது அவ்விலங்கை நினைக்கும். கமலம் என்பது தாமரை என்பதை ஒரு சிறுவன் பலமுறை நினைத்தானாயின், பின்பு “கமலம்” என்னும் சொல்லைக் கேட்கும்போது தாமரையை நினைப்பான். “அறம்செய்ய விரும்பு” என்பதிலுள்ள மூன்று சொற்களும் ஒருமுறை தொடுத்துச் சொல்லப்பட்டால், பின்பு அவைகள் தொடுத்து வருதல் இலகுவாகும்.

பூனை சுடுபாலிலே வாயை வைத்தால், அதுக்குத் துன்பம் உண்டாகும். பின்பு சுடுபாலையேயன்றி அடுக்களையையும் நாடாதென்பார். ஏருது, குதிரை, யானை முதலிய மிருகங்களைப் பழக்குதற்குத் துணையாயிருப்பதும் இவ்வண்மைச் சார்பாம். குதிரையைப் பழக்குகிறவன் அதை ஒரு பக்கத்துக்குத் திரும்பும் போது, அந்தப் பக்கத்துக் கடிவாளத்தை இழுக்கிறான். ஆகவே அதை இழுத்தலும் அந்தப் பக்கத்துக்குத் திரும்புதலும் ஒரே நேரத்தில் நடைபெறுகின்றன. அதனாலே கடிவாளத்தை இழுக்கும்போது குதிரை அந்தப் பக்கத்துக்குத் திரும்புதல் இலகுவாகின்றது.

ஒரு எண்ணத்தை அதனோடு கூடிய எண்ணம் எழுப்புவது போல அதைப்போன்ற எண்ணமும் எழுப்பத்தக்கது.

தடாகத்திலே குவளைகள் அவர்ந்திருந்தமை நயிநந்தியடிகள் தண்ணீரால் விளக்கேற்றியதையும், சீதையின் ஒவ்வோருறுப்பையும் பார்த்தவர்கள் பிறவுறுப்புக்களைப் பாராமலிருந்தமை சமயவாதிகள் கடவுளின் ஒவ்வோரிலக்கணத்தை மாததிரம் காணுதலையும் கவிகளுக்கு ஞாபகப்படுத்தின. கட்குடியன் மோரைக் காணும்போது கள்ளை நினைத்தலும், பிறவூரிலே ஆற்றைக் காண்பவன் தன்னூரிலுள்ள ஆற்றை நினைத்தலும், ஒருவனை அவனுடைய மகன் நிந்திக்கும்போது அவன் தன்னுடைய தந்தையை நிந்தித்ததை நினைத்தலும் ஒப்புமையால் வருவனவாம்.

நினைப்பு மனவாற்றல் அன்று. அது மனவாற்றலுக்குத் துணையாய் ஒன்று. நினைப்பு இல்லையாயின் மனக்கோலும் பொருள்களைப்பற்றிய அறிவும் இல்லையாகும். மனவாற்றலின் அளவு மனிதருக்கிடையே வேறுபடுதல் போல, நினைப்பு வன்மையின் அளவும் வேறுபடுகின்றது. ஆகிலும் மனவாற்றலின் அளவுக்கும் நினைப்புவன்மையின் அளவுக்கும் ஒரு தொடர்பும் இல்லை. மனவாற்றல் கூடியவர்களுக்கு நினைப்பு வன்மை அற்பமாயிருத்தலும், மனவாற்றல் மிகக் குறைந்தவர்களுக்கு அது அதிகமாயிருத்தலும் உண்டு. சில மந்தர்கள் ஒரு பாட்டை ஒருமுறை வாசித்தபின்பு பாராமற் சொல்லுகிறார்கள்.

இளைப்பு

தொழில் செய்தற்கு ஆற்றல் வேண்டும். ஆதலால், தொழில் செய்யச்செய்ய ஆற்றல் குறைந்துகொண்டு வரும். ஆற்றல் குறைதலினாலே தொழிலும் குறையும். ஒரு பொருளை நெடுநேரம் உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தால் அதைப் பார்த்தற்கு வேண்டிய ஆற்றல் குறைந்துபோம். ஆதலால், பின்னும் அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருத்தல் பிரயாசமாகும். இப்படியான பிரயாசம் இளைப்பு எனப்படும்.

இளைப்பு சிலருக்கு விரைவாக வந்து விரைவாகத்தீரும்; வேறு சிலருக்கு நெடுநேரத்தின் பின் வந்து நெடுநேரத்திலே

நீரும். இதை உணராதார் விரைவில் இளைப்பவர்களைச் சாலக் காரரென்பர்.

ஒரு பொருளை நெடுநேரம் உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டிருத் தவினாலே கண் இளைத்ததாயின், காதினாலே தொழில் செய்தல் அரிதாகாது. அந்தச் சமயத்திலே கதை கேட்டல் எளிதான தொழிலாயும் விருப்பமானதாயிருக்கும். அதன் பின்பு மன வாற்றலை அதிகமாக வேண்டுகிறதும் ஒரு நூலை வாசிக்கலாம். அது முடிந்த பின்பு ஒரு கீதத்தைப் பாடலாம். இப்படி வெவ் வேறு வகையான ஆற்றலை வேண்டுந் தொழில்களை ஒன்றன் பின் ஒன்றாகச் செய்தல் சாலும். ஆயினும் ஒவ்வொரு தொழிலையுஞ் செய்யும்போது, இவைகள் யாவற்றுக்கும் வேண்டிய பொது ஆற்றல் குறைந்துகொண்டே வரும். இதனாலே இறுதியிலே எத்தொழில் செய்தலும் இயலாததாய் விடும்.*

ஆகவே இளைப்பானது சிறப்பினைப்பு பொதுவினைப்பு என இருவகைப்படும். சிறப்பினைப்பினாலே சிற்சில கருவிகள் தொழில் செய்யமாட்டாமற்போகும். பொது இளைப்பினாலே எவ்வகைத் தொழில் செய்தலும் இயலாததாய்விடும். சிறப்பினைப்பை நோக்கியே பள்ளிக்கூடப் பாடங்களை நிரைப்படுத்தும் போது ஒரே தன்மையான ஆற்றலை வேண்டும் பாடங்கள் அடுத்தடுத்து வைக்கப்படுவதில்லை.

ஆற்றற் குறைவேயன்றி, விருப்பக் குறையும் தொழில் செய்யமாட்டாமைக்குக் காரணமாகும். இது அலுப்பு எனப்படும். தொழில் செய்யும்போது அலுப்புப் படுகிறவர்களை

* ஒவ்வொரு வகையான அறிதற்றொழிலைச் செய்தற்கு மூன்றின் ஒவ்வொரு பகுதியிலுள்ள கடிமூலங்களின் தொழிற்பாடு வேண்டும். தொழில் செய்யும்போது அவைகள் தேய்ந்து மெலியும். அவைகள் மெலிதலினாலே இளைப்புத் தோன்றும். இது சிறப்பினைப்பு. தேய்வுப்பொருள்கள் இரத்தத்தோடு கலத்தலால், இரத்தம் செல்லும் பிறபகுதிகள் அதன் தன்மைக்குறைவினால் மெலிவடையும். இதனாலே பொது இளைப்பு தோன்றும்.

நெருக்கினால் அல்லது உற்சாகப்படுத்தினால் அந்தத் தொழிலைச் செய்வார்கள். ஒரு தொழிலில் அனுப்புப்படுகிறவர்கள் வேறொரு தொழிலை ஆவலோடு செய்வார்கள். ஒருவன் அதிகமாய் விரும்புந் தொழிலைச் செய்யாமையும் அனுப்புக்குக் காரணமாகும். ஒரு மாணக்கனுக்கு விளையாட்டிலே விருப்பம் இருக்கும் போது மிகவும் இலகுவான படிப்பும் அனுப்புக்குக் காரணமாகும், அதிலே அகமுயற்சி செல்லாததலால்.

ஆகவே, தொழில் செய்யமாட்டாமைக்குக் காரணம் ஆற்றற் குறைவால் வரும் இளைப்பு என்றும் விருப்பக்குறைவால் வரும் அனுப்பென்றும் இருவகைப்படுதலையும், இளைப்பு தனிக் கருவிகளின் ஆற்றற்குறைவாலுண்டாவதாகிய சிறப்பினைப் பென்றும், எல்லாக் கருவிகளுக்கும் ஆற்றல் குறைவதாலுண்டாகிய பொது இளைப்பென்றும் இருவகைப்படுதலையும் அறிக.

தொழில் செய்யத் தொடங்கவே இளைப்பு தொடங்கிவிடும். ஆயினும் சற்று நேரத்தின் பின் அது மறைந்து நிற்கத்தொழில் நடைபெறும். இறுதியிலே தொழிலைச் சிறிதுந் செய்யமாட்டாத நிலை வந்து இளைப்பு முற்றாக வெளிப்படும். குதிரைகள் நெநேரம் வேகமாய் ஓடி வந்து நின்றவுடனே இளைத்து விழுந்து இறத்தலுண்டு.

நினைப்பின் ஆட்சி

முன்னறிந்த பொருளை நினைத்தற்குக் காரணமாகவான அகமுயற்சியும் மனவாற்றலுமாம். நெடுநாளாக நினையாத நகரத்தின் பெயரை நினைக்க விரும்பும்போது, அவ்விருப்பத்தால் உண்டாகும் அகமுயற்சி அதை நினைப்புக்கு வருவிக்க முயலும். அந்நேரம் பிரிதொன்றன் எண்ணம் இல்லையாயின், தொழிலின்றியிருக்கும் மனவாற்றல் அதிலே தொழிற்படும். அது முன்பு பலமுறை அறியப்பட்டதாயின் அதன் பெயர் எளிதில் வரும். ஆதலால், வேண்டம்போதெல்லாம் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிய எண்ணம் எமக்கு வரவேண்டுமாயின் அதைப்

பலமுறை அவதானத்தோடு சிந்தித்திருத்தல் வேண்டும். அன்றியும் அதை எழுப்புகற்குத் துணையாகும் அண்மைச் சார்பையேனும் ஒப்புமைச் சார்பையேனும் ஆக்கிக் கொள்ளுதல் தக்கதாம். நினைப்புக்கு நிமித்தகாரணமாயும் மூலகாரணமாயும் துணைக்காரணமாயும் உள்ள இவற்றைப் பயன்படுத்தி நினைப்பை எளிதில் ஆளுதற்கு வேண்டிய சில முறைகள் பின் வருமாறு :

க. ஒரு விஷயத்தை நினைப்பில் இருத்த வேண்டுமானால் அதைக் கூறுகளாக்கி அவற்றைத் தொடர்புறுத்திக் கொள்ளுதல் அதற்குப் பெருந் துணையாகும். இயல்பாகத் தொடர்பில்லாதவற்றிலும் தொடர்புகளை வலிந்து காணலாம். சரசுவதியின் ஆசனம் வெண்டாமரையோ செந்தாமரையோ என்ற ஐயம் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தால், அவ்வாசனம் சரசுவதியின் முதலெழுத்தாகிய சகரவரி யெழுத்தை முதலில்லாத தென்று தொடர்பு காணலாம். இங்கிலாந்தரசனாகிய முதலாம்சார்ஸ் இறந்த ஆண்டு 1649. இந்த இலக்கத்தில் முதலிலிருக்கும் இரண்டெண்களும் அவனி ருந்த காலத்தினாலும், மற்றைய இரண்டு எண்கள் ஆறேனும் ஒன்றேனும் சேர்ந்து பத்தாவன என்னுந் தொடர்பினாலும் நினைப்பிலிருக்கும். ஒரு கூட்டத்தைச் சேர்ந்த பொருள்களின் தொகையை நினைத்தல் அவைகள் ஒவ்வொன்றையும் நினைத்தற்குத் துணையாகும். பகுபத உறுப்புக்கள் ஆறு என்பதை அறிந்தால், அவற்றுள் ஐந்து நினைப்புக்கு வரும்போது, ஆறாவதை வலிந்து ஆராய்ந்து ஞாபகப் படுத்தலாம்.

உ. ஒரு பாடத்தை நினைப்பாக்க வேண்டுமாயின், அதை வசனம் வசனமாகவேனும், கூறு கூறுகளாகவேனும், முற்றுகளேனும் பன்முறை படிக்கலாம். ஒவ்வொரு வசனமாய் நினைப்பாக்கும்போது மேலே குறித்த பொருட்டொடர்பின் துணை வராது. நினைப்பாக்கப்படுவது பாட்டாயின் பொருட்டொடர்பேயன்றி இசைத்துணை எதுகைத் துணைகளும் வரா. கூறு கூறுகளாக

நினைப்பாக்குதல் சிறுவருக்கு வாய்ப்பானது. ஏனெனில், இருதூறுவரிகொண்ட ஓர் அகவல் முழுவதையும் ஒருமுறை வாசித்தலே அவர்களுடைய ஆற்றலை வாங்கிவிடும். முதிர்ந்தவர்கள் அந்த அகவல் முழுவதையும் பலமுறை வாசித்து நினைப்பாக்குதலே கலப்பமான முறை. ஒருவர் ஒரு நூலிலுள்ள 240 வரிகளைக்கொண்ட இருகூறுகளை நினைப்பாக்கத் தீர்மானித்து, ஒன்றைக் கூறுகூறுகளையும் மற்றதை முற்றாகவும் பன்முறை படித்து, முற்றாகப் பன்முறை படித்த பகுதி விரைவில் முடிந்ததைக் கண்டார்.*

௩. பன்முறை படிக்கும்போது தொடுத்தேனும் ஆறி ஆறியேனும் படித்தல் உண்டு. தொடுத்துப் படித்தவினால் இளைப்புண்டாகிப் பயனைக் குறைக்கும். ஆறுவதினால் இளைப்பு நீங்கும்; படித்து மனத்தில் நன்கு பதியும். ஆதலால், ஆறியாரிப் படித்தல் நன்று. ஒருவர் இருபது எண்களை நினைப்பாக்குதற்கு, ஒவ்வொரு முறையும் அரைநிமிஷம் ஓய்ந்து பதினொரு முறை வாசிக்கவேண்டியிருந்தது. ஒவ்வொரு முறையும் ஐந்து நிமிஷம் ஓய்ந்து ஆறு முறையும், பத்து நிமிஷம் ஓய்ந்து ஐந்து முறையும் வாசிக்க வேண்டியிருந்தது. ஆறி ஆறி வாசித்தல் தக்கமுறை என்பதற்கு இது அநுபவசாட்சியாகும். நினைப்பாக்க வேண்டிய விஷயம் நீளமானதாயின் ஆறும்நேரமும் நீண்டதாயிருத்தல் வேண்டும். ஒருவர் ஒரேதொகையான தனிச் சொற்களைக்கொண்ட மூன்று ஆவலிகளை வெவ்வேறு அளவான இடைநேரம் விட்டு ஒவ்வொரு ஆவலியையும் இரு

* இதன் விவரணம் பின்வருமாறு:—

நினைப்பாக்கிய முறை	நினைப்பாக்கிய கரன்	செலவான நிமிஷம்
தினமும் ஒருவரி பன்முறை படித்தப் பின்பு முழுவதும் பன்முறை படித்தல்	௧௨	௪௩௧
தினமும் முழுவதையும் பன்முறை வாசித்தல்	௧௦	௩௪௮

பத்து நான்கு முறை வாசித்தபின் தமக்கு நினைப்பிலிருந்த சொற்களின் தொகை இடைநேரத்துக்குத் தக்கதாய்க் கூடியுங் குறைந்தும் இருக்கக்கண்டார். *

ச. நினைப்பாக்கும்போது பாராமற் சொல்லுதல் மிகச் சிறந்த ஓர் உபாயம். விஷயத்தை நினைப்பாக்குகில் ஒருமுறை வாசித்தவுடனே பாராமற் சொல்லிப் பார்க்கலாம். விஷயத்தை யேயன்றிச் சொற்களையும் நினைப்பாக்குகில் நினைப்பு வன்மைக்குத் தக்கதாயும் விஷயத்தின் அளவுக்குத் தக்கதாயும் சில முறை வாசித்த பின்பு பாராமற் சொல்லலாம். பாராமற் சொல்லும்போது தடக்குவனவற்றைப் பார்க்கையில், அவற்றிலே அவதானம் அதிகமாகச் சென்று அவற்றை மனத்திலே நன்றாகப் பதித்துவிடும். இதலே அவைகள் நினைப்பிலிருத்தல் சலபமாகும். ஒரேயளவு ஆற்றலுடைய ஐந்துபேர் தனித்தனி 170 சொற்களைக் கொண்ட ஐந்து கதைகளை ஒன்பது நிமிஷம் வெவ்வேறு முறையாக வாசித்தபோது பாராமற் சொல்லுதலால் நன்மையுண்டென்பது காணப்பட்டது. †

* இதன் விவரணம் பின்வருமாறு:—

படித்தமுறை.

நினைப்பாக்கிய சொற்கள்.

நானொன்றுக்கு

அ. முறையாக

ந. நான்

கஅ

”

க.

”

ச.

”

”

நக

”

உ.

”

கஉ.

”

”

நுக

† வாசித்த முறை	வாசித்த வடனே நினைப்பிலிருந்த சொற்கள்	நாலுமணித்தியாலத்தின் பின் நினைப்பிலிருந்த சொற்கள்
முழு நேரமும் வாசித்தல்	நக	கக
நேரம் பாராமற் சொல்லல்	நக	கக
”	சக	உக
”	சஉ	உச
”	சஉ	உச

௫. ஒரு பாடத்தை முதன்முறை படித்தபின்பு அன்றைக்கே அதைத் திரும்பப் படித்தல் நினைப்புக்குப் பெருந்துணையாகும். † அப்படிச் செய்யாவிட்டால் அதில் ஒரு பெரும்பாகம் மறதியாய் விடும். அன்றைக்கே திரும்பப் படித்தாலும் அதன் சில பாகங்கள் சில நாட்களில் மறதியாய் விடும். ஆதலால் அது நெடுநாளைக்கு நினைப்பில் இருக்கவேண்டுமாயின் அதைப் பின்னும் படிக்க வேண்டும்.

தொடர்பில்லாத சொற்களை நினைத்தற்கு நினைப்புவன்மை மாத்திரம் வேண்டப்படும். உதாரணமாக வா, யாழ்ப்பாணம், கருமை, சினம், கத்தரி என்னுஞ் சொற்கள் தொடர்பில்லாதவை. விவேகிகள் இவற்றினும் தொடர்புகளைக்கண்டு நினைத்தலை இலகுப்படுத்துவர்.

மறப்பு

புதிய விஷயங்களை நினைத்தற்குப்பழையவிஷயங்களுட்கிலவற்றை மறத்தல் அவசியம். ஆதலால் விவேகிகள் தேவையில்லாதவற்றை மறந்து விடுவர். அவதானம் அதிகஞ் செல்லாவிடினும் திரும்ப நினையாவிடினும் மறதியுண்டாகும். மறப்பு முதலில் விரைவாயும் பின்பு மெல்லவாயும் வரும். வசனங்களும், பொருட்டொடர்பற்றவைகளும், கூறுகூறாக நினைப்பாக்கப்பட்டவைகளும் இலகுவில் மறதியாய் விடும்.

வினாக்கள்

௧. ஒருவனுடைய மனத்தொழில் பொதுவாக எப்போதும் ஒரேயளவின் தாய் இருத்தற்குக் காரணம் யாது? சில சமயங்களிலே அது குறைத்தற்குக் காரணம் யாது?
௨. மனவாற்றலை அனத்தல் எவ்வாறு?
௩. அவதானமாவது யாது? அவதானத்தை ஏற்றுதல் எவ்வாறு? பார்த்தெழுதும்போது பிழை விடுதற்குக் காரணம் யாது?
௪. நினைப்புக்கும் அலுப்புக்கும் வேற்றுமை யாது? இவற்றை எவ்வாறு தீர்க்கலாம்?

† “காய்ச்சின உடனே இரும்பை அடி” என்பது பழமொழி.

- டு. பரம்பைக்கண்டு அஞ்சிய ஒருவன் அது தூத்தியதாகக் கனக் காணுதற்குக் காரணம் யாது?
- சு. நிலைத்தல் நினைப்புக்குத் தீனையாதல் எவ்வாறு?
- எ. நினைப்பை இலகுப்படுத்துவன யாவை?
- அ. அறிந்த ஒன்றை நினைப்பாக்குவன யாவை?
- க. வேண்டிய இடத்திலே அவதானத்தை அதிகமாகச் செலுத்துதற்கு உபாயம் யாது?
- கடு. எவ்வகையானவற்றை நினைத்தற்கு நினைப்புவன்மை மாத்திரம் வேண்டியது?

பதினேந்தாம் அதிகாரம்

தன்மை

தன்மையின் கூறுகள்—மனப்பான்மை—மனக்கோலம்—
மேய்ச்சுறு—மனத்தின்மை—அறிவு.

தன்மையின் கூறுகள்

ஒருவனுடைய தன்மை எப்படிப்பட்டதென்று வரையறுத்துச் சொல்லுகில், அவனுடைய ஆற்றல் முதலியவற்றில் ஒவ்வொன்றின் அளவையுஞ் சொல்லல் வேண்டும். எதுபோலவெனில், ஓர் ஆசிரியர் ஒரு மாணாக்கனுடைய படிப்பு இப்படிப்பட்டதென்று அறிவிக்கில், அவனுடைய அறிவு இலக்கியத்தில் நூற்றுக்கு ஐம்பது, இலக்கணத்தில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்று, கணிதத்தில் நூற்றுக்கு நூற்பது, சரித்திரத்தில் நூற்றுக்கு முப்பது என்று இப்படியாக ஒவ்வொரு பாடத்திலும் அவனுடைய அறிவின் அளவைச் சொல்லுதல் போலாம்.

ஆகவே, ஒருவனுடைய தன்மையைச் சொல்லுகில் அவனுடைய ஊககங்களின் வன்மையையும், மனமுயற்சியின் அள

வையும், அகங்காரத்தின்மையையும், மெய்ப்பாடுகளின் அநீர்ச்சியையும், உடலின் தன்மையையும், அறியும் தன்மையையும், நினைப்புறுதியையும் இவ்வளவென்று சொல்லல் வேண்டும். இவைகள் ஒவ்வொன்றையும் அளத்தல் கூடுமாயின், ஒருவனுடைய தன்மை இப்படிப்பட்டதென்று சொல்லுமிடத்து, அவனுடைய உணவுக்கம் நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்று ஒதுங்குக்கம் நூற்றுக்கு முப்பது என்று இப்படியாக ஒவ்வோர் ஊக்கத்தின் வன்மையையும், அவனுடைய நேர்மை நூற்றுக்கு என்பது இரக்கம் நூற்றுக்கு அறுபது என்று பற்றுக்களின் அளவையும், அகங்காரவன்மை நூற்றுக்கு எழுபது மனவாற்றல் நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்று என்று ஆற்றல்களின் அளவைப் தனித்தனி அறிந்து சொல்லல் வேண்டும்.

இவற்றுட் சிலவற்றை அளக்கும் முறைகள் அறியப்பட்டு ஆளப்பட்டு வருகின்றன. காலகதியில் யாவற்றையும் அளத்தல் கூடியதாகலாம். அப்போது, ஒவ்வொருவருடைய தன்மையையும் கணக்காகச் சொல்லுதல் கூடும். அதுவரையும், அளக்கமாட்டாதவற்றை வகுப்புகளாகப் பிரித்துச் சொல்லுதலே சாலும். நல்லவன் தியவனென்றும், உறுதியுள்ளவன் உறுதியற்றவனென்றும், சாந்தமுள்ளவன் சாந்தமற்றவனென்றும், நேர்மையுள்ளவன் நேர்மையற்றவனென்றும் ஒவ்வொரு குணத்தையும் இருவகைப் படுத்தி மனிதருடைய தன்மையைச் சொல்வது வழக்கம். இப்படி வகைப்படுத்துமிடத்து ஒருவனுக்கே நல்லவன் உறுதியுள்ளவன் சாந்தமுள்ளவன் நேர்மையுள்ளவன் என்று பலபேர்கள் வந்து சேருதல் கூடும். பண்டைக்காலத்து அகநூலாசிரியர்களுட் சிலர் சிற்சில குணங்கள் இப்படியாக ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையனவாயிருத்தலைக் கண்டு, தொடர்புடையவற்றை ஒவ்வோர் கூட்டமாக்கிப் போலும் மூன்று கூட்டங்களைக் கண்டனர்.* அவைகள் சத்துவமும் இராசசமும் தாமசமுமாகும்.

* சில சாத்திரங்கள் இவ்வாற்றிற் சத்துவம் இராசசம் தாமசம் ஆகிய மூன்றும் பிரகிருதியின் கூறுகள் என்று கூடும்.

ஒருவன் நல்லவனையும் உறுதியுள்ளவனையும் நேர்மையுள்ளவனையும் இருந்தால் அவன் சத்துவவருப்பைச் சேர்ந்தவன் என்பர்.* ஆயினும் இவைகள் பெரும்பிரிவுகளாய்ப் போதிய வரையறையின்றி விரிந்திருத்தலால், இவைகளொவ்வொன்றையும் மூவகைப்படுத்தி, சத்துவத்திற் சத்துவம், சத்துவத்தில் இராசசம், சத்துவத்தில் தர்மசம் முதலாகக் குணங்களை ஒன்பதாக்கினர்.

இக்காலத்து அகநூல்வல்லோரும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய தன்மைகளை ஒருங்கு சேர்க்க முயல்கின்றனர். அம்முயற்சி இன்னும் முற்றுப்பெறாமையாலும், ஆற்றல்களை அளக்கும் முறைகள் சீராகாமையாலும், அவைகள் அளவால் வேறுபடும் வகைகள் மாத்திரம் இங்கு சொல்லத்தகும.

மனப்பான்மை

ஊக்க வன்மைகளின் அளவு மனப்பான்மை யெனப்படும். மனப்பான்மையால் மனிதருக்கிடையே வேறுபாடிருத்தலை யாவரும் அறிவரென்பது சாமரணிய சனங்களின் பேச்சிலிருந்து விளங்குகின்றது. “இவன் சாப்பாட்டிராமன்” “இவன் அடிபிடிக்காரன்”, “இவன் கெறுப்பிடித்தவன்” என்று சிறிசிலரைப் பார்த்து வேறு சிலர் சொல்லுதலைக் கேட்க

* சத்துவகுணத்தின் கூறுகளாவன:— மனவறுதி, பொறுமை, இந்திரிய அடக்கம், நம்முயற்சி, சாமர்த்தியம், நேர்மை, சாந்தம், திருப்தி, பெருமகிழ்ச்சி, இனிமை, சீவகாருண்னியம், மோட்ச ஆசை முதலியவைகளாம்.

இராசசகுணத்தின் கூறுகளாவன:— கடினம், உலக இன்பஆசை இடம் பாசாரம், தயவின்மை, அகந்தை, மமதை, வஞ்சனை, போகவிச்சை, முதலியவைகளாம்.

தாமசகுணத்தின் கூறுகளாவன:— அறிவீனம், பற்றாக்கிடர்செய்தல், இழிவான் வாழ்க்கை, சோம்பல், திருப்தியின்மை, நீய உணவிலாசை, அதிக நித்திரை முதலியனவாம்.

† கர்வமுள்ளவன் என்பது கருத்து

கிறோம். இவர்களுள், சாப்பாட்டிராமனில் உணவுக்கழும், அடிபிடிக்காரனிற்போருக்கழும், கர்வமுள்ளவனில் முதன்மைபூக்கழும் மற்றைய ஊக்கங்களினும் வலிமையாற் கூடியவைகளாம்.

ஒவ்வொருவனிடத்தும் ஒவ்வொரு நேரத்தில் அவனுடைய தேவைக்குத் தக்கபடி ஒரு ஊக்கம் வலிதாயும் மற்றவைகள் தூக்கமாயுமிருக்கும். சாப்பாட்டிராமனுக்கு வசியு நிறைந்தவுடனே உணவுக்கஞ் சோர்ந்துபோம். அப்போது, உறக்கவூக்கம் உணவுக்கத்திலும் ஆசிரம் மடங்கு வலியுடையதாகத் தோன்றும். அப்படியாயின், ஒருவனை ஊண்ணென்று சொல்லுவ தென்னையெனின், அவனுடைய ஊக்கங்கள் ஒவ்வொன்றன் முழுவலியையும் கணக்கிடும்போது, உணவுக்கத்தின் முழுவலி மற்றவைகளினங் கூடிபிறுத்தலாலென்க. ஊண்ணுள் ளும் உணவுக்க முழுவலி மிகக்கூடினவனே ஊரிலே ஊண்ணெனப் போர் பெறுகின்றான்.

ஊக்கங்கள் முழுவன்மையைக் காட்டுதற்குச் சந்தர்ப்பங்கள் நேரானிடில், மனப்பான்மையை உள்ளபடி அளத்தல் இயலாது. மிகப்பயந்தவனொருவன், பயப்படவேண்டிய சந்தர்ப்பம் வராததினாலே, பயப்படாதவன் போலத் தோன்றுவான். அடிபிடிக்காரனொருவன், அடிபிடிக்குச் சந்தர்ப்பம் வராததினாலே, சாதுவாகத் தோன்றுவான். ஆதலால் வேண்டிய சந்தர்ப்பம் நிகழாவழி, ஒருவனுடைய மனப்பான்மையை அறுத்துக் கூறுதல் தவறாகும்.*

மனப்பான்மையானது ஊக்கங்களைப்பற்றி வருவதாதலால் அது பெரும்பாலும் ஒவ்வொருவரிலும் இயல்பாய்மைந்த

* இது போலவே சந்தர்ப்பக் கெடுமையினாலே கல்லோர் அறநெறியினின்றும் விவருதல் கூடும். அப்படி விவருதலினாலே அவர்களைத் தீயோரென்னல் தகாது. தர்மர் அகவத்தாமா என்னும் யானே இதந்ததென்று சொல்லியது தவறையினும் அதனாலே அவர் தீயவராகார்.

தொன்றும். ஆயினும் பழக்க வழக்கங்களாலும் சந்தர்ப்பங்களாலும் ஊக்கங்கள் வலி குறைதலும் கூடுதலும் உண்டு.*

ஒருவனுடைய ஒதுங்குதலும் இயல்பிலே அற்பமாயுள்ள தாயினும், அவன் சிறுவயதிலே முதியோர்களால் பலமுறையும் பயப்படுத்தப்பட்டும் அச்சம் அதிகமுடையாரோடு கூடி வாழ்ந்தும் வந்தானாயின் அவனிலே பயம் அதிகமாகத் தோன்றும். சிலரிலே கலவியுக்கம் இயல்பிலே மட்டாய் இருப்பினும், சிறுவயதிலே அதற்குச் சார்பான கதைகளிலும் புத்தகங்களிலும் அதிகமாகப் பொழுது போக்கினால், பிற்காலத்திலே அவ்வுக்கம் வலியிகுந்து நிற்கும். பயிற்சியினாலே வலியிகும் வேறோர் ஊக்கம் அகந்தை. ஒரு குழந்தையினுடைய எண்ணத்துக்கெல்லாம் தாய்தந்தையர் இணங்கி அவனைப் பெருமைப்படுத்தி வந்தால், அவனிலே அகந்தையானது வலியேறி எல்லையில்லாத அதிகார ஆசையையும், வீணான டம்பப் பிரியத்தையும், மற்றவர்களோடு காலங்கழிக்க விடாத கர்வத்தையும் உண்டாக்கும்.

சில ஊக்கங்களின் வன்மைக்கு இரத்தத்திலுள்ள சில சத்துக்கள் துணையாகின்றன. கலவிக்கருவியிலுண்டாகும் ஒருசத்து இரத்தத்தோடு சேர்ந்து கலவியுக்கத்தைக் கூர்மைப் படுத்துகின்றது. இரத்தத்திலுண்டாகும் ஒரு வேற்றுமை உணவுக்கத்தைக் கூர்மைப்படுத்துகின்றது. இவைகளையன்றிச் சில உணவுவகைகளும் ஒளடதங்களும் நோய்களும் சரீரபலவீனமும் சில ஊக்கங்களுக்குத் துணையாகின்றன. சரீராரோக்கியமும் பலமும் மனப்பான்மையைத் தராசுபோல நிறுத்தத் தக்கவை.

* மனப்பான்மையானது பொதுப்பட இயல்பு யமைந்த தெரன்ருதலால், கயமில்லாத மனப்பான்மை யுடையோரை இகழுதல் தவறாகும். 'பழிப்பன பகரோல்' என்ற திருவாக்கும் இதற்குப் பிரமாணமாகின்றது.

சிற்சிலரிலே சிற்சில ஊக்கங்கள் மற்றவைகளினும் வலி மிக்கவைகளாய் நிற்கும். மற்றையோரில் ஊக்கங்கள் யாவும் முன்பின் ஒத்தவன்மை யுடையவைகளாய் இருக்கும்.

மனக்கோலம்

ஊக்கவன்மைக்குப்பின் சிந்திக்கத் தக்கது முயலல் வன்மை. இதனால் வரும் வேறுபாடுகள் மனக்கோலம் எனப்படும். மனக்கோலம் முத்திறப்படும்.

ஒரு தொழிலைச் செய்தற்குத் துணிந்தபின்பு, சிலர் அதைச் செய்தற்குப் பரபரப்பார்கள். வேறு சிலர் அதை ஆறுதலாகச் செய்யத் தொடங்குவார்கள். பரபரப்பவர்கள் பொறுமையற்றவர்கள். அவர்களிலே அகமுயற்சி தீவிரமாக இருக்கும். அப்படியான ஒருவனைப் பார்த்து “இவன் ஒரு பரபரத்தவன்” என்பர். அம்மதி பயிற்சியால் வரத்தக்கதாயினும், சிலரில் அது கூடியும் வேறு சிலரிற் குறைந்தும் இயல்பாயமைந்துள்ளது.

அகமுயற்சியின் தன்மை தொழிலின் ஆரம்பத்திலே வேறு படுதலேயன்றிக் தொழில் ஆரம்பித்தபின்பும் வேறுபடும். பரபரப்புள்ளவர்களிற் சிலர் ஒரு தொழிலைத் தொடங்கி விட்டால், அதற்கு எவ்வகைத் தடைகள் வந்தாலும் அவற்றை நீக்கி அத்தொழிலை முடித்துவிடுவார்கள். அத்தொழில் செய்தற்கிடையில், அவசியமான பிறதொழில்கள் செய்யவேண்டி வந்தால் அவற்றை முடித்துவிட்டு, முதலெடுத்துக் கொண்ட தொழிலைச் செய்வார்கள். இவர்களுடைய மனக்கோலம் விடாமுயற்சி யெனப்படும். பரபரப்புள்ளவர்களுள் வேறு சிலர் தொழிலைச் செய்யத் தொடங்கியபின்பு ஏதாயினும் தடை உண்டாதலைக் கண்டால், அவ்வளவோடு அத்தொழிலைக் கைவிட்டு விடுவார்கள். அதை முடித்தற்கு முதலில் உண்டான பரபரப்பு பின்பு தோன்றுது. இவர்களுடைய மனக்கோலம் நிலையின்மை யெனப்படும்.

மனக்கோலத்தின் மூன்றாவது கூறு இன்பதுன்பங்களாலே தாக்கப்படும் அளவு. சிலர் தொழில் செய்யும் போது, யாராவது உற்சாகப்படுத்தினால், அவர்களுடைய அகமுயற்சி யேறும். அவர்களுடைய தொழிலிலே குற்றஞ் சொன்னால், அகமுயற்சி குறையும்; தொழில் விரைவாக நிறைவேறி வந்தாற் பெருமுயற்சி செய்வார்கள்; தாமதப்பட்டால் முயற்சியைத் தளரவிடுவார்கள். இவர்களுடைய மனக்கோலம் ஈடாட்டம் எனப்படும். வேறு சிலர் மற்றவர்கள் புகழ்ந்தாலும் இகழ்ந்தாலும், தொழில் விரைவாக நிறைவேறினாலும் நிறைவேறாவிட்டாலும் ஒரேயளவு அகமுயற்சியுடையவராய் இருப்பர். இவர்களுடைய மனக்கோலம் அசையாமை எனப்படும். இனி, சிலர் இன்பத்தினால் அசையாராயினும் துன்பத்தினால் ஈடாடுவர். வேறு சிலர் இன்பத்தினால் ஈடாடுவாராயினும் துன்பத்தினால் ஈடாடார்.

இங்ஙனமாக மனக்கோலம் முக்கூறுடைமையால், ஒருவனுடைய மனக்கோலத்தை அளக்கில் ஒவ்வொரு கூற்றிலும் அவன் எத்தன்மையன் என்பதை அறிதல் வேண்டும். ஒவ்வொரு கூறும் இரண்டாகப் பிரிதலால் மனக்கோலம் எட்டுவகைப்படும்.

மெய்க்கூறு

மெய்ப்பாநிகளாலும் இரத்தத்தோடு சேருஞ் சிலபொருள்களாலும் சரீரிலேவேறுபடும். இப்படியுண்டாகும் வேறுபாடுகள் மெய்க்கூறுகளெனப்படும். சிலரிலே கோபம் துக்கம் மகிழ்ச்சி முதலிய மெய்ப்பாடுகள் பலமாகத் தோன்றும்; வேறு சிலரிலே அற்பமாகத் தோன்றும். இந்த வேற்றுமையைக் கொண்டு மனிதரைப் புறநோக்கர் அகநோக்கர் என இரு பாலாக வகுப்பர். சிலருக்கு அற்ப துக்கம் வந்தவுடனே முகம் சோர்ந்து இருண்டுபோம்; பேச்சுவலி குறையும்; சரீரம் தூக்கமடையும். இவர்கள் புறநோக்கர்கள். வேறு சிலரிலே எவ்வளவு துக்கமிருந்தாலும் முகவாட்டமேனும் சரீரத்தளர்ச்சியேனும் தூக்கமேனும் அதிகமாகத் தோற்றமாட்டா. இவர்கள் அகநோக்

கர்கள். இவர்களிலே மெய்ப்பாடுகள் உள்ளே நின்று புத்தியை அதிட்டித்து முயற்சியைச் செய்யும். இந்த வேற்றுமை நாடிகளின் தன்மைகளைப் பற்றியிருத்தலால், இது இயற்கையில் அமைந்ததாதல் வேண்டும்.

அன்றியும் ஒரே பிதாமாதாக்களுடைய பிள்ளைகளுக்குச் சகவாசம் ஒரே தன்மைத்தாபிருக்கவும், சிலர் கநம் புறநோக்கராயும் வேறுசிலர் கநம் அகநோக்கராயும் இருத்தலினாலும் இந்தத் தன்மை இயற்கையில் அமைந்த தென்பது பெறப்படும். ஆயினும் இத்தன்மை பதேற்சியினால் மாறுதலடையத் தக்கது. சகவாசம் வாய்க்குமானால் புறநோக்கர்கள் சுவைகளாலுண்டாகும் மெய்ப்பாடுகளைக் குறைத்து விடுவார்கள். அகநோக்கர்கள் புறநோக்கரோடு சேர்வதினாலே சுவைகளை அதிகமாகக் காட்டிவருவார்கள்.

இரத்தத்திலே தோன்றும் ஒருவகைச் சத்தினால் சில மெய்ப்பாடுகள் கூருதல் ஆராய்ச்சியால் அறியப்பட்டது. ஓர் அகநோக்கருக்கு மதுசாரம் என்னும் பதார்த்தத்தை அற்பமற்பமாக ஊட்டிவர அவருடைய மெய்ப்பாடுகள் படிப்படியாய் வலியேறும். இறுதியிலே அவர் ஒரு கநம் புறநோக்கராகத் தோன்றுவார்.* இதிலிருந்து அகநோக்கு புறநோக்கென்ற பேதத்துக்குக் காரணம் இரத்தத்தில் இயல்பாயுள்ள "மதுசாரம்" என்று கொள்ளக்கிடக்கின்றது.

இம் மதுசாரமேயன்றிச் சில ஊற்றுப் பைகளிலிருந்து இரத்தத்துக்குச் செல்லுஞ் சாரங்களும் உடற்கூறுகளைத் தாக்கிச் சில சுவைகளைக் கூர்மைப்படுத்துகின்றன. தொண்டையிலே கேடயவடிவமான ஓர் ஊற்றுப்பையுண்டு. இதைக் கேடயப்பை யென்போம். இக் கேடய ஊற்று நாடி மண்டலம் முழுவதையும் தாக்கத்தக்க ஒன்று. இது அநேக சுவைகளைப் பலப்பிப்பது. இதன் குணம் காஞ்சிரை மது முதலியவற்றின்

* இதற்போலும் முன்னோர்களைச் "சொல்லிளம்பி" என்றனர்.

குணத்தைப்போன்றது. இது இரசாயன சாஸ்திரிகளால் ஆராயப்பட்டு இன்ன பொருளென்று அறியப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஊற்று ஒருவரிலே குறையுமானால், அவனுக்குச் சோம்பல் உண்டாகும். சிறுவயசிலே இது குறைந்தால், சரீரவளர்ச்சி குன்றும். அப்படியானவர்களுக்கு இந்தச் சத்தை வைத்தியர்கள் (செம்மறியாட்டிலிருந்து) எடுத்து மருந்தாகக் கொடுக்கிறார்கள். இந்த ஊற்று அதிகப்படி அளவுக்கு மிஞ்சின முயற்சியும் பதைபதைப்பும் உண்டாகும்.

சலாசயத்தின்மேலுள்ள ஊற்று இரத்தாசயத்தையுந் தசைநார்க்களையும் பலப்படுத்துகிறது. இது தடைப்பட்டால் இரத்தாசய பலவீனத்தினால் மரணஞ் சம்பவிக்கும். இது கோபத்துக்கும் அச்சத்துக்கும் துணையாதல் முன்னதிகாரங்களிற் காட்டப்பட்டது.

மூளையின் அடியிலே தலையோட்டுக்குள்ளே வேரோர் ஊற்றுண்டு. அது கேடய ஊற்றைப் போன்றது. அது குறைந்தால் உடம்பிலே கொழுப்பேறும், தொழில் குறையும்; சிறுவயதிலே குறைந்தால் வளர்ச்சி குன்றும். இது அதிகப்பட்டால் உடம்பு அளவுக்கு மிஞ்சி வளரும். உடம்பு வளர்ச்சி அடைந்தபின் அதிகப்பட்டால், கைகால் முகம் ஆகிய இவை அளவுக்கு மிஞ்சிப் பருக்கும். இப்படியாக அநேக ஊற்றுக்கருவிகள் அரிய தொழில்களைச் செய்து கொண்டு ஒன்றுக் கொன்று துணையாகி உடலையும் உடல்முயற்சியையும் உளமுயற்சியையும் பாதிக்கின்றன.

இரத்தத்திலே ஊற்றுக்களையன்றித் தேய்வுப் பொருள்களுஞ் சேருகின்றன. இவைகள் அதிகமாகச் சேருதலினாலே இளைப்பென்னும் மெய்ப்பாடு உண்டாகும். தேய்வுப் பொருள்களாவன உடலிலே தொழில் நடைபெறும்போது அத்

† இதன் ஒருகூறு (ஆங்கிலத்தில்) “அயடன்” எனப்படும். இது கடல் நீரில் உண்டு.

தொழிலினாலே தசைபிலும் நாடிகளிலும் ஏனைய பகுதிகளிலும் தேய்ந்து போகுவ் கூறுகளாம். இவற்றை இரத்தம் கொண்டு சென்று சுவாசப்பை சலப்பை முதலியவற்றால் உடம்பிலிருந்து நீக்குகின்றது. சூந்தொழிச் செய்யும்போது, இவைகள் இரத்தத்திலே மட்டுக்கு மிஞ்சிச் செரும். அப்போது மூளையும் நாடிகளும் சில கருவிகளும் சோர்வடையும்.

மனத்தின்மை

அகங்காரவன்மை மனத்தின்மை யெனப்படும். இது மனிதனுடைய தன்மையின் கூறுகளுள் முதன்மைபெற்று மற்றெவ்வகைக் குணக்கூற்றையும் உயர்த்தவும் தாழ்த்தவும் தக்கது. ஒருவனுடைய ஏனைய குணக்கூறுகள் எப்படிப்பட்டனவாயிருப்பினும், அவன் அகங்காரவன்மையாற் கூடிப்பவனாயின் அவன் விரும்பியதை முடிக்கத் தக்கவனாவான்.* முயலற் குறைவினால் உறுதியற்ற தன்மையையுடையவனும், அகங்காரவன்மையுடையவனாயின் வேண்டியபோது மனத்தை உறுதிப்படுத்துவான்; இயல்பிலே எவ்வளவு பரபரப்பிருந்தாலும் அந்தப் பரபரப்பை யடக்கி அமைதியாய் இருந்து தொழில் செய்வான்; எவ்வளவு புறநோக்கையிருந்தாலும் தன்னுடைய பேச்சையும் முதத்தையும் சரீர அதிர்ச்சியையும் அடக்கி அகநோக்கைத் தோற்றத் தக்கவனாவான். அகங்காரம் வலி குறையில், இயல்பாக உறுதிப்பாடுடையவனும் எடுத்ததொழிலை நிறைவேற்றமற் சோரவிட்டுவிடுவான். ஆகலால், ஒருவனுடைய மற்றைய குணக்கூறுகள் எப்படி இருந்தாலும், அகங்காரம் வலியுடையதாயின், அவன் எடுத்த தொழிலை முடித்தற்குத் தனக்குள்ள ஆற்றல் முழுவதையும் உபயோகிப்பான். அகங்காரவலி குறைந்தவர்கள் தம்முழு ஆற்றலையும் உபயோகிக்க மாட்டார்கள். அவர்களுடைய ஆற்றலின் எல்லை அவர்களுக்கே தெரியவராது. அவர்க

* “மனமுண்டாளுல் இடமுண்டு” என்பதில் மனமென்பது அகங்காரம்.

ளுக்குப் பெரும் நோய்களேனும் இடர்களேனும் வந்தகாலத் தில் மாத்திரம் அவர்கள் தங்கள் ஆற்றல்கள் எவ்வளவின் என்பதை ஒருவாற்றறிவார்கள்.

தொழில் நிறைவேற்றுதற்கேயன்றி ஊக்கங்களையும் பற்றுக்களையும் அடக்குதற்கும் அகங்கார வன்மை வேண்டப் படும். தீய பழக்கங்களைப் பழகினவர்களிற் பலர் அவற்று லுண்டாகுந் தீமைகளை நன்குணர்ந்து அவற்றைவிட விரும் பியும், அகங்காரவன்மை போதாமையால் அவற்றுக்கு நித் திய அடிமைகளாய் இருக்கிறார்கள். ஊக்கவன்மையினாலே ஒரு தொழிலில் எவ்வளவு விருப்பமுண்டானாலும், அது செய்யலாகாதென்று கண்டவன் அகங்காரவன்மையுடையவ னாகில் அவ்விருப்பத்தை யடக்கி அத்தொழிலை விலக்குவான்.

அகங்காரவன்மை நன்மைக்கு உதவுவது போலவே தீமைக்கும் உதவும். அவ்வன்மையுடையோன் ஒருவன் ஒரு தீயதொழிலைச் செய்யத் துணிபு செய்தானாயின், யார் தடுத்தா லும், அதனால் என்ன தீமை வருவதாயினும், அதைச் செய் வான்.

அகங்காரவன்மை எவ்வாறுண்டாவதெனில், அது ஒவ் வொருவரிலும் இயல்பாயமைந்துள்ளது. விவேகம் மனிதரிலே வெவ்வேறளவினதாயிருப்பது போல, அகங்கார வன்மையும் வெவ்வேறளவினதாயிருக்கிறது. இவ்வன்மையை அளக்கும் முறையை அகதூல்வல்லோர் ஆராய்ந்தறிந்து கையாண்டு வருகின்றனர்.

அகங்காரம் எப்போதும் முழு வலியோடு நிற்பதன்று. ஒரு பூவைமெடுத்தற்குச் சரீரபலம். முழுவதும் உபயோகிக்கப் படாதிருத்தல்போல, எளிதாகச் செய்யத்தக்க தொழில்க ளுக்கு அகங்காரத்தின் முழுவன்மையும் வேண்டப்படாது. பசித்தபோது உண்ணுதற்கு அகங்காரவன்மை அற்பமாகவே வேண்டப்படும். கடும்பசி வந்தபோது உண்ணாதிருத்தற்கு

அகங்காரவன்மை அதிகம் வேண்டும். சரீர பலம் குறைவில்லாதிருக்கும்போது ஒரு தொழிலைச் செய்துகொண்டு போதற்கு அகங்காரவன்மை முழுவதும் வேண்டப்படாது. மனமும் உடலும் இளைத்த நேரத்திலே தொழிலைச் செய்தற்கு அவ்வன்மை அதிகமாக வேண்டப்படும்.

மனத்தின்மை யுடையவனது பற்றுக்களை அறிந்து கொண்டால், அவன் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் எப்படி நடந்து கொள்ளுவானென்பது முன்னமே சொல்லத்தக்கதாயிருக்கும். நிலையான பற்றும் அகங்காரவன்மையும் இல்லாதவன் ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே எப்படி நடந்து கொள்ளுவானென்பது சொல்ல முடியாதது.

மேலே கூறிய மனக்கோலம் மனப்பான்மை மெய்ப்பாடு மனத்தின்மை ஆகிய நான்கும் * ஒருவனுடைய குணத்தின் அங்கங்கள் எனப்படும். இவைகள் நான்கும் மனிதனுடைய உடல்கிலே மன்கிலே ஆகிய இரு நிலைகளாலும் வருவன. இவைகள் பிறப்பிலே அமைந்தவைகளாயினும், செயற்கையால் மாறுதல் அடையத்தக்கவை. பெற்றோரும் ஆசிரியரும் நண்பரும் இவற்றை மாற்றும் ஆற்றலுடையவர்கள். இம்மூவருள்ளும் பெற்றோரது வளர்ப்பே மிகப் பிரதானமானது. “தொட்டிலிற் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும்” என்ற பழமொழி இதற்குச் சான்றாகும்.

அறிவு

அறிவும் மனிதனுடைய தன்மைகளுட் பிரதானமான ஒரு கூறு. அறிவென்பது விவேகத்தையும் விவேகத்தாலறி

* அறிவும் வன்மையும் மனிதனுடைய குணத்தின் ஓர் அங்கமாயினும், வழக்கத்திலே அதை ஓர் அங்கமாகக் கருதுவதில்லை. இவ்வதிகாரத்திலே தன்மையென்றது இவ்வகன்ற பொருளையுடைய குணத்தையாம். வழக்கமான பொருளில் வரும் குணமும் அறிவும் சேர்த்து தன்மையாகும்.

† தாய் தந்தையருடைய ஒற்றுமைக்கேடு பிள்ளைகளுக்குப் பெருங்கேட்டை விளைவிக்கும்.

யப் பநிவதையும் குறிக்கும். விவேகம் மனிதரில் அளவின லன்றி ஆழம் விரைவு என்னும் பாருபாநிகளாலும் பேதப் படும். மனத்தின்மையேறியவர்களது விவேகம் ஆழமாயும், மனத்தின்மை குறைந்தவர்களது விவேகம் விரைவாயும் இருக் கும். ஆழமான விவேகமுடையோர் அமைதியும் தாழ்மையும் காரியத்தைச் சாதிக்கும் வன்மையும் நெடுநேரம் மனமுயற்சி செய்யும் ஆற்றலும் ஆழமான சுவைகளும் உடையராகக் காணப்படுகின்றனர். விரைவான விவேகமுடையோர் தற் பெருமையும் துண்ணிய அறிவும் கூடிய சரீர முயற்சியும் கடுஞ்சுவையும் இன்பவோட்கையும் பொருந்தியவராயிருக்கிறார் கள்.

வினாக்கள்

- க. குணத்தின் கூறுகள் எவை?
- உ. மனப்பான்மை இருந்துதல் எவ்வாறு?
- ங. மனக்கோலம் என்வகைப்படுதல் எவ்வாறு?
- ச. புறகோத்தின் காரணம் யாது?
- டு. கேடய ஊற்றின் தொழில்கள் எவை?
- க. மனத்தின்மையின் பயன் யாது? மனத்தின்மையும் கூர்ந்தமையும் உள் ளவர்கள் எப்படிப்பட்டவராயிருக்கிறார்கள்?
- எ. தன்மையின் கூறுகள் எவை?

அகநூல் முற்றிற்று.

அகநாற் சொல்லகராதி

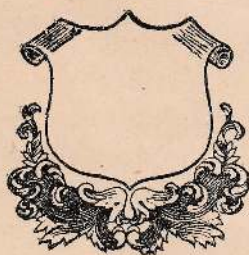
அகக்காட்சி	introspection
அகங்காரம்	will
அகநோக்கு	introversion
அகமுயற்சி, முயல்	conation
அசைநாடி	motor nerve
அண்மைச்சார்பு	association by contiguity
அலுப்பு	subjective fatigue
அவதானம்	attention
அறப்பற்று	sentiment for ideals
அற்தல்	cognition
ஆதாரவிதி	postulate
ஆற்றல்	energy
இச்சாழுமை	innate propensity
இயற்கைக் காண்டல்	observation
இப்பொருட்காட்சி	hallucination
இளைப்பு	fatigue
இறைமைப்பற்று	master sentiment
இன்பம்	pleasure
ஊக்கத்தொழில்	instinctive action
ஊக்கம்	instinct
அருவருப்பு,	of disgust
ஆர்யவு,	„ curiosity
இடப்பெயர்ச்சி,	„ migration
ஈட்டல்,	„ hoarding
உணவு,	„ food-seeking
உறக்க,	„ sleep
ஒதுங்கு,	„ escape
கட்டல்,	„ building
காதல்,	„ sex

பணிவு,	of submission
மகவுக்காப்பு,	„ parental,
கூட்டு,	„ gregarious,
துணைதேடல்,	„ help-seeking,
பின்பற்றல்,	„ imitative,
போர்,	„ fighting,
முதன்மை,	„ self-assertive,
ஊசல்	oscillation
ஊற்று	gland, secretion of a gland
எண்ணத்தொழில்	deliberate action
எண்ணதெழுதுதல்	automatic writing
ஒப்புமைச் சார்பு	a association by similarity
கற்பனை	imagination
சாத்திர,	scientific,
செய்யுட்,	poetical,
காண்டல்	experience, observation
கேடய ஊற்று	thyroid gland
சகவேதனை, சகரச	sympathy, sympathetic
சரிப்படுத்தல்	rationalising
சித்தல், நாய்மை செய்தல்	sublimation
சுவை	emotion
செயற்கைக் காண்டல்	experiment
தற்பெருமை	pride
தன்மதிப்பு	self-reverence
தன்மை, புருடத்துவம்	personality
தாக்கங்கள்	affections
திரிபுக்காட்சி	illusion
துணிதல்	willing
துன்பம்	unpleasure
தேவை	want, wanting
தொடர்பு	relation
ஒப்புமை,	of similarity
சூழி,	„ evidence

கூட்ட,	of conjunction
சினே,	„ constitution
பண்பு,	„ quality
மானச,	„ objectivity
தொடர்புப் பொருள்	correlate
தொடர் பூக்கம்	conditioned instinct*
உயத்தல்	appreciation
நாடிமூலம்	nerve cell
நிலைத்தல்	inertia
நினைப்பு	memory
பகற்கனவு	day-dream
பற்று	sentiment
பிரதி	response
பிரதித்தொழில்	reflex action
பிரயோகம்	application
உண்மை,	real,
போலி,	formal
சின்னல்	complex
புலனுடி	sensory nerve
புறநோக்கு	extroversion
பொய்யடக்கம்	repression
பொறிக்காட்சி	sensation
மறைதொழில்	sub-conscious activity
மனக்கோள்	concept
மனத்திண்மை	will-power
மனப்பான்மை	disposition
மனம்	mind
மானதக்காட்சி	perception
மூண்	conflict
மூழுகியம்	hypnotism
மூறை	method
மெய்க்கூறு	temperament

* also called conditioned reflex.

வடிவம்	form
வாதம்	school of philosophy
அகவுடற்சேய்மை,	psychophysical
அகவுடற்றொடர்பு,	psychophysical parallelism
இன்ப,	interaction
சுட,	hedonism
நிழல்,	behaviourism
விரிவு	epiphenomenalism
விரும்பல்	evolution
விவேகம்	desiring
வேதனைகள்	intelligence
மனக்கோஸம்	feelings
	temper

Printed at the
Sri Sanmuganatha Press
Jaffna.
P N 6261-1000.